

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡΙΘ. 39 ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Α'

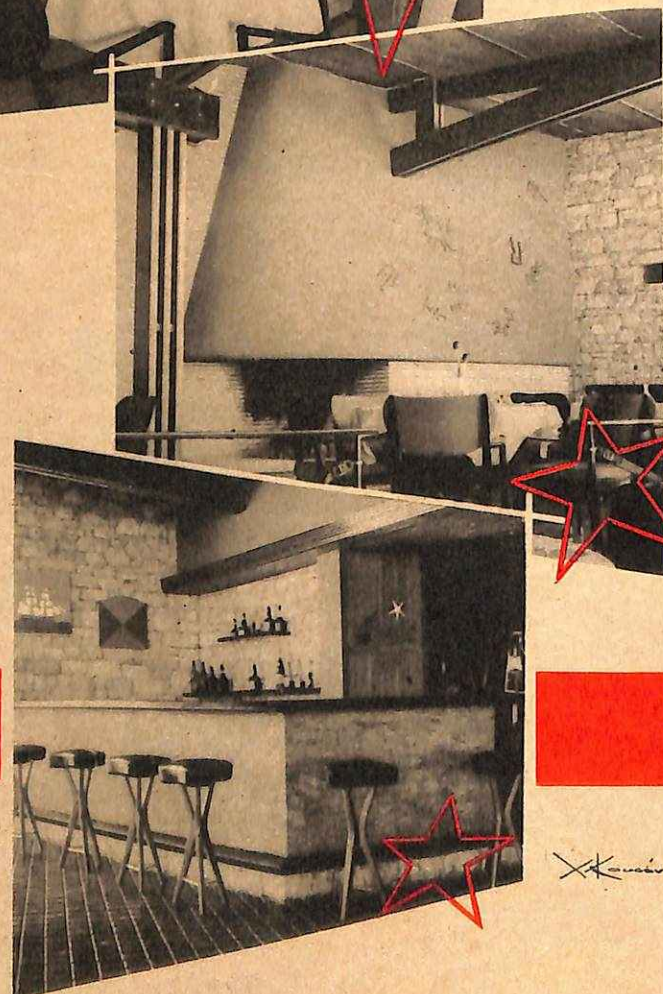
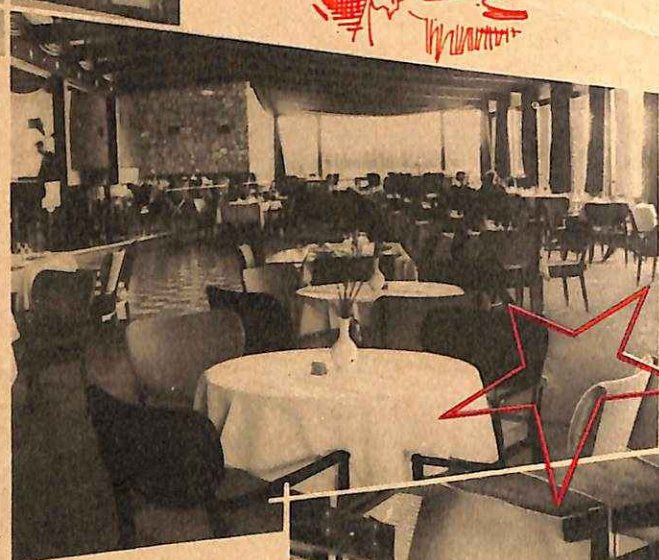
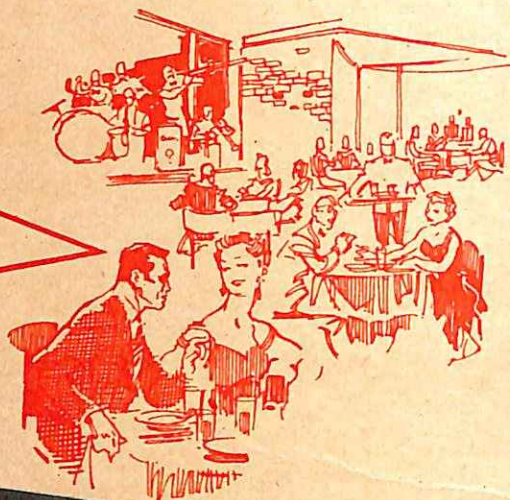
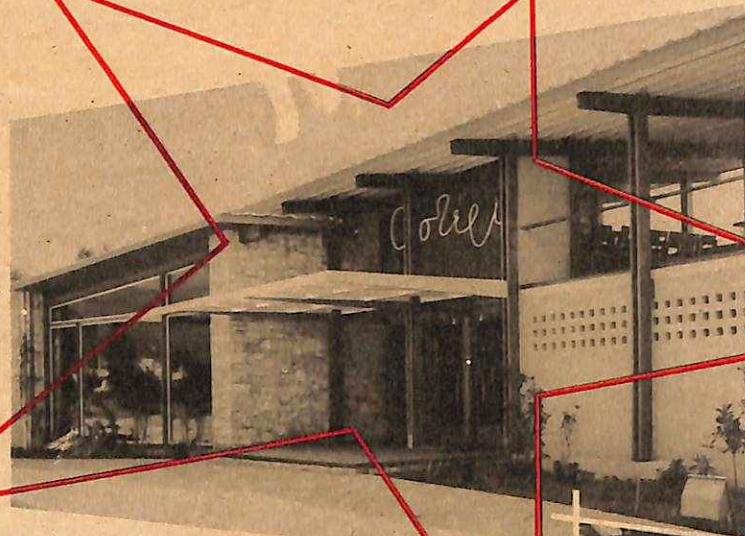
Τὸ μέγα ἐρώτημα

ΜΟΛΟΤΩΦ
ΣΕΠΙΛΩΦ

ΑΛΛΑΞΕ
Η ΡΩΣΙΑ;

ΤΖΙΝ ΣΙΜΜΟΝΣ

- ΟΙ ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΟΡΧΗΣΤΡΕΣ
- ΤΑ ΕΚΛΕΚΤΟΤΕΡΑ ΦΑΓΗΤΑ
- Η ΠΙΟ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ

"ΑΣΤΕΡΙΑ"
Asteria

ΑΚΤΗ "ΑΣΤΗΡ" ΓΛΥΦΑΔΑ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΤΕΥΧΟΣ 39ΟΝ

23 — 29 ΙΟΥΛΙΟΥ 1956

ΓΡΑΦΕΙΑ

Σύνταξις : Σακράτους 57, 'Αθήναι. Τηλ. 57-081
Έκδοσις : Βουλιαγμένης 352, 'Αθήναι. » 90-821

Τηλεγραφική Διεύθυνσις : ΕΙΚΟΝΕΣ 'Αθήνας

ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ : ΔΡΑΧΜΑΙ 5

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ :

Έσωτεριку : Έξάμηνος : Δρχ. 130.—
Έτησία : » 260.—
Έξωτεριку : Έξάμηνος : \$ 7.—
Έτησία : \$ 14.—

Άεροπορική άποστολή κατόπιν συνεννοήσεως
Άγγελίαι, διαφημίσεις κατά συμφωνίαν

Άπαγορεύεται ή άναδημοσίευσις άρθρων και εικόνων του
περιοδικού χωρίς την άδεια των συγγραφέων και των έκδο-
τών. Τά μη δημοσιευόμενα χειρόγραφα δέν επιστρέφονται.

Διεύθυνσις Συντάξεως : Έλένη Γ. Βλάχου
(Μουρούζη 1)

Διεύθυνσις Έκδόσεως : Η. Γ. 'Ηλιόπουλος
(Βουλιαγμένης 352)

Προϊστ. Τυπογραφείου : Κ. Ζαγοριανίτης
(Άλδου Μανουτίου 18)

«ΕΛΚΗΝ» ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
Περιορισμένης εϋθύνης
(Κεφάλαιον όλοσχερώς καταβεδλημένον Δρχ. 400.000)

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

ΕΙΚΟΝΕΣ

Η ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΗ ήθοποιός
του κινηματογράφου Τζήν Σίμ-
μονς έχει έναν ακόμη λόγο να
χαμογελά εδνχιτισμένα στην φω-
τογραφία μας. Μαζί με τον σύ-
ζυγό της Στιούαρτ Γκρέηντζερ,
και αυτόν άγγλικής καταγωγής,
έλαβε τελευταίως την άμερικα-
νικήν ύψηκοότητα. 'Η Τζήν
Σίμμονς έχει ειδικευθή εις τας
ταινίας «Σινεμασκόπ» από τότε
πὸν εμφανίσθηκε εις την πρό-
την τής σειράς, τὸν «Χιτών».

ΣΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ :

Ο ΤΙΤΟ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ή πολιτική σημασία τής φιλοξενίας του
στην Κέρκυρα

ΤΟ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟ ΨΑΡΕΜΑ

Οι πρώτες φωτογραφίες από τὸ σπὸρ τοῦ θυβοῦ,
στην Ἑλλάδα.

Copie

ΠΑΝΤΟΤΕ **ΦΡΕΣΚΟ**

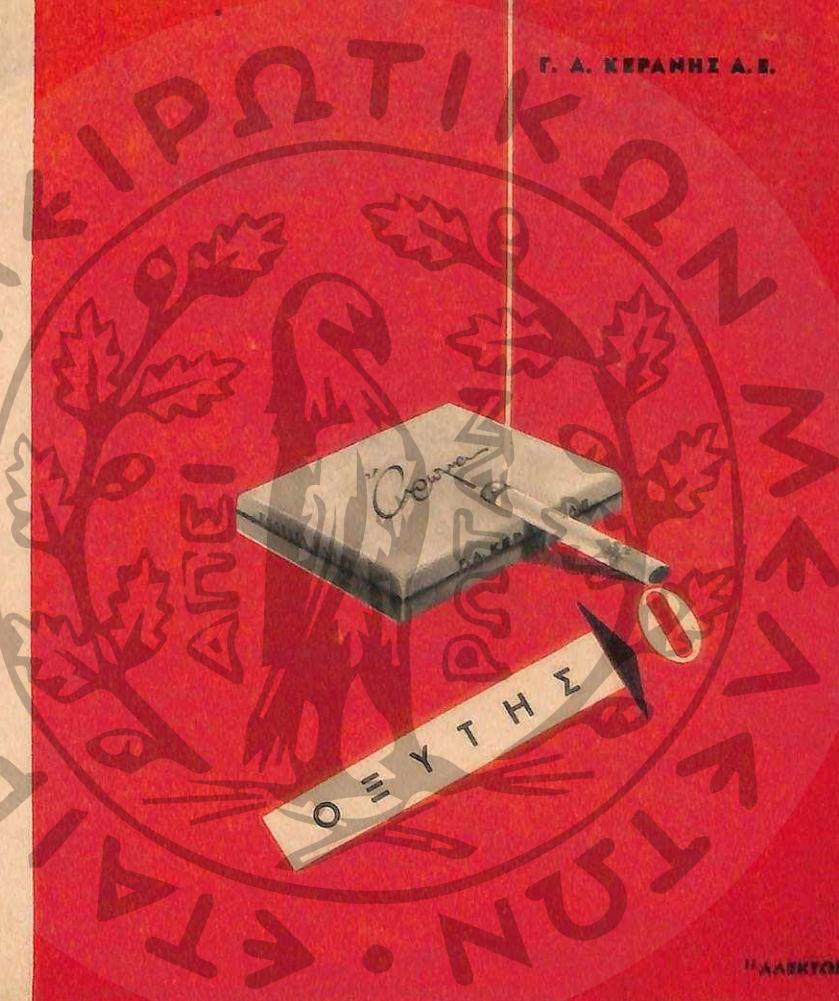
ΜΕ ΤΗΝ ΑΝΩΤΑΤΗΝ

ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΚΑΠΝΟΥ

ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΙΔΙΚΗΝ

ΣΥΝΘΕΣΙΝ ΑΥΤΟΥ.

Γ. Α. ΚΕΡΑΝΗΣ Α.Ε.

"ΑΣΚΤΟΡ"

ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΟΛΟΤΩΦ ΣΤΟΝ ΣΕΠΙΛΩΦ

Τὰ παρασκήνια τοῦ σοβιετικοῦ «Νιοῦ - λούκ»

ΤΡΕΙΣ ΣΤΑΘΜΟΙ : Ο ΛΕΝΙΝ — Ο ΣΤΑΛΙΝ — Ο ΚΡΟΥΣΤΣΕΦ
ΔΥΟ ΡΕΥΜΑΤΑ : ΠΡΟΣΩΠΟΛΑΤΡΕΙΑ — ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΗΓΕΣΙΑ
ΕΝΑΣ ΣΚΟΠΟΣ : Η ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΝΙΚΗ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΥ

Ο Ντιμίτρι Σεπίλωφ, γυρίζοντας από την Μέση Ανατολή, πέρασε και από την Αθήνα. Η σύντομη επίσκεψή του στην ελληνική πρωτεύουσα προκάλεσε, όπως ήταν φυσικό, μεγάλο ενδιαφέρον, διεθνές και εσωτερικό. Διεξήχθησαν επίσης συνομιλίες. Τώρα όμως που πέρασε το αναγκαίο χρονικό διάστημα, για την ψύχραιμη αξιολόγηση της επίσκεψης του νέου Ρώσου υπουργού των Εξωτερικών, ανακύπτει το ερώτημα:

— Άλλαξε πολιτική η Ρωσία;

— Τί επιδιώκει η εξόρμηση της στη Μέση Ανατολή;

— Σε ποιά γραμμή εργάζεται ο διάδοχος του Μολότωφ, που ξέρει να χαμογελά;

Στα ερωτήματα αυτά επιχειρεί να δώσει απάντηση το σημερινό μας άρθρο.

Η Ρωσία κατέλαβε ήδη θέσεις στη Μέση Ανατολή! Από την εξέλιξη που παρουσίασαν μέχρι στιγμής οι καλοκαιρινές διπλωματικές επιχειρήσεις, αυτό το συμπέρασμα επικρατεί μεταξύ των διπλωματών της Δύσης. Όπως και για τα άλλα είδη επιχειρήσεων, έτσι και για την διπλωματία και την διεθνή γενικά πολιτική, το καλοκαίρι θεωρείται η καταλληλότερη εποχή. Και αν κρίνει κανείς από την θλιβερή διαπίστωση που προανέφερα, το 1956 εμφανίζεται, κυριολεκτικά και μεταφορικά, χρόνος δις-σεκτος δια την δυτική διπλωματία.

Ανάμεσα στις γραμμές της παγκοσμίου ειδησεογραφίας που αναφέρονται στην απότομη αυτή προέλαση των σοβιετικών πολιτικών «δυνάμεων κρούσεως», στις φρουρές των δυτικών διπλωματών που διαπιστώνουν την απώλεια της μάχης αυτής και των στρατηγικών θέσεων της Έγγης Ανατολής, αναφέρεται και ένα νέο όνομα. Ο εξοχώτατος Ντιμίτρι Τροφίμοβιτς Σεπίλωφ, ο νέος Ρώσος υπουργός των Εξωτερικών. Από καιρό η Ρωσία, ως γνωστόν, δεν έχει πια «επιτρόπους του Λαού» και, λίγο πολύ, δεν έχει συντρόφους. Έχει υπουργούς όπως και η Δύση. Ένα ήμαρτος και αυτό από τη δικτατορία του προλεταριάτου προς το νέο κομμουνιστικό ρυθμό.

Εως πέρυσι, ο σημερινός νέος υπουργός της

μιάς από τις δύο μεγαλύτερες δυνάμεις του κόσμου, ήταν άγνωστος. Τουλάχιστον έξω από τον περιωρισμένο κύκλο των «μεμνημένων». Για πρώτη φορά παρουσιάζεται στο προσκήνιο του φωτογραφικού φακού με το ταξίδι των Κρούστσεφ και Μπουλγκάνιν στο Βελιγράδι. Φωτογραφίζεται στο αεροδρόμιο του Βελιγραδίου μαζί με τους ηγέτες του κομμουνισμού. Τους ανθρώπους που με χαμόγελα ταπεινοφροσύνης και μεταμέλειας ήρθαν να προσφέρουν τα δώρα και την ύποταγή τους στον Τίτο. Έναν στρατάρχη που ενίκησε το δικό τους στρατάρχη.

ΜΟΡΦΕΣ ΚΑΙ ΟΝΟΜΑΤΑ

Ο Μαλένκοφ έχει πέσει μαλακά. Ο Μπέρια σκληρά. Το άστρο του Κρούστσεφ ανεβαίνει. Όνόματα γνωστά και πέρυσι και πρότεροι και πριν από αρκετά χρόνια. Στόν κατάλογο όμως εμφανίζεται ο καινούργιος. Ο Σεπίλωφ που ακολουθεί... Ακολουθεί άπλως; Φαίνεται πως στο έρωτημα αυτό έδωσε τη σωστή απάντηση πέρυσι ένας δυτικός διπλωμάτης.

«Δεν είναι ακόλουθος ο Σεπίλωφ ή άπλως εννοούμενος δημοσιογράφος. Είναι συνακόλουθος τουλάχιστον...»

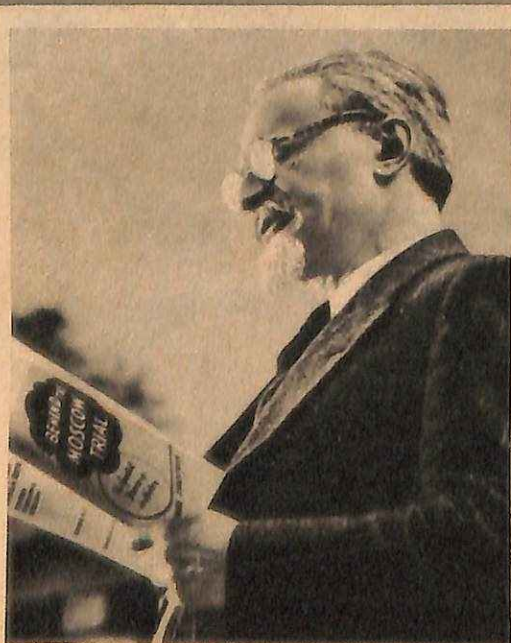
Κανείς δεν πίστεψε και κανείς δεν πρόσεξε

τον διπλωμάτη αυτόν τότε. Ένα πελώριο έρωτο-άστρο της ρωσικής εξωτερικής πολιτικής, ο Μολότωφ, εμφανίζεται κυρίαρχος στο σοβιετικό διπλωματικό στερέωμα. Στη διάσκεψη των υπουργών των Εξωτερικών των τεσσάρων μεγάλων το περασμένο φθινόπωρο στη Γενεύη, εμφανίζεται τρομερός, κυνικός, κυρίαρχος για μία ακόμη φορά ο Μολότωφ και η πολιτική του. Ο Σεπίλωφ δεν ακούγεται και η Ρωσία δεν κερδίζει τίποτε από την διάσκεψη αυτή.

Όταν όμως ξέσπασε η βόμβα της αναγγελίας από τον Αίγυπτιο πρωθυπουργό της συμφωνίας για την προμήθεια σοβιετικών όπλων με ανταλλαγή δάμβακος, οι θορυβημένοι δυτικοί διπλωμάτες θυμήθηκαν πάλι τον συνάδελφό τους και το ταξίδι του Σεπίλωφ τον Ιούλιο στο Κάιρο. Για να το λησμονήσουν πάλι. Θα το ξαναθυμηθούν, όταν θα ξεσπάσει η διαμάχη «Πράβδα»-«Ισθόστια» και ο πανίσχυρος θεωρητικός Μολότωφ, θα παραδεχθεί ότι έσφαλε υποστηρίζοντας ότι η Σοβιετική Ένωση δεν έχει ολοκληρώσει ακόμη το πέρασμά της στο σοσιαλισμό. Η «Πράβδα» είναι το όργανο του κόμματος. Η «Ισθόστια» της κυβέρνησης. Στην «Ισθόστια» ανέπτυξε τις απόψεις του ο Μολότωφ γιατί ήταν μέλος της κυβέρνησης. Η «Πράβδα» του έπετθε, γιατί ο Σεπίλωφ ήταν κομματικός αρχισυντάκτης της.

ΣΤΑΛΙΝ ΚΑΙ ΛΕΝΙΝ: ΠΑΛΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΠΟΥ ΤΗΝ ΕΞΕΜΕΤΑΛΛΕΥΘΗ ΚΑΤΑ ΚΟΡΟΝ Ο ΣΤΑΛΙΝ ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΛΛΙΕΡΓΗΣΗ ΤΗΝ ΙΔΕΑ ΟΤΙ ΉΤΑΝ Ο ΜΟΝΟΣ ΕΜΠΙΣΤΟΣ ΤΟΥ «ΜΕΓΑΛΟΥ ΠΡΩΤΕΡΓΑΤΗ»

Λέων Τρότσκι

Εύσεβης Ζηνόβιεφ

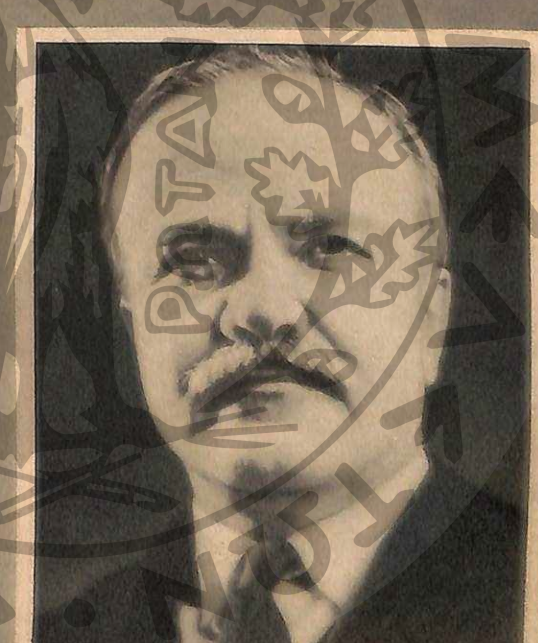
Κάρλ Ράντεκ

Λαυρέντι Μπέρια

Άντρέι Βισίνσκυ

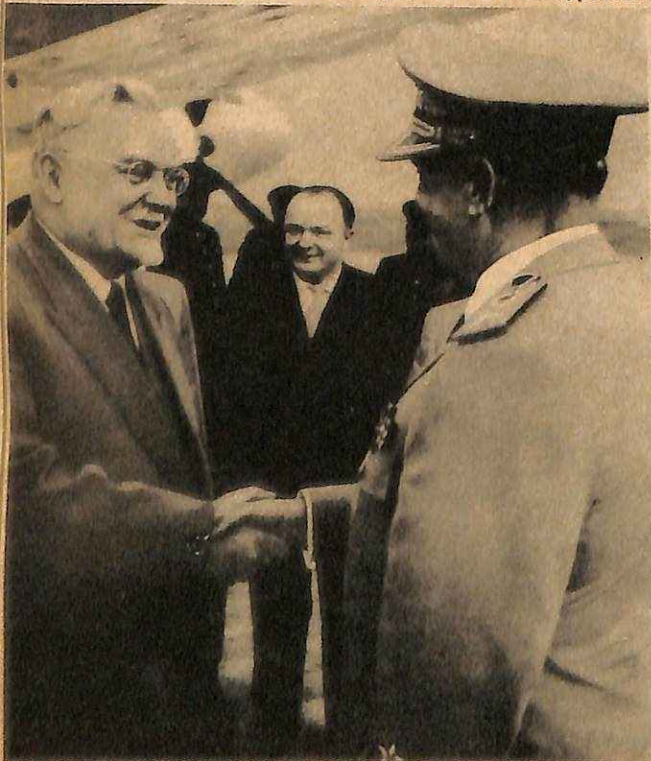
Βιατσεςλάβ Μολότωφ

‘Ο Μολότωφ πέφτει κρατώντας σφιχτά τὸ ἄγαλμα τοῦ Στάλιν ‘Ο Σεπίλωφ ἀνεβαίνει μ’ ἓνα κατάλογο ραγδαίων ἐπιτυχιῶν

ΟΙ ΚΡΟΥΣΤΣΕΦ ΚΑΙ ΜΠΟΥΛΓΚΑΝΙΝ μετὰ τὸ προσκλήνυμά τους στὸν τάφο τοῦ Γκάντι.

ΘΕΡΜΟΤΑΤΗ ΧΕΙΡΑΨΙΑ τῶν Μπουλγκάνιν καὶ Τίτο στὸ ἀεροδρόμιο τοῦ Βελιγραδίου.

‘Ο χειμώνας εἶναι ἓνας ἀπὸ τοὺς χειρότερους ποὺ γνώρισε ἡ Εὐρώπη καὶ ἡ Ρωσία. Τὸ χιόνι ἔχει στρώσει ἓνα παχὺ λευκὸ χαλί ποὺ ἐπάνω του σδῆνει κάθε ἦχος, κάθε θόρυβος περιττὸς καὶ ἐνοχλητικὸς. ‘Η μάχη θὰ εἶναι σιωπηλή, μέσα στὸ σιωπηλὸ παλὶδὸ παλάτι τῶν τσαρῶν, μετὰ τις μεγάλες αἰθούσες καὶ τις θαρρείς κουρτίνες.

‘Εκεῖ, σὲ κάποια ἰδιαίτερη σύσκεψη, ὁ Σεπίλωφ ἔθεσε τὸ ζήτημα. ‘Ακροαταὶ του, μερικὰ γνωστὰ ἀπὸ τὸν πόλεμο στρατιωτικὰ ὀνόματα, ὁ Κρούστσεφ καὶ ὁ ‘Αναστάς Μικογιάν, ἀντιπρόεδρος καὶ ὑπουργὸς ‘Εμπορίου ἀπὸ τὸν καιρὸ τοῦ Στάλιν. Λέπουν καὶ ὁ Περβούκιν καὶ ὁ Καγκάνοβιτς, παλιοὶ στενοὶ φίλοι τοῦ Στάλιν καὶ γνωστὰ ἐκατατεθειμένα σήματα στὸν κομμουνιστικὸ κόσμον, μέσα καὶ ἔξω ἀπὸ τὴ Ρωσία.

‘Ο Σεπίλωφ, νεώτερος ἀπὸ ὅλους, θέτει τὸ ζήτημα: ‘Ο Μολότωφ πρέπει νὰ πέσι! ‘Ο,τι μετὰ προσπάθειες καὶ θυσιῶν πετύχαμε στὴ Γενεύη, χαμογελώντας καὶ χορεύοντας, ὅ,τι πετύχαμε στὸ Βελιγράδι προσκυνώντας καὶ ζητώντας συγγνώμη, τὸ χάλασε ὁ Μολότωφ. Τὸ χάλασε μετὰ τὴ στάση του στὸ συνέδριο τῆς Γενεύης τοῦ φθινοπώρου. Οἱ Δυτικοί, ἑλισσόμενοι ἀπὸ τὰ πλήγηματά του καλοκαιριοῦ, στὴ Γενεύη μετὰ τοὺς τέσσερις μεγάλους, στὴν Κοπεγχάγη μετὰ τὸ Διαπλανητικὸ συνέδριο, στὴ Γενεύη πάλι μετὰ τὴν ἐκθεση ἀτομικῆς ἐνεργείας, εἶχαν περιέλθει σὲ σύγχυση. Μετὰ τὴν στάση του ὁ Μολότωφ στὸ συνέδριο τῶν ὑπουργῶν τοῦ φθινοπώρου, τοὺς ἔδωσε τὴν εὐκαιρία καὶ τὸν καιρὸ ν’ ἀντιδράσουν καὶ μετὰ κάποιο τρόπο νὰ τορπιλλίσουν τὰ θετικὰ ἐπιτεύγματα ποὺ ἀσφαλῶς ὑπὸ διαφορετικὲς συνθήκες θὰ πετυχαίναμε ἀπὸ τὸ ταξίδι στὴν Κίνα, τὴν Ἰνδία καὶ τὴν ἄλλες ἀσιατικὲς χώρες. Στὴν Αἴγυπτο, ἐκεῖ ποὺ δὲν ἀνακατεῦντο ἐπειδὴ διαφωνοῦσε ὑποστηρίζοντας ὅτι δὲν φθάσαμε στὴν πλήρη ἀπόδοση τῆς σοσιαλιστικῆς διομηχανίας μας καὶ ἐπομένως δὲν εἴμαστε σὲ θέση ν’ ἀνταγωνιστοῦμε τὴν καπιταλιστικὴ οἰκονομία στὸ ἀπόγειο τῆς ἀποδόσεώς της, ἐκεῖ ἡ δική μου ἀποψη ἀποδείχθηκε σωστὴ καὶ πετύχαμε. Πετύχαμε παρὰ τὴν ἀντίδρασή του καὶ τὴν ἐπιστράτευση ἀπὸ μέρους του τῶν κύκλων τῆς Διεθνούς Τραπεζῆς ποὺ διευθύνεται ἀπὸ τοὺς ‘Αγγλους καπιταλιστὰς.

‘Ο Σεπίλωφ ἔπεισε τοὺς ἄλλους. Κέρδισε τὴν ὑποστήριξή τους καὶ τὴν συνωμοτικὴ καὶ δυναμικὴ τους συμβολή.

‘Ο Μολότωφ ἔχει ἀγκαλιάσει σφιχτὰ τὸ ἄγαλμα τοῦ νεκροῦ ἀφέντη του. Μαζί του, φαντάζεται τουλάχιστον πῶς ἔχει τὸν Μικογιάν, τὸν Περβούκιν καὶ τὸν Καγκάνοβιτς, σύμβολα τῆς σταλινικῆς ὀρθοδοξίας. ‘Εχει καὶ τοὺς κομμουνιστὰς τῶν δυτικῶν κρατῶν. Τόσα χρόνια ὑπουργὸς τῶν ‘Εξωτερικῶν, εἶχε ὅλον τὸν καιρὸ νὰ καλλιεργῇ μαζί τους καλὲς προσωπικὲς σχέσεις.

ΚΡΙΣΙΜΗ ΜΑΧΗ

‘Ο Μολότωφ εἶναι ἑτοιμὸς νὰ δώσει τὴ μάχη του. Δὲν πρόκειται νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸν ἀγῶνα. ‘Εχει ὅμως φαίνεται μεγαλύτερες φιλοδοξίες ἀπὸ τὴν ἀπλή διατήρηση τῶν ἐκκετημένων. Τρίαντα χρόνια σχεδὸν μαθητείας καὶ ὑποταγῆς στὸ σταλινικὸ ἑτέρας τὸν ἔχουν κάνει νὰ πιστεύῃ πῶς δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρχῃ ἄλλη μέθοδος γιὰ τὴν διακυβέρνηση τῆς Ρωσίας ἀπὸ ἐκείνην ποὺ ἐφήρμοσε ὁ Στάλιν.

Καραδοκεῖ, λοιπόν, καὶ τὸ Δεκέμβριο τρίβει τὰ χέρια του ἀπὸ χαρὰ ὅταν τὸ ταξίδι τὸν Κρούστσεφ καὶ Μπουλγκάνιν στὴν ‘Ανατολή, δὲν ἀποδίδει φανεροὺς τουλάχιστον καρπούς. ‘Όταν τοὺς δύο πρώτους ἀκολουθῇ ὁ Μικογιάν, ὁ τελευταῖος αὐτὸς κατορθώνει ν’ ἀξιοποιήσῃ ἀρκετὰ. Μία δι-

λωσίς του γιὰ τὴν τύχη τοῦ Κασμίρ, τελειῶς ἀντιθετὴ ἀπὸ ἐκείνην τῶν Κρούστσεφ καὶ Μπουλγκάνιν, πείθει τὸν Μολότωφ ὅτι ὁ Μικογιάν εἶναι μετὰ τὸ μέρος του καὶ συμμερίζεται τὴν ἀπόφασή καὶ τὴν φιλοδοξίαν του.

‘Η δόγμα θὰ ἐκτραγῇ ἀπὸ μιὰ μικρὴ λεπτομέρεια. Λεπτομέρεια ποὺ οὔτε οἱ ἐιδικοί οὐδὲ τὰ σοβιετικὰ πράγματα καλῶς πληροφορημένοι ξένοι κύκλοι δὲν κατορθώνουν νὰ προσέξουν.

Στὴς δημόσιες συνεδριάσεις μετὰ τις ὁποῖες ἀρχισε τὸ περίφημο συνέδριο τοῦ ρωσικοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος, ὁ Κρούστσεφ ἀναφέρει ἀόριστα καὶ συγκεκριμένα γιὰ κάποιο λάθος «προσωπολατρία» καὶ πουθενὰ τὸ ὄνομα τοῦ Στάλιν. ‘Όταν τὸν διαδέχεται στὸ δῆμα ὁ Μικογιάν, αὐτὸς εἶναι ποὺ ἀπερίφραστα καταδικάζει τὸν παλιὸ ἀφέντη. Κάθε ἀπόπειρα τοῦ Μολότωφ μετὰ τὴν ἀποκάλυψη αὐτὴ εἶναι μάταιη. ‘Εχει χάσει τὴ μάχη. Οἱ σύμμαχοί του, στοὺς ὁποίους ὑπελόγιζε καὶ μετὰ τοὺς ὁποίους θὰ μοιραζόταν τὴν νίκη, τὸν ἐπρόδωσαν. Πρῶτος ἀπὸ ὅλους ὁ Μικογιάν πού, μαζί μετὰ τὸν Μολότωφ καὶ τὸν Μπέρια, ἔθεωρετο ἓνας ἀπὸ τοὺς τρεῖς πιθανωτέρους διαδόχους τοῦ Στάλιν.

Οἱ «μυστικὲς» συνεδριάσεις ποὺ ἐπηκολούθησαν, ὁ πύρινος ἀντισταλινικὸς λόγος τοῦ ἴδιου τοῦ Κρούστσεφ καὶ ἡ καταδίκη τοῦ Στάλιν καὶ τῆς πολιτικῆς του, μπορεῖ νὰ κρατήθηκαν μυστικὲς γιὰ τὸ κοινὸ καὶ γιὰ τὸν ἑξῶς κόσμον, ὅσο καιρὸ θὰ χρειασθῇ. Δὲν ἐκρυβαν ὅμως κανένα μυστικὸ γιὰ τὸν Μολότωφ. ‘Η τύχη του εἶχε κριθῇ. ‘Ο «θεωρητικὸς», ὁ εἰδικευμένος στὰ προβλήματα τῆς γεωργικῆς οἰκονομίας Ντιμίτρι Σεπίλωφ, ἀρχισυντάκτης τῆς «Πράβδα» καὶ συγγραφεὺς τοῦ βιβλίου «Τὸ ἀποικιακὸ θέμα κατὰ τὴν περίοδο τῆς Κομμουνιστικῆς ‘Επαναστάσεως», ποὺ ἐξεδόθη τὸ 1933, θὰ τὸν διαδεχθῇ. ‘Η Ρωσία ἔχει ἀποφασίσει ν’ ἀλλάξῃ πολιτικὴ. Στὸν κατάλογο τῶν «εὐτυχιῶν» τοῦ Στάλιν καὶ τῶν ἀποτυχιῶν ἐπομένων: τὸ Μολότωφ, ὁ νέος ὑπουργὸς τῶν ‘Εξωτερικῶν παρουσιάζει τὸν δικὸ του κατάλογο. Τὴ δικαίωση τῆς δικῆς του πολιτικῆς.

‘Ιούλιος	1955	‘Επίσκεψις στὸν Νασσέρ.
Σεπτέμβριος	1955	‘Ο Νασσέρ ἀναγγέλλει τὴν συμφωνία γιὰ τὰ ὅπλα.
Σεπτέμβριος	1955	‘Ανοίγει ἡ σοβιετικὴ πρεσβεία στὴ Λιβύη.
‘Οκτώβριος	1955	‘Η Ρωσία ὑπόσχεται τὸ φράγμα τοῦ ‘Ασσουάν.
‘Οκτώβριος	1955	‘Υπογράφεται στὸ Κάιρο ἡ συνθήκη φιλίας Σοβιέτ-‘Υεμένης.
Νοέμβριος	1955	‘Υπογράφεται ἡ πρώτη συμφωνία ἐμπορικῶν ἀνταλλαγῶν μετὰ τὴν Συρία.
		Σύμφωνον Βιρμανίας-Σοβιετικῆς Ρωσίας.
Δεκέμβριος	1955	Βοήθεια 100 ἑκατ. δολλαρίων στὸ ‘Αφγανιστάν.
		Ταραχὲς στὴν ‘Ιορδανία καὶ ἀνατροπὴ τῆς κυβερνήσεως.
‘Ιανουάριος	1956	‘Η ‘Ιορδανία τάσσεται ἐναντὶον τοῦ Συμφώνου τῆς Βαγδάτης.
Μάιος	1956	‘Ο Ντ. Τ. Σεπίλωφ, ὑπουργὸς τῶν ‘Εξωτερικῶν.

ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΜΑΧΗΣ

Κάτω ἀπὸ τις ραγδαίες αὐτὲς μεταβολὲς ἐγίναν ἐπανελημμένες ἀπόπειρες γιὰ νὰ ἀνακαλυφθῇ τὸ πραγματικὸ «κοινωνικὸν αἶτιον». Οἱ ἀπό-

πειρες, φιλότιμες καὶ κοπιώδεις, ἀξίζουν πραγματικὰ τὸ ἔπαθλο. Γιατὶ ἂν ἡ διάγνωση τοῦ αἰτίου γίνῃ σωστὰ, τότε θὰ μπορέσῃ κανεὶς νὰ συναγάγῃ καὶ σωστὰ συμπεράσματα γιὰ τὴν εὐκρίνεια καὶ τὴν μελλοντικὴ τύχη τῆς νέας ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Σοβιετικῆς ‘Ενώσεως.

Οἱ ἐπίσημες ἐρμηνείες δὲν πρόκειται νὰ ἐξετασθῶν. Εἶναι αὐθαίρετες καὶ τοὺς λείπει τὸ ἀντικειμενικὸ στοιχείο. ‘Ο ὑπουργὸς τῶν ‘Εξωτερικῶν ἢ ὁ πρωθυπουργὸς οὐδὲν ποτε κράτους ποὺ προβαίνει σὲ δηλώσεις ἐπὶ τοῦ φαινομένου τῆς νέας σοβιετικῆς ἐμφανίσεως, σήμερα τουλάχιστον, ἔχει προκαθορισμένη «θέση». ‘Αν ἀνήκῃ σὲ κράτος τῆς δυτικῆς παρατάξεως, οφείλει νὰ δικαιολογήσῃ γιὰ τὴν ἔλλειψη τῆς δικῆς του διορατικότητος, ἀλλὰ καὶ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν πολιτικὴν ποὺ μέχρι σήμερα ἐφήρμοζε. ‘Αν ἀνήκῃ στὸ στρατόπεδο τῶν «ἐυδαιμονιστῶν» τὸν συμφέρει, ἀναλόγως τῆς πολιτικῆς ποὺ ἤδη ἐχάραξε, νὰ θεωρήσῃ τὴν νέα ἐμφάνιση τῆς Σοβιετικῆς ‘Ενώσεως ὡς σταθερὴ στρόφη καὶ γενικὴ ἀλλαγὴ σκοπῶν καὶ μεθόδων ἢ ὡς ἀπλή ἀλλαγὴ ἐμφανίσεως μετὰ μετὰδλητὴ τὴν βασικὴ ἐπιδίωξη. Νὰ ταχθῇ δηλαδὴ εἴτε μετὰ τις «ἐπίσημες» ἐρμηνείες τῆς Σοβιετικῆς ‘Ενώσεως εἴτε μετὰ τις ἀντίστοιχες τῆς δυτικῆς παρατάξεως.

Μία μέθοδος γιὰ νὰ ἀντιληφθῇ ἐν τούτοις κανεὶς τις σκέψεις καὶ τις προθέσεις τῶν σημερινῶν φορέων τῆς σοβιετικῆς πολιτικῆς, θὰ ἦταν ἡ ὑπερέκτασις στὸ μυαλὸ τῶν ἡγετῶν τῆς Σοβιετικῆς ‘Ενώσεως καὶ μετὰ τὰ δικά τους δεδομένα, ἡ προσπάθεια συναγωγῆς ἐνὸς ἀμερόληπτου συμπεράσματος. ‘Αν τὸ συμπέρασμα αὐτὸ, ἢ τὸ σημεῖο μέχρι τὸ ὅποιο τὸ συμπέρασμα, συμπίπτει μετὰ τις σημερινὲς ἐκδηλώσεις τῶν Σοβιέτ, τότε πρέπει νὰ καταλήξῃ κανεὶς ὅτι ἡ μέθοδος ὑπῆρξε ἡ σωστὴ καὶ ὅτι τὸ ἐκινεὶν αἰτίων εὐρέθηκε. ‘Αν ὅχι, χρειάζεται ἡ ἀνακάλυψις ἄλλης μεθόδου.

ΜΕΣΑ ΣΤΟΝ ΕΓΚΕΦΑΛΟ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΤΟΥ ΚΡΕΜΛΙΝΟΥ

Γιὰ ν’ ἀποφασίσουν οἱ Ρῶσοι ἡγέται τὴν μεταβολὴν τὴν ὁποίαν ἀπὸ τις ἐκδηλώσεις τῆς διαπιστώνει σήμερα μετὰ τὴν ἀποκρήνη καὶ ἀμνηστία ὁλόκληρος ὁ κόσμος, πρέπει δέβαινα νὰ σκέφθηκαν καὶ νὰ ἀνέλυσαν τὰ δεδομένα ποὺ εἶχαν στὰ χέρια τους. Ποιὰ ἦταν τὰ δεδομένα αὐτά; Παρ’ ὅλη τὴν τεχνητὴ ρητορεία, ποὺ δὲν λείπει ποτὲ ἀπὸ τέτοιου εἶδους πολιτικὲς ἐκδηλώσεις, πρέπει νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι οἱ Ρῶσοι ἡγέται ὑπῆρξαν ἀρκετὰ σαφείς. Τὸ εἶπαν καθαρά: ‘Ο Μαρξισμὸς - Λενισμὸς καὶ ἡ ἱστορία τοῦ κομμουνιστικοῦ κινήματος στὴν πράξη, στὴν πρακτικὴ τοῦ ἐφαρμογῆ. Χωρὶς περιστροφές, μετὰ κατηγορηματικότητα ποὺ πρέπει νὰ δεχθῶμε ὅτι μόνο ἀπὸ ἀπόλυτη εὐκρίνεια ἐκπορεύεται, οἱ Ρῶσοι ἡγέται ἐδήλωσαν ἐπανελημμένως ὅτι εἶναι κομμουνιστὰ καὶ πιστεύουν στὸν κομμουνισμὸ καὶ τὴν ἐπικράτησίν του. Πιστεύουν στὴ θεωρίαν τοῦ Κάρλ Μαρξ καὶ τοῦ Λένιν.

Οὔτε ὅμως ὁ Κάρλ Μαρξ οὔτε ὁ Λένιν ἐφήρμοσαν τὸν κομμουνισμὸ. ‘Ο πρῶτος γιὰτὶ δὲν μπόρεσε, ὁ δεύτερος γιὰτὶ δὲν πρόλαβε. Κομμουνισμὸ ἐφήρμοσε ὁ Στάλιν. Δηλαδὴ τις θεωρίες, τὸ δῶμα ποὺ δίδαξε ὁ Μαρξ καὶ ἐπεξεργάσθηκε ὁ Λένιν. Καὶ οἱ δύο αὐτοὶ «ἐδιδασκαλοῖ» τις συνταγὰς τῆς ἐπιβολῆς τοῦ δόγματός του τις θεμελιῶναι σὲ ὁρισμένους σκέψεις, σὲ ὁρισμένους συλλογισμούς. Συλλογισμοὺς ποὺ τὴν θεμελίωσίν τους ἐξοφάλλει ἡ παρατήρησις τῶν φαινομένων τῆς ἐποχῆς τους. Πρέπει νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι οἱ συνθήκες τῆς ἐποχῆς ἐκείνης (τέλος 19ου ἀρχὲς 20ου αἰῶνος) βοηθούσαν στὴν διατύπωση τῶν συμπερασμάτων αὐτῶν γιὰ ἐκείνον ποὺ ἐδέχετο τὸ μαρ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 42

Η ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΜΑΛΕΝΚΩΦ ΣΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟ: ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΡΩΤΕΣ ΚΡΟΥΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΓΡΑΜΜΗΣ

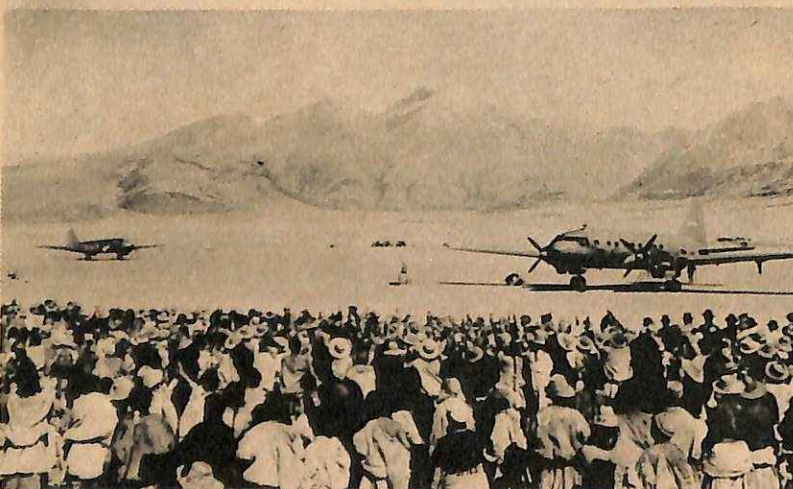
ΣΕΠΙΛΩΦ ΚΑΙ ΡΟΜΠΕΡΤΣΟΝ, ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΠΟΧΩΡΗΣΗ ΤΟΥ ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΑΠΟ ΤΟ ΣΟΥΕΖ

ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΧΕΙΡΑΨΙΑΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΡΩΣΙΑΣ

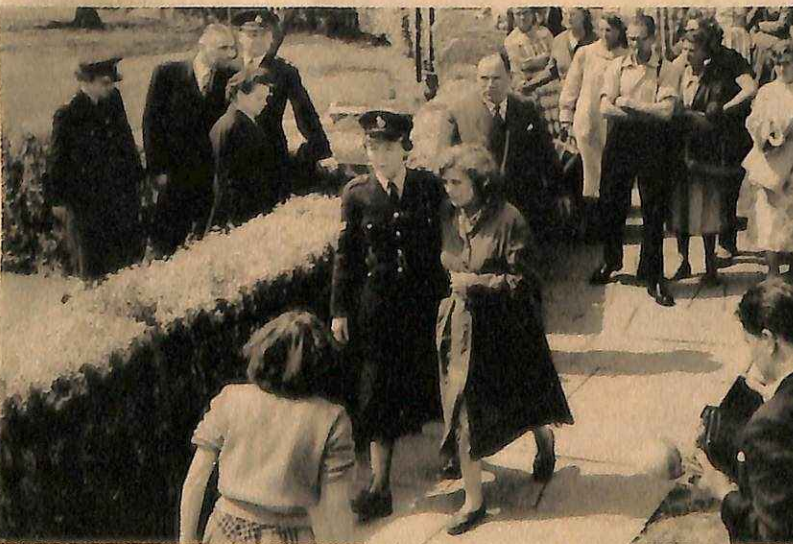

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ ΕΠΙ ΠΟΔΟΣ ΠΟΛΕΜΟΥ! Νά πώς έλυσαν, οι πολεμικοί άνταποκριτάι, κατά την διάρκεια των στρατιωτικών γυμνασίων στο "Ελζενμπορν, τὸ πρόβλημα ἐλλείψεως δημοσιογραφικῶν γραφείων. (Actualit)

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΣ ΘΙΒΕΤ, ἡ «στέγη τοῦ κόσμου», πού ἐξέπλησσε ἐπὶ αἰῶνες τοὺς ἐπισκέπτες του —ἐκπλήσσεται κι αὐτὸ μὲ τὴ σειρά του ἀπὸ τὴν προσγείωση τοῦ πρώτου ἐπιβατικῆς ἀεροπλάνου στὸ ἀεροδρόμιο τῆς Λάσα, πού βρῆκεται 3.600 μ. πάνω ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια τῆς θαλάσσης. (Intercontinentale)

Η ΒΑ·Ι·ΟΛΕΤ ΡΑ·Ι·Τ, ἡ 'Αγγλίδα Μήδεια, δὲν μπόρεσε νὰ σκοτώσῃ μόνη τὰ δίδυμά της. Ζήτησε καὶ τὴ συνδρομὴ μίας ἄλλης... κυρίας, τῆς Γκράις Ρίτσαρντσον, πού σὰν καλὴ γειτόνισσα δὲν τὸ βρῆκε πρέπον νὰ ἀρνηθῇ. Στὴ φωτογραφία, ἡ στιγμή τῆς συλλήψεως τῆς Ρίτσαρντσον. (P. Popper)

Ο ΓΥΡΟΣ ΤΟΥ ΣΕ 7 ΗΜΕΡΕΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Λογική αντίφασις

• Αἱ αἱματηραὶ ταραχαὶ εἰς τὴν ἄλλοτε γερμανικὴν πόλιν Πόζναν τῆς σημερινῆς κομμουνιστικῆς Πολωνίας δὲν ἀποτελοῦν γεγονὸς πρωτοφανές οὔτε κἀν ἐξαιρετικόν. Ἡ ἔκτασις ἀπλῶς καὶ ἔντασις τῆς ἐκδηλώσεως ἐμφανίζεται κάπως μεγαλύτερα συνήθων ἀναλόγων ἐκδηλώσεων τοῦ παρελθόντος, ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Στάλιν καὶ ἰδίως ἀπὸ τῆς ἐξαγγελίας τῶν ἀποφάσεων τοῦ τελευταίου χειμερινοῦ κομμουνιστικοῦ συνεδρίου τῆς Μόσχας.

Αἱ πρὸ τριετίας ταραχαὶ εἰς τὸ 'Ανατολικὸν Βερολῖνον, αἱ ταραχαὶ τῆς Τιφλίδος, τὰ πρόσφατα ἡπιώτερα μὲν, ἀλλὰ ὅχι καὶ ὀλιγώτερον χαρακτηριστικὰ γεγονότα τῆς Τσεχοσλοβακίας ἐπιτρέπουν νὰ καθορισθῇ, μὲ ἀρκετὴν πιθανότητα ἐπαληθεύσεως, τὸ μελλοντικὸν γεωγραφικὸν σημεῖον ἀναλόγων ἐκδηλώσεων. Ἀρκεῖ νὰ καθορισθῇ τὸ κοινὸν χαρακτηριστικὸν ποὺ ἐμφανίζουν τὰ σημεῖα εἰς τὰ ὁποῖα ἔλαβον χώραν αἱ ταραχώδεις ἐκδηλώσεις τῆς τελευταίας τριετίας.

Καὶ κοινὸν χαρακτηριστικὸν ἐμφανίζεται ἡ ἀπουσία σημαντικῆς ἡγετικῆς προσωπικότητος. Προσωπικότητος πού, μὲ ὁρθόδοξον ἢ ἀνορθόδοξον τρόπον τοῦ κομμουνιστικοῦ πολιτικοῦ συνταγολογίου, νὰ δύναται νὰ ἐπιβληθῇ.

Χωρὶς νὰ ὑστεροῦν εἰς μέσα ἢ ὑλικὰς δυνάμεις ἐπιβολῆς, οἱ ἡγέται τῶν πλείστων ἀπὸ τὰς κομμουνιστικὰς χώρας τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης ἔχουν ἕνα κοινὸν ἀρνητικὸν χαρακτηριστικόν, πού ἀποτελεῖ καὶ τὴν οὐσίαν τῆς ἀδυναμίας των. Εἶναι ὅλοι διωρισμένοι δικτάτορες. Ἄλλοι τοὺς ἐπέβαλον. Αὐτὸ ἀποτελεῖ ἤδη τὴν πρώτην ἀντίφασιν, δεδομένου ὅτι ὁ δικτάτωρ δὲν διορίζεται, ἀλλὰ ἀναδεικνύεται καὶ ἐπιβάλλεται. Καὶ ζῶντος μὲν τοῦ Στάλιν, ὁ σταλινικὸς διορισμὸς ἀπετέλει τὸ δικαιολογητικὸν τῆς ἀσκήσεως τῆς ἐξουσίας των. Ἡδὴ αἱ ἀποφάσεις τοῦ 20οῦ συνεδρίου ἀφῆρσαν τὸ θάθρον τῆς ἐξουσίας των.

Δευτέρα ἀντινομία, συνέπεια καὶ αὐτὴ τῶν ἀποφάσεων τῆς Μόσχας, εἶναι ἡ ἀπόπειρα ἐφαρμογῆς μιᾶς κατ' ἐπίφασιν ἔστω δημοκρατίας. Ἡ δικτατορία ὅμως δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐφαρμόσῃ δημοκρατίαν. Δικτατορίαν θὰ ἐφαρμόσῃ, ἐπιτυχῶς ἢ ὄχι, ἀναλόγως τῆς ἱκανότητος τοῦ ἡγέτου της.

K. A. P.

ΕΛΛΑΣ:

• «Οἱ διπλωμάται μας ἐκλαμβάνουν περισσότερον τοῦ δέοντος μερικὰ πράγματα ὡς θέβαια ἐν σχέσει μὲ τὴν Ἑλλάδα...» ἐδήλωσεν Ἀμερικανὸς διευθυντὴς μεγάλης ἐπιχειρήσεως ἐν Ἑλλάδι. Ὁ παριστάμενος ἐν Ἀθήναις Ἀμερικανὸς πρεσβευτὴς ἦτο ἐξαιρετικῶς σύννους καὶ μεγαλοχολικός, Ἐδεσβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές;

• Ὁ διπλωματικὸς χειρισμὸς τῆς ἐπισκέψεως Σεπίλφ ἐν Ἑλλάδι, ἐκ μέρους τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν διὰ τοῦ ἐδῶ πρεσβευτοῦ των, δὲν ἐπέτυχε. Ἀκριβῶς λόγῳ τῆς εἰς τὸ προηγούμενον ἀναφερομένης παρατηρήσεως. Ἀλλὰ καὶ λόγῳ τῆς ὅχι καὶ τόσον διαυγοῦς στάσεως τῆς ἐνταῦθα διπλωματικῆς τῶν ΗΠΑ αντιπροσωπείας ἐναντὶ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, εἰς τὸ θέμα τῆς εἰδήσεως τοῦ πρακτορείου «Ἀσσο. Πρέσς» καὶ τῆς ἐπακολουθήσας διαφεύσεως ἐκ μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν.

• «Ἐν σημείον τῶν ἐπισήμων δηλώσεων τοῦ κ. Σεπίλφ δὲν ἔτυχε τῆς προσηκούσης προσοχῆς. Ἀπαντῶν γραπτῶς εἰς ἐρώτημα σχετικῶς μὲ τὴν δυνατότητα συμβολῆς τῆς ΕΣΣΔ εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἀνασυγκρότησιν, ὁ Ρώσος ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν ἀνεφέρθη εἰς τὴν καταφατικὴν ἐπ' αὐτοῦ δήλωσιν τοῦ ἀνακωνθέντος, προσθέσας ὅτι «...τὸ ζήτημα πρέπει νὰ τυγχάνῃ ἐξετάσεως εἰς ἐκαστὴν συγκεκριμένην περίπτωσιν χωριστά...». Ὑπερακομίζει δηλαδὴ τὸ προταθὲν καὶ μὴ ἐγκριθέν σχέδιον τοῦ προέδρου Ἀϊζενχάουερ περὶ 10ετοῦς προγράμματος βοηθείας διὰ συγκεκριμένα μεγάλα ἔργα ἀνασυγκροτήσεως.

• Τὰ ἐκ τῶν πολεμικῶν ἐπανορθώσεων καὶ τοῦ Σχεδίου Μάρσαλ κεφάλαια τῆς ἑλληνικῆς ἀνασυγκροτήσεως ἀποτελοῦν τὸ ὑποκατάστατον τοῦ καταστραφέντος ἰδιωτικοῦ κυρίως ἔθνικοῦ παραγωγικοῦ κεφαλαίου. Ἡ διάθεσις των εἰς ἔργα καὶ ἐπιχειρήσεις κρατικὰς ἀπετέλεσεν ἀντινομίαν πρὸς τὸ ἰσχύον κοινωνι-

κὸν καὶ οἰκονομικὸν καθεστὸς τῆς χώρας. Ἡ συνέχισις τῆς ὑπὸ τοῦ δημοσίου διαχειρίσεως τῶν ἐπιχειρήσεων αὐτῶν (ΔΕΗ, ΟΤΕ, Διυλιστήριον κλπ.) ἀποτελεῖ κεκαλυμμένον σοσιαλισμόν. Τὸ ἴδιον καὶ ἡ προβλεπόμενη διοίκησις τῶν ὀφειλετριῶν ἐκ παγωμένων πιστώσεων ἐπιχειρήσεων ἐκ μέρους κρατικῶν ὀργανισμῶν (ΟΧΟΑ, ΙΚΑ κλπ.).

• Δὲν ἐγνώσθη ὅσον τοῦ ἀξίζει, ἀλλὰ πρόκειται περὶ σημαντικοῦ γεγονότος. Τὸ ἐν Λαρίσῃ ἱδρυόμενον ἐργοστάσιον χαρτομάχης θὰ παράγῃ 7.500 τόννους ἀχυροκυτταρίνης ἑτησίως, καλυπτομένου ποσοστοῦ 50% τῶν ἀναγκῶν τῆς χώρας εἰς δημοσιογραφικὸν χάρτην. Οἰκονομία συναλλάγματος 1.100.000 δολλαρίων. Ἐάν γίνῃ πλήρης ἐκμετάλλευσις τοῦ ἐγχαυρίου ἀχύρου, ἡ Ἑλλάς θὰ δύναται νὰ ἐξαγάγῃ περίπου 60.000 τόννους ἀχυροκυτταρίνης εἰσάγουσα ἀντίστοιχον συνάλλαγμα 9.000.000 δολλαρίων.

ΚΥΠΡΟΣ:

• Ὁ οἰκονόμος τῆς μονῆς Κύκκου ἐνίκησε τοὺς Ἀγγλους. Μετὰ τριώρους διαπραγματεύσεις καὶ ἐπὶ ἀπειλῇ κλεισίματος τῆς μονῆς ἠνάγκασε τὸν Βρετανὸν ταξίαρχον τῆς περιοχῆς νὰ δεχθῇ τὴν παραμονὴν εἴκοσι μοναχῶν διὰ τὴν λειτουργίαν τῆς μονῆς ἀντὶ τῶν δύο πού ἐπέτρεψεν ἐν ἀρχῇ.

ΑΙΓΥΠΤΟΣ:

• Ὁ συνταγματάρχης Νασσέρ θὰ ἐξαντλήσῃ κάθε μέσον πρὶν καταφύγῃ εἰς τὸ κομμουνιστικὸν θησαυροφυλάκιον διὰ τὴν χρηματοδότησιν τοῦ φράγματος Ἀσουάν. Ἐάν μὲν τοῦ προσεχοῦς Αὐγούστου δὲν ὑπάρχῃ θετικὴ ἀπάντησις ἐκ μέρους τῶν Δυτικῶν, θὰ συναφθῇ εἰς τὴν Μόσχαν ἡ σχετικὴ συμφωνία κατὰ τὸ ἐκεῖ ταξιδίον του. Ἡ παρέμβασις τοῦ κ. Σεπίλφ ὑπῆρξε διακριτικὴ καὶ ἡ διάθεσις τοῦ ἐλαστικῆς, ὅπως ἀκριβῶς καὶ κατὰ τὰς ἐν Ἀθήναις συνομιλίας.

• Ἀποχαριετῶν τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Αἰγύπτου Μαχμούτ Φαουζί, ὁ Ρώσος σὺν-δελφὸς του ἠρώτησε: «Πόσον χρόνον χρειάζεται διὰ νὰ γίνῃ κανεὶς καλὸς διπλωμάτης...;» Ἡ ἀπάντησις τοῦ κ. Φαουζί: «Δὲν νομίζω ὅτι χρειάζεσθε μαθήματα».

ΗΝ. ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ:

• Συσσώρευσις ἐνδείξεων ρωσο-αμερικανικῆς πολιτικῆς καὶ διπλωματικῆς σιωπηρᾶς συμμαχίας. Ὁ κ. Ντάλλες κατηγορεῖ τοὺς Κινέζους διότι δὲν κατεδί-κασαν τὰς σταλινικὰς μεθόδους καὶ τοὺς ἀποκαλεῖ ἀφωσιωμένους.

μιμητὰς τοῦ Στάλιν. Ἀντιθέτως σχολιάζει εὐμενῶς τοὺς Σοβιετικούς ἡγέτας διὰ τὴν ἐπίδειξιν διαθέσεων ἀποφυγῆς ἐπαναλείψεως τῆς «κακοδιοικήσεως» Στάλιν. Ὁ κ. Σεπίλφ κατὰ τὴν ἐν Ἀθήναις παραμονὴν του ἀποφύγει σχολία διὰ τὸ κυπριακόν, προκειμένου νὰ μὴ περιαγάγῃ εἰς δυσχερὴ θέσιν τὰς ΗΠΑ, ἀναφερόμενος εἰς τὸν ΟΗΕ.

• Ἡ κυβερνήσις Ἀϊζενχάουερ ἐπέτυχε σημαντικὴν νίκην. Ἡ Γερουσία ἀπέρριψε τὴν πρότασιν περικοπῆς τῆς ἐξωτερικῆς βοηθείας διὰ ψήφων 58 ἐναντὶ 25.

ΠΟΛΩΝΙΑ:

• Διὰ τὴν καταστολὴν τῶν ταραχῶν τοῦ Πόζναν δὲν ἐχρησιμοποίησαν ρωσικαὶ δυνάμεις. Τὸ γεγονὸς ὅτι αἱ ταραχαὶ ἔλαβον χώραν κατὰ τὴν διάρκειαν διεθνούς ἐκθέσεως μὲ παρουσίαν πολλῶν ξένων εἰς τὴν πόλιν, ἠνάγκασε τὰς πλησίον σταθμεύουσας σοβιετικὰς δυνάμεις νὰ παραμείνουν εἰς τοὺς στρατώνας των. Τὸ ἀντίθετον, θὰ ἐβλάπεν ἀνεπανορθώτως τὴν ρωσικὴν ἐν ἐξελίξει προσπάθειαν τὸν ὁρισμὸς τῶν διαφορῶν «ἀνταλλαγῶν».

Μ. ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ:

• Ἡ σύμπτωσις τῶν ἀμερικανικῶν καὶ ἰταλικῶν ἀπόψεων πρὸς τὴν θέσιν τοῦ Γερμανοῦ καγκελαρίου δρ. Ἀντενάουερ εἰς τὸ ζήτημα τῆς γερμανικῆς ἐννομήσεως, ἔχει δυσσευστὴν τὸν Ἀγγλον πρῶθυπουργόν, διότι τοῦ ἀφαίρει τὴν δυνατότητα νὰ παίξῃ ρυθμιστικὸν ρόλον εἰς τὴν Εὐρώπην. Ὡς ἀντίδρασιν ἡ ἀγγλικὴ προπαγάνδα διαδίδει ἤδη ὅτι τὴν ἐνοποιήσιν τῆς Γερμανίας ἐπιζητεῖ ὁ Γερμανὸς καγκελάριος διὰ λόγους ἐσωτερικῆς κομματικῆς καταναλώσεως, ἐνῶ ὁ γερμανικὸς λαὸς εἶναι ἀντίθετος διότι ἐνδεχομένη ἐφαρμογὴ τῆς θὰ προκαλέσῃ πτώσιν τοῦ σημερινοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου. Ἡ ἴδια ἀποψις ὑπεστηρίχθη ἀπὸ τὴν βρετανικὴν προπαγάνδαν καὶ προκειμένου περὶ τῆς Κύπρου.

ΘΙΒΕΤ:

• Ἐξαίρεσις τῆς ἀεροπορικῆς θάσεως τοῦ Καντζέ, ὁλόκληρος ἡ ὑπόλοιπος περιοχὴ τοῦ Θιβέτ, ἀνατολικῶς τῆς Λάσα, ἐλέγχεται πλήρως ἀπὸ τοὺς ἐπαναστάτας. Εἰς τὰς ἐπαρχίας Κολόγκ καὶ Κάμντε δὲν ὑπάρχει οὔτε εἰς Κινέζος ἐρυθρὸς στρατιώτης. Ὁσοὶ δὲν ἐξωντὸσθησαν, ἀπεχώρησαν. Ἡ ἀδυναμία ἀντικαταστάσεως των ἠνάγκασε τοὺς Κινέζους νὰ περιορίζονται εἰς τὴν ἀπὸ ἀέρος ἐνάσκησιν τῆς κυριαρχίας των, ἐκδηλουμένην διὰ βομβαρδισμοῦ τῶν ἀπεράντων θαλασσῶν ἐρήμων ἐκτάσεων.

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ εἶναι τώρα μαθητὴς τῆς Σχολῆς Δοκίμων. Μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους συναδέλφους του ἀνεχώρησε γιὰ τὸ ἐτήσιο ἐκπαιδευτικὸ ταξίδι ἀπὸ τὴν Μεσόγειον μὲ τὸ πλοῖο «Ἀρματωλός». (Ἡν. Φωτορεπόρτερ)

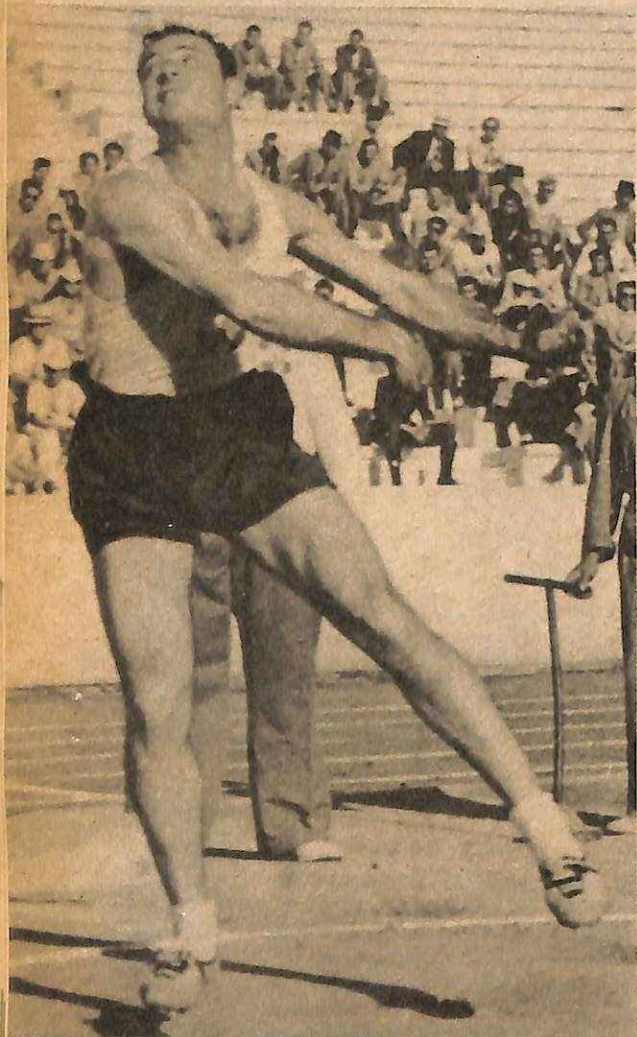
(Billedcentralen)

ΑΛΗΘΙΝΟ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟ μεταξὺ τῶν φιλάθλων προκάλεσε ὁ ποδοσφαιρικὸς ἀγὼν μεταξὺ Σουηδίας καὶ Δανίας, πού ἐγίνε στὸ στάδιο τῆς Κοπεγχάγης. Ὅταν γέμισαν οἱ 55.000 θέσεις τοῦ σταδίου, ἄλλες 10.000 θεαταὶ πού ἔμειναν ἀπ' ἐξω... στασίασαν καὶ ὤρμησαν νὰ ἐκπορθήσουν τὸ... ἀθλητικὸ φρούριο. Ὅπως-ὅπως σκαρφαλώνουν στὶς κερκίδες.

ΟΙ ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΙ ΑΙΩΝΕΣ

Έλληνες, Γιουγκοσλάβοι, Ρουμάνοι, Βούλγαροι και Τούρκοι

διεκδικούν τα πρωτεία στη 15η Βαλκανιάδα του Βελιγραδίου

Ο ΔΙΣΚΟΒΟΛΟΣ ΣΥΛΛΑΣ, Ο ΑΣΣΟΣ ΤΗΣ ΧΡΥΣΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

Τί όμορφος είναι ο αθλητικός συναγωνισμός! Πόσο αγαπημένος είναι αυτός ο κόσμος του σταδίου! Ρίγος με πιάνει όταν περνά από τη σκέψη μου ότι όλα αυτά ξαφνικά μπορούν να καταστραφούν. Αυτοί οι νέοι να μη ξανασυναντηθούν στο στάδιο, μά να θρεθούν ξαφνικά σε χαρακώματα πολεμώντας με λύσσα ποιός θα πρωτοσκοτώσει τον άλλο.

Αυτά τα λόγια τ' άκουσα από ένα Ρουμάνο αθλητή.

Έτσι κ' έγινε. Για χρόνια σκοτώθηκαν μεταξύ τους οι νέοι των Βαλκανίων, που τόσο είχαν αγαπηθεί στο στάδιο.

Δεκάξη χρόνια πέρασαν. Σήμερα θα ξαναθρεθούν. Οι αγώνες της 15ης Βαλκανιάδας αρχίζουν στο Βελιγράδι. Θα παρελάσουν αθλητές από την Ελλάδα, την Γιουγκοσλαβία, την Ρουμανία, την Βουλγαρία και την Τουρκία.

Έλληνική σκέψη ήταν η ίδρυση των βαλκανικών αθλητικών αγώνων. Μια πρώτη δοκιμαστική Βαλκανιάς —έκτος σειράς— γίνηκε το 1929.

Τόν Όκτώβριο του 1930 οργανώθηκαν πανηγυρικά οι πρώτοι αγώνες στις Αθήνες. Δεκαπέντε φορές ή μουσική έπαιξε τόν

έθνικό μας ύμνο. Δεκαπέντε πρώτες νίκες κέρδισαν οι αθλητές μας, σέ είκοσι δύο αγωνίσματα. Η τελική βαθμολογία ήταν: Ελλάδα 148 βαθμοί, Γιουγκοσλαβία 73, Ρουμανία 50, Βουλγαρία 36, Τουρκία 22.

Δέκα χρόνια συνέχεια, στάς Αθήνας, στο Βουκουρέστι, στο Ζάγκρεμπ, στην Κωνσταντινούπολη, οι Έλληνες αθλητές κέρδιζαν. Πρώτοι πάντα στη βαθμολογία, φτάσαν στο κορύφωμα της δόξας, όταν η ελληνική ομάδα μονάχη συγκέντρωσε τόσους βαθμούς, όσους όλες οι άλλες βαλκανικές ομάδες ενωμένες. Ήταν η χρυσή εποχή του ελληνικού αθλητισμού.

Όταν οι βαλκανικοί αγώνες γίνονται στάς Αθήνας, τόν Παναθηναϊκό Στάδιο πλημμυρίζει κόσμος. Ούτε στους Όλυμπιακούς τών Αθηνών δέν είχε συγκεντρωθεί τέτοιο πλήθος. Υπολογίζουν ότι πάνω από έκατό χιλιάδες άνθρωποι μαζεύτηκαν εκεί. Και χάρηκε ο κόσμος, και χειροκρότησε, και φώναζε: όταν ο Χρήστος Μάντικας κέρδιζε τόν ένα αγώνισμα μετά τόν άλλο, ο Γεωργακόπουλος νικούσε τόν Βούλγαρο Πεντάν και έπεφτε λιπόθυμος στο τέρμα, γιατί είχε δώσει στόν αγώνα πιδ πολύ από τίς δυνάμεις του, όλη του τήν ψυχή. Χειροκρότησε

και φώναζε ο κόσμος όταν ο Ρένος Φραγκούδης, ποίημα αρμονικής κινήσεως, κέρδιζε στούς δρόμους ταχύτητας. Διακόσιες χιλιάδες μάτια ακολουθούσαν τήν τροχιά του δίσκου πού έκσφενδόνιζε τόν δυνατό χέρι του Νίκου Σύλλα, πάντα πιδ μακριά από κάθε άλλο αθλητή τών Βαλκανίων. Και σηκώνονταν τόν στάδιο σάν ένας άνθρωπος στίς μύτες τών ποδιών να δή τόν Κύπριο Στέλιο Κυριακίδη να φθάνη πρώτος από τόν Μαραθώνα.

Ήταν η χρυσή εποχή του ελληνικού αθλητισμού. Φτάσαμε πολύ ψηλά. Τόσο ψηλά πού ο σύγχρονος αθλητισμός θαρρείς κι αγύγιζε τόν μεγαλειό και τήν αίγλη της Όλυμπιας.

Γιά δέκα χρόνια, από τόν 1930 ως τόν 1940, η φίλαθλος Ελλάδα γεύονταν τή γλύκα της νίκης. Σ' αυτή τήν εποχή της ειρήνης οι αθλητές μας γίνθηκαν ήρωες και τόν δνόματά τους τόν πρόφεραν με θαυμασμό όχι μονάχα σ' αυτή τή χώρα, μά σ' όλη τή βαλκανική χερσόνησο.

Οι δεύτεροι βαλκανικοί έγιναν τόν 1931 στάς Αθήνας. Ο Μάντικας, ο Γεωργακόπουλος, ο Παπανικολάου κέρδιζαν από δυο πρώτες νίκες. Ο Σάρρας θριάμβευε στό

Ο ΘΡΙΑΜΒΟΣ. Ο Σ. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ ΚΕΡΑΙΣΕ ΤΟΝ ΜΑΡΑΘΩΝΙΟ ΔΡΟΜΟ. ΟΙ ΣΥΝΔΟΧΤΑΙ ΤΟΥ, Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΑΘΛΗΤΗΣ ΧΡ. ΜΑΝΤΙΚΑΣ ΚΑΙ Ο ΑΕΙΜΝΗΣΤΟΣ Γ. ΣΚΙΑΔΑΣ, ΤΟΝ ΚΡΑΤΟΥΝ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ

Μαραθώνιο. Ο Ζαχαρόπουλος, πού είχε κέρδισει τόν άκοντισμό στήν πρώτη Βαλκανιάδα, είχε άποσυρθεί, αλλά ο Καραμπάτης αγωνίζονταν ακόμα και ήταν δεύτερος στο δίσκο. Ο Άγγελος Λάμπρου παρουσιάζονταν ο καλύτερος σπρίντερ στά Βαλκάνια. Η βαθμολογία ήταν: Ελλάδα 135, Γιουγκοσλαβία 89, Ρουμανία 50, Βουλγαρία 26, Τουρκία 19.

Εάν οι βαλκανικοί γίνονταν στάς Αθήνας τόν 1932. Ο Κύπριος Ρένος Φραγκούδης κέρδιζε τόν 100 μέτρα και παίρνει τόν τίτλο πού κατείχε ο Λάμπρου. Ο Παπανικολάου κέρδιζε τριπλούν και ύψος. Ο Μάντικας τρέχει τόν 110 μ. εμπόδια σέ 14,9. Ο Τσουκαλάς είναι πρώτος στά 5 χιλιόμετρα και ο Νάνος στά 10 χιλιόμετρα. Στη βαθμολογία: Ελλάδα 145, Γιουγκοσλαβία 73, Ρουμανία 68, Βουλγαρία 26, Τουρκία 18.

Διπλές νίκες τού Μάντικα, τού Γεωργακόπουλου και τού Φραγκούδη στούς Δ' βαλκανικούς στάς Αθήνας τόν 1933. Η βαθμολογία: Ελλάδα 169, Γιουγκοσλαβία 108, Ρου-

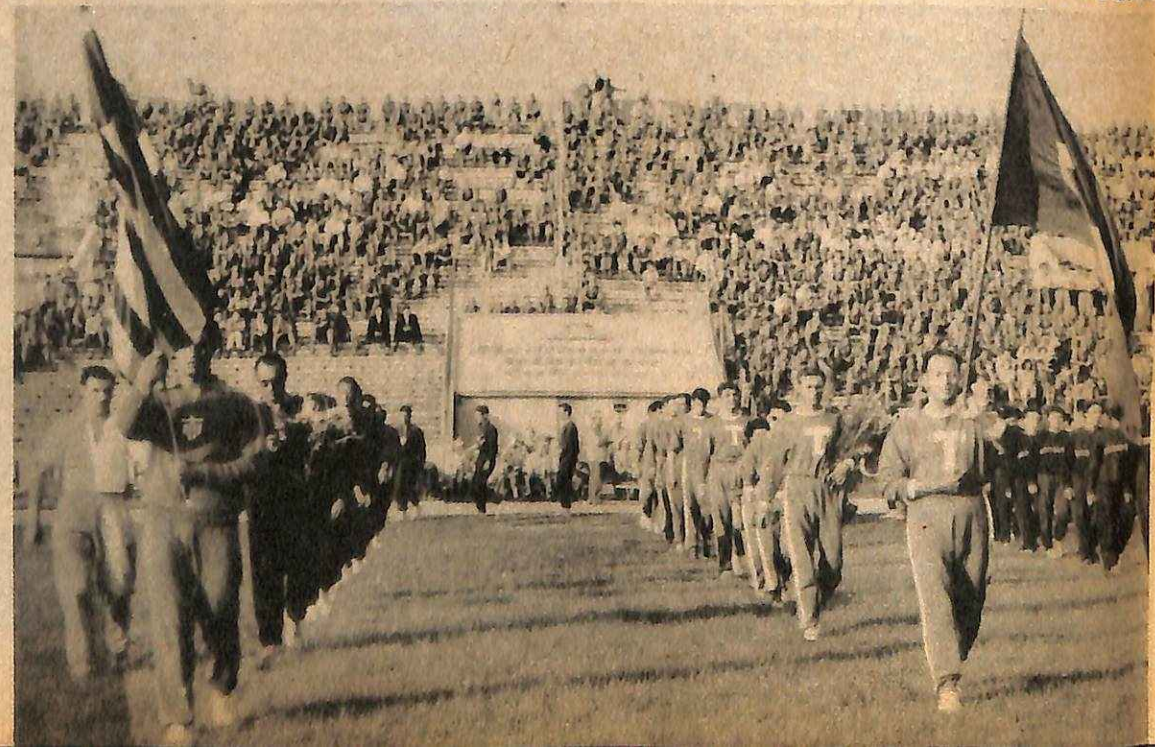
μανία και Τουρκία 61, Βουλγαρία 53, Αλβανία 7.

Τόν 1934 γιά πρώτη φορά οι Έλληνες ξεκινούν ν' αγωνισθούν σ' άλλη βαλκανική πόλη, τόν Ζάγκρεμπ. Τόν ήθικό όμας είναι άριστο. Ο Γεωργακόπουλος κέρδιζε τόν 800 και 1.500 μ., ο Μάντικας τόν ψηλά και χαμηλά εμπόδια. Ο Σύλλας ρίχνει 48,54 δίσκο. Εμφανίζεται ο Στέλιος Κυριακίδης και κέρδιζε τόν 10 χιλιόμετρα. Οι Έλληνες είναι πρώτοι στίς τρεις σκυταλοδρομίες. Αλλά γιά πρώτη φορά οι Γιουγκοσλάβοι γίνονται επικίνδυνοι, μάς πλησιάζουν στη βαθμολογία: Ελλάδα 164, Γιουγκοσλαβία 155, Ρουμανία 61, Βουλγαρία 33, Τουρκία 32, Αλβανία 7.

Στήν Κωνσταντινούπολη τόν 1935, διπλή νίκη τού Φραγκούδη 100 και 200, διπλή νίκη τού Γεωργακόπουλου, 800 και 1.500, διπλή νίκη τού Μάντικα 400 άπλά και 400 εμπόδια, διπλή νίκη τού Λαμπράκη μήκος και τριπλούν. Εάν οι Έλληνες πρώτοι στίς τρεις σκυταλοδρομίες. Βαθμολογία: Ελλάδα 158, Γιουγκοσλαβία 130, Ρουμανία 86, Τουρ-

ΣΤΟ ΣΤΑΔΙΟ «ΠΑΡΤΙΖΑΝ» ΤΟΥ ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΥ, ΟΠΟΥ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΝΟΝΤΑΙ ΑΥΤΕΣ ΤΙΣ ΜΕΡΕΣ ΟΙ ΑΘΛΗΤΕΣ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΟΜΑΔΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ, ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΚΑΙ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑΣ

ΗΤΑΙ ΤΩΝ ΒΑΛΚΑΝΙΩΝ. Η ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΕΙΝΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΤΟΥ 1954. ΟΙ ΕΘΝΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΚΑΙ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑΣ ΠΑΡΑΤΕΤΑΓΜΕΝΕΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΑΡΕΛΑΣΗ

ΤΙΜΗΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΒΑΛΚΑΝΙΑΔΩΝ

Οι βαθμοί πού χάρισαν στήν Ελλάδα οι μεγάλοι Έλληνες αθλητές κατά τίς προπολεμικές 10 Βαλκανιάδες :

Χρήστος Μάντικας	βαθ. 108
Νίκος Σύλλας	» 84
Γρ. Γεωργακόπουλος	» 72
Ρένος Φραγκούδης	» 53
Στέλιος Κυριακίδης	» 48
Γρηγ. Λαμπράκης	» 42
Γιάννης Σκιαδάς	» 37
Ναπ. Παπαγεωργίου	» 34
Ν. Παπανικολάου	» 30
Α. Σκελλαρίου	» 30

‘Από τή χρυσή εποχή του έλληνικού άθλητισμού..

κία 75, Βουλγαρία 5, ‘Αλβανία επίσης 5. Οί θαλκανικοί γυρίζουν στάς ‘Αθήνας τὸ 1936 καὶ οἱ ἀθληταὶ μας θερίζουν τίς νίκες. Δέκα ἐννέα πρῶτες νίκες. ‘Αφήνουν μονάχα δύο πρῶτες στοὺς Γιουγκοσλάβους καὶ δύο στοὺς Ρουμάνους, Τριπλὴ νίκη τοῦ Μάντικα. ‘Ο Κυριακίδης εἶναι πρῶτος στὰ 10 χιλιόμετρα καὶ τὸ Μαραθώνιο. Στὴ βαθμολογία:

ΒΑΣΙΛΗΣ ΣΙΛΙΑΔΗΣ, ΕΛΠΙΔΑ ΜΑΣ ΣΤΑ 400 μ.

ΤΣΑΚΑΝΙΚΑΣ, ΜΕΤΕΧΕΙ ΣΤΗ ΣΦΑΙΡΟΒΟΛΙΑ

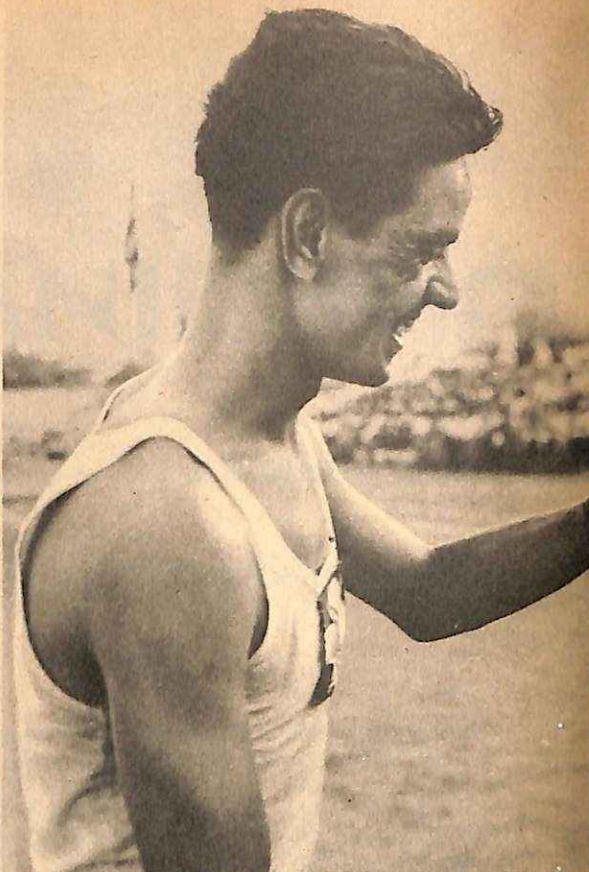
‘Ελλάς 150, Γιουγκοσλαβία 72, Ρουμανία 65, Τουρκία 28, Βουλγαρία 15.

Στὸ Βουκουρέστι τὸ 1937 οἱ ‘Ελληνες κρατοῦν σταθερὰ τὴν πρώτη θέση, ἀλλὰ οἱ Ρουμάνοι γιὰ πρώτη φορά περνοῦν τοὺς Γιουγκοσλάβους. Βαθμολογία: ‘Ελλάς 120, Ρουμανία 104, Γιουγκοσλαβία 69, Τουρκία 25, Βουλγαρία 11.

Στὸ Βελιγράδι τὸ 1938. ‘Ανεβαίνουν καινούργια ἀστέρια τοῦ ἀθλητισμοῦ μας. ‘Ο Ραγάζος κερδίζει τὸ Μαραθώνιο μὲ δεύτερο τὸν Κυριακίδη, ὁ Παλαμιώτης τὸ τριπλοῦν, ὁ Θάνος τὸ ἐπὶ κοντῷ. Βαθμολογία: ‘Ελλάς 125, Γιουγκοσλαβία 114, Ρουμανία 56, Τουρκία 30, ‘Αλβανία 4.

Τὸ 1939 γιορτάζεται στάς ‘Αθήνας ἡ δεκαετηρίδα τῶν θαλκανικῶν ἀγώνων. Καὶ γιορτάζεται μὲ λαμπρὲς νίκες τῶν ἀθλητῶν μας: ‘Ελλάς 112, Γιουγκοσλαβία 60, Τουρκία καὶ Ρουμανία 34. ‘Ο ἀθλητισμὸς μας ἀνανεώνεται. ‘Ο Μαυραπόστολος (5 χιλ.) ὁ Βελκόπουλος (1.500 καὶ 3.000), Στρατάκος (800), ὁ Σκιαδάς (400 ἐμπόδια), ὁ Λεκατσᾶς (ὕψος) ἀνακηρύσσονται θαλκανιονίκες. Κυριακὴ ἀπόγευμα τελείωσαν οἱ ἀγῶνες’ οἱ ἀθληταὶ συγκεντρώνονταν γιὰ νὰ πάρουν τὰ βραβεῖα, ὅταν ἦρθε τὸ μήνυμα. ‘Ο δεύτερος Παγκόσμιος πόλεμος ἀρχίζει. Οἱ ἀθληταὶ τῶν Βαλκανίων χώρισαν μὲ σφιγμένες τίς καρδιές.

‘Απὸ ἓνα χρόνο θροντοῦσαν τὰ κανόνια στὸ Δυτικὸ μέτωπο, ὅταν γίνηκαν στὴν Κωνσταντινούπολη οἱ 1Α’ θαλκανικοὶ ἀγῶνες. Τρία κράτη πήραν μέρος καὶ δὲν ὑπῆρχε βαθμολογία. Οἱ ‘Ελληνες ἦσαν πρῶτοι σὲ ἑπτὰ ἀγωνίσματα, οἱ Γιουγκοσλάβοι καὶ οἱ Τοῦρκοι σὲ ἕξη. Λίγες μέρες πέρασαν ἀπὸ τὸ γυρισμὸ τῶν ἀθλητῶν μας ἀπὸ τὴν Πόλη καὶ οἱ 1ταλοὶ μᾶς χτυποῦσαν ἀπὸ τὴν ‘Αλβανία. ‘Ο πόλεμος εἶχε φθάσει καὶ σ’ αὐτὴ τὴ γῇ τοῦ ἀθλητισμοῦ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ ΚΑΙ ΜΟΥΓΚΟΖΑ, ΟΙ ΔΥΟ ΜΕΓΑΛΟΙ

Πέρασαν χρόνια. Σκοτώθηκαν, πληγώθηκαν, πείνασαν οἱ ‘Ελληνες ἀθληταὶ. ‘Ηρθαν οἱ μαῦρες μέρες τῆς σκλαβιάς.

‘Όταν τελείωσε τὸ κακὸ, δὲν γίνονταν λόγος γιὰ ρεκόρ. ‘Ο ΣΕΓΑΣ ὥργανωσε μιά ὑγειονομικὴ ἐπιτροπὴ, νὰ ἐξετάσῃ ἂν μποροῦν οἱ νέοι νὰ ἐπιδοθοῦν στὸν ἀθλητισμὸ χωρὶς κίνδυνο γιὰ τὴν υγεία τους.

Τὸ 1953, τρία κράτη, ‘Ελλάς, Γιουγκοσλαβία καὶ Τουρκία, πήραν μέρος σὲ μιά τριεθνὴ συνάντηση. Οἱ ἀγῶνες εἶχαν τὸν τίτλο τῆς XII Βαλκανιάδος καὶ ἔγιναν στάς ‘Αθήνας. Οἱ Γιουγκοσλάβοι τὴν ἡσαν πρῶτοι.

ΑΝΤΙΠΑΛΟΙ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ 1500 Μ. ΣΤΟ ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ

μὲ 184 βαθμούς, οἱ ‘Ελληνες συγκέντρωσαν 150 καὶ οἱ Τοῦρκοι 121.

Στὸ Βελιγράδι τὸ 1954 ἔγινε ἡ XIII Βαλκανιάδα μὲ ἀποτέλεσμα: Γιουγκοσλαβία 187, ‘Ελλάς 116, Τουρκία 111. Καὶ στὴν Κωνσταντινούπολη τὸ 1955, ἡ XIVη. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν: Γιουγκοσλαβία 169, Τουρκία 126, ‘Ελλάς 121.

Σήμερα ξαναβρίσκονται στὸ Βελιγράδι, γιὰ τὴ XV Βαλκανιάδα, ὅλοι, ‘Ελληνες, Γιουγκοσλάβοι, Ρουμάνοι, Βούλγαροι καὶ Τοῦρκοι. Εἶχαν χωρίσει ἀπὸ κείνο τὸ φθινοπωρινὸ θρόνυ τοῦ 1939 ποὺ ξαφνικὰ μαθαίναμε τὴν ἔκρηξη τοῦ πολέμου.

..στὴ σημερινὴ δοκιμασία: ν’ ἀποφύγουμε τὴν ἧττα

Πόσο ἄλλαξαν τὰ πράγματα ἀπὸ τότε. Οἱ ‘Ελληνες εἶχαν συμπληρώσει τὴ δέκατὴ νίκη τους καὶ εἶχαν κλείσει τὸν κύκλο τῆς χρυσοῦς ἐποχῆς τοῦ ἀθλητισμοῦ μας. Σήμερα εἶναι ἡ δοκιμασία. Νὰ ἀποφύγουμε τὴ θαρειὰ ἧττα, νὰ μὴ θρεθοῦμε τελευταῖοι.

Παρουσιάζουμε παρακάτω ἕναν πίνακα τῶν ἐθνικῶν ρεκόρ τῶν πέντε κρατῶν. ‘Η σύγκριση προκαλεῖ ἀνησυχία. ‘Η ἀθλητικὴ πρόδοος στὰ ἄλλα Βαλκανικὰ κράτη εἶναι σημαντικὴ.

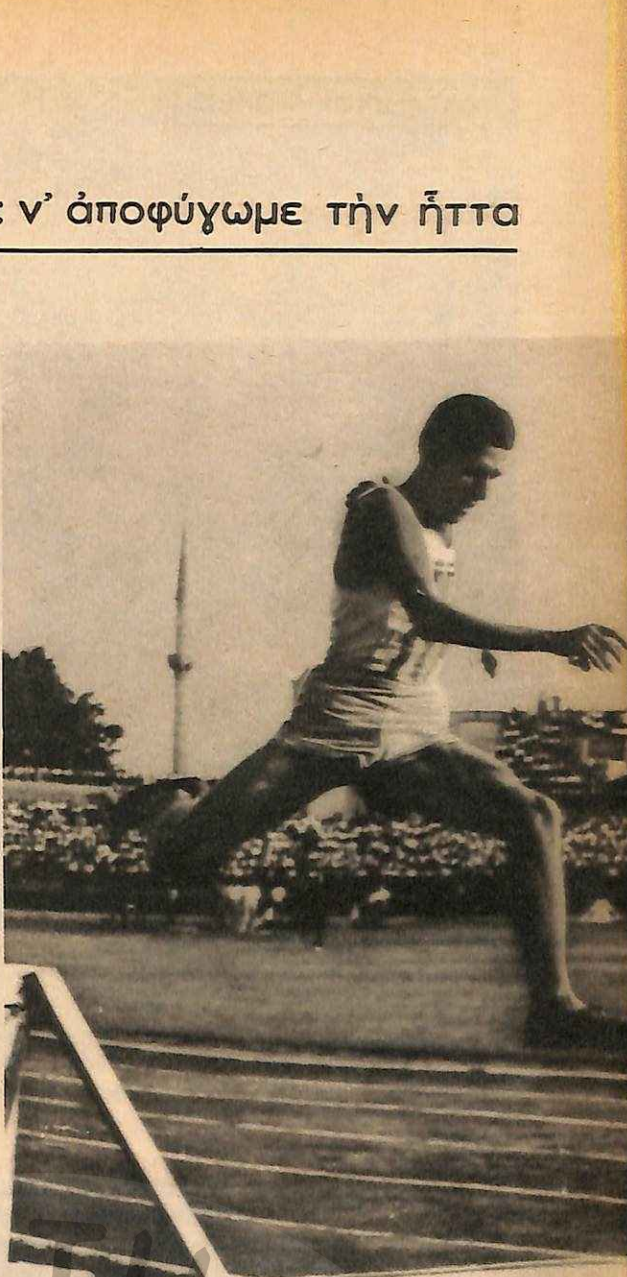
Οἱ Γιουγκοσλάβοι εἶναι καλύτεροι καὶ εἶναι οἱ φαβορί τῶν ἀγώνων. Οἱ Ρουμάνοι ἔχουν πολλὲς πιθανότητες νὰ πάρουν τὴ δεύτερη θέση. Οἱ Βούλγαροι διεκδικοῦν τὴν τρίτη θέση.

Πρέπει νὰ αγωνισθοῦν σκληρὰ οἱ ἀθληταὶ μας γιὰ νὰ πάρουν τὴν τετάρτη θέση, νὰ νικήσουν δηλαδὴ τοὺς Τοῦρκους. ‘Επιτυχία μεγάλη θὰ εἶναι ἂν ἀποσπᾶσμε τὴν τρίτη θέση ἀπὸ τοὺς Βουλγάρους.

‘Αθληταὶ καὶ φίλαθλοι τῆς ‘Ελλάδος πρέπει ψύχραιμα νὰ ἀντιμετωπίσουν τὴν κατάσταση, ὅπως παρουσιάζεται στὴ νέα αὐτὴ σειρά τῶν θαλκανικῶν ἀγώνων.

‘Ο ἀθλητισμὸς μας θρίσκεται τὰρὰ πίσω. Μπορεῖ ὅμως νὰ προσδεῦσῃ καὶ ἴσως μιά μέρα νὰ ξαναπάρῃ τὰ πρωτεῖα στὰ Βαλκάνια. Χρειάζεται ὑπομονή. Συνεχίς πάλι. Χρόνο μὲ χρόνο νὰ αὐξάνουμε τοὺς βαθμούς μας, νὰ πλησιάζουμε καὶ νὰ ξεπεράσουμε αὐτοὺς ποὺ σήμερα εἶναι καλύτεροί μας. Καὶ πάνω ἀπ’ ὅλα, νὰ μὴ ἀπογοητευθοῦμε. Δείξαμε φίλαθλο πνεῦμα ὅταν κρατούσαμε τὰ πρωτεῖα, ἄς μὴ φανερώσουμε τὴν πικρία μας, ἄς δειξομε θάρρος. Θὰ ξανάρθουν καλὲς μέρες γιὰ τὸν ἐλληνικὸ ἀθλητισμὸ.

Δ. ΚΑΠΛΑΝΟΓΛΟΥ

Γ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, ΣΤΑ 3.000 μ. ΕΜΠΟΔΙΑ

ΚΟΥΝΑΔΗΣ, ΜΕΤΕΧΕΙ ΣΤΗ ΔΙΣΚΟΒΟΛΙΑ

ΤΑ ΣΗΜΕΡΙΝΑ ΕΘΝΙΚΑ ΡΕΚΟΡ

ΑΓΩΝΙΣΜΑΤΑ	ΕΛΛΑΣ	ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ
100 μ.	Φραγκοῦδης 10.6 1933	Γιόδαντσιτς 10.5 1953
200 μ.	Φραγκοῦδης 21.6 1933	Λόργκερ 21.7 1955
400 μ.	Σίλλης 48.2 1953	Σαμπόλοβιτς 48.2 1951
800 μ.	Δεπάστας 1.51.2 1955	Ράντισιτς 1.49.9 1955
1500 μ.	Κωνσταντινίδης 3.49.2 1956	Μουγκόζα 3.44.0 1956
5000 μ.	Παπαβασιλείου 14.41.2 1956	Μουγκόζα 13.58.8 1956
10.000 μ.	Γλέντζος 31.27.2 1955	Μίχαλιτς 29.37.6 1954
110 μ. ἐμπ. ...	Καμποδέλης 14.7 1954	Λόργκερ 14.3 1954
400 μ. ἐμπ. ...	Καμποδέλης 53.0 1955	Πούτς 54.3 1955
3000 μ. φ. ἐμ. ...	Παπαβασιλείου 9.02.8 1955	Σέγκαντιν 8.47.8 1953
‘Υψος	Κοῖνης 1.91 1955	Μαριάνοβιτς 2.03 1955
Μῆκος	Λαμπράκης 7.37 1938	Μπρνάντ 7.45 1951
Τριπλοῦν	Σφήκας 15.18 1956	Ραντοβάνοβιτς 14.86 1953
‘Επὶ κοντῷ	Ρουμπάνης 4.30 1954	Μιλάκωφ 4.31 1953
Σφαιροβολία ...	Τσακανίκας 15.74 1956	Σάρσεβιτς 16.24 1954
Δισκοβολία ...	Σύλλας 51.00 1939	Κριδοκάπιτς 51.83 1953
‘Ακοντισμὸς ...	Ρουμπάνης 65.98 1952	Βούγιασιτς 70.86 1948
Σφυροβολία ...	Δημητράπουλος 50.22 1936	Ράσιτς 60.28 1955
4 X 100 μ.	‘Εθνικὴ ὁμάς 42.00 1954	‘Εθνικὴ ὁμάς 41.5 1953
4 X 400 μ.	‘Εθνικὴ ὁμάς 3.16.9 1954	‘Εθνικὴ ὁμάς 3.16.1 1953

ΤΩΝ ΠΕΝΤΕ ΒΑΛΚΑΝΙΚΩΝ ΚΡΑΤΩΝ

ΡΟΥΜΑΝΙΑ	ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ	ΤΟΥΡΚΙΑ
Μόινα 10.4 1948	Κόλεφ 10.4 1951	‘Ονούρ 10.6 1956
Μόινα 21.3 1948	Κόλεφ 21.5 1951	Καρασουλάκ 21.1 1952
Μόινα 47.8 1947	Νέδερ 49.0 1954	‘Οζγκιουντέρ 48.6 1956
Μιχάλης 1.50.9 1955	Νέδερ 1.51.0 1954	Κοτσάκ 1.50.0 1955
Μπριντάου 3.51.9 1955	Ντανάιλωφ 3.53.2 1955	‘Ονέλ 3.49.6 1955
Μπουνέα 14.34.6 1956	Βούχκωφ 14.32.0 1955	Γκιουμπινάρ 14.27.0 1955
Κρεσέστου 31.00.0 1955	Βούχκωφ 29.51.2 1955	Τζοσκουλ 30.42.4 1952
‘Οπρις 14.3 1954	Καμπούρωφ 15.0 1955	‘Ονέμ 14.7 1940
Σάβελ 51.7 1955	Δημήτρωφ 54.6 1954	‘Οζγκιουντέρ 54.1 1956
‘Αοινέϊ 8.58.6 1956	Σπάσωφ 9.03.2 1954	‘Ονέλ 9.04.4 1952
Σόστερ 2.05.5 1956	Μπέχλερ 1.94 1954	‘Αρράς 1.97 1955
Βισμάγιερ 7.33 1954	Σλάσωφ 7.47 1955	‘Αγκιότ 7.35 1952
Σόριν 15.27 1955	Γκουργούτσινωφ 15.62 1956	Σαριόλπ 15.07.5 1948
Ντραγκομίρ 4.20 1952	Χελμπάρωφ 4.37 1955	‘Ακίν 4.01 1949
Γκεργιέσκου 15.87 1954	‘Αρτσάκωφ 16.48 1956	‘Ονουσάρ 15.20 1942
Ράιχα 49.11 1952	Φιεντόρωφ 52.45 1956	Τουράν 47.61 1955
Α. Δημητρίου 69.23 1955	Παύλωφ 67.42 1955	Ζιραμάν 65.41 1950
Κ. Δημητρίου 58.76 1955	Κρούμεφ 59.16 1955	Ταμέρ 52.13 1951
‘Εθνικὴ ὁμάς 41.2 1955	‘Εθνικὴ ὁμάς 42.1 1955	‘Εθνικὴ ὁμάς 42.5 1955
‘Εθνικὴ ὁμάς 3.14.2 1955	‘Εθνικὴ ὁμάς 3.17.9 1955	‘Εθνικὴ ὁμάς 3.19.2 1955

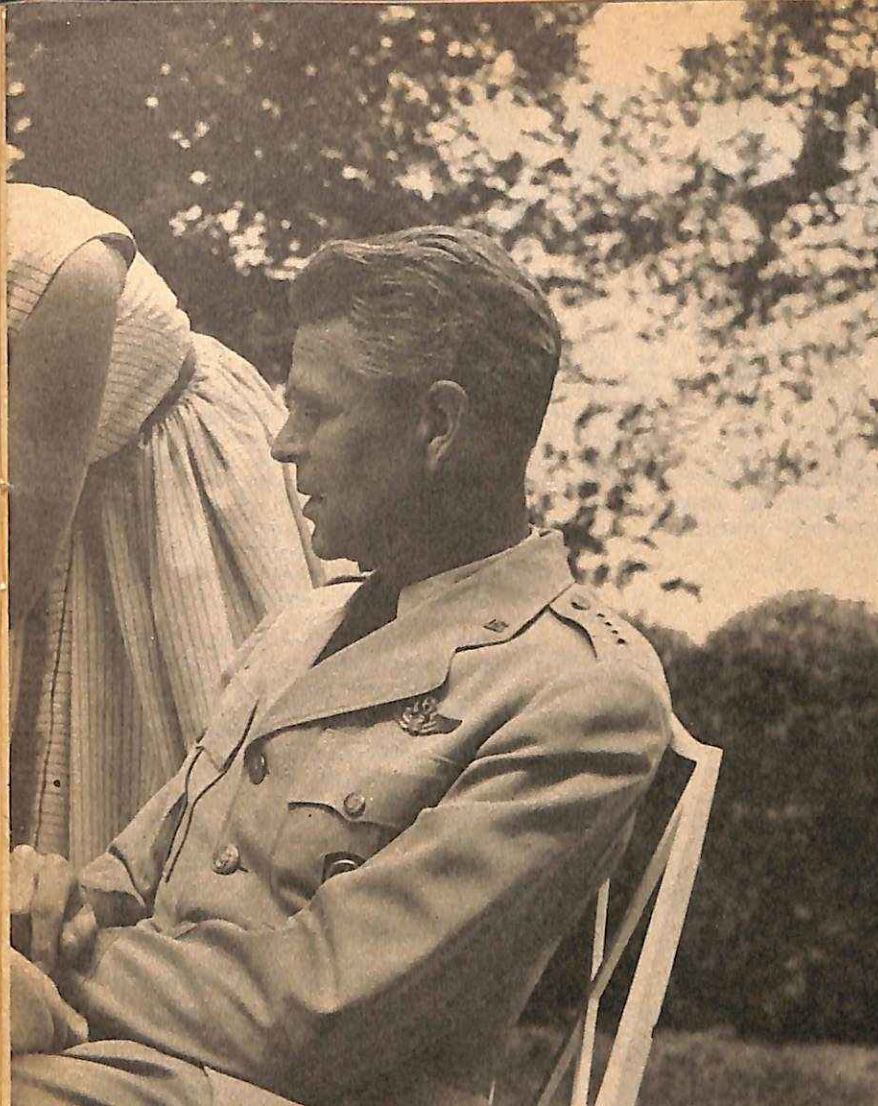

Ο ΝΕΟΣ ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΟΥ ΝΑΤΟ ΕΠΙΘΕΩΡΕΙ ΤΑ ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑ ΤΟΥ ΟΠΛΑ

ΣΤΟ ΠΛΑΤΥΣΚΑΛΟ ΒΓΑΙΝΕΙ ΟΛΗ Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΚΑΙ Ο «ΜΑΓΚΣΥ», ΓΙΑ ΝΑ ΠΡΟΠΕΜΨΟΥΝ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΗΓΟ ΠΟΥ ΦΕΥΓΕΙ ΓΙΑ ΤΟ ΑΡΧΗΓΕΙΟ...

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ, Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΙΖΑΜΠΕΛ ΚΑΙ Η ΚΟΡΗ ΤΟΥΣ ΧΡΙΣΤΙΝΑ

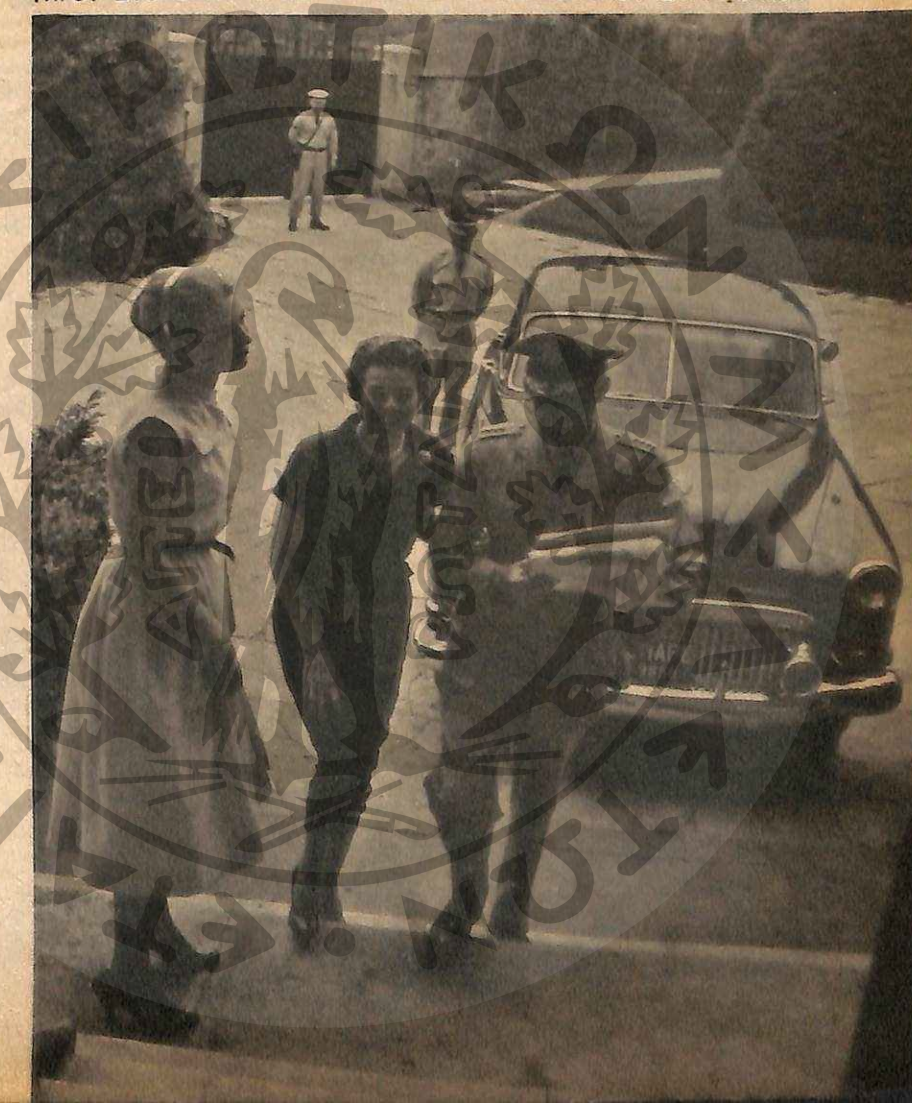

ΠΑΙΡΝΟΥΝ ΤΟ ΤΣΑΪ ΤΟΥΣ ΣΤΟΝ ΩΡΑΙΟ ΚΗΠΟ ΤΗΣ ΕΠΑΥΛΕΩΣ ΤΩΝ

ΜΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΜΟΝΙΜΩΤΕΡΕΣ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΓΚΟΛΦ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΠΙΠΟΝΗ ΕΠΙΤΕΛΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ, Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΔΙΝΕΙ ΤΟ ΣΥΝΘΗΜΑ ΧΑΡΜΟΣΥΝΟΥ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΥ

ΛΑΟΥΡΙΣ ΝΟΡΣΤΑΝΤ

Ο νέος άρχηγός των

δυνάμεων του ΝΑΤΟ

Ψηλός, αδύνατος, μακρυπόδης, ο αντικαταστάτης του στρατηγού Γκρύντερ στην ανώτατη συμμαχική διοίκηση του ΝΑΤΟ για την Ευρώπη, φαίνεται υπερβολικά νέος για το αξίωμα που έχει αναλάβει. Κι όμως ο στρατηγός Λάουρις Νόρσταντ είναι 49 χρονών —περνάει δηλαδή μια ηλικία που θεωρείται ως εξαιρετικά αποδοτική, ιδίως στα ανώτατα αξιώματα, για τη σημερινή διάρθρωση του στρατού. Ζή σε μία θύλα στο προάστιο των Παρισιών Βωκρεσσόν, που απέχει δέκα λεπτά με το αυτοκίνητο από την Άνωτάτη Διοίκηση, μαζί με την γοητευτική γυναίκα του 'Ιζαμπέλ και την δεκαοχτάχρονη ξανθιά κόρη του, την Χριστίνα. Ο μεγάλος άνδρας και η απλή, αλλά καλαίσθητη διακόσμηση του σπιτιού τους προσφέρουν ένα αναπαυτικό καταφύγιο στον άνθρωπο, που οι αποφάσεις του έχουν ζωτική σημασία για τον ελεύθερο κόσμο.

Ούτε οι τρόποι του, ούτε το ύφος του δείχνουν τη δύναμή του. Είναι γιός ενός Λουθηρανού κληρικού, νορβηγικής καταγωγής, και οι συγκρατημένοι του τρόποι, ο μετρημένος χαρακτήρας του και η ευγένειά του είναι σίγουρα κληρονομημένα από τους Νορβηγούς προγόνους του. Γεννήθηκε στη Μινεάπολη, στις 24 Μαρτίου 1907, όπου έθγαλε το γυμνάσιο. Σκόπευε να σπουδάσει νομικά, αλλά μετάνιωσε και πήγε στη Σχολή των Ευελπίδων. Αποφοίτησε το 1930, χωρίς να διακριθεί εξαιρετικά σε κανένα μάθημα. Αντιθέτως, έδειξε μεγάλη αδυναμία στα φυσικομαθηματικά —κάπως περίεργο αν λάβει κανείς υπ' όψη την κατοπινή του επίδοση.

Η φιλοδοξία του ήταν να γίνει καλός αεροπόρος. Εξεπαιδεύθη για ένα διάστημα στην αεροπορία και κατόπιν μετετέθη στην Χαβάη. Σ'ιγά-σιγά ανέδειχθη ως επιτελικός αξιωματικός και σε ηλικία 36

έτων, όταν εξερράγη ο δεύτερος Παγκόσμιος πόλεμος, είχε το βαθμό του ταξιάρχου και ήταν υπαρχηγός του Γραφείου Πληροφοριών της αμερικανικής αεροπορίας. Κατέστρωσε επίσης τα σχέδια αρκετών αεροπορικών επιθέσεων στην Ευρώπη και —όταν τελείωσε εκεί ο πόλεμος— στον Ειρηνικό.

Με τον στρατηγό 'Αϊζενχάουερ συναντήθηκε για πρώτη φορά όταν υπηρετούσε στη Β. Αφρική. Από τότε ο 'Αϊζενχάουερ έγινε ο μεγάλος του «προστάτης» και τον προώθησε στη θέση του διευθυντού 'Επιτελικών Σχεδίων και 'Επιχειρήσεων του αμερικανικού υπουργείου 'Εθνικής 'Αμύνης.

Από τότε η εξέλιξή του ήταν ραγδαία. Το 1947 ανέλαβε την αρχηγία του 'Επιτελείου της 'Αεροπορίας. Το 1950 την γενική διοίκηση της αμερικανικής αεροπορίας στην Ευρώπη. Το 1953 έγινε υπαρχηγός των αεροπορικών δυνάμεων του ΝΑΤΟ, υπό τον στρατηγό Γκρύντερ. Είναι ο άνθρωπος που είχε σχεδιάσει την πρώτη ατομική επιδρομή κατά της 'Ιαπωνίας. Κατέχει, λοιπόν, τέλεια τα μυστικά του ατομικού πολέμου και έχει οργανώσει το αεροπορικό δίκτυο του ΝΑΤΟ και τα συστήματα επικοινωνιών και ραντάρ.

Στο σπίτι του δείχνει μίαν άλλη πλευρά του έαυτού του. Του αρέσει να κυνηγά άγριοπερίστερα, να ψαρεύει και να παίζει με τον αγαπημένο του σκύλο, τον Μάγκου. Αγαπάει πολύ το γκόλφ —και τον βρίσκει κανείς συχνά στο γήπεδο με τη «στέκα» στο χέρι. Τα ξ-ξη χρόνια που έμεινε στην Ευρώπη, τον έχουν διδάξει πολλά για τη ν-οτροπία και τις αντιλήψεις του Παλαιού Κόσμου. Μπορούμε να πούμε ότι τον αγάπησε τον κόσμο αυτόν, ότι κοντά του νιώθει «α στο σπίτι του».

24 Ιουλίου

Στην ιστορία αυτή της πάλης ανάμεσα στην ζήλεια και την δεισιδαιμονία διαιτητής απομένει η Μοίρα... Αυτή που πάντοτε νικάει...

ΤΟΥ ΙΡΒΙΝ ΣΩ

Δέν είχε δη αυτό το όνειρο παρά μία μόνο φορά, τον Δεκέμβριο. Το συλλογίστηκε την άλλη μέρα το πρωί, λίγα λεπτά, κ' έπειτα δεν το σκέφτηκε πιά ως ένα απριλιάτικο θράδυ, δέκα λεπτά πριν απ' το ξεκίνημα του αεροπλάνου του. Τότε, μονομιάς, τ' όνειρο ξανάρθε στο νου του. Κάθε φορά που ήταν να μπη σ' αεροπλάνο, καταλαμβάνονταν από μιά ανεξήγητη αγωνία, από την οποία δεν κατόρθωνε πάντα ν' απαλλαγεί εύκολα.

Τη φορά αυτή, το συνηθισμένο άοριστο προαίσθημά του του θύμιζε ξαφνικά εκείνο τ' όνειρο πουχε δη το Δεκέμβριο. Του το θύμιζε την ώρα που δρισκόταν στ' αεροδρόμιο, με τη γυναίκα του και την αδελφή του πουχαν έρθει να τον συνοδέψουν, μπροστά στο τεράστιο αεροπλάνο, που ή σκοτεινή μάζα του διακρινόταν καθαρά μέσ' στη νύχτα.

Ήταν ένα όνειρο πολύ απλό: 'Η αδελφή του 'Ελισάβετ είχε πεθάνει με κάποιον άγνωστο τρόπο, κ' εκείνος είχε ακολουθήσει το φέρετρό της ως το νεκροταφείο, γεμάτος απόγνωση. Είχε παρακολουθήσει την ταφή της χωρίς ούτε ένα δάκρυ, κ' έπειτα γύρισε στο σπίτι του. Στ' όνειρο, δλ' αυτά έγιναν μία 24 'Ιουλίου. Τη χρονολογία τη θυμόταν καθαρά κι άναμνησθήτητα, κι αυτή ήταν που έδινε στο σύνολο μια επίφαση πραγματικότητας που δεν είχαν συνήθως τ' άλλα όνειρά του. Όταν ξύπνησε αναρωτήθηκε γιατί το κοιμισμένο μυαλό του είχε διαλέξει με τόση έπιμονή την 24 'Ιουλίου, ημέρα που δεν είχε κανένα ιδιαίτερο νόημα γι' αυτόν.

Και τώρα, ξαφνικά, η ανάμνηση του όνειρου του ξαναρχόταν... Είχε ακόμα στ' αυτιά του το άφηρημένο και υσταγμένο «άντι» που του είχε πει η πεντάχρονη κορούλα του, στο δωμάτιο, όπου κοιμόταν ασφαλώς τώρα... Οι κινητήρες του αεροπλάνου μούγκριζαν μέσα στη νύχτα, κ' έτοιμαζόταν να δώσει ένα αποχαιρετιστήριο φιλί στην αδελφή του 'Ελισάβετ, όταν μονομιάς η ανάμνηση του όνειρου ήρθε στο μυαλό του.

Ποτέ η 'Ελισάβετ δεν ήταν πιό ύγιης, πιό χαρούμενη, πιό ωραία. Είχε ένα ύφος σ'α να γύριζε από το τένις έπειτα από νικηφόρο μάτς, ή από μία πίσινα. Δεν υπήρχε απάνω της ούτε ίχνος κακής μοίρας. Αποχαιρέτησε με συγκίνηση την αδελφή του, έσφιξε πολύ δυνατά στην αγκαλιά του την Αλίκη, τη γυναίκα του, και κατευθύνθηκε προς το αεροπλάνο.

Μετά δέκα μέρες, ο Ρού τηλεφώνησε απ' το Λος Άντζελες στην Αλίκη, στη Νέα Υόρκη, πώς έπρεπε να πάη να τον βρή...

Σε τρεις μέρες, πήρε το ακόλουθο τηλεγράφημα: «Κράτησα θέσεις αεροπλάνο 24ης 'Ιουλίου, ώρα 14. Στόπ. Φθάσω αεροδρόμιο Μπούρμπανη ώρα 22 (τοπική ώρα). Στόπ. Να φορέσης γραβάτα. Στόπ. Φιλιά 'Αλίκη».

Ο Ρού ξαναδιάβασε το τηλεγράφημα χαμογελώντας. Ξαφνικά, όμως, αισθάνθηκε μία άκαθόριστη αγωνία. Όλη την ημέρα δεν μπόρεσε ν' απαλλαγεί απ' αυτό το αίσθημα της δυσφορίας, και μόνο τη στιγμή που έπεσε να κοιμηθεί κατάλαβε τί του συνέβαινε. Πετάχτηκε απ' το κρεβάτι και πήγε να ξαναδιαβάσει το τηλεγράφημα. 'Η 24η 'Ιουλίου. Άφησε τη λάμπα άναμμένη, άναψε ένα τσιγάρο και κάθισε στο στενό του κρεβάτι προσπαθώντας να βάλει λίγη τάξη στις σκέψεις του.

Το όνειρο ήταν πολύ καθαρό: 'Η αδελφή του θά πέθαινε στις 24 'Ιουλίου. Μά τα όνειρα δεν είναι ποτέ ακριβώς αυτό που φαίνονται να είναι, κ' η 'Ελισάβετ έυιοιασε τόσο με την Αλίκη... Ήταν πάντα μαζί, άχώριστε φίλες... Ήξερε άρκετά πράγματα για τα όνειρα ώστε να καταλαβαίνει ότι, στον ιδιότροπο κι άδιαπέραστο κόσμο του ύποσυνειδητου, ήταν πολύ φυσικό να βλέπη κανείς μιάν αδερφή στη θέση της συζύγου. Πώς συνέβαινε, άλλωστε, απ' τις 365 μέρες του χρόνου, νάχουν διαλέξει η γυναίκα του κ' η κόρη του την 24η 'Ιουλίου για να πετάξουν πάνω από 3.000 χιλιόμετρα βουνών και ποταμών;

Αν και δεν ήταν καθόλου προληπτικός —δεν τον ενδιέφεραν ποτέ οι γραμμές της παλάμης του, τα χαρτιά κι ο καφές— ο Ρού δεν κατάρθανε να κοιμηθεί.

Μόλις ξημέρωσε, τηλεφώνησε στη Νέα Υόρκη.

—'Αλίκη, είπε, θέλελα νάρθης με το τρένο.

—Τί συμβαίνει;

—Φοβάμαι τ' αεροπλάνο.

—Άκουσε το δύσπιστο γέλιο της 'Αλίκης, μα απάντησε έπιμονα:

—Φοβάμαι το αεροπλάνο.

—Μη λες κουταμάρες! Δεν έχει γίνει ως σήμερα ούτε ένα δυστύχημα σ' αυτή τη γραμμή, και δεν υπάρχει κανείς λόγος ν' άρχισουν τώρα.

—Κι όμως...

—Έπειτα, τί θέλεις να την κάνω την μικρή μας Βιρτζίνια τρεις μέρες μέσα σ' ένα θαγόνι σιδηροδρόμου; Θά φθάσω στο Λος Άντζελες άρρωστη!

Στη φωνή της 'Αλίκης υπήρχε τώρα ύποψια.

—Μά φοβάμαι αυτό το αεροπλάνο!

—Όμως εσύ έχεις κάνει 50.000 χιλιόμετρα σε μηχανές που είναι θαύμα πώς έστεκαν στον άέρα!

—Ξέρω! Μά γι' αυτό είμαι άνήσυχος!

—Ρού, το τηλεφώνημά σου μου φαίνεται παράξενο.

—Συγχώρησέ με.

Μίλησαν άκόμα λίγο, αλλά πολύ ψυχρά, κι ο Ρού ξανακρέμασε τ' άκουστικό, με το δυσάρεστο αίσθημα πώς είχε νικήθει.

Μετά δυο μέρες, ξανακάλεσε την 'Αλίκη κ' έκανε μία καινούργια προσπάθεια.

—Μη μου κάνης έρωτήσεις, την παρακάλεσε. Κάντο για μένα και θά στά έξηγήσω όλα όταν έρθης έδω. Άν έπιμένης να ρθής με αεροπλάνο, έλα με αεροπλάνο. Άλλά όχι στις 24. Έλα στις 25, στις 26 ή στις 27. Όποτε θέλεις, αλλά όχι στις 24.

Ο Ρού είχε δουλέψει πολύ τις τελευταίες ημέρες, χωρίς να κοιμάται καλά τις νύχτες. 'Η φωνή του ήταν δραχνή και κομμένη, κ' η 'Αλίκη το παρατήρησε.

—Νομίζω πώς καταλαβαίνω τί συμβαίνει, είπε με παγερή φωνή. Έμαθα πώς στις 24 θά γίνη μία μεγάλη δεξίωση στο σπίτι του Κόντον. Φαίνεται ότι πρόκειται να πäs με κάποιο πρόσωπο που δεν έχει διάθεση να δή τη νόμιμη γυναίκα σου.

—Ω! Μά τί άνοησίες είν' αυτές! φώναξε ο Ρού.

—Ξεχνάς ότι είμαστε έφτά χρόνια παντρεμένοι... Άρχίζω να σε μαθαίνω. Δεν είμαι τυφή.

—Έλα σήμερα αν θέλεις, δρυχήθηκε ο Ρού. Έλα αύριο. Έλα στις 23! Το μόνο που σου ζητώ είναι να μην έρθης στις 24!

—Στην περίπτωση αυτή, πάμε να ούρλιάζης κ' έξηγήσου μου τί συμβαίνει.

—Άκουσε 'Αλίκη...

Ήταν άποφασισμένος να τής τά πη δλα, χωρίς να τον ενδιέφερε αν θά φαίνόταν δλως διόλου ήλιθιος, αλλά εκείνη τη στιγμή έγινε μία διακοπή, που την άκολουθήσε σιωπή 5.000 χιλιόμετρων, γεμάτη ύποκωφους θορύβους. Όταν σε δέκα λεπτά η έπικοινωνία άποκαταστάθηκε, ο Ρού δεν τολμούσε πιά να γίνη τόσο γελοίος. Ήξερε πώς δεν θά τολμούσε πιά να κοιταχθί σ' έναν καθρέφτη ή να κοιτάξει τη γυναίκα του στα μάτια αν, στην ηλικία του, έδινε ξαφνικά την έντύπωση ενός ήλιθιου προληπτικού που καταλαμβάνεται από κρίσεις παραλογισμού, έπειτ' από τόσα χρόνια κανονικής κρίσεως και αντίληψης.

—Δεν έχω πιά τίποτα να σου πώ, φώναξε όταν επιτέλους ξανασυνδέθηκε με την 'Αλίκη. Θέλω μόνον να σου έπαναλάβω πώς σ' αγαπώ καλύτερα από κάθε άλλον στον κόσμο και πώς μου είναι άνυπόφορη η ιδέα ότι θά μπορούσες να έκτεθής σ' έναν οποιοδήποτε κίνδυνο.

Άκουσε την 'Αλίκη να κλαίη σιγανά στην άλλη άκρη του σύρματος.

—Πρέπει να βρεθούμε πάλι μαζί το γρηγορώτερο, του είπε η 'Αλίκη. Α, είναι φοβερό! Μη μου ξανατηλεφωνήσης, σε παρακαλώ... Είναι τόσο παράξενα αυτά που μου λές, ώστε περνούν έπειτα απ' το μυαλό μου οι πιό φρικτές ιδέες. Θά αίσθανθής καλύτερα όταν θάμαι κοντά σου;

—Όλα θάναυ θαυμάσια όταν έρθης έδω, αγάπη μου!

—Και δεν θά φύγης ποτέ πιά χωρίς έμένα;

Ποτέ πιά;

—Ποτέ!

Έκλεισε τα μάτια του και του φάνηκε πώς την είδε στην κρεβατοκάμαρα του ήσυχου μικρού σπιτιού τους, γαντζωμένη στο τηλέφωνο, με τ' ώραίο προσωπάκι παραμορφωμένο απ' τη λύπη.

Ήταν πολύ σκληρό εκ μέρους του να μην τής λήη περισσότερα...

—Καληνύχτα, τής είπε, και πρόσεχε! Κρέμασε το άκουστικό και κοίταξε με άπογνωση το γυμνό τοίχο μπροστά του: Ήξερε πώς τον περίμενε μία καινούργια νύχτα άύπνιας.

Μία πυκνή άμίχλη σκέπαζε τα πάντα το πρωί της 24ης 'Ιουλίου, κι ο Ρού σηκώθηκε απ' το κρεβάτι με μάτια κατακόκκινα από την έλλειψη ύπνου. Βγήκε απ' το ξενοδοχείο, έκανε μία βόλτα στους έρημους δρόμους του Λος Άντζελες, όπου δεν έδλεπε κανείς παρά γαλα-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 48

ΧΑΛΑΣΜΟΣ ΣΤΗ ΣΑΝΤΟΡΙΝΗ

Στις 5 και 12 λεπτά ακριβώς θρόθηκε σιαματημένο το ρολόι του τοίχου. Ο τοίχος δέ θρόθηκε. Είχε σωριασθή οαν άμορφη μάζα από πέτρες και ξύλα. Είχαν σωριασθή οι περισοότεροι τοίχοι από τα σπύτια του νησιού. Από τους σωριασμένους τοίχους πληγώθηκαν άνθρωποι. Σκοτώθηκαν ανθρωποι. Πένθος, δδύνη, αντίαγα σκέπασε το νησί του Αιγαίου. Ήταν ένα άμορφο, πολδ άμορφο νησί.

ΑΓΙΟ ΤΟ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟ, χτισμένο στην πλαγιά του βουνού επάνω από τον γκρεμό, δεν έμειναν παρά οι έτοιμόρροποι τοίχοι. Πώς να πλησιάσουν οι κάτοικοί του; Ένα βήμα, μία κίνηση — και καταρρέει στο κενό.

Ο ΚΕΝΤΡΙΚΟΣ ΔΡΟΜΟΣ της αγοράς της Θήρας, τελείως αδιάβατος από τα συντρίμια. Οι δρόμοι που άλλοτε έσφυζαν από ζωή παρουσιάζουν τώρα ένα θλιβερό θέαμα με τα ρημάδια των σπιτιών και των επίπλων.

Η ΤΡΑΓΙΚΗ ΣΤΙΓΜΗ που πλησιάζει το συνεργείο διασώσεως, στο σημείο όπου πρέπει να υπάρχει άνθρωπος. Άλλα σε τί κατάσταση; Και οι δικοί του δεν ξέρουν αν θέλουν να τον βρουν ζωντανό ή νεκρό.

ΑΝΤΡΕΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΕΒΓΑΛΑΝ ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΓΕΡΟΝΤΙΣΣΑ ΑΠΟ ΤΑ ΕΡΕΙΠΙΑ ΟΠΟΥ ΕΙΧΕ ΜΕΙΝΕΙ ΤΡΙΑΝΤΑ ΩΡΕΣ

ΣΑΝΤΟΡΙΝΗ

ΜΟΝΟ Η ΨΥΧΗ ΟΛΟΡΘΗ ΑΠΟΜΕΙΝΕ ΣΤΟ ΝΗΣΙ

Ρεπορτάζ των άπεσταλμένων μας Λ. Γ. ΚΟΡΟΜΗΛΑ και Β. ΜΙΓΚΟΥ

ΤΟ ΕΠΑΝΩ ΠΑΤΩΜΑ ΤΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΠΑ - ΖΑΧΑΡΙΑ ΓΚΡΕΜΙΣΤΗΚΕ. ΑΛΛ' Ο ΙΔΙΟΣ, ΕΥΤΥΧΩΣ, ΑΠΟΥΣΙΑΖΕ

Η Σαντορίνη δεν υπάρχει πιά. Το ωραίο νησί δοκιμάστηκε σκληρά. Τα παράξενα και γραφικά παιχνίδια των οικιστικών του συμπλεγμάτων είναι τώρα, άλλα μεν ένας άμορφος σωρός ερείπρων, άλλα δε ραγισμένα, χαραγμένα, κουτσουρεμένα για πάντα από τον σεισμό που σε δευτερόλεπτα μέσα έσβησε το χαμόγελο από τα χείλη των αισιόδοξων πάντα κατοίκων των.

Δεν ήταν νύχτα. Γλυκοχάραζε η αυγή, όταν οι κάτοικοι του νησιού, τραυματισμένοι και γυμνοί, νεκροί από φόβο, έπαιρναν τους δρόμους για να σωθούν, ενώ πενήντα αγαπητά πρόσωπα δεν έπρόκειτο πια να ξαναδούν το φως της μέρας.

Πέντε ή ώρα, δώδεκα πρώτα λεπτά, δεκαοκτώ δεύτερα, ημέρα Δευτέρα, έννεα του μηνός 'Ιουλίου και χρόνος 1956. Να κάτι που ποτέ δεν θα μπορέσουν να ξεχάσουν οι Θεραίοι, όσα χρόνια κι' αν περάσουν. Κι' αλήθεια, πώς να ξεχάσουν ποτέ τους αριθμούς αυτούς, αφού συνοδεύονται με τόσους νεκρούς, τόσους τραυματίες, τόσους εξαφανισθέντας, τόσες ύλικές ζημιές και ιδίως τόσον φόβο; Μη και ο σεισμός, μαζί με τη γή δεν σείει και τα λογικά των ανθρώπων;

Πώς να ξεχάσουν οι άλλοι τον Τομάζο 'Αλιφραγκή που έχασε μέσα στον ύπνο τέσσαρα παιδιά, τρία κορίτσια κι' ένα αγόρι; Και τον Γεώργιο Φύτρο, που δεν μπόρεσε να κλάψη την γυναίκα του, ούτε και τον τελευταίο ασπασμό προφτάσε να της δώσει, πώς θα τον ξεχάσουν ποτέ, αφού την ώρα της ταφής, αυτός, με τα νύχια του σχεδόν ξεθαβε από τα ερείπια τραυματισμένα τα τρία του παιδιά; Και την Αικατερίνη Σιγάλα; Δε θα θυμούνται πάντοτε ότι δρέθηκε νεκρή πλάι στα νεκρά παιδιά της, τον δεκαεξάχρονο Λευτέρη, τον έντεκάχρονο Στυλιανό, τον Νίκο, 9 ετών, την μικρή Μαριγώ και την ακόμη πιο μικρή Ευσταθία, επάνω

Δυο παράξενες ιστορίες μέσα από τὰ συντρίμια

ΕΝΑΣ "ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ" ΔΕΝ ΕΝΝΟΕΙ

ΓΕΣΣΕΡΙΣ ΚΑΛΟΓΡΙΕΣ ΠΡΩΤΟΓΝΩΡ

Ι ΝΑ ΦΥΓΗ ΑΠΟ ΤΑ ΧΑΛΑΣΜΑΤΑ

ΙΖΟΥΝ ΜΟΛΙΣ ΤΩΡΑ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

σχεδόν στὸν καταπλακωμένο ἄντρα τῆς καὶ στὸν Γιώργο, τὸ ἄλλο τῆς παιδί, πού γλύτωσε ἀπὸ Θεοῦ θαύμα;

Κι' εἶναι τὰ δράματα πολλὰ, κι' ὁ πόνος ἀβάστακτος. Τέτοιες συμφορές, τόσο ἔντονες ἀγωνίες, θέλουν καιρὸ νὰ ξεχαστοῦν. Θέλουν καιρὸ γιὰ νὰ γίνουν ἀνάμνηση, πού πάντοτε ἄμωσ θὰ μένη ζωντανή. Θὰ τῇ λέν οἱ γέροντες καὶ θὰ τρέμουν τὰ ἐγγόνια πού ἀπαφανίσθηκαν. Μὴ καὶ τὸ ἴδιο δὲν ἔγινε μὲ τὸ ἡφαίστειο, ὅταν ζῦπνισε πρὶν τριάντα τόσα χρόνια;

Ὁ σεισμὸς ὑπῆρξε ἰσχυρὸς, δὴς ἐντάσεως τὸν χαρακτηρίζουν οἱ εἰδικοί. Πρὸ δύο ἐτῶν, τότε μὲ τὴν καταστροφή στὰ Ἑπτάνησα, ἡ βαθμολογία τῆς ἐντάσεως ἀνῆλθε στοὺς 8½ ἕως 9 βαθμούς. Καὶ λέν ὅτι τὸ 12 εἶναι τὸ ἀνώτερο ἀπὸ ὅλα, ὁ σεισμὸς πού ἰσοπεδώνει κάθε ἀνθρώπινο δημιούργημα.

Εἶναι περίεργη ἡ πρώτη ἐντύπωση αὐτοῦ πού τώρα βλέπει ἔστω καὶ ἀπὸ κοντὰ τὴν πόλη Φηρὰ ἢ τὰ διάφορα χωριά τῆς Σαντορίνης. Περιέργη καὶ ἀπολύτως ἐσφαλμένη. Ἐκτὸς ἀπὸ λίγες ὀλικές καταστροφές, τὰ ἄλλα οἰκοδομήματα μοιάζουν ἀνέπαφα. Ὅταν ὅμως περάσῃ κανεὶς μέσα ἀπὸ τὰ δρομάκια, τότε ἡ φρίκη τῶν ραγισμένων σπιτιῶν, τῶν ξεκοιλιασμένων καὶ στρεβλωμένων ἀποκαλύπτεται ἔντονη καὶ συντριπτική.

Στὴν ἡμερία τῶν νυκτερινῶν ὥρῶν, μαζί μὲ τοὺς γκιωνήδες καὶ τὶς κουκουδάγιες, ἀκόμη καὶ τώρα ἀκούγονται βαρύγδουπα τὰ κυλίσματα τῶν δρόμων πού ξεβεμελιώμενοι κατακυλάν ἀπὸ τὶς κορυφές, τριακόσια μέτρα κάτω. Ἐνας παφλασμός, καὶ χάνονται στὸ ἀπύθμενο βάθος τῆς ἀφρισμένης θάλασσας.

Ἡ κρατική δοθῆναι ὑπῆρξε ἄμεση, καθολική καὶ σωστή στὴν ἐπιλογὴ τοῦ προσωπικοῦ καὶ στὰ εἶδη τῶν ἐφοδίων. Τὸ γεγονός ὅτι τὰ πρῶτα πολεμικά πλοία τοῦ στόλου διεσχίσθησαν νὰ πλεύσουν ὀλοταχῶς πρὸς τὴν Σαντορίνη, ἀκαριαία σχεδόν, καὶ τὸ ὅτι τὰ ἀγῆματα τῶν ναυτῶν ἐτέθησαν ἄμέσως ἐπὶ τὸ ἔργον, εἶναι κάτι πού δὲν θὰ ξεχάσουν ποτὲ οἱ Ὀθηραῖοι.

Ἐκεῖνο ἄμωσ πού πραγματικά τοὺς ἀναπτέρωσε τὸ ἥθικό, εἶναι ἡ ἀφίξη τοῦ βασιλικοῦ ζεύγους. Γιατί ἔφθασαν μὲ τὸ ταχύτερον μέσον ἀπὸ τὴν Κέρκυρα, ὅπου ἀνεπαύοντο, ὥστε ἀπὸ τῶν πρῶτων ἡμερῶν νὰ εὐρεθοῦν μεταξὺ τοῦ τόσο σκληρῶς δοκιμασθέντος λαοῦ τῶν.

Ἡ Σαντορίνη θὰ ξαναγίνη. Τὸ ἴδιο ὁμορφη. Πάντα θὰ ἔρχονται ἀπὸ τῆς γῆς τὰ πέρατα νὰ τὴν θαυμάζουν καὶ νὰ τὴν χαίρωνται. Ὑπομονὴ χρειάζεται. Κι' ὁ Θεὸς τῆς Ἑλλάδος εἶναι πού θὰ φέρῃ μὲ ἄλλα ἀγαθὰ του, τὴν παραμυθία.

ΛΑΜΠΡΟΣ Γ. ΚΟΡΟΜΗΛΑΣ

Ο «ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ» ΤΗΣ ΘΗΡΑΣ

Τριάντα ὥρες μετὰ τὸ σεισμὸ πού κατέστρεψε τὴ Σαντορίνη, δὲν εἶχε μείνει στὸ σπῆτι του, μὲ τὴ θέλησί του, παρὰ ἕνας μόνον ἄνθρωπος στὰ Φηρὰ, τὴν ἔρημη πρωτεύουσα τοῦ νησιοῦ. Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ἦταν ὁ ὀδοντάρης Γιάννης Συρίγος, ἰδιοκτῆτης τοῦ ξενοδοχείου «Βουλκάν», πού διηγείται πῶς εἶναι ὁ τελευταῖος ἀπόγονος μίας σειράς Ἑνετῶν μαρκησίων, πού ἐγκαταστάθηκαν στὸ νησί στὰ τελευταῖα πεντακόσια χρόνια.

Γιὰ δύο τουλάχιστον γενεές ξένων τουριστῶν, ὁ Συρίγος ἦταν ἐξ ἴσου γραφικὸς μὲ τοὺς ἀπόκριμνους δρόχους πού βλέπουν πρὸς τὸν πεταλωτὸ δρόμο τοῦ νησιοῦ καὶ μὲ τ' ἀσπροβαμμένα σπιτάκια πού στεφανώνουν αὐτοὺς τοὺς δρόχους. Τὸ μπερέ του, ἡ τετράγωνη γενειάδα του, τὰ

ἔντεκα ρολόγια πού ἔχει στὶς τσέπες του (καὶ πού τὰ κουρδίζει ὅλα πρὶν πέσῃ νὰ κοιμηθῇ κάθε βράδυ), καὶ τὸ γενεαλογικὸ του δέντρο, εἶναι μερικά ἀπὸ τὰ χαρακτηριστικά πού τὸν καθιστοῦσαν συμπαθὴ σ' ὅλους ὅσοι ἔμεναν στὸ ξενοδοχεῖο του.

Ἡ τρίτη ἀπ' τὶς μεγάλες δονήσεις πού συγκλόνισαν τὴ Σαντορίνη, τὰ χαράματα τῆς Δευτέρας, 9ης Ἰουλίου, γκρέμισε τὸ ἐπάνω πάτωμα τοῦ ξενοδοχείου «Βουλκάν». Ἀλλὰ τὸ ἰσόγειο ἄντεξε. Στὸ ἰσόγειο ἔμεναν ὁ γερο-Συρίγος, ἡ κόρη του, ὁ γαμπρὸς του καὶ ὁ ἐγγονὸς του, μαζί μὲ δυὸ Σουηδοὺς κι' ἕνα Δανὸ τουρίστα. Ὅλοι, ἐκτὸς ἀπ' τὸ γέρο, ἔφυγαν στοὺς ἀγρούς...

Μιά διμοῖρία ἀνδρῶν τοῦ μηχανικοῦ τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ, πού ἔφτασε ἐπὶ τόπου, τριάντα ὥρες ἀργότερα, δὲν μπόρεσε νὰ τὸν πείσῃ νὰ μετακινηθῇ. Ἰσχυρίστηκε πῶς εἶναι ἀσφαλέςτατος στὸ ξενοδοχεῖο του, καὶ πῶς δὲν ὑπῆρχε κανένας λόγος νὰ φύγῃ. Ἦταν μάλιστα βέβαιος πῶς, μὲ λίγες ἐπισκευές, τὸ ξενοδοχεῖο θὰ εἶναι σὲ θέσι νὰ φιλοξενήσῃ τοὺς πενήντα σχεδόν τουρίστες πού ἔχουν κρατήσει θέσεις γι' ἀργότερα, φέτος τὸ καλοκαίρι. Ὁ γερο-Συρίγος δὲν φαινόταν ν' ἀντιλαμβάνεται πῶς δόλιχληρα τὰ Φηρὰ εἶναι ἕνας σωρὸς ἀπὸ ἐρείπια, πῶς τὰ μισὰ σπῆτια τοὺς ἔχουν γκρεμιστῇ ἢ εἶναι ἐτοιμόρροπα, καὶ πῶς οἱ στενοὶ δρόμοι τοὺς εἶναι γεμάτοι συντρίμια... Ἡ ἐπιμονή του εἶχε μιά παράξενη μεγαλτοπρέπεια — ἦταν κάτι πού προκαλοῦσε δέος καὶ σιωπηλὸ σεδασμό.

«ΘΑΜΜΕΝΕΣ ΖΩΝΤΑΝΕΣ»

Ὁ κανονισμὸς, πού ἴσχυσε ἐπὶ τετρακόσια χρόνια στὴν Ἱταλικὴ Μονὴ Καλογραιῶν τῆς Σαντορίνης, παραβιάστηκε, γιὰ πρώτη φορά, ὅταν δυὸ δημοσιογράφοι μῆλκαν μέσα γιὰ νὰ δροῦν τέσσερις καλόγριες, πού μὲ τὴν καταστροφή εἶχαν ἀποκοπῇ ἀπ' τὸν ἔξω κόσμον.

Οἱ καλόγριες — μιά Ἑλληνίδα καὶ τρεῖς Ἱταλίδες — ἀνήκαν στὸ Δομινικανικὸ Τάγμα, πού ἀπαγορεύει στὰ μέλη του νὰ ἐπικοινωνοῦν μὲ «λαϊκοὺς». Στὴν Ἱταλία, οἱ μοναχοὶ αὐτοὶ λέγονται «Θαμμένοι ζωντανοί».

Ὅλοι τὶς εἶχαν ξεχάσει μέσα στὴν ἀναταραχὴ τῶν πρῶτων στιγμῶν τοῦ κακοῦ, τὸ φοβερὸ ἐκεῖνο πρῶνὸ τῆς 9ης Ἰουλίου. Συντρίμια κι' ἐρείπια γέμιζαν τοὺς δρόμους πού ἀδηγοῦσαν ἀπὸ Μοναστήρι, πού βρίσκεται κι' αὐτὸ στὰ Φηρὰ, τὴν πρωτεύουσα τοῦ νησιοῦ. Οἱ ἐτοιμόρροποι τοῖχοι ὀλόγυρα ἀποτελοῦσαν ἕναν διαρκὴ κίνδυνο γιὰ ὅποιον ἤθελε νὰ προχωρήσῃ.

Οἱ δυὸ δημοσιογράφοι — ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἱταλικοῦ ραδιοφώνου, Στέφανο Τέρρα, κι' ὁ ἀπεσταλμένος τῶν «Εἰκόνων» κ. Βάσος Μίγκος — κατέρβησαν ν' ἀνοίξουν δρόμον ἀνάμεσα στὰ συντρίμια καὶ νὰ φτάσουν στὴ Μονή.

Ὁ Τέρρα φώναξε: «Σορέλλι! Σορέλλι!» («Ἀδελφές, ἀδελφές!») κι' ἀμέσως οἱ καλόγριες ἔφθασαν τρεχάτες κι' ἀνοίξαν τὴν πύλη τῆς Μονῆς. Εἶχαν τρομάξῃ ἀφάνταστα ἀπ' τὸ σεισμὸ, μὰ δὲν τολμοῦσαν νὰ φύγουν ἀπ' τὸ Μοναστήρι, γιὰτὶ ὁ κανονισμὸς τοῦ Τάγματος δὲν ἐπιτρέπει νὰ γίνεταὶ αὐτὸ χωρὶς τὴν ἀδεία τοῦ Ἐπισκόπου. Τόση δὲ ἦταν ἡ παραξάλῃ τους, ὥστε δὲν φάνηκαν νὰ ξαφνιαζῶνται ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι οἱ δυὸ δημοσιογράφοι ἦταν οἱ πρῶτοι «λαϊκοὶ» πού μῆλκαν στὸ Μοναστήρι ἀπ' τὸν καιρὸ πού ἱδρύθηκε, ἔδω καὶ 400 χρόνια, ἀπ' τὸν Ἑνετὸ Ἀντώνιο ντὶ Μάρκι.

Β. ΜΙΓΚΟΣ

Ο ΣΕΙΣΜΟΣ ἔρριξε τὰ σπῆτια τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' ἄφησε τὸ κλουβὶ ἀνέπαφο. Φυλακισμένα καὶ λησμονημένα δυὸ πουλάκια ἔμεναν ἔρημα σ' ἕνα φράχτη. Ποιὸς νὰ τὰ θυόταν σ' αὐτὴ τὴν ἀναταραχή...

ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗΜΕΝΟΙ οἱ κάτοικοι τῆς Σαντορίνης ἄφησαν τὰ σπῆτια τοὺς καὶ ἔτρεξαν στὸ ὑπαιθρο γιὰ νὰ σωθοῦν. Τώρα ζοῦν μέσα σὲ σκηνές, στὴ μέση τοῦ ἀγροῦ καὶ σὲ ἀνοιχτοὺς χώρους.

ΤΟ ΣΠῆΤΙ καὶ ὁ ἰδιοκτῆτης... Τὸ φωτογραφικὸ του πορτραῖτο, στὸν ἕνα ὀρθὸ τοῖχο, χρησιμεύει σὰν τραγικὸ φόντο στὸν ἴδιο ἄνθρωπον πού κάθεται μπροστὰ, ἐπάνω στὰ ἐρείπια τῆς ζωῆς του.

ΤΡΕΙΣ ἹΤΑΛΙΔΕΣ ΜΟΝΑΧΕΣ ΑΦΗΓΟΥΝΤΑΙ ΤΙΣ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΟΥΣ Σ' ἕΝΑΝ ἹΤΑΛΟ ΡΕΠΟΡΤΕΡ

Ο «ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ» ΓΙΑΝ. ΣΥΡΙΓΟΣ ΑΓΝΑΝΤΕΥΕΙ ΤΟ ΜΙΣΟΚΑΤΕΣΤΡΑΜΜΕΝΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ ΤΟΥ

ΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ ΤΗΣ ΞΙΟΥΠΗΣ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

THE ROSEMARY KUTAK

ΠΕΡΙΛΗΨΗ:

Η Μπάμπαρα, νέα, όχι και πολύ όμορφη, αλλά πολύ καλή και έξυπνη, ζή πανευτυχής με τον άντρα της — τον πλούσιο δικηγόρο Φίλιπ Μίνιου — με την κορούλα της Ντέμπι και τον μικρό Τζων (γιουί του άντρός της απ' τον πρώτο γάμο του). Ένα μυστηριώδες τηλεφώνημα έρχεται μία μέρα να ταραξή την ευτυχία της. Κάποιος γιατρός Κάσελμαν τηλεφωνεί στο σπίτι για να ειδοποιήσει τον Φίλιπ Μίνιου πως εις ώρα του ραντεβού στην κλινική άλλαξε. Η Μπάμπαρα ανησυχεί. Ήδη από το πρωί εκείνης της μέρας έχει ένα κακό προαίσθημα πως ένας κίνδυνος τρομερός την απειλεί. Η έντονη αυτή της δημιουργήθηκε από κάτι παράξενα λόγια που της είπε η φίλη της, η Σίσσυ Χάμπερ το μεσημέρι που οι δυο τους έτρωγαν μαζί σ' ένα εστιατόριο. Ήτανε φανερό πως η Σίσσυ είχε προσπαθήσει να την προειδοποιήσει με τρόπο για μια επικείμενη συμφορά. Τρομερά ανήσυχη, η Μπάμπαρα, όλοναχά στο σπίτι της σκέπτεται που μπορεί να τηλεφωνήσει για να μάθει ποιάς είναι ο κίνδυνος που την απειλεί. Ύστερ' από πολλά τηλεφωνήματα, μαθαίνει από τον συνεταίρο του άντρός της, τον Τζέφ Χάλσεϋ, πως οι γιατροί που δας τότε έκριναν αδεράπειτη την άρρωστη της Εύας —της πρώτης γυναίκας του Φίλ— απέφασαν να δοκιμάσουν μία νέα θεραπεία με έντονη μετροζόλ. Η νέα θεραπευτική μέθοδος παρουσιάζει με τον καιρό καλά αποτελέσματα. Πριν κάνει την τελευταία ένεση, ο γιατρός Κήθ που παρακολουθεί την άρρωστη καλεί στο γραφείο του έναν-έναν τους συγγενείς και τους ανθρώπους του άμεσου περιβάλλοντός της για να ανακαλύψη την αιτία της παραφροσύνης της, στοιχείο που το θεωρεί απαραίτητο για την επιτυχία της θεραπείας. Πρώτα-πρώτα καλεί τον Σκότ, (τον αδελφό της Εύας) και την γυναίκα του την Μώντ. Από τον Σκότ δεν καταρθώνει να μάθει τίποτε. Προσπαθεί με τρόπο να πάρη λόγια απ' την Μώντ.

7

Αυτό όμως δεν κράτησε παρά μονάχα ένα φευγάλο λεπτό. Με το συνθησιμένο άταραχο ύφος της, η Μώντ συνεχίζει: —Σε πολλά σημεία η Εύα δεν έμοιαζε με άλλες κοπέλες της ηλικίας της, αλλά δε θα μπορούσε να την πη κανείς ανώμαλη. Θέλω να πώ, δεν είχε τίποτε το... παθολογικό. Είχε μία αξιωματική προσωπικότητα. Το κάλυμμα του κουτιού της Πανδώρας είχε κλείσει. Απογοητευμένος, ο Μάκ Κήθ άναρωτήθηκε τί έπρεπε να κάνει για να το ξανανοίξει. —Ξέρω πως τα κίνητρα που την είχαν ωθήσει να πάρη μέρος σ' εκείνη την έκστρατεία ήταν αξιοθαύμαστα, είπε. Άλλά δε νομίζετε πως ο ζήλος της ήταν υπερβολικός; Φανατικός, θα μπορούσε να πη κανείς; Μήπως είχε εξαναγκαστή;... Μήπως αναζητούσε μία διέξοδο σε ψυχικές ανησυχίες;... Ίσως έπειδη ο γάμος της ήταν άποτυχημένος;

—Ω, όχι, τίποτε απ' αυτά. Η Εύα κι' ο Φίλ ήταν ένα πολύ ταιριαστό ζευγάρι. Απόλυτα ευτυχισμένοι. Καί μ' όλο που η Εύα ήταν ιδεολόγος, δεν είχε φανατισμό.

Το πρόσωπο της Μώντ ήταν κλειστό. Η άποκαλυπτική στιγμή είχε περάσει. Ο Μάκ Κήθ είχε την έντονη πώς είχε δη στο φως μίας άστραπής κάτι φοβερό και άποκρουστικό, κρυμμένο προσεκτικά. Άλλά το κουτί της Πανδώρας ήταν τώρα κλειστό.

Αναστένανε και κοίταζε το ρολόγι του. Όσο πλησίαζε η κρίσιμη ώρα για την τελευταία ένεση της Εύας, η ανησυχία του μεγάλωνε. Ήρθανε το κορμί του και ρώτησε:

—Δεν προσέξατε τίποτε το ασυνήθιστο στο ύφος της Εύας τις τελευταίες μέρες; Τον καιρό που βρισκότανε σε ανάρρωση;

—Όχι. Ήταν όπως πάντα. Ήμουνα μαζί της εκείνο τ' απόγευμα... την παραμονή της τελευταίας μέρας. Μου είπε πως περίμενε με απομονωσία νάρθη ή επομένη μέρα, γιατί είχε γίνει πια έντονα καλά και θα έδινε για πρώτη φορά απ' το σπίτι για να πάη στην πόλη. Το άλλο βράδυ, όταν πήγαμε να τη δούμε, όπως κάναμε τακτικά, ο Φίλ μάς είπε πως είχε γυρίσει απ' έξω κουρασμένη και πως είχε πέσει στο κρεβάτι χωρίς να φάη. Την επομένη ο γιατρός του σπιτιού, ο κ. Γκραϊν, διέταξε απόλυτη ήσυχια και δεν άφισε κανένα να τη δει. Ούτε τον Φίλ. Ύστερ' από δυο μέρες, σάς κάλεσαν. Η διάγνωση σας μάς ξάφνιασε δλους. Δεν μάς είχε περάσει ποτέ η ιδέα πως η Εύα δεν ήτανε στα λογικά της. Λυπούμαι που δε μπόρεσα να σάς βοηθήσω, γιατρέ, αλλά τί να κάνω; Μπορώ να σάς μιλήσω για πράγματα ανύπαρκτα; Όχι, βέβαια.

Ο Μάκ Κήθ χαίρετσε ευγενικά τη Μώντ και την ώδηγησε ως την πόρτα του γραφείου του. Το πρόσωπό του είχε μία παράξενη έκφραση. Δεν είχε μάθει τίποτε που θα μπορούσε να τον βοηθήσει στη θεραπεία της Εύας, αλλά είχε άνακαλύψει πως η μετάλλνη κούκλα έκρυβε μέσα της συναισθήματα ανθρώπινα. Δεν ήξερε τί σχέση μπορούσε να έχη αυτή η ανακάλυψη με την περίπτωση της Εύας, αλλά ήταν βέβαιος για ένα πράγμα: Η Μώντ αντιπαθούσε... και φοβόταν... τη νύφη της!

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8ο

Η ζέστη είχε άρχισει να είναι άφορητη κοντά στο τζάκι. Ο Μάκ Κήθ διέσχισε την κάμαρα και κάθησε μπροστά στο γραφείο του. Ακούμπησε το κεφάλι στην πλάτη της καρέκλας του κι' έκλεισε τα μάτια. «Μία συνωμοσία σιωπής;» άναρωτήθηκε.

Έτριψε απαλά με τα δάκτυλα τα μηνίγγια του. Η συνομιλία του με τους Λάντμπρουκ τον είχε κουράσει άφάνταστα. Για έναν ψυχίατρο τέτιες συζητήσεις είναι πολλές φορές τόσο λεπτές και δύσκολες, όσο και μία χειρουργική επέμβαση. Και οι Λάντμπρουκ είχαν εξαντλήσει όλη του τη δύναμη. Ο Σκότ, με την έμμονη ιδέα του, ήταν άποκαρδιωτικός. Όσο για την Μώντ... Έδώ είχε πέσει έξω. Η Μώντ δεν ήταν ένας δράχος άκλόνητος. Ήταν μία χαριτωμένη κούκλα από χαρτόνι. Ίσως η Μπάμπαρα Μπάχμαν Μίνιου να ήταν πιο έξυπνη.

Ο Μάκ Κήθ κτύπησε το κουδούνι για να ειδοποιήσει την μίς Έθανς πως ήταν έτοιμος για το επόμενο ραντεβού του.

Η δεύτερη κ. Μίνιου, με το καφέ ταγιέρ της και το άνοιχτόχρωμο μπλουζάκι της, έφερε μέσ' στην κάμαρα την εικόνα ενός έξοχου τοπίου. Τα μάγουλά της, πρόσεξε ο Μάκ Κήθ με ίκανοποίηση, ήταν ρόδινα. Όταν όμως την ώδηγησε στη γωνία με τις δυο πολυθρόνες, είδε κάτω απ' το δυνατό φως πως τα μάγουλά της ήτανε δαμμένα και τα χαρακτηριστικά της τραθημένα.

Άνοιξε την γιαννεζίκη τσιγαροθήκη που ήταν άκουμπισμένη στο μικρό τραπέζάκι και ρώτησε:

—Θέλετε να καπνίσετε; —Όχι, ευχαριστώ. Όχι τώρα, είπε η Μπάμπαρα.

Μίλησε άπότομα, νευρικά, σά νάθελε ν' αφήσει κατά μέρος τις τυπικότητες και να φτάση άμέσως στο θέμα. Ο Μάκ Κήθ πρόσεξε πως καθότανε άκρη - άκρη στην πολυθρόνα της, ανήσυχη, σά να βρισκόταν στον προθάλαμο ενός άδοντογιατρού και περιμενε με άγωνία να της δγάλουν το δόντι.

«Φταίει ο Σκότ. Θα της είπε για το διαζύγιο», σκέφτηκε ο Μά Κήθ. «Σίγουρα νομίζει πως την κάλεσα για να της πώ να πάη στο Ρένο».

Άναψε το τσιγάρο του και είπε: —Θέλω να κουβεντιάσω μαζί σας για μερικά πράγματα που έγιναν πριν από πολύν καιρό.

Της χαμογέλασε μ' εκείνο το φιλικό, εγκάρδιο χαμόγελό του.

—Έλπιζω να μη σκεφθήτε πως είμαι ένας άδικός γιατρός που θέλει να χώνη τη μύτη του σε ζητήματα που δεν τον άφορούν. Έχει μεγάλη σημασία για μένα να μάθω όλο το ιστορικό της άρρώστιας της Εύας και, ως τώρα, η οικογένειά της δε με βοήθησε καθόλου. Όταν είσαι πολύ κοντά στο δάσος, δε βλέπεις τα δέντρα, λέει η παροιμία. Ίσως το άμεσο περιβάλλον της να μη ήταν σε θέση να αντιληφθή ώριμένα πράγματα. Πιθανόν έσεις, που ήσαστε απ' έξω, να είδατε την κατάσταση από διαφορετική σκοπιά.

Πρόσεξε την πρόδηλη άνακούφιση που ζω-

γραφίστηκε στο πρόσωπο της Μπάμπαρα.

—Σας καταλαβαίνω, του άποκρίθηκε. Θα σάς πώ ευχαρίστως ό,τι ξέρω.

Τον κοίταζε κατάματα, πρόθυμη, με τα μάτια δάανοιχτα, τα μάγουλα κατακόκκινα, στη στάση προσοχής της γραμματέως που περιμένει να πάρη εντολές.

—Πρώτ' απ' όλα, Μπάμπαρα... μου έπιτρέπετε να σάς λέω Μπάμπαρα; Μιλώ πάντα στις άρρωστές μου με τα μικρά τους όνόματα και μου έχει γίνει συνήθεια...

Η Μπάμπαρα κούνησε το κεφάλι χαμογελώντας, παράξενα ευχαριστημένη. Ο Μάκ Κήθ, βλέποντας πως η ταραχή της είχε περάσει, ρώτησε:

—Τί θα λέγατε τώρα για ένα τσιγάρο;

—Ναί, θα πάρω ένα τώρα, είπε η Μπάμπαρα.

Πήρε ένα τσιγάρο απ' το γιαννεζίκιο κουτί κι' έσκυψε να τ' άνάψη στη φωτιά που της πρόσφερε ο γιατρός. Οι κινήσεις της, η όμιλία της, πρόσεξε ο Μάκ Κήθ, ήταν μετρημένες, καλοζυγισμένες. Θάλεγε κανείς πως φρόντιζε ν' άκολουθή ώρισμένους κανόνες συμπεριφοράς που είχε μάθει μόνη στον έαυτό της. Ώστόσο, τίποτε στο ύφος της δεν είχε την επιτήδευση της Μώντ. Η Μώντ σου θύμιζε ένα σκληρό δσπρακό, άδειο από μέσα. Η Μπάμπαρα είχε τις μελετημένες κινήσεις της γυναίκας με το μεστωμένο μυαλό και τη βαθειά παρατηρητικότητα, που έχει μάθει να άυτοκυριαρχείται. Ναί, η Μπάμπαρα θάταν ο ίσορροπημένος νους στη ζωή μίας οικογενείας.

—Θάθελα να μου πήτε, πρώτ' απ' όλα, είπε ο Μάκ Κήθ, αν γνωρίζετε καλά την Εύα.

—Άρκετά καλά. Πολύ περισσότερο απ' όσο γνωρίζει συνήθως μία γραμματέως τη γυναίκα του προϊσταμένου της.

Σκέφθηκε την έρώτηση προσεκτικά και συνέχισε με άπόλυτη άνεση τώρα:

—Βλέπετε, όταν άρχισα να εργάζομαι στού Φίλ, εκείνος μόλις είχε τελειώσει τη Νομική Σχολή. Το ίδιο κι' ο Σκότ. Και οι δυο έκαναν τα πρώτα τους βήματα στην καριέρα τους κι' εγώ ήμουν εκεί μάλλον για τα μάτια. Δεν κρατούσαμε τους τύπους άναμεταξύ μας. Κάθε άπόγευμα έφτιαχνε σοά για τους τρεις μας. Πολλές φορές έρχοταν κι' ο δικαστής εκείνη την ώρα. Και

Εικονογράφης Χρ. Κουσέντου

Έφερε μεσ' την κάμαρα την εικόνα ενός έξοχου τοπίου.

ή Μώντ ή η Εύα, όταν βρίσκονταν στην πόλη, περνούσαν για λίγο απ' το γραφείο. Έτσι, έβλεπα συχνά την Εύα και, άργότερα, όταν άρχισε η κίνηση εκείνη για ν' άπαλλαγή η πολιτεία απ' τους άπατεώνες που λυμάνονταν το δημόσιο ταμείο, εργαζόμουν μαζί της κάθε μέρα. Ύποθέτω πως έχετε όλη την ιστορία της έκστρατειας, γιατρέ;

Ο Μάκ Κήθ έκανε ένα μορφασμό.

—Όμολογώ πως τα πολιτικά είναι κάπως έξω απ' τα ενδιαφέροντά μου, αλλά, φυσικά, όποιος ζούσε εδώ εκείνη την εποχή, δεν ήταν δυνατό να μη ξέρη πως κάτι γινόταν. (Χαμογέλασε). Φαντάζομαι πως περάσαμε τότε από μία άναπόφευκτη φάση του κύκλου της πολιτικής μας ζωής. Δυσχερестημένοι, άλλα πολυάσχολοι πολίτες, που είχαν άνεχθη χρόνια δολόκληρα μία κυβέρνηση φαυλοκρατική, στο τέλος, όταν τα πράγματα χειροτέρεψαν, ξεσηκώθηκαν σε μία σταυροφορία για την έξυλιανση της πολιτείας, έτσι δεν είναι; Και οι Λάντμπρουκ ήταν η ψυχή αυτού του κινήματος.

—Ναί, ο Φίλ είχε άφιέρωσε όλο του τον καιρό σ' εκείνη την έκστρατεία. Ήταν βοηθός του γενικού γραμματέως της κεντρικής επιτροπής και η Εύα πρόεδρος της επιτροπής γυναικών.

—Ναί, θυμούμαι καλά πως είχε γίνει τότε μεγάλη προσπάθεια. Παρ' όλα αυτά, όμως, ένας μόνον δικός σας ύποψήφιος βγήκε στις έκλογές. Τί ακριβώς είχε γίνει; Δεν είχατε ύπολογίσει καλά τις δυνάμεις σας;

—Μα αυτή ακριβώς ήταν η στρατηγική μας. Να δγάλωμε αυτόν τον ένα ύποψήφιο, έξηγησε η Μπάμπαρα γρήγορα. Δεν είμαστε, βλέπετε, άρκετά δυνατοί για να δγάλωμε πολλούς. Γι' αυτό είχαμε συγκεντρώσει τις προσπάθειές μας σε μία θέση-κλειδί, τη θέση του εισαγγελέως. Άν το καταρθώναμε αυτό, θα μπορούσαμε να καταδώσωμε ποινικώς τους άπατεώνες και να τους κλείσωμε στη φυλακή.

—Αυτό το καταλαβαίνω. Άλλά, πρός Θεού, τί σάς έκανε να διαλέξετε τον Χιού Νέλσον για ύποψήφιο;

Τα μάτια του Μάκ Κήθ έδειχναν ζωηρή περιέργεια.

—Τόν ξέρετε; ρώτησε η Μπάμπαρα με άπορία.

Ο Μάκ Κήθ γέλασε.

—Τόν άκουσα να βγάξη λόγο μερικές φορές. Γέλασε και η Μπάμπαρα.

—Το ξέραμε πως δεν άξιζε τίποτε, αλλά ήταν πολύ γνωστός και από μεγάλη οικογένεια. Έξώλλου, δεν ήταν εύκολο να βρούμε έναν πραγματικά ίκανό άνθρωπο, πρόθυμο ν' άφήση τη δουλειά του και ν' άποσιωθή στην έξυπνηρήση του δικού μας σκοπού. Γι' αυτό τον χρησιμοποίησαμε για πρόσωπο. Είχε άποφασίσει να διορίση τον Φίλ βοηθό του και στην πραγματικότητα στον Φίλ στηρίζαμε τις έλπίδες μας να δρη άποδείξεις που θα μάς βοηθούσαν ν' άποκαλύψωμε τις καταχρήσεις.

—Και ο Χάλ Κραϊν; Ποιάς ήταν ο ρόλος του στην ύπόθεση; Της Εύας ήταν η ιδέα να τον πάρη ο Φίλ για βοηθό στο γραφείο του;

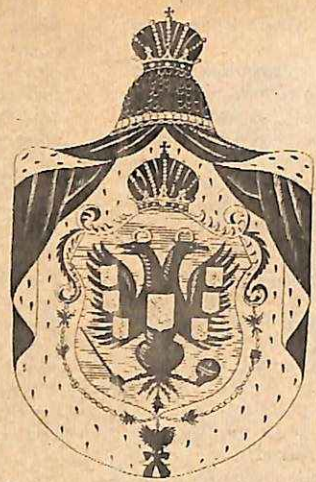
Με τα πόδια σταυρωμένα, το κεφάλι άκουμπισμένο στην πλάτη της πολυθρόνας του, ο Μάκ Κήθ είχε ξαναπάρει το ύφος του ανθρώπου που κουβεντιάζει φιλικά για θέματα άδιάφορα. Η έρώτησή του δεν έδειχνε καμμία περιέργεια.

—Της Εύας; ρώτησε η Μπάμπαρα με άπορία. Όχι, δε νομίζω. Ο Χάλ ήταν ρεπόρτερ. Έγγραφε για την κίνησή μας στα «Ήμερήσια Νέα», την έφημερίδα του δικαστή Λάντμπρουκ, και, με τον καιρό, είχε ενδιαφερθή για την ύπόθεσή μας. Είχε προσηλυτισθή στην ιδέα μας, θα μπορούσε να πη κανείς. Και μετά τις έκλογές, θέλησε να συνεργασθή με τον Φίλ, παρασημασμένος. Τα είχε καλά με την άστυνομία κι' έκανε παρέα με τους πολιτικούς που μαζεύονταν στο κέντρο που ήταν άπέναντι στο δημαρχείο. Ο Χάλ Κραϊν ήταν ο τύπος του γεναρού ρεπόρτερ που χώνει παντού τη μύτη του, που βρίσκει τρόπο να μαθαίνει τα πάντα, ν' ανακαλύπτει την πηγή όλων των διαδόσεων. Πίστευε πως θα μπορούσε να χρησιμοποίηση τις γνωριμιές του για να συγκεντρώνη πληροφορίες και να τις μεταδίδη στον Φίλ.

—Όποτε ο Κραϊν δεν ήταν γραμμένος στη μισθοδοτική κατάσταση του δικηγορικού γραφείου; Δεν είχε επίσημως μία θέση εκεί μέσα; (Ο Μάκ Κήθ πήρε μέσ' απ' το συρτάρι του μικρού τραπεζιού μία πίπα κι' άρχισε να τη γεμίζει με καπνό). Έργαζόταν εκεί μονάχα έπειδη του έκανε γούστο;

—Άκριβώς, συμφώνησε η Μπάμπαρα. Στην

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 46

ΕΝΑΣ ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΙΚΟΣ ΡΟΛΟΣ υπήρξε για την Ζυλιέτ Γκρεκό ή «Αναστασία». Ή πρώτη αρχι... υπαρχίστρια βρήκε στο θεατρικό έργο του Μαρσέλ Μωρέτ την ευκαιρία να δείξει όλο το δραματικό της ταλέντο. Με το διάδημα και την τουαλέττα της μεγάλης δουκίσσης ή Γαλλίδα ήθοποιός αναδεικνύεται «μια τραγωδός πρώτου μεγέθους».

ΑΝΤΕΡΣΟΝ

ΔΟΥΚΙΣΣΑ Ή ΨΥΧΟΔΙΩΚΤΡΙΑ;

ΗΘΟΠΟΙΟΙ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΤ ΜΕΓΕΘΟΣ ΔΙΑΓΚΩΝΙΖΟΝΤΑΙ ΝΑ ΤΠΟΛΤΘΟΤΝ ΤΗΝ ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΜΟΡΦΗ ΤΗΣ — ΣΤΟ ΜΡΟΝΤΙΟΤΑΙΗ Η ΒΙΒΕΚΑ ΛΙΝΤ ΦΟΡΣ, ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ Η ΖΤΑΙΕΤ ΓΚΡΕΚΟ ΔΗΜΙΟΤΡΓΟΤΝ ΤΟΤΣ ΚΑΛΤΕΡΟΤΣ ΡΟΛΟΤΣ ΤΟΤΣ ΣΑΝ «ΑΝΑ ΣΤΑ ΣΙΕΣ» ΠΑΝΩ ΣΤΗ ΣΚΗΝΗ — ΣΤΟ ΧΟΛΛΤΟΤΝΤ Η ΓΚΡΙΝΤ ΜΠΕΡΓΚΜΑΝ, ΣΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ Η ΛΙΛΗ ΠΑΛΜΕΡ ΓΤΡΙΖΟΤΝ ΟΜΩΝΤΜΑ ΦΙΛΜ — ΣΤΟ ΚΡΕΒΑΤΙ ΕΝΟΣ ΧΩΡΙΟΤ ΤΟΤ ΜΕΛΑΝΟΣ ΔΡΤΜΟΤ ΜΙΑ ΓΤΝΑΙΚΑ ΦΩΝΑΖΕΙ: «ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ Η ΑΛΗΘΙΝΗ»

- Πώς γλύτωσε από το τραγικό αιμάτινο λουτρό μιας νύκτας του έτους 1918;
- Ζή μέχρι σήμερα ή τελευταία απόγονος του Τσάρου Πασών των Ρωσίων;
- Ή συγκλονιστική εξιστόρηση ενός άδισπέραστου, ίσως για πάντα, μυστηρίου.

Η ιστορία αυτή, γεμάτη αινίγματα κ' ερωτηματικά που δεν θα θρούν ίσως ποτέ απάντηση, άρχισε με αίμα και φρίκη. Άρχισε με το μακάβριο τέλος της δυναστείας των Ρωμανώφ κατοίαν αύγουστιάτικη νύκτα του 1918 στην επαναστατημένη Ρωσία.

Ο τσάρος Νικόλαος ο Β', ή γυναίκα του, τὰ τέσσαρα κορίτσια του κι ο ευθραυστός, ο αϊμόφιλος διάδοχος, ήσαν από καιρό αιχμάλωτοι της άγρι-εμένης μάζας που έκαιγε, σκότωνε κ' έρήμωνε την παλιά Ρωσία στο πέρας-μά της. Δεν είχαν βοηθήσει σε τίποτε τὰ ξόρκια του διαβολοκαλόγερου της στέππας, του Ρασπούτιν, δεν είχε γαληνέψει τούς επαναστάτες ή παραίτηση του κάποτε πανίσχυρου αυτοκράτορος. Μήνες τώρα, από τον Άπρίλιο του 1918, ή γαλαζοαίματη οικογένεια είχε μεταφερθή στο Αικατερίνενμπουργκ, φυλακισμένη σ' ένα άστικό σπίτι κάποιου έμπορου που τον έλεγαν 'Ιπά-τιεφ. Ο τσάρος δεν ήξερε τί γινόταν στην άγανη χώρα που κάποτε αυτός έξουσίαζε. Ούτε τον ένοιαζε πια τίποτε, έκτός από την ζωή του πολυαγα-πιμένου μοναχογιου του. Ο μικρός 'Αλέξης είχε ύποστη μιὰ καινούργια κρίση της καισαράμενης βασιλικής άρρώστιας του κ' ή θλίψη των δικών του για τὸ γκρέμισμα της δυναστείας είχε μεταλλάξει τώρα σε αγωνία: Θα γλυτώνε τὸ θάνατο ο τελευταίος Ρωμανώφ;

Κανένas μέσα στη βαρεία, άποπνικτική ατμόσφαιρα του μελαγχολικού σπιτιού δεν ύποψιαζόταν τὸ τραγικό τέλος. Ή ζέστη ήταν άφόρητη. Οι δρισιές, οι εἰρωνείες, ή άχαλίνωτη πια κακία των φρουρών, που είχαν στα χέρια τους τώρα, ό,τι πριν δεν μπορούσαν ούτε να δουν από μακριά χω-ρίς να προσκυνήσουν, έκαναν μαρτύριο τις τελευταίες ήμέρες των έπιτὰ αυ-τών ανθρώπινων όντων. Ο θάνατος όμως δεν είναι —ό,τι κι αν λένε— πο-τέ έπιθυμητός. Κάπου στο έξωτερικό, δε μπορεί ο φίλοι τους, οι συγγε-νείς, οι πρίγκιπες κ' οι βασιλείς θα νοιαζόντουσαν για την τσαρκινή οικο-γένεια. Θα έτοιμάζαν τὸν τρόπο να ξεφύγῃ από την κόλαση και την ταπει-νοση, τὸν έσχατον έξευτελισμό. Ή έλπίδα, σύντροφος άχώριστος και στερ-νός, δεν τούς είχε άπολείψει...

ΕΠΤΑ ΠΤΩΜΑΤΑ ΣΤΟ ΚΕΛΛΑΡΙ

Κ' ήλθε ή νύκτα της 16 'Ιουλίου 1918. Από τὸ δειλινὸ ο όρίζοντας ή-ταν θαμμένος κόκκινος και σὸν άέρα πλανιόταν ή μυραδιά του μπαρουτι-ού. Οι όμοβροντίες του πυροβολικού τράνταζαν τὰ παραθυρόφυλλα. Κάπου κοντὰ γινόταν άγρια μάχη. Οι Τσεχοσλοβάκοι είχαν περικυκλώσει τὸ Αϊ-κατερίνενμπουργκ. Ίσως να ήσαν αυτοί οι έλευθερωτές της αιχμάλωτης τσαρκικής οικογενείας... Ο τσάρος όμως συμβούλεψε τὰ παιδιά του να κοι-μηθούν. Ή τσαρίνα, προτού γείρη, προσευχήθηκε πολλήν ώρα. Πίστευε θα-θεία ή Μαρία Θεοδωρόβνα.

Τὰ μεσάνυχτα ακριβώς, ο άρχηγός της φρουράς, ο Γιάκομπ Γιουρόβ-σκι, μπήκε στο δωμάτιο του τσάρου. Τὸν πρόσταξε να ξυπνήσῃ την οικο-γένειά του. Όλοι έπρεπε να ντυθούν και να κατέβουν κάτω. Άκόμη κι ο άρρωστος 'Αλέξης.

Σε λίγο, δουδοί, με την άπορία ζωγραφισμένη στα μάτια τους ο τσά-ρος Νικόλαος, ή τσαρίνα Μαρία - Θεοδωρόβνα, οι Μεγάλες Δούκισσες Όλ-γα, Τατιάνα, Μαρία κ' ή μικρότερη ή 'Αναστασία, κατεβαίνουν την σκά-λα. Ο τσάρος κρατάει στην άγκαλιά του τὸν γιου του, που άτενίζει δλό-γυρα με τὸ παραπονεμένο του βλέμμα. Οι φρουροί είναι κι αυτοί σιωπηλοί. Δεν άρχίζουν τὰ συνθημιένα πειράγματά τους.

Ή κουστωδία διασχίζει την αλλη. Με μιὰ χειρονομία ο Γιουρόβσκι δεί-χνει τὸ κελλάρι. Μπαίνουν όλοι μέσα. Ένα μόνο παράθυρο ύπάρχει κι αυ-τὸ καγκελόφρακτο. Ο τσάρος ζητάει να τούς φέρουν καρέκλες. Τους φέ-ρουν μόνο τρεις. Κάνει φρικτή ζέστη. Ή τσαρίνα τρέμει. Τὰ κορίτσια άλ-λάζουν χρώματα.

Δεν περνάει πολλή ώρα. Ο Γιουρόβσκι άπαγγέλλει τὸ κατηγορητήριο: —Οι δικοί σας θέλησαν να σας σώσουν. Δεν τὸ πέτυχαν. Είμαστε ύ-πυχρεωμένοι να σας τυφεκίσουμε.

Πυροβολεί πρώτος. Ο τσάρος δέχεται την σφαίρα, κλονίζεται, πέφτει μ' ένα σύντομο ρόγχο. Ήταν τὸ σύνθημα της σφαγής. Ένα - ένα τὰ κορ-μιά πέφτουν στο δρώμικο πάτωμα. Τὸ αίμα κυλάει. Οι κραυγές δεν προ-φταίνουν καν ν' άκουστούν. Οι φρουροί άποτελειώνουν τὰ θύματά τους με τις μπαγιονέτες των όπλων τους. Ο 'Αλέξης, ο πιο άδύνατος —τί εἰρω-νεία!— έξασκουθεῖ να βογγάῃ άπαλλά. Ο ίδιος ο Γιουρόβσκι τὸν κάνει να σωπάσῃ για πάντα με τὸ σπαθί του.

ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΜΕΙΝΗ ΙΧΝΟΣ

Στις τρεις τὸ πρωί τὰ κορμιά μεταφέρονται μ' ένα καμión στο δάσος Κοπτοάκι, σε μιὰ τοποθεσία που την λένε «Τὰ τέσσαρα άδελφια». Σαν από συμπίτωση βρίσκονται εκεί μερικές νταμιζάνες με θεϊκό δξύ. Υπάρχει άκό-μη και δενζινα. Τὰ κορμιά γδυτά, άψυχα, πνιγμένα στο αίμα που έχει άρ-χίσει να πήξῃ, καίγονται πάνω σε ξερόκλαδα. Τρεις δόλοκληρες μέρες οι έκτελεστές προσπαθούν να έξαφανίσουν κάθε ίχνος. Ό,τι αντίστάθηκε στή φωτιά και στο θεϊκό δξύ, σκορπίζεται στους θάμνους και πετιέται σ' ένα πηγάδι όρυχειού. Εκεί τελειώνει ή δυναστεία των Ρωμανώφ της Ρωσίας.

Αυτή είναι ή έπίσημη έκδοχή. Σ' αυτήν πίστεψε μέχρι σήμερα ο-λόκληρος ο κόσμος. Μπορεί όμως ή τραγωδία να παίχτηκε άλλιώς από την ζωή; Μπορεί από τὸ αιμάτινο λουτρό του Αικατερίνεν-μπουργκ να έξφυγε μιὰ εὐγενική, άδύναμη ύπαρξη, μιὰ κοπέλα 18 έτών, να γλύτωσε από τις σφαίρες, τις ξεφολόγχες, τις κοντακίες, την φωτιά, τὸ θεϊκό δξύ των δημίων της; Θα ήταν ένα θαύμα! Ποιός όμως είναι θέβαιος, ποιός μπορεί να είναι θέβαιος ότι ή ζωή δεν κρα-τάει συχνά τὸ προνόμιο να έκπλήσῃ την κοινή λογική με θαύματά;

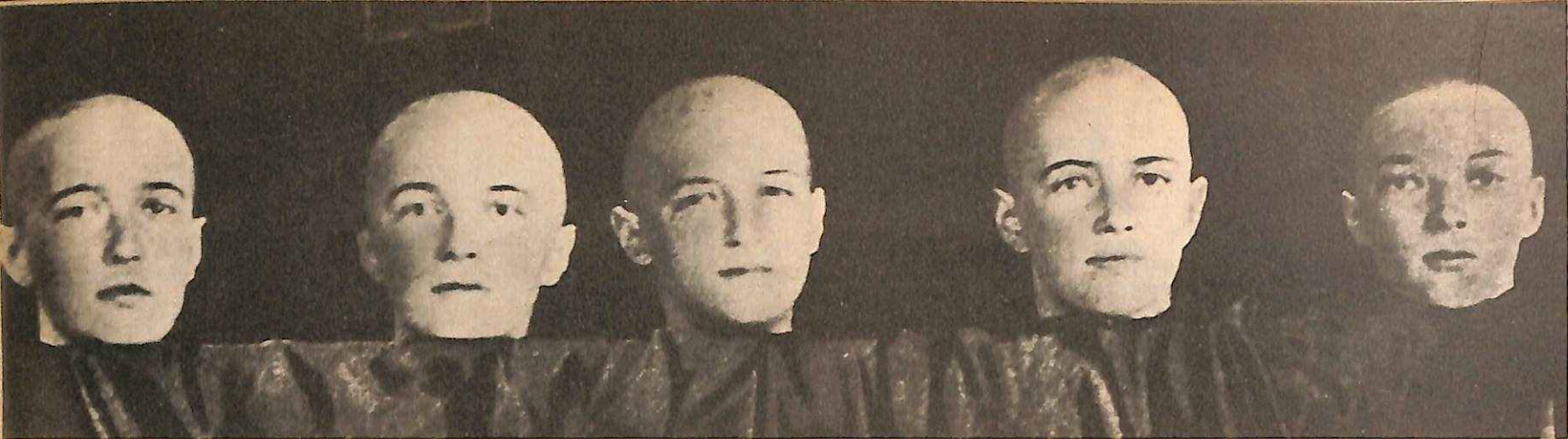
Στὸν Μέλανο Δρυμό της Γερμανίας ύπάρχει ένα άσήμαντο χωριό, τὸ Ούντερλένγκενχαρντ. Οι κάτοικοί του, όταν περνούν από ένα κακοφτιαγμέ-νο, έρηπώμένο σχεδόν σπίτι, κουνούν τὸ κεφάλι και χαμογελούν εἰρωνικά:

ΑΥΤΟ ΤΟ ΑΠΛΑΝΕΣ ΒΛΕΜΜΑ δεν προδίδει τὸ βαθύ μυστικό που κρύ-βει. Στο κρεβάτι της άρρώστιας και της μοναξιάς, σε μιὰ παράγκα έ-νός χωριού του Μέλανος Δρυμού, παράλυτη και «μισότρελλη» ή 'Αναστα-σία 'Αντερσον διατείνεται: «Εγώ είμαι ή στερνή κόρη του τσάρου».

ΤΕΣΣΑΡΑ ΜΕΓΑΛΑ ΑΣΤΕΡΙΑ έnsαρκώνουν την «Αναστασία». Ή Βι-βέκα Λίντφορς, στο Μπρόντγουαϊ, ή 'Ινγκριντ Μπέργκμαν στο φίλμ που έτοιμάζει ή «Φόξ» στο Χόλλυγουντ, ή Ζυλιέτ Γκρεκό στο Παρίσι κ' ή Λιλή Πάλμερ στην Γερμανία, συναγωνίζονται πάνω στὸν ίδιο ρόλο:

ΕΝΑ ΜΑΚΑΒΡΙΟ ΠΡΟΑΙΣΘΗΜΑ κυρίεψε την τσαρίνα όταν είδε αυτήν την φωτογραφία των παιδιών της. Οι τέσσαρες μεγάλες δούκισσες και ο τσάρεβιτς είχαν πάθει, τον Μάιο του 1917, Ιλάρ. Ή παράξενη αυτή φωτογραφία τους, που έδωσε την εντύπωση στην εύσυγκινητη μητέρα τους ενός όμαδικού άποκεφαλισμού, είναι η τελευταία της 'Αναστασίας στη Ρωσία (άκρη άριστερά). Ένα χρόνο αργότερα η ιστορία κατέγραψε τον φόνο και των 5 παιδιών.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ

ΕΤΟΣ Μια αθένητική εικόνα της 1917: τελευταίας κόρης του τσάρου της Ρωσίας Νικολάου του Β'.

ΕΤΟΣ Μια κοπέλα ξένη και ά- 1922: γνωστή αποπειράται να αυτοκτονήσει κάποια παγερή νύκτα.

—Το ανάκτορο της αυτοκρατείας!

Το «Ανάκτορο» είναι μια παράγκα. Λίγα μέτρα γής, δυο τρία όπωροφόρα δέντρα, από χρόνια άπειροποίητα, ή εικόνα του χαλασμού και της μοναξιάς. Σπάνια ανοίγει το παράθυρο της ξεχαρβαλωμένης κατοικίας. Ακόμη πιο σπάνια ο διαβάτης ξεχωρίζει μια γυναίκα ξαπλωμένη πάντα. Είναι σήμερα 54 ετών και το βλέμμα της στηλώνεται διαρκώς σ' ένα μακρινό σημείο. Σημάδι ότι τα λογικά αυτής της γυναίκας, που μόνο με χωριάτισσα δεν μοιάζει, είναι σαλεμένα. Κάπου - κάπου μοιάει κιόλας ή δυστυχισμένη κατάκοιτη. Και λείπει μονότονα, αδιάφορα πιά:

—Εγώ είμαι ή 'Αναστασία, ή τελευταία κόρη των τσάρων.

215 είναι οι κάτοικοι του Ούντερ-λένγκενχαρντ. Κανένας δεν πιστεύει το παραμύθι της παράξενης γειτονιάς τους. Γι' αυτούς είναι μόνο ή δυστυχισμένη, μισότρελη και παράλυτη κυρά 'Αντερσον, που δεν θυμούνται καλά - καλά πώς ξεφύτρωσε στο ήσυχο χωριό τους. Μόνο που, τώρα τελευταία, έγινε «τουριστικό είδος» για τον τόπο, μια κ' επιμένουν να έρχονται να την δούν δημοσιογράφοι από όλον τον κόσμο, σκηνοθέτες, συγγραφείς, γνωστοί φιλόσοφοι, ακόμη και ευγενείς με δαρήλχα ονόματα της διεθνούς «Χρυσής Βίβλου».

«Ας πάρουμε όμως την ιστορία της γυναίκας αυτής με την σειρά, από τότε που εμφανίσθηκε στο προσκήνιο της παγκόσμιας κοινής γνώμης, από τότε που τα γεγονότα δεν μπορούν να διαφευγούν γιατί είναι καταχωρισμένα στα επίσημα βιβλία, στα σφραγισμένα έγγραφα και στα αδιάφυστα στοιχεία που χρησιμοποίησε ή συστηματική δημοσιογραφική έρευνα.

Ένα βαθύ μυστήριο μπορεί με την τακτοποίηση του υλικού που το συγκροτεί να βρή την λύση του. Ένα άπεραντο δράμα θα αποκαλυφθεί, έτσι κι αλλιώς, με την αφήγηση μιάς παράξενης ζωής...

ΣΗΜΕΡΑ, μέσα στην ταπεινή παράγκα ή ίδια μυστηριώδης ύπαρξη περνάει τις άργόσυρτες ώρες της διαβάζοντας, κεντώντας, χαμογελώντας συχνά παράξενα. Ένα σαλεμένο μυαλό, μια διάσημη τυχοδιώκτρια, ένα μεγάλο θύμα.

Ήταν δέκα και μισή το βράδυ. Μισή ώρα δηλαδή νωρίτερα από τη στιγμή που τα χαρτιά της άστυνομίας, τα ήμερολόγια των γιατρών και τα οικογενειακά αρχεία της εύρωπαικής άριστοκρατίας θα καταχωρούσαν ένα κορίτσι. Το κορίτσι αυτό βάδιζε μέσα στο πυκνό πλήθος.

—Κουτόχηνα! Στρίγγιζε ένας σωφέρ μαζί με το ούρλιασμα των φρένων του.

Ή «κουτόχηνα» ούτε καν τάραχτηκε που παρ' όλο να βρεθεί κάτω από τις ρόδες του αυτοκινήτου. Έκανε φαρμακερό κρύο αυτήν την φλεβαριάτικη νύκτα στο Βερολίνο. Ή κοπέλα κατέβασε πιο χαμηλά το μαύρο της καπέλο. Την πείραζαν τα φώτα, οι προβολείς των αυτοκινήτων, οι διαφημίσεις των κέντρων. Το Βερολίνο, τέσσαρα χρόνια μετά τον άπαισιο πρώτο Παγκόσμιο πόλεμο, κ' ένα χρόνο ύστερα από την πείνα

ζητούσε ξέφρενα την διασκέδαση. Γιόρταζε με το πλαστό κέφι των άπελπισμένων από την ανεξάντλητη, μόνιμη κρίση, την 'Αποκρή. Σημείες, φανεράκια, γέλια και χάχανα, δρώμικες, μεθυσμένες χειρονομίες στους πλημμυρισμένους δρόμους.

Ή κοπέλα στάθηκε στην πλατεία Νόλντεντορφ. Από κάποιο μπαρ βγήκε μια παρέα που τραγουδούσε την «Διεθνή» κι άρχισε να την χορεύει. Ή κοπέλα στάθηκε και τους κοίταξε. Δεν φαινόταν να κρύνει. Το βλέμμα της ήταν γεμάτο άπορία, άνειπίτητα μελαγχολία.

Ένα άστυνομικό άμαξι έφτασε σφυρίζοντας. Οι άστυνομικοί καταπίαστηκαν να περιμαζέψουν τους διεθνιστές χορευτές. Έγινε φασαρία. Ή κοπέλα εξακολουθούσε να κοιτάζει άφηρημένα. Ύστερα, ξαφνικά το έβαλε στα πόδια. Δεν μπορούσε να κοιτάξει την κοινή γνώμη...

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 49

Όταν ο 'Αϊζενχάουερ υπέστη την τελευταία, άπροσδόκητη κρίση, από την οποία δεν είχε άκόμη τελείως συνέλθει, ο κόσμος όλος έστρεψε το ενδιαφέρον του προς το κρεβάτι του νοσσοκομείου όπου είχε μεταφερθεί έσπευσμένα ο μεγάλος άσθενής. Πόσα και πόσα πράγματα δεν βρισκόντουσαν σε άμεση έξαρτηση από την έκβαση της πάλης ενός οργανισμού με την άρρώστια!... Οι προσεχείς έκλογές, ή τύχη του Ρεπουμπλικανικού κόμματος, ή άμερικανική πολιτική γενικά, ή διεθνής κατάσταση, τέλος, μπορούσαν να ύποστούν μιά ριζική μεταβολή μόνο και μόνο έπειδή ή λειτουργία των όργάνων ενός ανθρώπου παρεξέκλινε από τον κανονικό ρυθμό!...

Όταν, μερικές ώρες αργότερα, ο γενικός άρχιáτρος στρατηγός Χήτον έγχειρήσε τον 'Αμερικανό πρόεδρο, στάθηκε μπροστά από ένα μαυροπίνακα, πήρε μιά κιμωλία κ' ένα χάρακα, σχεδίασε τά... έντερα του άσθενους του κι άρχισε να έξηγη ή λεπτομερέστατα τί είχε συμ-βή... Ρεπόρτερ όλων των δημοσιογραφικών συγκροτημάτων, ξένοι άνταποκριτές, όπερατέρ του κινηματογράφου και της τηλεόρασης παρακολουθούσαν, για λογαριασμό ενός άπεράντου κοινού, την διάλεξη αυτήν.

Πραγματικά, το άμερικανικό κοινό παρακολούθησε με πολλή άγωνία την πρωτότυπη αυτή διάλεξη για την άπροσδόκητη όσο και άρκετά άσυνήθιστη άσθένεια του πρώτου πολίτου της χώρας. Από την στιγμή εκείνη έκατομύρια άπλοι άνθρωποι στην 'Αμερική, που δεν είχαν καμμιάν ειδική γνώση, μπορούσαν να μιλούν, στα διαλείμματα της δουλειάς τους, στις συγκεντρώσεις και τα μπαρ για τά... σωθικά του 'Αϊκ, και να εκφράζουν τη γνώμη τους σάν προφάσορες. Αυτό σημαίνει κατατόπιση της κοινής γνώμης!...

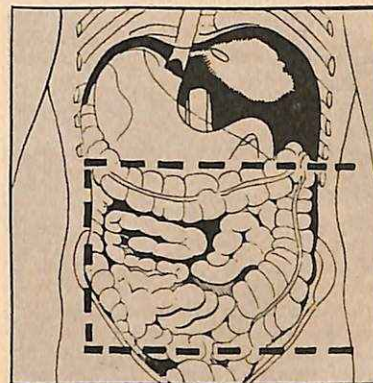
'Αμερικανισμός; 'Ασφαλώς, ναί. 'Οχι όμως παράλογοι. Το ενδιαφέρον του κοινού για τά όργανα, για τά σπλάχνα των ήγετών του δεν είναι νοσηρό. Από την κανονική λειτουργία τους εξαρτάται συχνά ή μοίρα και το πεπρωμένο των μεγάλων μαζών. Ίσως να είχαν άποφύχει πολλά άν είμαστε δέδωτοι για την ψυχροσωματική κατάσταση των ήγετών μας. 'Ο Χίτλερ, λένε, ήταν ψυχοπαθής. 'Ο Στάλιν —λένε πάλι — έπασχε από μανία καταβίξεως. 'Αν λοιπόν, αντί ν' άνεβούν στα ύπατα άξιώματα, άνέβαιναν τις σκάλες κανενός... ψυχιατρείου, τά πράγματα μπορεί να ήσαν πολύ διαφορετικά σήμερα. 'Αλλά ξεχάσαμε ότι «άν» δεν χωράει στο παρελθόν...

«Ας κοιτάσουμε, λοιπόν, το μέλλον.

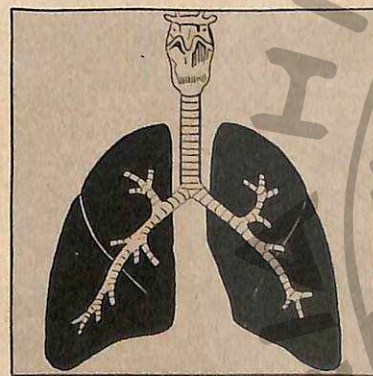
Είναι γνωστό ότι ο Μάο - Τσέ - Τούγκ, ο 'Αντενάουερ, ο Πάπας Πίος, ο 'Ηντεν έχουν κάποιο άδύνατο σημείο, κάποιο ευαίσθητο όργανο. Οι άσθενείς που είναι πιθανόν να έδεηλωθούν έχουν την ίδια σημασία για την πολιτική, όσο και οι διεθνείς συνδιασκέψεις ή τά σύμφωνα μη επιθέσεως. Γι' αυτό δεν βάταν περιττό να ρίξουμε μιά γρήγορη ματιά στα όργανα αυτών των σημαντικών ανθρώπων, που μάς έμπνέουν κάποια άνησυχία. Όσο κι άν φαίνεται παράξενο, γνωρίζοντας καλά την υγιεινή κατάσταση των προσωπικοτήτων που ή επίδρασή τους στις τύχες του κόσμου — άρνητική ή θετική, θλαερή ή εύεργετική — είναι μεγάλη, γνωρίζουμε ένα μεγάλο ποσοστό άπό το άμεσο μέλλον.

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΚΑΙ Η ΥΓΕΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ

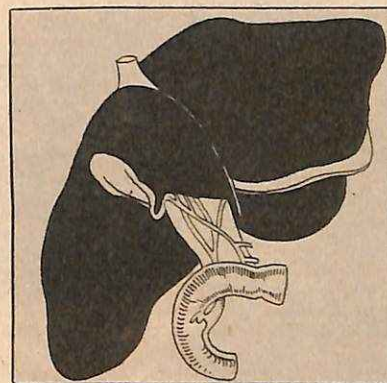
Η ΚΑΛΗ Ή ΚΑΚΗ ΚΡΑΣΗ ΤΟΥΣ ΕΠΗΡΕΑΖΕΙ ΤΗΝ ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΕΞ ΙΣΟΥ ΣΧΕΔΟΝ ΜΕ ΤΙΣ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΣΥΜΦΩΝΑ

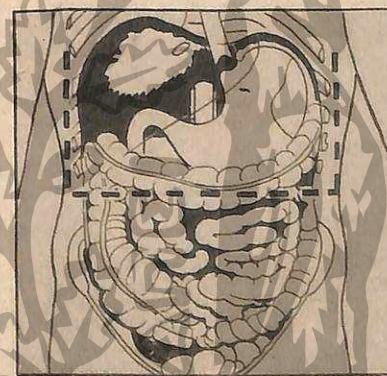
ΤΑ ΕΝΤΕΡΑ ΤΟΥ Α'Ι.Κ. Το περίεργο στην περίπτωση 'Αϊζενχάουερ είναι ότι ή ίδια άρρώστια —θρόμβωση— παρουσιάστηκε στην καρδιά και στα έντερα. 'Ο όργανισμός του όμως είναι τόσο γερός, που δύο μέρες μετά την έγχειρησή του ήταν «στό πόδι». Παρ' όλα αυτά, ή 'Αϊκ άντιμετωπίζει σήμερα ένα δίλημμα: να διαλέξει μεταξύ καθήκοντος και ζωής. Γιατί μιά τρίτη θρόμβωση, θα άνέβαινε μοίρα, ύποστηρίζουν όμόθυμα οι ειδικοί.

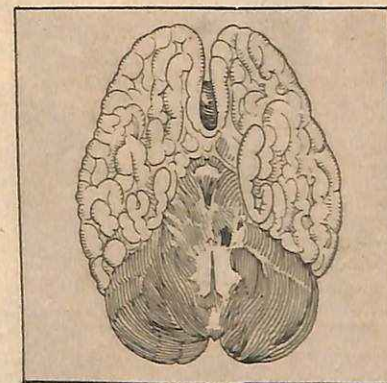
ΟΙ ΠΝΕΥΜΟΝΕΣ ΤΟΥ ΜΑΟ. 'Ο Μάο - Τσέ - Τούγκ ήταν φυμωτικός. Τά έπουλωμένα σπλήαια διακρίνονται και σήμερα ακόμη στις άκτινογραφίες του. Είναι καλά θεραπευμένος και δεν υπάρχει κίνδυνος «εξανакυλίσματος» —έκτός άν κουρασθή υπερβολικά και μειώσει την τροφή του. Τά κινέζικα φαγητά, έλαφρά και χωνευτικά, είναι ιδέωδη για την περίπτωση του. Όπως και το ξερό κλίμα της Σιδηρίας. (Σ' αυτό συμφωνούσε και ο Στάλιν).

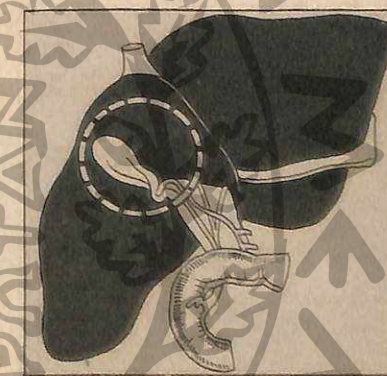
ΤΟ ΣΥΚΩΤΙ ΤΟΥ ΚΡΟΥΣΤΣΕΦ. 'Ο Κρούστσεφ ύποφέρει από κίρρωση του ήπατος και χρειάζεται βιταμίνες Β. Ή άρρώστια του του φέρνει συχνά κακοκεφία και έκρηξεις θυμού. Οι γιατροί της 'Ανατολής του επιβάλλουν μιά δίαιτα που θα προσυπέγραφαν όλοι οι «μπουρζουάδες» γιατροί της Δύσεως. Κρέας, λαχανικά, φρούτα. Λίγο χαβιάρι (γιατί είναι πλούσιο σε πρωτεΐνες). «Νιέτ» βότκα. Τά οινόπνευμάτωδη είναι επικίνδυνα.

ΤΟ ΣΤΟΜΑΧΙ ΤΟΥ ΠΑΠΑ. 'Ο Πάπας έπρεπε να ύποσθ μιά πολύ όδυνηρή εξέταση για να εξακριβωθεί από τί πάσχει. Τον έβαλαν άνάποδα σπών θάλαμο άκτινοσκοπήσεων και τον παρακολουθούσαν άρκετή ώρα. Έπειτα από πολύωρα ιατρικά συμβούλια έκαναν τη διάγνωση ότι ύποφέρει από το διάφραγμα του στομάχου. Πρέπει ν' άνταπαύεται και να τρώει φαγητά που περιέχουν σίδερο. Είναι το καλύτερο φάρμακο για την άναμμία.

Ο ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ ΤΟΥ ΤΣΩΡΤΣΙΛ. 'Ο σερ Ούϊνστον κυριολεκτικώς έξευτέλισε τις ιατρικές θεωρίες. Με τις έγκεφαλικές συμφορήσεις του, θα έπρεπε να έχη πεθάνει πριν από είκοσι χρόνια. Κι όστόσο, ούτε το κάπνισμα δεν έκοψε. Πολλοί ισχυρίζονται ότι δεν «κατεβάζει» τον κόπνο. Οι δικόι του το διαφεύδουν. Τώρα το όνειρο των ιατρών είναι ένα: να μελετήσουν τον έγκέφαλο του ανθρώπου που κατώρθε να τους βγάλει όλους κακάρτους.

Η ΧΟΛΗ ΤΟΥ ΗΝΤΕΝ. Ή χολή του πρωθυπουργού της Μεγάλης Βρεταννίας έχει άφαιρεθή. Κατά κανόνα οι συνέπειες αυτής της έγχειρσεως δεν έμπνέουν μεγάλες άνησυχίες —με την προϋπόθεση, φυσικά, ότι ο «Ύψηλος» (κατ' άνάστηση, τουλάχιστον) άσθενής θ' ακολουθήσει μίαν ώρισμένη δίαιτα. Άλλιώς, είναι βέβαιο ότι θα κινρινίση. Πρέπει να τρώει ψητό κρέας, φρούτα και ζυμαρικά. Και ν' άποφεύγη, πρό πάντων, την... Κυπριακή κουζίνα.

Ο ΠΕΝΤΡΟ, ΦΑΝΑΤΙΚΟΣ ΘΑΥΜΑΣΤΗΣ ΤΗΣ ΜΑΡΤΙΝ, ΤΗΝ ΑΓΚΑΛΙΑΖΕΙ Σ' ΕΝΑ ΚΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΣΙΓΚΑΠΟΥΡΗΣ

ΦΙΛΜ ΚΑΙ ΖΩΗ

Η Μαρτίν Καρόλ

ΚΙ' Ο ΚΟΣΜΟΣ ΟΛΟΣ

Η ΤΣΑΧΠΙΝΑ

ΠΡΕΣΒΕΙΡΑ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΑΝΑ ΤΗΝ ΥΨΗΛΙΟ

ΦΟΡΩΝΤΑΣ ΤΙΑΡΑ ΙΕΡΕΙΑΣ ΤΟΥ ΜΠΑΓΚΟΚ

Ο γύρος του κόσμου της Μαρτίν Καρόλ και του Κριστιάν-Ζακ συνεχίζεται. Συχνά-πυκνά μās έρχονται φωτογραφίες του συμπαθεστάτου ζεύγους που ξεκίνησαν σαν ανεπίσημοι πρεσβευτές της γαλλικής όμορφιάς και της γαλλικής έξυπνάδας. Πράγματι, ποιά γυναίκα μπορεί ν' αντιπροσωπεύσει, στην φαντασία του κόσμου, την «Γαλλιδούλα» όσο η υπέροχη Μαρτίν, με τό πονηρό ανασηκωμένο μυτάκι, την χάρη και τό νάζι της; Έχει την πονηρή αφέλεια, την διεστραμμένη αθωότητα, τό εύθυμο γέλιο, τό όνειρώδη γκριζοπράσινα μάτια μίας άλλης «έθνικής» ηρώιδος της λογοτεχνικής Γαλλίας, της «Καρολίν Σερί» την οποίαν έπαιξε στην όδον. Και ό Κριστιάν; Ψηλός, κομψός, χαριτωμένος, αλλά και διανοούμενος καλλιτέχνης, εύγλωττος, γοητευτικός,

με μία φινέτσα που έπιβάλλεται, με μία καρδιά καλή και μία άνεση που τόν κάνουν άμέσως φίλο, και μάλιστα φίλο αγαπητό. Η «τουρνέ», άνεπίσημα όμως, άρχισε από την Έλλάδα. Για μισή ώρα άπολαύσαμε, στο αεροδρόμιο του Έλληνικού, τούς ΰδ' αυτούς άφωσιωμένους φίλους της Έλλάδος που, άγουροξυπνημένοι, δέν πίστευαν στα μάτια τούς έμπρός στο πλήθος που είχε συγκεντρωθή για νά τούς δει. Την ίδια νύχτα, έφθασαν στην Κωνσταντινούπολη. Έκει έγινε μία μεγάλη παράσταση κατά την οποία προβλήθη ή ταινία του Κριστιάν και μία άλλη ταινία, σαν άνθολογία, άποτελούμενη από άποσπάσματα ταινιών της. Τό πλήθος που έτρεξε νά χειροκροτήσει την Μαρτίν κόντεψε νά την πνίξει. Ό Γάλλος Γενικός Πρόξενος έχασε τό σασκάκι του σμόκιν του προσπαθώντας νά την προστατεύσει. Τά ίδια και χειρότερα την περίμεναν στην Άγκυρα. Και, στο Τελ-Άβίβ, έφιππη άστυνομία και τζήπ άναγκάστηκαν νά επέμβουν έμπρός στο παραλήρημα που είχε καταλάβει τά πλήθη. Στην Ίερουσαλήμ, οι άστυνομικοί μετέφεραν την Μαρτίν στον άέρα σχεδόν από τό αυτοκίνητο στον κινηματογράφο. Επόμενος σταθμός ήταν ή Τεχεράνη. Έδώ δέν υπήρχε... φόβος έκδηλώσεων γιατί, όπως και στην Άθήνα, δέν έπρόκειτο νά μείνουν περισσότερο από μισή ώρα. Κι όμως... Μόλις δγήκαν από τό αεροπλάνο, τούς υποδέχθηκε μία λάσθάλασσα με έπικεφαλής καμμία εικοσαριά φωτορεπόρτερς με τά «φλάς». Δέν μπόρεσαν νά φθάσουν ούτε μέχρι την αί-

θουσα τών «Τράνσιτ» έπιδατών. Οι υπεύθυνοι του αεροδρομίου άναγκάστηκαν νά τούς βάλουν σ' ένα γραφείο μέ... κάγκελλα στα παράθυρα. Μετά από μία μέρα τρομερής ζέστης, ή Μαρτίν κι ό Κριστιάν έφθασαν στη Σιγκαπούρη, σε μία ώρα-όταπη βίλλα που έτέθη στην διάθεση του διασήμου ζεύγους. Η βίλλα ήταν έφωδιασμένη με μηχανήματα ψέφας, πράγμα που τούς φάνηκε άληθινή δασίς. Την νύχτα όμως ξύπνησαν και οι δύο παγωμένοι. Έν τώ μεταξύ, στην κορυφή του πύργου κτιρίου της Σιγκαπούρης, φωτεινά γράμματα έγραφαν, με φόντο τόν μαύρο ουρανό: «Καλώς ήλθατε Μαρτίν Καρόλ και Κριστιάν-Ζάκ». Στο Μπαγκόγκ, για πρώτη φορά, ό στρατάρχης Πι Μπούλ παρευρέθη σε μία έκδήλωση γαλλική: στο «γκα-

λά» πρός τιμήν του καλλιτεχνικού ζεύγους. Και ό πρεσβευτής κ. Όφρουά, ψιθύρισε στο αὐτί της Μαρτίν: «Σε μία μέρα κάνατε περισσότερα από όσα κατωρθώσαμε έμείς σε πολλά χρόνια». Και ό γύρος συνεχίζεται με την Ίαπωνία. Έκει, ή Μαρτίν θυμήθηκε τόν ρόλο της στην «Λόλα Μοντέζ» και δέχθηκε νά φωτογραφηθή με την μαύρη περούκα και τό άνθισμένο κιμονό της γκέισας... Τόσα και τόσα πράγματα θαυμάζει και γνωρίζει κάθε μέρα που περνά ή όμορφη «Γαλλιδούλα» με τόν χαριτωμένο σύζυγό της. Όμως, από όλα τά λόγια του κόσμου, οι φωτογραφίες μπορούν νά διηγηθούν καλύτερα τό όνειρεμένο ταξίδι... Τουλάχιστον σ' αὐτές οι συμπαθέστατοι σύζυγοι δέν δείχνουν παρά τόν χαμογελαστό τους εαυτό.

(Φωτ. Camera Press - Unifrance)

Η ΜΑΡΤΙΝ ΚΑΡΟΛ δέν μπόρεσε ν' άντισταθή στον πειρασμό νά δοκιμάσει την τοπική κουζίνα που είναι τόσο πικάντικη...

ΘΕΛΗΣΕ νά μάθει ακόμη πώς μαζεύουν τά καρπούζια στους άγρούς.

ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΑ ΝΑ ΦΟΡΕΣΗ ένα κινέζικο φόρεμα «Σόγκσας»

ΠΟΙΟΣ θά μπορούσε ν' άντισταθή στην ωραία γκέισα Μάρ-Τίν;

ΑΥΤΟΣ Ο ΣΑΓΗΝΕΥΤΙΚΟΣ κούλης, που κουβαλάει με τόση χάρη τις πραγμάτιες που του φόρτωσαν (βάρους που θάχουν!) θά τό μαντεύετε βέβαια πώς είναι ή Μαρτίν Καρόλ στους δρόμους της Σιγκαπούρης.

Μέ τή μαγεία του χορού όλο τὸ νόημα τῆς ζωῆς

ΤΑΓΚΟ ΤΟΥ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΟΥ.

Ὁ Χάραλντ Κρόϋτσμπεργκ εἶναι ἰδανικὸς ἐρμηνευτὴς συνθέσεων, ὥπως αὐτὴ τοῦ Ἀλμπενιθ, ποὺ ἀπαιτοῦν μουσικὴ αἴσθηση καὶ ἀπόλυτὴ ταύτιση ἐκφράσεως - κινήσεων.

Ο ΧΑΡΑΛΝΤ ΚΡΟΥΤΣΜΠΕΡΓΚ ΘΑ ΔΩΣΗ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΣΕ ΠΡΩΤΗ ΠΑΓ-
ΚΟΣΜΙΑ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΟ ΧΟΡΟΔΡΑΜΑ ΤΟΥ «Η ΜΟΙΡΑ ΤΩΝ ΜΥΚΗΝΩΝ»

Ὁ χορευτὴς τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου. Ὁ ἐπινοητικὸς χορογράφος καὶ ἐνδυματολόγος. Ὁ φιλόσοφος καὶ ὁ ἄνθρωπος.

Μία ξεχωριστὴ καλλιτεχνικὴ φυσιογνωμία, ἓνα ἀστέρι πρῶτου μεγέθους στὸ χορευτικὸ στερέωμα, ἓνας φιλόσοφος στὴ ζωὴ καὶ στὴν τέχνη, ποὺ ἀντικρύζει καὶ τίς δυὸ μὲ βαθεῖα πνευματικότητα.

Ὅταν πρὸ ὀλίγων χρόνων ἦλθε γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Ἑλλάδα νὰ χορέψῃ, ὁ τρόπος ποὺ ἀντιμετώπιζε τὴν Τέχνη τοῦ χοροῦ, αὐτὸ ποὺ λέμε Τέχνη τοῦ ἐκφραστικοῦ χοροῦ, ἦταν γιὰ τὸ ἑλληνικὸ κοινὸ μιὰ ἀποκάλυψη.

Μακριὰ ἀπὸ κάθε συμβατικότητα, ὁ Χάραλντ Κρόϋτσμπεργκ προσφέρει στὸ κοινὸ του πλούσια τὸν ἐσωτερικὸ του κόσμον, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸς ἔχει ὅλο τὸ βάθος μιᾶς φιλοσοφημένης σκέψης. Τὰ θέματά του τὰ παίρνει ἀπὸ παντοῦ. Βυθίζεται στὰ ὑψηλὰ νοήματα τοῦ Θεοῦ, τοῦ Θανάτου. Χορεύει σύμβολα σὰν τοὺς ἀρχαγγέλους καὶ βιβλικὲς μορφές σὰν τὸν Ἰώβ. Χορεύει μὲ χάρη καὶ χιούμορ μικρὲς ἀστεῖες συνθέσεις, χαριτωμένες καὶ δροσερές. Χορεύει μουσικὴ κάθε ἐποχῆς, χορεύει χωρὶς μουσικὴ. Ξετυλίγει μὲ τὴν κίνησιν τοῦ κορμιοῦ του, μπροστὰ στὸν ἑκαμβό θεατῆ, ὅλη τὴν κλίμακα τῶν συναίσθημάτων ποὺ ἀπαρτίζουν τὴν ἴδια τὴν ζωὴ. Καμμιά ἐκδήλωση δὲν τοῦ φαίνεται μικρὴ ἢ τιποτένια, καὶ τίποτε δὲν τὸν τρομάζει ὅσο μεγάλο καὶ ἂν εἶναι, ἀπὸ τὸ μικρὸ λουλουδάκι ὡς τ' ἀστέρι, ἀπὸ τὸ σκιάχτρο τῶν ἀγρῶν ὡς τὸν Ὀρφέα, ἀπὸ τὰ παιχνίδια ὡς τὸ Θεό, ὁ Κρόϋτσμπεργκ ζῇ ὅλες τίς καταστάσεις ψυχῆς, ζωῆς, ἀνθρώπων καὶ ἐποχῶν καὶ μᾶς προσκαλεῖ νὰ τίς ζήσωμε μαζί του. Εἶναι στὸ εἶδος του μοναδικός. Ὁ τρόπος ποὺ ἐκδηλώνεται οὔτε διδάσκεται, οὔτε καὶ μπορεῖ νὰ ἀντιγραφῇ ἀπὸ κανένα. Εἶναι καὶ θὰ μείνῃ ὁ ἀσύγκριτος καλλιτέχνης ποὺ δέχτηκε, σπάταλα ἐπάνω του, τὴ θεῖα χάρη.

Ὁ ἴδιος παραδέχεται ὅτι δὲν ἔχει αὐτὸς τὴν εὐθύνη τῆς δημιουργίας του. «Μόνον στὸ Θεό, λέγει, χρωστοῦμε ὅσα ὁ καλλιτέχνης προσφέρει στοὺς συνανθρώπους του».

Τὸ ἀσφαλὲς καλλιτεχνικὸ του ἐνστικτό, τὸ

Das Schöpferische ist wie ein Kafi, ein Wink, der irgendwem einmal am Gott zu einem Kain, und dem man sich nicht zu folgen bemittelt...

γούστο του, ἡ σίγουρη ματιά του ἐμπρὸς σὲ κάθε ἐκδήλωση Τέχνης, ἡ πολὺπλευρὴ ἰδιοσυγκρασία του, τὸν κάνουν νὰ εἶναι αὐτὸ τὸ μοναδικὸ φαινόμενον. Εἶναι ἄλλωστε καὶ ὁ μόνος στὸν κόσμον ρεσιταλίστας ἐκφραστικὸς χορευτὴς, ποὺ χρόνι·α τώρα ἀντέχει στὸ κύμα τῆς ἐποχῆς μας. Οἱ σύγχρονες τάσεις τοῦ χοροῦ φέρνουν καὶ πάλι τὴ μαγεία τοῦ «μεγάλου θεάματος» στὸ προσκήνιο. Μπαλλέτα, ὁμάδες, τεράστιες συνθέσεις κατακλύζουν τὴ σκηνή, ὅπως μεγάλη καὶ τρομερὴ εἶναι καὶ ἡ ἐποχὴ ποὺ ζοῦμε. Καὶ μέσα σ' αὐτὸν τὸν ἀναδρασμὸ, ὁ Κρόϋτσμπεργκ ἐξακολουσεῖ πάντα νὰ κρατῇ ψηλὰ καὶ χωρὶς συμβιβασμοῦς τὴ σημασία τοῦ π.εὔματος στὴν Τέχνη.

Τὸ μέγεθος ὁμῶς τοῦ καλλιτέχνη δὲν τοῦ σ' ἐρεῖ τίποτε ἀπὸ τὴν ἀνθρώπινη χάρη. Ὁ Κρόϋτσμπεργκ, ὁ ἄνθρωπος ποὺ χορεύει τόσο συχνὰ τὸ θάνατο, τίς μεγάλες τραγικὲς μορφές τῆς ἱστορίας καὶ τοῦ μύθου, ἡ τὰ μυστήρια τῆς δημιουργίας στὴ φύση, ἀγκαλιάζει καὶ προσφέρει τὴν κωμικὴ καὶ τὴν ἀστεία πλευρὰ καὶ στὴν Τέχνη του καὶ στὴν καθημερινὴ ζωὴ του. Ἡ ἐσωτερικὴ του διάθεση εἶναι πάντα λίγο ἐστραμμένη πρὸς τὴν κωμικὴ ἐκφραση καὶ τὸ χιούμορ του ξεχειλίζει ἄτακο σὰν μιὰ κάθαρση στὸ μεγαλεῖο τῆς Τέχνης του...

Γενήθηκε στὴ Βοημία. Ἀρχ.σε τὴν καριέρα του πολὺ νέος σὰν σχεδιαστὴς καὶ σκηνογράφος, καὶ μόνον ἀπὸ χαρὰ πρὸς τὴν κίνησιν φοιτοῦσε στὸ Σχολεῖο τῆς Μαίρης Βίγκμαν γιὰ χορό. Ἐκεῖ δμῶς τὸν ξεχώρισε, μέσα στοὺς ἄλλους μαθητὰς, ὁ καθηγητὴς τοῦ μπαλλέτου Μὰξ Τέρπις, καὶ τὸν πῆρε σὰν χορευτὴ πιά κοντὰ του στὴν Ὅπερα τοῦ Ἀϊνσβέρου. Χορεύει στίς ἐς τὲς τοῦ Σαλτσδούργου ὑπὸ τὸν Ράινχαρτ (Πούκ), καὶ τὸν ἀκολουθεῖ σὰν μέλος πιά τοῦ θιάσου στὴν Ἀμερικὴ. Ἀπὸ τοὺς πρῶτους αὐτοὺς σταθμοὺς, μετετέθηκε στὴν Ὅπερα τοῦ Βερολίνου σὰν χορευτὴς καὶ χορογράφος, ὅπου καὶ γνωρίστηκε μὲ τὸν μουσικοσυνθέτη Φρ. Βίλκενς. Οἱ δυὸ καλλιτέχνες συνδέθηκαν μὲ βαθεῖα φιλία καὶ καρποφόρα 25χρονη συνεργασία, ποὺ βαστάει ἀκόμη

«Ἡ δημιουργικότητα εἶναι σὰν ἓνα κάλεσμα, σὰν ἓνα γνέφισμα, ποὺ κάποτε, μιὰ μοναχὴ φορὰ, ἔρχεται ἀπὸ τὸν Θεὸ στὸν ἄνθρωπον καὶ τότε αὐτὸς δὲν ἔχει παρὰ νὰ καταβάλλῃ κάποια προσπάθεια γιὰ νὰ τὸ ἀκολουθήσῃ».

ΝΥΚΤΕΡΙΝΗ ΦΑΝΤΑΣΙΑ — ἔργο τοῦ φίλου του μουσικοσυνθέτη Φρ. Βίλκενς. Γιὰ τὸν Κρόϋτσμπεργκ δὲν ὑπάρχουν μικρὰ καὶ μεγάλα θέματα. «Ἄνθρωποι κ' ἐποχές, ψυχικὰ πάθη καὶ κωμικὲς καταστάσεις ἐκφράζονται μὲ καλαισθησία καὶ δικαίωονται μέσα στὸ χωνευτὴρὶ τῆς ἀσύγκριτης τέχνης του.

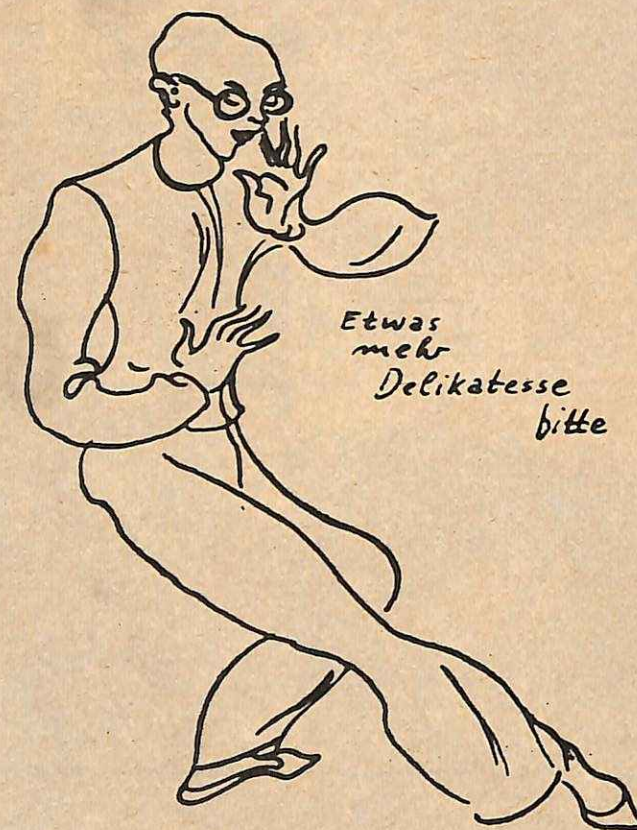
καὶ σήμερα. Οἱ δυὸ μαζί πάντα ὠραματίζονταν τίς ἀπείρες μουσικὲς καὶ χορευτικὲς τῶν συνθέσεις. Δώδεκα φορές ἕκαμιν τούρνε στὴν Ἀμερικὴ. Ἀκολουθήσαν ὅλες παραστάσεις στὴν Κίνα, Ἰαπωνία, Νότιο Ἀμερικὴ καὶ ὅλη τὴν Εὐρώπη (Αὐστρία, Γερμανία, Ὁλλανδία, Σκανδιναβικὲς Χώρες, Ἑλβετία, Ἰταλία, Οὐγγαρία, Ἑλλάδα, κλπ.).

Ὁ Φρ. Βίλκενς καὶ ὁ Χάραλντ Κρόϋτσμπεργκ ἔχουν τὴ μόνιμη κατοικία τους σ' ἓνα ὄρεινὸ χωριὸ τῶν Ἀλπεων, τὸ Σέφελντ. Ὁ πρῶτος μὲ τὴν γυναῖκα του καὶ ὁ δεύτερος μὲ τὴν ἀδελφὴ του, ἔχουν ὁ καθένας τοὺς ἑνα σπιτάκι χαμένο μέσα στὰ ἔλατα, στὰ βουνὰ τοῦ Τυρόλου, καὶ εἶναι ἐκεῖ ἐπάνω οἱ ἀληθινὸι ἄρχοντες τοῦ χωριοῦ. Ἀρχόντες πνευματικοί, ποὺ οἱ κάτοικοι τοὺς περιβάλλουν μὲ σεβασμὸ καὶ ἀγάπη γιὰτὶ

ξέρουν ὅτι ἡ καθαρὴ ἀτμόσφαιρα τῶν βουνῶν τοὺς βοηθεῖ αὐτοὺς τοὺς ἀκούραστους ἐργάτες τῆς Τέχνης νὰ παίρνουν σὲ κάθε ἀνάπαυλα καινούργιες δυνάμεις, καὶ νὰ ἱεμιοργοῦν ὅλο καὶ καινούργιες θαυμαστὲς συνθέσεις.

Τὸ σπῆτι τοῦ Χάραλντ Κρόϋτσμπεργκ εἶναι ἓνα τυπικὸ τυρολέζικο σπῆτι, μὲ τὴ μεγάλη τυρολέζικη χτιστὴ σόμπα στὸ κέντρον του, μὲ ζωγραφίες στίς πόρτες καὶ στοὺς τοίχους, καμωμένες τίς περισσότερες ἀπὸ τὸ χέρι του, μὲ ζωγραφισμένα ἑπιπλά τῆς παλαιᾶς λαϊκῆς τέχνης. Βρίσκεται μπροστὰ σ' ἓνα καταπράσινο ἀνθισμένο λιβάδι τὸ καλοκαίρι, καὶ εἶναι χαμένο τὸ χειμῶνα μέσα στὰ παχειὰ χιόνια.

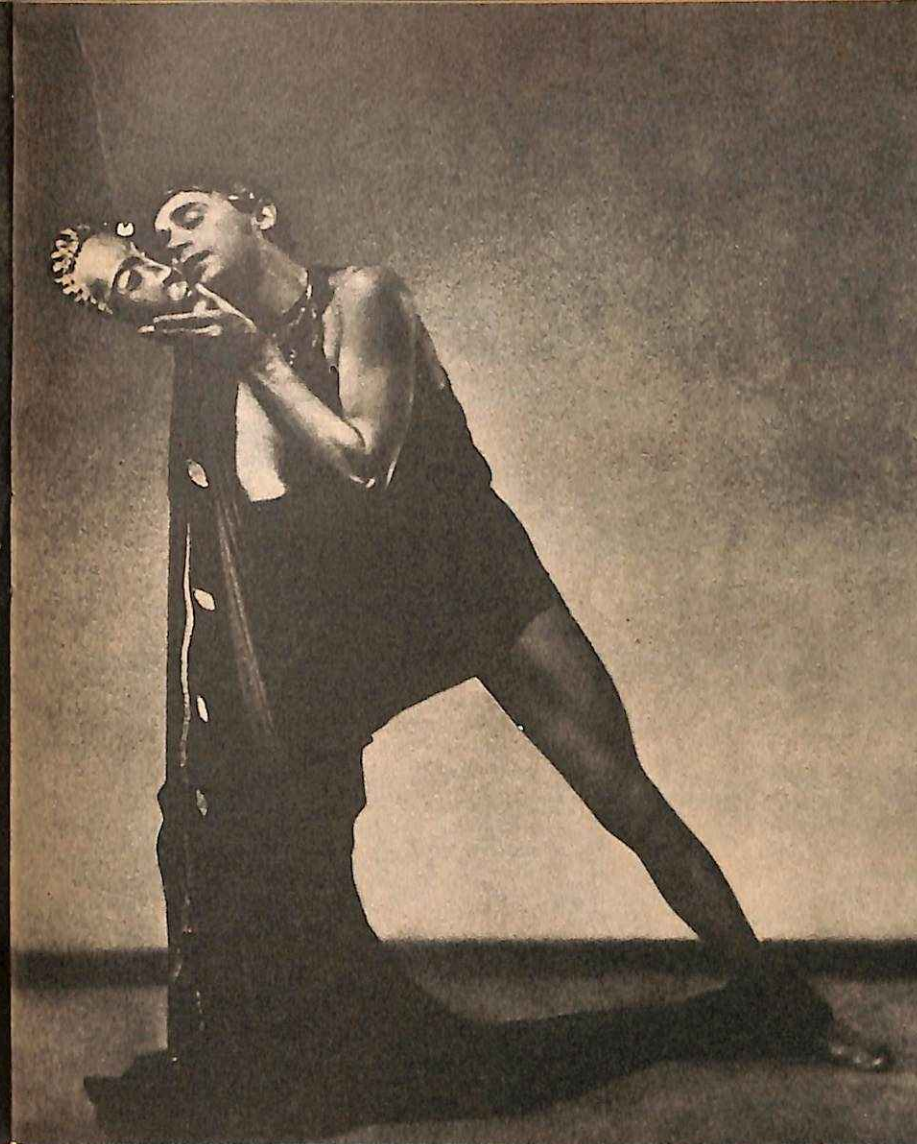
Ὁ καλλιτέχνης μόλις εἶχε ἐπιστρέφει ἀπὸ μιὰ μεγάλη τούρνε. Μᾶς δέχτηκε στὸ στούντιό του. Εἶναι μιὰ μεγάλη ἰσόγεια αἶθουσα, ἀπέρρι-

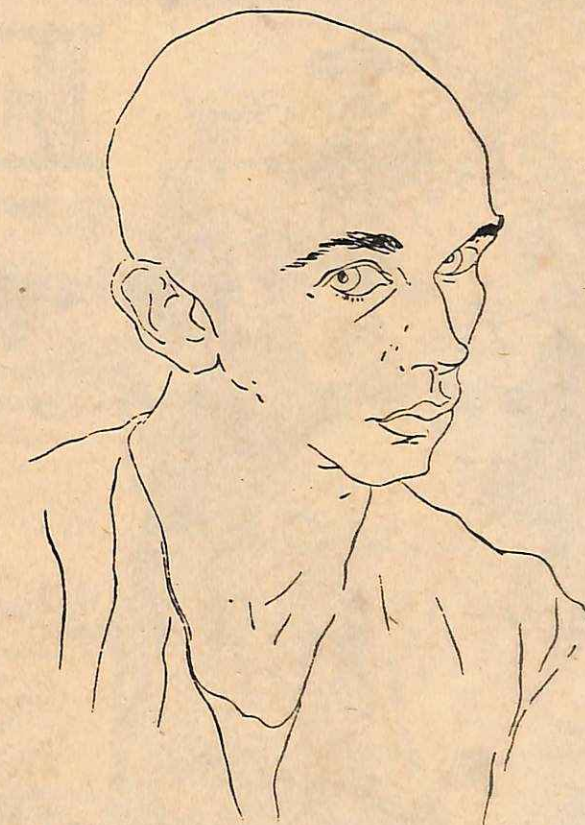
ΣΕ ΜΙΑΝ ΑΛΛΗ ΣΥΝΘΕΣΗ ΤΟΥ ΒΙΛΚΕΝΣ, «ΤΙΛ Ο'ΙΛΕΝΣΠΙΓΚΕΛ»

Σ' ΕΝΑ ΧΟΡΟ ΠΟΥ ΣΥΜΒΟΛΙΖΕΙ ΤΟΝ ΑΓΓΕΛΟ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ

ΣΚΗΝΗ ΑΠΟ ΤΟΝ "ΟΡΦΕΑ ΚΑΙ ΕΥΡΙΔΙΚΗ" ΣΕ ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΛΚΕΝΣ

ΑΠΟ ΤΟΝ «ΧΟΡΟ ΔΗΜΙΟΥ» ΤΟΥ ΧΕΡΚΕΡΣΤΑΝΤΣ (ΧΩΡΙΣ ΜΟΥΣΙΚΗ)

τη, που άποπνέει εργασία. Εκεί, σε μια γωνιά τ'ό πιάνο, σε άλλη γωνιά τ'ό θεατήριό του Κρούτςμπεργκ, παραταγμένο στις κρεμάστρες του, βαλίτσες, μάσκες, έξαρτήματα. Όλα τακτικά περιμένουν τ'α στοργικά χέρια τ'ης αδελφής του, κυρίως Μίρζας Ρίες, να τ'α φροντίση. Εκεί μέσα ένιωθε κανείς μια θαυμάσια συγκίνηση σαν σε ναό. Έδώ ο Κρούτςμπεργκ έμπνέεται, εδώ μελετά, κι από εδώ, απ' αυτό τ'ό εργαστήριο, τ'ό χαμένο στην όμορφη αυτή γωνιά τ'ων αυστριακών "Άλπεων", ξεκινά κάθε φορά για να σκορπίσει στον κόσμο τ'α θεία δώρα τ'ης Τέχνης του. Σε κάθε γωνιά είναι και μια ανάμνηση: Ξερά λουλούδια, μια δεντάλια από την Κίνα, ή προτομή του κατωμένη από τ'όν γλύπτη Παύλο-Πέτρο Όττ, ο ίδιος σ' ένα αγαλματάκι από λευκή πορσελάνη Μάιστεν, και στον τοίχο σχέδια, σχέδια δικά του και ξένα, για τ'όν ίδιο, τ'ους χορούς του και τ'α θαυμάσια κοστούμια του.

Μέσα σ' αυτό τ'ό καλλιτεχνικό περιβάλλον, ο Κρούτςμπεργκ έμπνέστηκε, μαζί με τ'όν Βίλκενς, τ'ό δραματικό χορευτικό έργο που θα δώσει για τ'ό Φεστιβάλ 'Αθηνών στο 'Όδείο 'Ηρώδου τ'ου 'Αττικού, σε παγκόσμια πρώτη έκθεση: τ'η «ΜΟΙΡΑ ΤΩΝ ΜΥΚΗΝΩΝ».

Είναι ένα έργο δυνατό, γεμάτο δραματικότητα. Οι γνωστές μορφές τ'ού μύθου, ο Άγαμέμνων, ο Αίγισθος, ή Κλυταιμνήστρα, ή 'Ηλέκτρα, ή Κασσάνδρα, έχουν χυθεί από τ'ην φαντασία τ'ου Κρούτςμπεργκ σε καινούργια δραματικά καλούπια, και ο 'Ορέστης, ο 'Ορέστης που θα ύποδυθ'ή ο ίδιος ο μεγάλος καλλιτέχνης, θα άπλώσει τ'ην τρομερή σκιά του,

έκδικήτρα τ'ού άδικοσκοτωμένου πατέρα του, επάνω στή σκηνή τ'ού αρχαίου θεάτρου. Χορογραφικά εύρηματα θαυμάσια έντείνουν τ'η δραματική ένταση ως τ'ην κατακλείδα τ'ης τραγωδίας. 'Η χορευμένη τραγωδία πάλλεται από συγκλονιστικό πάθος, χωρίς όμως να ξεφεύγει από τ'ό πλαίσιο τ'ού πνεύματος, όπως άλλωστε ταιριάζει σε κάθε μεγάλο και άληθινό καλλιτεχνικό δημιούργημα.

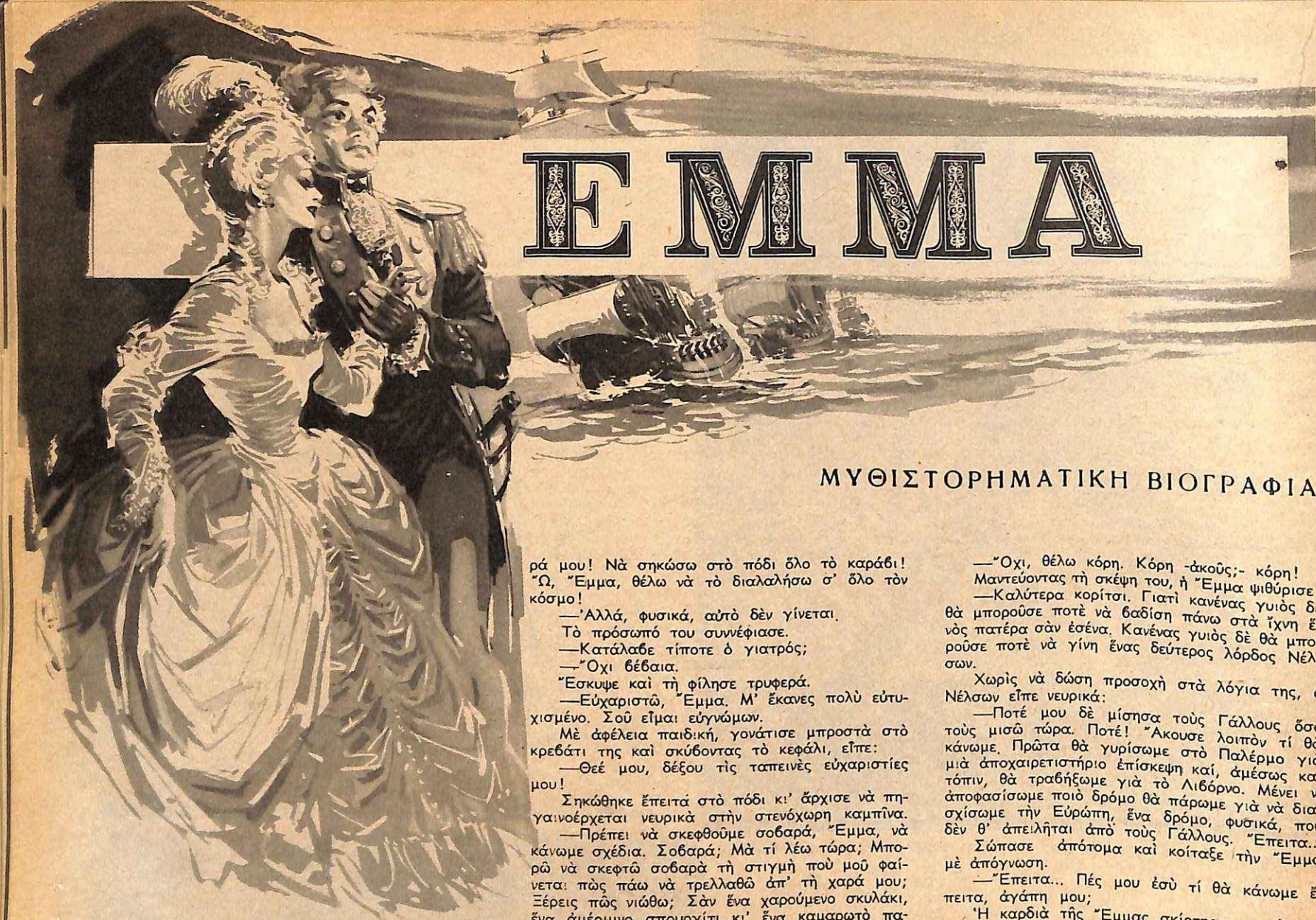
Ο Κρούτςμπεργκ θα φέρη μαζί του σολίστες για τ'ους μεγάλους ρόλους τ'ης παραστάσεως. Μά ή σύνθεσή του είναι κατωμένη για 40 εκτελεστές. Τ'ην ομάδα τ'ού λαού τ'ων Μυκηνών, τ'ων συμποσιαστών, τ'ων όρχηστριδών, και ό,τι άλλο χρειάζεται για να συμπληρωθ'ή τ'ό δράμα, τ'α προετοιμάζει εδώ άθόρυβα ή Σχολή τ'ης Κούλας Πράτσικα με τ'ην ίδια και τ'ην Ζουζού Γαζή επί κεφαλής. 'Η χορογραφία όλων αυτών τ'ων κομματιών είναι έτοιμη και μελετιέται ήδη από μια ομάδα 30 προσώπων, κοριτσιών και ανδρών.

Σκηνικά, κοστούμια και όλη τ'η διεύθυνση τ'ης σκηνοθεσίας έχει αναλάβει ο φίλος και στενός συνεργάτης τ'ού Κρούτςμπεργκ, ο Έλληνας σκηνογράφος Γιάννης Λόγης, έγκατεστημένος χρόνια στο Μόναχο. Είναι ήδη εδώ γι' αυτή τ'η δουλειά. Τ'ην μεγάλη όρχηστρα τ'ων 65 όργάνων με τ'ην μουσική τ'ού Βίλκενς, θα διευθύν'η ο αρχιμουσικός Χουίτμαν.

Μια εργασία έντατική, μια παράσταση μεστή από προσπάθειες, μάς δίνει τ'ην ελπίδα ν' απολαύσουμε ένα θέαμα μοναδικό. Και πάνω απ' όλα, να χαρούμε τ'όν ίδιο τ'όν Χάραλντ Κρούτςμπεργκ, τ'όν ασύγκριτο καλλιτέχνη.

ΚΟΥΛΑ ΠΡΑΤΣΙΚΑ

ΕΜΜΑ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΙΚΗ ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΤΟΥ Σ. KENYON

39

Δέν ήθελα να σέ ανησυχώ, τραύλιζε, αλλά δεν μπορούσα να κλείσω μάτι απ' την αγωνία. Μ' όλη μου την άρρωστιά, έτρεξα κοντά σου. 'Αν σ' έκανα, ή ζωή μου δε θα είχε κανένα σκοπό.

Της έπιασε τ' ό χέρι. Τό δικό του χέρι έκαιγε. "Αν κάποιος απ' τούς δύο τούς είχε πυρετό, αυτός ό κάποιος δε ήταν άσφαλώς ή "Εμμα, αλλά ό Νέλσον. "Αντί να καλύτερέμω τ' πράγματα, τ' άκανα χειρότερα", σκέφτηκε ή "Εμμα κάνοντας ένα κομικό μορφασμό. Δέ χωρούσε άμφιβολία, τό σχέδιό της είχε άποτύχει.

—Νέλσον, είπε άποφασιστικά, ό πυρετός μου δεν προέρχεται από καμιά συνηθισμένη άρρώστια. Δέν είναι καν πυρετός. Στην άρχή είχα ζαλάδες...

Την κοίταξε άνήσυχος. —"Απ' τόν καιρό που σέ ξέρω, πρώτη φορά σέ πειράζει ή θάλασσα.

—"Εχεις δίκιο, είπε ή "Εμμα γελώντας. Μόνο που αυτές οι ζαλάδες είναι κάπως... διαφορετικές.

Τό πρόσωπο του Νέλσονος φωτίστηκε.

—"Εμμα!

—Ναί, Νέλσον, είπε ή "Εμμα κουνώντας τό κεφάλι.

Ο Νέλσον ξεπετάχτηκε απ' τη θέση του και στάθηκε μπροστά της, τυλιγμένος με τη ρόμπα του, με τό στήθος φουσκωμένο, τό πρόσωπο κατκόκκινο. Κάθε ίχνος στενοχωρίας είχε εξαφανιστή απ' τό πρόσωπό του.

—"Αν είχα και τ' ά δύο μου χέρια, θα χειροκροτούσα! Μούρχεται να ξεφωνίσω απ' τη χα-

ρά μου! Νά σηκώσω στο πόδι όλο τό καράβι! "Ω, "Εμμα, θέλω να τό διαλαλήσω σ' όλο τόν κόσμο!

—"Αλλά, φυσικά, αυτό δεν γίνεται.

Τό πρόσωπό του συννέφιασε.

—Κατάλαβε τίποτε ό γιατρός;

—"Οχι βέβαια.

"Εσκυψε και τη φίλησε τρυφερά.

—Ευχαριστώ, "Εμμα. Μ' έκανες πολύ εύτυχισμένο. Σού είμαι ευγνώμων.

Μέ άφέλεια παιδική, γονάτισε μπροστά στο κρεβάτι της και σκύδοντας τό κεφάλι, είπε:

—Οέέ μου, δέξου τις ταπεινές ευχαριστίες μου!

Σηκώθηκε έπειτά στο πόδι κι' άρχισε να πηγαίνει όρεχεται νευρικά στην στενοχωρή καμπίνα.

—Πρέπει να σκεφθώμε σοδάρά, "Εμμα, να κάνωμε σχέδια. Σοδάρά; Μά τί λέω τώρα; Μπορώ να σκεφτώ σοδάρά τη στιγμή που μου φαίνεται πώς πάω να τρελλαθώ απ' τη χαρά μου; Έξερεις πώς νιώθω; Σάν ένα χαρούμενο σκυλάκι, ένα άμέριμνο σπουργίτι κι' ένα καμαρωτό παγώνι!

—"Ωραίος συνδυασμός, τόν κορόιδεψε ή "Εμμα. Σκύλος, σπουργίτι, παγώνι...

—Ο Νέλσον πλησίασε στο κρεβάτι.

—Πότε νομίζεις...

—Τέλη 'Ιανουαρίου, ίσως άρχές Φεβρουαρίου.

—Περίφημα! "Εχω όλο τόν καιρό να πάω στο Λονδίνο και να υποβάλω στο Ναυαρχείο — πρίν τούς δώσω την παραιτήσή μου — τις γνώμες μου για την στρατηγική που πρέπει ν' ακολουθήσωμε, αν θέλωμε να συντρίψωμε τούς Γάλλους.

Μπορεί να δεχτούν ν' ακολουθήσουν την συμβουλή μου, μπορεί όχι. "Εγώ μία φορά θα τούς την δώσω κι' άς κάνουν αυτοί ό,τι θέλουν! "Εσύ, άγάπη μου, θα μείνεις στο Παλέρνο ώσπου να γυρίσω. "Επειτα θα πάμε μαζί στο σπίτι μας, στο Μπρόντε.

—Στό Μπρόντε; Μιλάς σοδάρά, Νέλσον;

—Θέλω τό παιδί μας να γεννηθή στο Μπρόντε. Τί άλλο μάς μένει να κάνωμε παρά να γυρίσωμε την πλάτη μας στον κόσμο;

Αυτό δεν τό περίμενε ή "Εμμα. "Ηταν τό τελευταίο πράγμα που ήθελε ν' άκούση. Για μία στιγμή φοβήθηκε πώς ή έκφραση τού προσώπου της θα πρόδινε την απογοήτευσή της, αλλά ό Νέλσον, κοιτάζοντας την έκστατικά, παρεξήγησε τό λόγο της στενοχωρίας της.

—Θέλεις να μου θυμίσω πάλιν τό καθήκον και την τιμή μου. "Α, όχι. Τώρα έχω καθήκον άπέναντι τού παιδιού μου. "Όσο για την τιμή...

—"Η "Εμμα τόν κοίταξε με ύφος περιλπτο.

—Ναί, Νέλσον, κι' όταν μεγαλώσει ό γιός σου και ή Γαλλία κυβερνά τόν κόσμο, όλοι θα τόν κατηγορούν και θα τού λένε πώς τ' άπράγματά θα ήταν πολύ διαφορετικά, πώς οι Γάλλοι θα είχαν νικήσει, αν ό πατέρας τού δεν είχε εγκαταλείψει τόν αγώνα. Και τότε;

—Είπες «ό γιός σου», άναφώνησε ό Νέλσον. Είσαι θεοβία πώς τό παιδί θα είναι άγόρι;

—"Όλοι οι άντρες θέλουν να είναι τ' άπαιδιά τους άγόρια, άποκρίθηκε ή "Εμμα ήρεμα. "Όλοι οι μεγάλοι, φιλόδοξοι άντρες.

—"Η διάθεσή του άλλαξε στο λεπτό. Τό πρόσωπό του σκοτεινίασε.

—"Οχι, θέλω κόρη. Κόρη -άκούς;- κόρη!

Μαντεύοντας τη σκέψη του, ή "Εμμα ψιθύρισε:

—Καλύτερα κορίτσι. Γιατί κανένας γιός δε θα μπορούσε ποτέ να βαδίση πάνω στα ίχνη ενός πατέρα σαν εμένα. Κανένας γιός δε θα μπορούσε ποτέ να γίνη ένας δεύτερος λόρδος Νέλσον.

Χωρίς να δώσει προσοχή στα λόγια της, ό Νέλσον είπε νευρικά:

—Ποτέ μου δε μίσησα τούς Γάλλους όσο τούς μισώ τώρα. Ποτέ! "Ακουσε λοιπόν τί θα κάνωμε. Πρώτα θα γυρίσωμε στο Παλέρνο για μία άποχαιρετιστήριο επίσκεψη και, άμέσως κατόπιν, θα τραβήξωμε για τό Λιθόρνο. Μένει ν' άποφασίσωμε ποιο δρόμο θα πάρωμε για να διασχίσωμε την Εύρώπη, ένα δρόμο, φυσικά, που δεν θ' άπειλήται από τούς Γάλλους. "Επειτα...

Σάπασε άπότομα και κοίταξε την "Εμμα με άπόγνωση.

—"Επειτα... Πές μου έσύ τί θα κάνωμε έπειτα, άγάπη μου;

—"Η καρδιά της "Εmmas σκίρτησε χαρούμενα. "Ο Νέλσον είχε ανάγκη απ' τη δική της δοήθεια, τη δική της καθοδήγηση. Δυστυχώς ούτε αυτή ήταν σέ θέση ν' άπαντήσει στην ερώτησή του. "Ας μπορούσε να τού πη: «Θέλω τό παιδί μου να γεννηθή στην "Αγγλία. Θέλω να μάθω όλος ό κόσμος πώς ό Νέλσον είναι ό πατέρας του!» Τό ένστικτό της όμως της έλεγε πώς ήταν πολύ πρόωρο να έκφράση τέτια έπιθυμία.

—"Ο,τι είναι να γίνη, θα γίνη, είπε. Αυτό να σκέπτεσαι, Νέλσον. Και να μην ξεχνάς πώς τώρα έχωμε ένα λόγο παραπάνω για νάμιαστε εύτυχισμένοι.

—"Ενα λόγο παραπάνω για νάμιαστε εύτυχισμένοι, επανέλαβε τά λόγια της σαν ήχώ ό Νέλσον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 20ο

Είχα ξεχάσει πώς κάνει τόσο κρύο στην "Αγγλία, είπε ό σέρ Ουίλλιαμ.

Σά να έχη σημασία ό καιρός, όταν ή ύποδοχη είναι τόσο θερμή, γέλασε ή "Εμμα.

—"Ο σέρ Ουίλλιαμ άγκάλιασε με τό δλέμμα τά πλήθη που ζητωκραύγαζαν.

—"Εχεις δίκιο, άγαπητή μου. Τό θέαμα είναι ύπεροχο, συγκινητικό.

—"Ο Νέλσον συμφώνησε με ένθουσιασμό.

—Βρήκατε ακριβώς τη σωστή λέξη, σέρ Ουίλλιαμ. Τό θέαμα είναι συγκινητικό. Ποτέ δε θα τολμούσα να όνειρευθώ τέτια ύποδοχη.

—"Η "Εμμα κοίταξε πρώτα τόν ένα, έπειτα τόν άλλο. Και οι δύο είχαν μιλήσει με πάθος. Και οι δύο είχαν δάκρυα στα μάτια. Με ύφος δραματικό, σήκωσε ψηλά τά χέρια, άγκαλιάζοντας με μία κίνηση πλατειά, όχι μόνο τόν άντρα και τόν έραστή της, αλλά και τό έξαλλο πλήθος που έζωνε τ' άμάξι τους.

—Τί σημασία έχουν οι λέξεις τώρα! φώναξε. "Ο σέρ Ουίλλιαμ, ή "Εμμα κι' ό Νέλσον είχαν φτάσει στο Γιάρμωθ πρίν από μία ώρα, ύστερ' από ένα κουραστικό ταξίδι απ' τό Κουέξαν-βεν με ταχυδρομικό πλοίο. «Συνταρακτικό ταξίδι, σκεπτόταν ή "Εμμα, και συνταρακτική, αλλά με την ευχάριστη σημασία της λέξεως, ή ύποδοχη που μάς περίμενε». Οι κάτοικοι τού Γι-

άρμωθ παραληρούσαν απ' τη χαρά τους. "Ο μεγαλύτερος ήρωας της ναυτικής ιστορίας της "Αγγλίας πατούσε τό πόδι του στο χόμα της πατρίδας, για πρώτη φορά ύστερ' από τη ναυμαχία τού Νείλου. Και τά πλήθη τόν καλωσώριζαν. Ξάφνου, μερικοί γεοδεμένοι άντρες άνοιξαν δρόμο άνάμεσα απ' τόν κόσμο, έξέμωαν τ' άλογα από τ' άμάξι και άρρισαν να τό σέρνουν οι ίδιοι, ζητωκραυγάζοντας. Δάκρυα άνάβλυσαν στα μάτια της "Εmmas. Τί άνοησία θα είχαν κάνει αν είχαν πάει στο Μπρόντε! Θά έχαναν αυτή την συγκλονιστική ύποδοχη!

—"Η πομπή προχώρησε άργά ως τό πανδοχείο τού «Γενναίου Πολεμιστή». "Αλλά και όταν έφτασε εκεί, τό πλήθος δεν έννοούσε ν' άποχωρισθή τόν ήρώα του. Μία μυρίστομη κραυγή δονούσε τόν άέρα:

—Ζήτω ό Νέλσον! Ζήτω!

Μέ την "Εμμα στο πλευρό του, ό Νέλσον βγήκε στο μπαλκόνι τού πανδοχείου. Στάθηκαν ό ένας πλάι στον άλλο, εκείνος με την έπίσημη στολή του και ή "Εμμα μ' ένα λεπτότατο φόρεμα από μουσελίνα, άψηφώντας την βροχή που έπεφτε ραγδαία. Και καθώς ύποκλίνονταν και χαιρετούσαν τά πλήθη, οι καμπάνες της πόλης κτυπούσαν όλες μαζί χαρούμενα και μία μπάντα έπαίξε τό έμβατήριο «Νά, έρχεται ό νικητής μας».

—"Ελάτε μέσα, φώναξε από πίσω τους ό σέρ Ουίλλιαμ. Είμαστε στην "Αγγλία Νοέμβρη μήνα, όχι 'Ιούνιο στη Νεάπολη. Θά πουντιάσετε.

—"Ο Νέλσον πού ένδιαφερόταν πολύ για την ύγεία της "Εmmas τόν τελευταίο καιρό, την ύποχρέωσε ν' άκούση την συμβουλή τού σέρ Ουίλλιαμ και την έβαλε να καθίση κοντά στη φωτιά.

—"Ο σέρ Ουίλλιαμ είχε κιόλας κουλουριαστή κοντά στο τζάκι και ζέσταινε τ' άδύνατα, γερασμένα χέρια του στη χαρούμενη φλόγα.

—Πολύ καλά έκανε ή λαίδη Φάννυ να μην έρθη εδώ μ' αυτό τόν καιρό, μουρμούρισε.

—"Η "Εμμα κοίταξε τόν Νέλσονα με περιέργεια. Σ' όλο τό ταξίδι είχε άναρωτηθή πολλές φορές αν ή γυναίκα τού Νέλσονος θάρχεταν στο Γιάρμωθ να τόν προϋπαντήσει, δεν είχε τολμήσει όμως να ρωτήσει.

—"Αν και, φυσικά, πρόσθεσε ό σέρ Ουίλλιαμ κουνώντας τό κεφάλι, ή άπουσία της είναι πολύ αισθητή μία μέρα σαν τη σημερινή. Εύχομαι μ' όλη μου την καρδιά να μη βρεθούν καλοθελητάι να την παρεξηγήσουν.

—Για να είμαι δίκαιος άπέναντι της Φάννυ, είπε ό Νέλσον ξερά, όφειλω να πω πώς τό λάθος —αν ύπάρχη λάθος— είναι δικό μου. Της είχα γράψει απ' τη Βιέννη.

—Έρριξε ένα φευγαλέο δλέμμα στην "Εμμα και συνέχισε κοιτάζοντας τόν σέρ Ουίλλιαμ.

—Νόζιζα πώς θα ξεμπαρκάραμε στο Πορτσμουθ και τό έγγραφα στη Φάννυ. "Επειδή όμως τίποτε δεν ήταν ακόμη άπολύτως βέβαιο, τη συμβούλεψα να μείνη στο Ράουντγουντ και να μάς περιμένη εκεί.

—Νά «μάς» περιμένη εκεί; ρώτησε ή "Εμμα σαστισμένη.

—Ναί, είπε ό Νέλσον μιλώντας πάντα στον σέρ Ουίλλιαμ, έγγραφα στη Φάννυ να σάς καλέσει, έσάς και την "Εμμα, να μείνουμε μαζί μας στο Ράουντγουντ. Της είπα να στείλη τό γράμμα της στο ξενοδοχείο «Νέροτ».

Πρίν από λίγες μέρες ό σέρ Ουίλλιαμ είχε γράψει στο «Νέροτ», στην Κίνγκ Στρήτ, για να κρατήσει δωμάτια. Λογάριαζε να μείνη με την "Εμμα σ' αυτό τό ξενοδοχείο ώσπου να βρη κατάλληλο σπίτι στο Λονδίνο και, άργότερα, ένα πιο μόνιμο στην έξοχή. "Ο Γκρεβιλ είχε αναλάβει να φροντίση για τό σπίτι τού Λονδίνου, θυμήθηκε ή "Εμμα.

—Πολύ εύγενική ή σκέψη σας, Νέλσον, μουρμούρισε ό σέρ Ουίλλιαμ.

Τό Ράουντγουντ ήταν τό έξωχικό σπίτι που είχε άγοράσει ό Νέλσον κοντά στο "Ιπσουίτς, την τελευταία φορά που είχε έρθει στην "Αγγλία.

—"Ο ίδιος δεν είχε μείνει ακόμη εκεί. "Η γυναίκα του περιούσε τόν περισσότερο καιρό της σ' αυτό, μαζί με τόν γέρο πεθερό της.

—"Ο Νέλσον είπε πώς ήταν πολύ περίεργος να δη τό έξωχικό του σπίτι, πρόσθεσε πώς είχε αναθέσει στο μεσίτη να τού βρη ακόμη ένα στο Λονδίνο κι' έπειτα με την πρόφαση πώς είχε γράμματα να γράψη, ζήτησε συγγνώμη και βγήκε, κάπως δασυτικά απ' τό δωμάτιο.

—"Αχ, ματαιοδοξία, ματαιοδοξία! μουρμούρισε ό σέρ Ουίλλιαμ.

—Τί είπες; ρώτησε ή "Εμμα που είχε ακόμη τό νοϋ της στα λόγια τού Νέλσονος.

—Λέω για τό καλοκαιρινό φόρεμα που φορείς, άγάπη μου. Πρέπει να βάλεις κάτι πιο ζεστό, άκουσε κι' έμένα.

—"Εχεις δίκιο, Χάμιλτον.

—Τί ευχάριστο, αλήθεια, να σκέπτεται κανείς πώς πολύ σύντομα έσύ και ή άγαπητή λαίδη Φάννυ θα γίνετε τόσο καλές φίλες! είπε ό σέρ Ουίλλιαμ χαμογελώντας καλοκάγαθα.

—Πολύ ευχάριστο, άποκρίθηκε ή "Εμμα άφρημένη.

—"Ηταν θυσιμένη σε σκέψεις. Μά ήταν τρελός ό Νέλσον; "Ακόμη και μία άπλη συνάντηση με τη γυναίκα του θα της ήταν τρομερά δύσκολη.

Και της ζητούσε τώρα να μείνη στο ίδιο σπίτι με τη Φάννυ, έστω και για λίγον καιρό. Δεν τό χωρούσε ό νοϋς της. Και τό παιδί; Τό παιδί του πού θα γεννιόταν τό πολύ σε τρεις μήνες; "Η ό Νέλσον είχε χάσει τά λογικά του... ή άσταπούσε ακόμη τη Φάννυ.

Πολύ άνήσυχη, πήγε να τόν δη στην κάμαρά του. Καθισμένος μπροστά στο γραφείο του, ό Νέλσον έγγραφε ένα γράμμα. "Ενα δεύτερο γράμμα, τελειωμένο, ήταν άκουμπισμένο δίπλα του.

—"Α, έσύ εισαι, "Εμμα; είπε ζωηρά και παίρνοντας τό τελειωμένο γράμμα της τό έδωσε: Διάβασέ το και σφράγισέ τό.

Τό γράμμα άπευθυνόταν στο Ναυαρχείο. "Ο Νέλσον άνέφερε με λίγα λόγια την άφιξη του στην "Αγγλία και πρόσθεσε ότι τώρα πού ή ύγεία του είχε άποκατασταθή, ή μόνη του έπιθυμία ήταν να ύπηρετήσει και πάλιν την πατρίδα του.

—Δέ φαντάζεσαι πόσο καλό μου έκανε ή άνάπαυση στο ταξίδι μας, είπε ευχαριστημένος. Κι' αυτή ή συγκινητική ύποδοχη στην "Αγγλία

μ' έκανε να καταλάβω καθαρά πώς πρέπει να δώσω ακόμη ένα καλό μάθημα στους Γάλλους, χωρίς να χάσω διόλου καιρό. Συμφωνείς, "Εμμα;

Κάπως πειραγμένη, ή "Εμμα άποκρίθηκε:

—Φυσικά. Τό ξέρεις πολύ καλά πώς κανένας δεν ένδιαφέρεται για τό καθήκον σου περισσότερο από μένα.

—Τακτοποιήθηκε τό ζήτημα της μητέρας σου; ρώτησε ό Νέλσον.

—Ναί. "Η μαμά πήγε στο Κόλτσεστερ. Θάρθη να μάς βρη στο Λονδίνο μόλις βολευτούμε.

—Έρριξε ένα δλέμμα στο μισοτελειωμένο γράμμα πάνω στο τραπέζι.

—Γράφεις στη Φάννυ;

—Ναί, "Εμμα, είπε ό Νέλσον με άμηχανία. Πρέπει, βλέπεις, να της άναγγείλω εγώ πρώτος την άφιξη μας. "Αν ταχυδρομήσω τό γράμμα μου τώρα, ή Φάννυ θα τό λάβη στο Ράουντγουντ αύριο τό πρωί. "Αν φύγωμε απ' τό Γιάρμωθ τό πρωί, θα είμαστε στο Ράουντγουντ τό Σάββατο.

Κάνοντας μία προσπάθεια για να μετριάσει τόν σκληρό τόνο της φωνής της, ή "Εμμα ρώτησε:

—"Επιμένεις, λοιπόν, να μείνωμε ό Χάμιλτον κι' εγώ μαζί σας στο Ράουντγουντ;

—Ναί, "Εμμα, της άποκρίθηκε εκείνος ήρεμα.

—"Ακούμπησε την πέννα του στο τραπέζι και κοίταξε την "Εμμα στα μάτια.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 48

Εικονογράφησης Χρ. Κουσέντου

Καθισμένος μπροστά στο γραφείο του, ό Νέλσον έγγραφε ένα γράμμα.

Έδω κι' Εκεί

● ΜΙΑ ΓΡΙΑ ΚΥΡΙΑ, που περπατάει σ' ένα δάσος, βλέπει έναν άνθρωπο που μαζεύει μανιτάρια και του λέει: —Αυτά τα μανιτάρια είναι δηλητηριώδη —δεν πρέπει να τα φάτε!

Κι ο άνθρωπος της απαντάει: —Ποιός σάς είπε πως θα τα φάω; Θέλω απλώς να τα πουλήσω!

● ΣΤΟ ΚΟΥΡΕΙΟ:

—Πώς θέλετε να σάς κόψω τα μαλλιά;
—Σιωπηλά!

● ΓΙΑ ΤΟΝ ΒΑΡΩΝΟ Ρότσιλντ διηγούνται το έξης ανέκδοτο:

Ο βαρώνος έδινε πενήντα δολάρια το μήνα στους δυο γιους ενός γέροντος υπηρέτη του που είχε πεθάνει. Ο ένας απ' τους αδελφούς πέθανε. Ο άλλος παρουσιάστηκε τότε στον ευεργέτη του, που τον δέχτηκε αμέσως.

—Συλλυπητήρια του είπε. Όριστε τα πενήντα δολάρια.

—Και τα πενήντα δολάρια του αδελφού μου; ρώτησε εκείνος.

—Μά ο αδελφός σου πέθανε! Έκανε ο βαρώνος.

Και ο επίδοξος, με αγανάκτηση:

—Πώς, βαρώνε; Όστε θέλετε να κληρονομήσετε τον αδελφό μου;

● ΕΝΑΣ ΓΑΛΛΟΣ μπαίνει σ' ένα κατάστημα του Τόκιο για ν' αγοράσει ένα φερμουάρ. Έπειδή δεν μιλάει ιαπωνικά, δείχνει με νοήματα πως λειτουργεί το φερμουάρ. Και η πωλήτρια του φέρνει ένα ξίφος, ειδικό για χαράκιρι...

● ΤΟ ΓΑΛΛΙΚΟ περιοδικό «Νουάρ Ε Μπλάν» δίνει τον έξης ορισμό του ιδεώδους συζύγου:

«Δεν καπνίζει. Δεν πίνει Ξέρει να μαγειρεύει. Ξέρει να πλένει και να σιδεράει. Είναι γεροντοπαλλήκαρος».

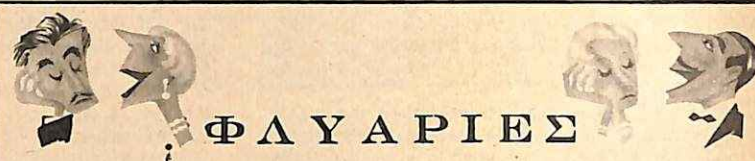
● ΤΟ «ΚΟΚΤΑΙΝΑ ΤΗΣ ΣΥΝΥΠΑΡΞΕΩΣ», που είναι τελευταία πολύ της μόδας στην Αμερική, λέγεται «Βότ-κολας», και αποτελείται από τα εξής συστατικά: 1)5 δότκα, 1)5 χυμός λεμονιού και 3)5 κόκα - κόλα.

● Ο ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΕΝΟΣ σύζυγος:

—Γλυκειά μου! Έπί τέλους πήρα αύξηση και θα μπορούμε πια να ζούμε όπως ζούσαμε ξως σήμερα.

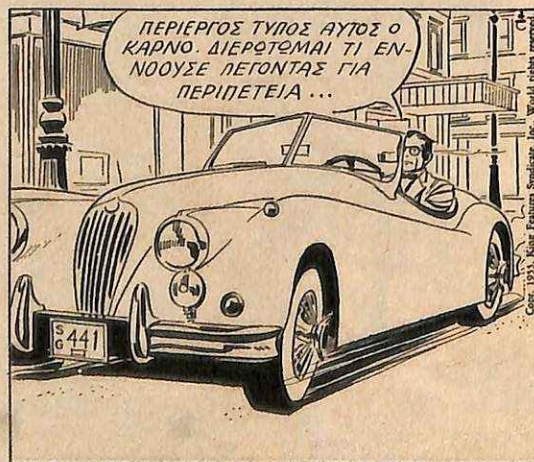
Η ΛΙΑ ντέ ΛΕΟ, γνωστή από τον ρόλο της στο «Κβό Βάντις», ψιθυρίζεται ότι ήταν η άφορμή του διαζυγίου του Ρόμπερτ Τέυλορ από τη σύζυγό του.

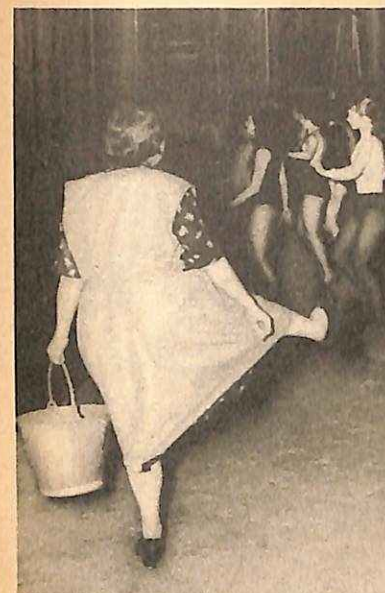
Υψηλά συνοικέσια... Θα γίνει η μικρή Αλεξάνδρα, η έγγονη της πριγκίπισσας Ελένης του Νικολάου, βασίλισσα της Ισπανίας; Η μητέρα της, δούκισσα του Κέντ, φαίνεται ότι εύνει εξαιρετικά τον άραβο ξανθό Ντόν Κάρλος, τον οποίο υπερ αγαπά και ο Φράνκο... Η Όμοιοιόττες... Ίδια είναι τα αυτοκίνητα και οι γυναικες... Η μογοιά τους κρύβει χρόνια, αλλά η γραμμή τους προδίδει την ηλικία... Η Ίντερβιο... Από την Ριβιέρα, όπου ο Σώμερσετ Μάμ περνάει εν γαλήνη και σοφία τα γεράματά του, έδωσε την έξης απάντηση σε ένα νεαρό δημοσιογράφο που τον ρώτησε αν είχε κατορθώσει να μη κάμη τίποτε πλέον το δυσάρεστο εις την ζωή του. —Αγαπητέ μου, εξακολουθώ να κάμη κάθε ημέρα δυο πράγματα που μου ήταν και μου είναι πάντοτε δυσάρεστα. Το πρώτο να σηκώνουμε από το κρεβάτι, και το δεύτερο να κοιμηθώ... Η Διεθνή κουτσομπολιά... Τελευταίον παράρτημα Ρουμπιρόζα: Ο διασημότερος πολιτής της Δομινικανής Δημοκρατίας προχωρεί ακάθεκτος από επιτυχία εις επιτυχία και εύρισκεται συνδεμένος τώρα με το λαμπρό μελαχροινό αστέρι, την Αβα Γκάρντνερ, προσφέροντας θέαμα φλογεροῦ έρωτα εις την πόλι των Παρισίων. Επίσης: Από την Καλιφόρνια αναφέρεται ότι ο Μίστερ Γιούνιερς, ο άνδρας στάρ ο οποίος κατέκτησε τον τίτλο, παρ' όλιγο να εκτελεσθῇ από τον Μίστερ Καλιφόρνια, τον ωραιότερο της Καλιφόρνιας, εις μίαν ωπλισμένη μάχη. Το αντικείμενον της μάχης ήταν, φυσικά, μία γυναίκα, αλλά ποιά γυναίκα; Η κ. Μαίη Γουέστ, την οποίαν ενθυμούνται ασφαλώς πολλοί γενεές Αθηναίων. Η υπόθεσις έφθασε εις τα δικαστήρια και δικάζεται στις 20 Σεπτεμβρίου... Η Έρημα νησιό... Ένας ριψοκίνδυνος διαβάτης κάπως έφθασε σε μία κεντρική νησίδα εις την πλατεία Τροκαντερό του Παρισιού δια να θαυμάση το άγαλμα του στρατάρχου Φώς. Όταν το εθαύμασε και θέλησε να γυρίση πίσω, άντελήφθη ότι, λόγω του ασταματήτου ρεύματος των αυτοκινήτων, ήτο αδύνατον να διασχίση την πλατεία. Μετά από δίωρο προσπάθεια αναγκάσθηκε να βγάλη φωνές πραγματικού ναυαγού για να κατορθώση να σταματήση ένα αυτοκίνητο το οποίον να τον βοηθήση να διασχίση τον δρόμο. Ήταν φαίνεται ο πρώτος και θα είναι και ο τελευταίος ο οποίος είχε τόση περιέργεια, ώστε να θέλη να δῇ όλα τα άγάλματα του Παρισιού από κοντά... Η Παιδικία... Έλεεινούς θαμνούς μου φέρνεις, είπε ο πατέρας εις τον υιόν του. —Τό ξέρω, απήντησεν ο μικρός. Είναι φανερό ότι ο δασκαλος απέτυχε εις την αποστολή του και ότι δεν μπορεί να κάμη σωστή δουλειά, αλλά τον δικαιολογώ γνωρίζοντας τον μισθό που παίρνει... Η Σταγόνες «πρακτική» σοφίας... Είναι πάντοτε πιο χρήσιμο, πιο αξιοπρεπές και πιο τίμιο να λέγη κανείς την αλήθεια, εκτός αν είναι βέβαιος ότι είναι απολύτως εξαιρετικός ψεύτης * Να προσεύχεσαι σάν να μην επρόκειτο η εργασία να μπορή να σου λύση τα προβλήματά σου και να εργάζεσαι σάν να μην επρόκειτο να σε βοηθήση η προσευχή. —Κινέζικες παροιμίες... Η Τελευταίο ανέκδοτο... Ο επιβάτης εύρσκεται για πρώτη φορά σε ένα αεροπλάνο, κάμει το πρώτο νεαρό τοξίδι και είναι γεμάτος περιέργεια, ενδιαφέρον, ένθουσιασμό και ανησυχία Κοιτάζει τα πάντα, σκύβει από το παραθυράκι και ξαφνικά φωνάζει στην συνοδό: «Δεσποινίς, δεσποινίς, για πέντε μου σάς παρακαλώ, τί είναι αυτά τα μικρά πραγματάκια εκεί κάτω που μοιάζουν σάν μυρμήγκια;» Και η συνοδός ψύχραιμη και απασθής: «Μυρμήγκια, κύριε. Δεν έχουμε ακόμη απογειωθῇ...»

444

Pin Kίρμπυ

5

Η ΚΑΘΑΡΙΣΤΡΙΑ του θεάτρου «Κολιζέουμ» του Λονδίνου παρακολουθεί με τόσο ένδιαφέρον από τα παρασκήνια — κρατώντας πάντα τον κουβά της, για να σώση τα προσχήματα — τις δοκιμές του μπαλέτου για τη νέα «Επιθεώρηση των Νερών», ώστε καμμία φορά ξεχνιέται και σηκώνει το πόδι της...

«ΚΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ» εύχεται ο Γκάρυ Κούπερ στην γοητευτική Ί. ταλίδα στάρ Σιλδάνα Παμτανίνι κατά τη συνάντησή τους στο Βερολίνο. Οι δυο ήθοιοι συναντήθηκαν στην πρώην γερμανική πρωτεύουσα για να παρακολουθήσουν το 6ο διεθνές κινηματογραφικό φεστιβάλ.

Pin Kίρμπυ

● Ο ΠΝΕΥΜΑΤΩΔΗΣ δημοσιογράφος Άντριαν Έμπριρ, που ήταν επί 50 χρόνια διευθυντής του παρισινού «Χρόνου», δίνει την ακόλουθη συνταγή για την επιτυχία στη ζωή:

«Το μυστικό της επιτυχίας βρίσκεται σε δυο λέξεις —τις λέξεις «γνωρίζω» και «κάνω». Για να πετύχετε, λοιπόν, πρέπει: 1. Να γνωρίζετε. 2. Να κάνετε. 3. Να γνωρίζετε πως να κάνετε και 4. Να κάνετε τους άλλους να το γνωρίζουν».

● ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ανέκδοτο της Μαρί - Σαντάλ (της Γαλλίδος μαντάμ Σουσο):

—Είπα στον άντρα μου: «Πρέπει να κάνωμε παιδί! Η νταντά θαρίεται!»

● ΚΑΘΕ ΔΕΚΑΠΕΝΤΕ μέρες, ο Σα-σά Γκιτρίν δέχεται την επίσκεψη του κουρέα του.

—Ω, τί καλή όψη που έχετε σήμερα! του είπε ο κουρέας την τελευταία φορά.

—Μά δεν υποφέρω από την όψη μου! απάντησε μελαγχολικά ο Σα-σά Γκιτρίν.

● Η ΣΑΡΑ ΤΑΛ, 21 ετών, φοιτήτρια της Σχολής Πολιτικών Έπιστημών του Πανεπιστημίου του Τέλ Άβιβ, κέρδισε τον τίτλο της «Μίς Ισραήλ, 1956» και θα μεταβῇ στη Νέα Υόρκη για να λάβη μέρος στα καλλιτείστα για την ανάδειξη της «Μίς Υψηλίου».

● ΑΠΟ ΤΟ «Σημειωματάριο του Ταγματάρχου Τόμψον» —το γνωστό βιβλίο του Πιέρ Ντανινό, που είναι γεμάτο από καυστικές παρατηρήσεις για τους Άγγλους και τους Γάλλους, και που είχε τεράστια επιτυχία σ' όλο τον κόσμο:

«Όταν γίνεται λόγος για ένα Γάλλο, σάς μιλούν ελάχιστα για τον ίδιο, πολύ για τη μαϊτρέσσα του και καθόλου για τη γυναίκα του».

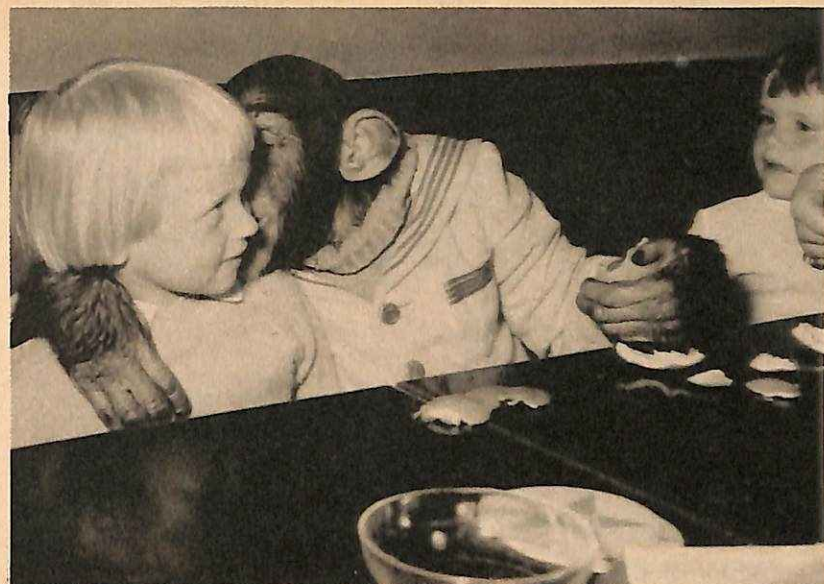
Αντιθέτως, όταν γίνεται λόγος για έναν Άγγλο, σάς μιλούν πολύ για τον ίδιο, ελάχιστα για τη γυναίκα του και καθόλου για τη μαϊτρέσσα του».

Συμπέρασμα: Ένας Γάλλος χωρίς μαϊτρέσσα είναι, ότι κ' ένας Άγγλος χωρίς λέσχη.

● Ο ΓΑΛΛΟΣ καθηγητής Μοντόρ αντιπαθεί το ραδιόφωνο:

—Το ραδιόφωνο — λέει — αποτελείται από μια ομάδα ανθρώπων που δεν έχουν τίποτα να πούν και που μιλούν σε ανθρώπους που δεν έχουν ποτέ καιρό να τους άκούσουν...

● ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΦΗΜΙΣΗ το προϊόν της, μια εταιρία παραγωγής χυμών φράουλας τοιχοκόλλησε πινακίδες με μια καμηλοπάρδαλη, που λέει: «Ευτυχώς που έχω μακρύ λαιμό, γιατί η γούση αυτού του χυμού διαρκεί έτσι περισσότερο...»

Ο ΠΑΜΠΛΟ, ο εξημερωμένος πίθηκος της Ζυρίχης, έγινε τελευταία πολύ έκλεκτικός στις συντροφίες του. «Όλο με κορίτσια καλών οικογενειών πεί», λένε οι κακές γλώσσες. Στη φωτογραφία, τη στιγμή που φιλάει στο μάγουλο μία νεαρά φίλη του και φαίνεται να είναι ευχαριστημένος.

● Ο ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΨΥΧΑΡΗΣ, δισέγγονος του Έρνέστου Ρενάν (ο Γιάννης Ψυχάρης είχε πάρει την άδερφή του Ρενάν) και έγγονος του Άνα-τόλ Φράνκ, δημοσίευσε σε ηλικία 40 ετών το πρώτο του μυθιστόρημα, με τίτλο «Ο Σκύλος κ' η Πέτρα». Είναι η ιστορία μιάς οικογενείας με ισχυρές δημοκρατικές παραδόσεις στην εποχή του μεσοπολέμου.

● Ο ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ σχολιαστής, Άρτ Μπάκβαλντ διηγείται πως ένας φίλος του διομήχανος απ' τον Άγιο Φραγκίσκο επισκέφθηκε το Λούδρο μέσα σε 6'45".

—Κατά τη γνώμη μου, προσθέτει ο Μπάκβαλντ, χρειάζονται τουλάχιστον 3 χρόνια για να γνωρίση κανείς το Παρίσι!

● ΕΠΕΙΤΑ από δυο μηνών έρευνες, πρόβες κι άκροάσεις, ο σκηνοθέτης Φρανσουά Βιλλιέ (άδερφός του Ζαν - Πιέρ Όμν) κι ο συνεργάτης του Ζαν Ζιονό έβρκαν την ήρωίδα της ταινίας «Το νερό που κυλάει» που το γύρισμά της θα βαστάξη πέντε χρόνια. Είναι η Πασκάλ Όντρέ, μία άγνωστη νέα 18 ετών, με προφορά του γαλλικού Νότου. Η Πασκάλ δεν έχει παίξει ποτέ στον κινηματογράφο, αλλά ξέρει κλασικούς χορούς. Η Πασκάλ θα φυλάη 3.000 πρόβες, και θα «μεγαλώση», κατά τη διάρκεια των πέντε αυτών ετών, στις όχθες του ποταμού Ντυράνς. Θα παίξη το ρόλο ενός αγριοκόριτσου, που ανατρέφεται εντελώς φυσικά ανάμεσα στα κοπάδια της, σ' ένα μέρος που λέγεται «Το μαύρο βουνό».

● ΕΠΕΙΤΑ από δυο μηνών έρευνες, πρόβες κι άκροάσεις, ο σκηνοθέτης Φρανσουά Βιλλιέ (άδερφός του Ζαν - Πιέρ Όμν) κι ο συνεργάτης του Ζαν Ζιονό έβρκαν την ήρωίδα της ταινίας «Το νερό που κυλάει» που το γύρισμά της θα βαστάξη πέντε χρόνια. Είναι η Πασκάλ Όντρέ, μία άγνωστη νέα 18 ετών, με προφορά του γαλλικού Νότου. Η Πασκάλ δεν έχει παίξει ποτέ στον κινηματογράφο, αλλά ξέρει κλασικούς χορούς. Η Πασκάλ θα φυλάη 3.000 πρόβες, και θα «μεγαλώση», κατά τη διάρκεια των πέντε αυτών ετών, στις όχθες του ποταμού Ντυράνς. Θα παίξη το ρόλο ενός αγριοκόριτσου, που ανατρέφεται εντελώς φυσικά ανάμεσα στα κοπάδια της, σ' ένα μέρος που λέγεται «Το μαύρο βουνό».

ΤΙ ΛΕΝΕ

Οι περισσότερες πράξεις του ατόμου εμπνέονται από μίαν αταπιάτη: Την ίδια που έχει για τον εαυτό του.

Κυρία Ζωρζ Κουρτελέν

Μ' αρέσουν οι νέοι που έχουν παρελθόν κ' οι άνδρες που έχουν μέλλον.

Ζακ Ντεβάλ

Οι νέοι γίνονται φίλοι, οι γέροι γίνονται άχάριστοι.

Φρανσουά Μωριάκ

Έχω μια τεράστια ευθύνη: Είμαι το σύμβολο ενός ολοκληρωμένου φύλου.

Μαίριλιν Μονρόε

Τα γηραιά εξακολουθούν να είναι ο μόνος τρόπος του να ξεχάσει κάποιος έναν καίρο.

Φερνάν Γκρέγκ

Όταν θάχης καταλάβει καλά πως δεν πρέπει να προσπαθής να καταλάβης, θάχης καταλάβει κάθε τι που αξίζει τον κόπο να καταλάβης.

Λεο Καμπιόν

Η σιωπή είναι ένα τόσο ωραίο θέμα, ώστε θα μπορούσα να μιλάω γι' αυτήν ώρες ολόκληρες.

Ζυλ Ρομαίν

“Ένας ωραίος γάμος

“Ένας ωραίος χορός

‘Αρχίζουν, μέσα στον ‘Ιούλιο, την καλοκαιρινή «σαιζόν» των ‘Αθηνών

Πολλοί περαστικοί ξένοι, που έρχονται να παρευρεθούν σε κοσμικά γεγονότα των ‘Αθηνών και να ευρεθούν σε χορούς, δεξιώσεις, γάμους και τελετές, πιστοποιήσαν ότι το επίθετο «Μικρό Παρίσι», που ήρχισε να δίδεται εις την ‘Αθήνα, είναι πραγματικότητα. Η κοινωνία των ‘Αθηνών κατορθώνει, με μέσα άρκετά περιορισμένα, με πολύ μεγαλύτερη απλότητα και αφέλεια από πολλές, να παρουσιάσει ένα εξαιρετικό σύνολο κομψότητας και αρμονικής εμφάνισης. Σ’ αυτή την σελίδα μερικές εικόνες εμφανίζουν μία περιορισμένη όψη των δύο εκ των ωραίων τελετών διαδύσεων του ‘Αθηναϊκού καλοκαιριού.

Η ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ κ. Α. Γ. Ράλλη, γυρίζει την κληρωτίδα του μεγάλου λαχνού του χορού των ‘Οδηγών.

ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΠΑΡΕΣΤΗΣΑΝ εις την τέλεσιν των γάμων του κ. Δημ. Ν. Καρέλλα μετά της δίδος “Έφης Νομικού. Εις την αναμνηστικήν αυτήν φωτογραφίαν διακρίνονται εξ αριστερών: ο κ. και η κ. Εύαγ. Νομικού, η Α.Β.Υ. ή πριγκίπισσα Σοφία, αι Α.Α. Μ.Μ. οι Βασιλείς, ή Α.Β.Υ. ο διάδοχος Κωνσταντίνος, ο παράνυμφος κ. ‘Ο. ‘Ιωσηφόγλου, ή κ. “Έφη Δ. Καρέλλα, ο κ. Δημ. Καρέλλας και ο κ. και η κ. Ν. Καρέλλα. Καθισμένοι: οι δίδες Α. Πεσματζόγλου, Μαίρη Π. Καρέλλα και Μαρίνα Καρέλλα.

ΕΝΑ ΧΟΡΕΥΤΙΚΟ ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΟ από την χοροεσπερίδα των ‘Οδηγών στον ‘Ιππόδρομον, την οποίαν έτίμησαν διά της παρουσίας των αι Α.Α. Μ.Μ. οι Βασιλείς. Διακρίνονται αριστερά ο κ. ‘Αγγελόπουλος και παραπλεύρως ή κ. Ν. Βλάχκαλη, χορεύουσα μετά του κ. Διονυσίου Καρρέρ.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΧΟΡΟΕΣΠΕΡΙΣ του Σώματος ‘Ελληνίδων ‘Οδηγών και της ‘Ιμνασιότοκης του Παιδιού, στον Φαληρικό ‘Ιππόδρομον, συνεκέντρωσε την εκλεκτότερη αθηναϊκή κοινωνία. Μετά τον χορό ένα γλυκό τραγούδι των κιθαρωδών. Διακρίνονται εξ αριστερών: η Μεγάλη Κυρία της Αύλης κ. Μ. Καρόλου, ο κ. Χρ. Καρόλου, ή κ. Τ. Ζέππου, ο κ. Χ. Κορωνάιος, ή κ. Λόλα Μεταξά.

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΕΛΕΣΙΝ του μυστηρίου εις την ‘επαυλιν των γονέων της νύμφης εις το Ψυχικόν διακρίνονται δεξιά ή Βασιλική Οικογένεια και εις το βάθος ή κ. ‘Αμαλία Καραμανλή, ή κ. Λένα Γ. Ράλλη, ο κ. Π. Λεωδάς, ή κ. Χρ. Καρόλου, ο κ. Δ. Λεβίδης και αριστερά οι νεόνυμφοι.

ΟΙ ΠΡΟΣΚΕΚΛΗΜΜΕΝΟΙ ΚΟΥΒΕΝΤΙΑΖΟΥΝ: Σημειώνουμε εξ αριστερών τον κ. Κ. ‘Ηλιάσκον, την κ. Σ. Βενιζέλου, τον πρωθυπουργόν κ. Κ. Καραμανλή, την κ. Χρ. Ζαλοκώστα, τον κ. Α. Σταθάτο, τον κ. Δ. Λεβίδη, τον κ. ‘Ελ. Βενιζέλον, τον κ. Γ. ‘Αθανασιάδη-Νόβα, τον κ. Σ. Βενιζέλον, τον κ.Π. Κανελλόπουλον, τον πρεσβευτήν της ‘Αμερικής κ. Κάβεντις Κάννον

... ΜΙΑΣ ΜΙΚΡΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

Ο ‘Ιούλιος τώρα πιά στο τέλος του, — και είναι καυτός ή στήλη αυτή να έτοιμάσει τις θαλίτσες της. Σ’ όλες τις καθώς πρέπει στήλες, σ’ όλες τις καθώς πρέπει πρωτεύουσες, τον καιρό αυτό άναρτάται ή Πινάκας των Διακοπών. ‘Ο Αύγουστος είναι ή Μήν των Λουτροπόλεων και, —ό, — της άπειλουμένης καταθλίψεως! — ή ‘Τπάτη μās άναμένει...

«Σιάττα», έξ ‘ισου κομψότατη, ή Λύδια Στεφανίδου, μία από τις πιο καλές μās νέες «στάρ» (ή «Τίτικα» των «‘Απάχηδών»), μου έξήγησε με τί δυσκολίες γυρίζεται ένα φιλμ στην ‘Ελλάδα.

‘Αφού λοιπόν δεν βοηθούμε όσο πρέπει την εγχώριο παραγωγή μās, άς κάνουμε και καμιά άδραία σ’ έναν κακώς έννοούμενο κοσμοπολιτισμό!

* ‘Ενα τέτιο ταλέντο ξανάδα με χαρά στην ωραία δεξίωση που έδωσε εκείνος ο τόσο συμπαθής και πολύπλευρος άνθρωπος, ο κ. ‘Οθων Λέφας-Τετνές, για τα έγκαίνια της νέας έκθεσως των αυτοκινήτων που άντιπροσωπεύουν οι έπιχειρήσεις του. Μπροστά σε μία κομψότατη

* Γιατί κι ο κοσμοπολιτισμός — όπως κ’ ή γκρίνια — είναι κι αυτός δυο ειδών. Και πώς να μη θυμηθώ εδώ τον καλό, τον σωστό, τον άγνό κοσμοπολιτισμό ενός ανθρώπου που τη μνήμη του διατηρούμε όλοι πάντα ζωντανή, και γιατί ή ποιότητα της εργασίας του ήταν τέλεια που δεν σβήνει και γιατί το έργο του φροντίζει πάντα με στοργή ή γυναίκα του, που κι αυτής δεν είναι μικρή ή συνεισφορά στην ελληνική λογοτεχνία. Πρόκειται, φυσικά, για τον άλυσμονόχο Κώστα Ουράνη που το άλυσμονόχο του έργο παρουσιάζεται τώρα ξανά, προσεκτικά φροντισμένο από τον “Άλκη Θρύλο, σ’ ένα καλαίσθητο τόμο. Γράφοντας κάποτε για τον Κώστα Ουράνη, «τόν αιώσιο ταξιδευτή σ’ άληθινά και στα φανταστικά», ο Γιώργος Θεοτοκάς αναφέρει πως ο άλυσμονόχος ποιητής των «Νοσταλγιών» έβλεπε την Εύρώπη, όχι σαν πολιτικό ή οικονομικό σύνολο, αλλά σαν μία ένότητα «καλλιτεχνικής άρμονίας». Τα «Ταξίδια» του Κώστα Ουράνη και για όσους ταξιδεύουν και για όσους κάθονται εδώ και φέτος, «σε πέλαγο γαλάζιας νοσταλγίας» σχεδιάζοντας τη δική τους φυγή, σε μία δική τους Ταορμίνη, είναι πάντα ένας πολύτιμος σύντροφος. ‘Ας μη γελιάμαστε: χωρίς Ταορμίνες ή ζωή θά ήταν ένιοτε μάλλον πληκτική:

‘Ενώ, άν είχα πάει, τί θάχα τώρα την άχαρη ζωή μου να γλυκαίνει; Δίκοπο μαχαίρι τα ταξίδια, όπως σωστά μās θυμίζει κι ο Μάγκρ.

* Τα ταξίδια...

‘Επέστρεψε ή ύπ’ αριθ. 1 έμπνευστρια αυτής της στήλης και πάλι άπ’ το έξωτερικό, πάντα κεφατή, πάντα αισιόδοξη και μās έφερε την εικόνα μιάς ύπδολιπης Εύρώπης που πάλλεται από όργασμο κι όμορφιά και χαρά ζωής. Μās έφερε επίσης και τους δίσκους της χρονιάς και φαίνεται πως οι δίσκοι της χρονιάς αυτής είναι τέτιοι που θά τους χορεύουν τα έρωτευμένα κοριτσόπουλα ακόμα και το 1958. Οι δυο κυριότεροι είναι το «Rain in Spain» και το «I want to Dance All Night», από την μουσική διασκευή του «Πυγμαλίωνος» του Σω που παίζεται και φαίνεται, όπως είπαμε, ότι θά παίζεται επί χρόνια στην Νέα ‘Υορκ.

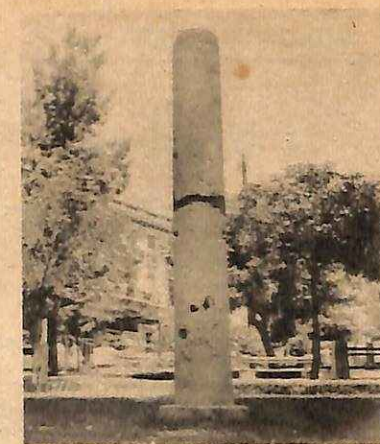
* Όπως και νάναι, ή ‘Ισπανία στάθηκε και πάλι πολύ τυχερή στη μουσική τουριστική της διαφήμιση, κι αυτό είναι ένα σημείο που, όπως και σε τόσα άλλα, έχουμε μείνει πίσω. Τα τραγούδια που άναφέρονται σε πόλεις ή σε χώρες όπως το «Σ’ αγαπάω Παρίσι» και «Αριεντέρσια Ρώμα» είναι μία θαυμασία έμμεσος τουριστική διαφήμιση, και άπέκτησε τελευταία και ή Πορτογαλία τον δικό της ένθικο τουριστικό ύμνο με τις συμπαθητικές εκείνες «Lavandieres du Portugal».

Κ’ έμεις; ‘Εμείς περνάμε και πάλι την έποχή των Θυσιών και τα εξέχοντα μέλη της ξεναγικής οικογενείας, σαν την κ. Μαρία Βρυάκου-Άλεξανδράκη, που μόλις επέστρεψε και πάλι από τα νησιά, έχουν ένα διπλό καθηκτικό καθήκον, αυτό το καλοκαίρι: να κατατοπίζουν αυτούς που έρχονται στην ‘Ελλάδα, αλλά και, μέσω αυτών, αυτούς που δεν έρχονται, θύματα μιάς δολίως άνθελληνικής πολιτικής εκ μέρους όρισμένων... φίλων μās στο ‘Εξωτερικό. Γι’ αυτό και με ίδιαιτερη χαρά δεχθήκαμε αυτόν τον μήνα την ομάδα των 600 Αυστριακών που έφερε ο «Ορίζων» σε συνεργασία με το «‘Οστεράιχε Φερκς Μπυρ».

‘Η Κεντρική Εύρώπη αποδίνει και πάλι ο άμεσώτερος — και σχεδόν σημαντικότερος — πόρος του τουριστικού μās εισοδήματος, και οι εκπρόσωποι της είναι διπλά καλοδεχούμενοι όταν διαπνέονται από τον φιλελληνισμό του Δρος ‘Αλλούσιμπεκ που ήγείτο της ομάδας των Αυστριακών.

* ‘Ομολογώ πως δεν με ένθουσίασε και πολύ ο τρόπος με τον όποιον άπεδέχθησαν τα άποτελέσματα, το βράδυ των Καλλιστείων στην ‘Αρζεντίνα, ώρισμένες από τις «μίες» και, κυρίως, οι συντροφίες τους. Διαγωνισμός σημαίνει μίαν εκ των προτέρων υπαγωγή στις άποψεις μιάς ‘Επιτροπής: εάν κανείς — ή... καμιά — δεν θεωρή ότι ή ‘Επιτροπή αυτή παρέχει τα έλεγγυα μιάς όρθης και άμερολήπτου κρίσεως, άπλως δεν μετέχει. ‘Αλλ’ όταν πλέον μετάσχει, το όγιες συναγωνιστικό πνεύμα άπαιτεί όχι μόνον να άποδεχθεί τα άποτελέσματα με χαμόγελο, αλλά και να παραστή στην ανακήρυξη της νικητρίας, και μάλιστα να την συγχαρή. Τό να γνωρίζης να ήττώσαι είναι μία πολύ σπουδαία υπόθεση, που άπαιτεί μία πρόσθετη ψυχική καλλιέργεια. Δεν άρκούν τά... λευκά περιστέρια των παρισταμένων θείων και εξαδέλφων, όταν ή ψυχή δεν είναι έντελώς λευκή...

* Νύχτα, — και μέσ’ στις φυλλωσιές γυαλίζει, άσπρο και σεμνό, το Κολωνάκι...

Κάποτε ή μικρή αυτή κολώνα σημειώνει άπλως τα σύνορα μιάς πρωτεύουσας έν τώ γίνεσθαι. Τώρα, χαμένη ανάμεσα στα λουλούδια και στα κυπαρίσσια, είναι το συμβολικό έντικτρον μιάς Κοινωνίας...

* Έχει μιά γαλήνη ειδυλική ή Πλατεία, δυόμισι ώρα της νυκτός, με το γραφικό εκείνο «κερδάν-σεράτι» των νυκτερινών συζητητών, το «Βυζάντιον», στις ώρες στιγμής του.

Κάποτε —δεν γίνεται, δεν μπορεί, μέσα σ’ αυτήν την ‘Αθήνα της έγκληματικής ‘Αρχιτεκτονικής Συνωμοσίας— θά πέσει και το «Βυζάντιον». Οι τελευταίοι Παλαιόλογοι, — ο Γιάννης Μάραλης θά είναι άραγε, ο Μάνος Χατζηδάκης, ο Γιώργος Βασιλειάδης, ή μήπως κι ο άγέραςτος, Μέγας Παλαιόλογος, ο Δημητράκης Ρόδιος; — θά προσπαθήσουν με πίστη και άδυναμία να το διαφεντέψουν. Θαρρούν, θά κάτσουν, τρεις ή άρα της νυκτός, για να πούν το παραιμύθι τους, τελευταίοι ‘Ιδολογοί κι αυτοί έποχών που ο “Ανθρωποι του πνεύματος κάνουν παρέα και συνωμοτούσαν. Τώρα παντρεύονται Νύφες κι άγοράζουν Πικ-‘Απ...

* Δυό... τώες καπνέμποροι — και ή άτυχήσαντες — συζητούσαν ένα άπ’ αυτά τα βράδια πάντα σ’ ένα κότερο: ο ένας ήταν ο ‘Αριστοτέλης ‘Ωνάσης, ο όποιος άρχισε την έφοβιστική σταδιοδρομία του όταν διεπίστωσε πως το καπνεμπόριο δεν του παρείχε τους μεγάλους εκείνους όρίζοντες που άνειρευότανε, — και που τελικώς κατέκτησε. ‘Ο άλλος ήταν ο συμπαθέστατος εκείνος μάστρος της ορχήστρας των «‘Αστειριών», ο Ζωρζ Γκάρτσια, ο όποιος, μαζί με την συμπαθέστατη γυναίκα του, έχει βρή στην ‘Ακτιή «‘Αστήρ» όχι μόνον την έπιτυχία, αλλά και την ευτυχία... Κι αυτήν κατορθώνει και μεταδίδει κάθε βράδυ ο Ζωρζ Γκάρτσια στους θαμώνες των «‘Αστειριών», με την εκλεκτή ορχήστρα του. Έχω δη πρόσφατα γυναίκα να φεγγόβολουν από χαρά, όταν ο Γκάρτσια καθίση στο κινηματογραφικό εκείνο άρμόνιο. Κι ακόμα και ή άσυγκίνητη συνήθης Γοργόνα του Γιάννη Τσαρούχη, το άραιότερο σπολάδι του «μπάρ», έχει ένα αδιόρατο, πονηρότατο χαμόγελο όταν άκούγνται οι πρώτες μπάρες του «Ταγκό του Λευκού Φεγγαριού»...

INDEX

“Αλλαξε ή σοβιετική πολιτική;

(Συνέχεια από σελ. 9)

ξιστικό δόγμα. Το δόγμα της επικρατήσεως του προλεταριάτου δηλαδή.

Την ημέρα λοιπόν του θανάτου του Στάλιν, ή σημερινή σοβιετική ηγεσία θα άνοιξε το μαρξιστικό βιβλίο και θα διάβασε πώς έβλεπαν οι «εδιδάσκαλοι» την επίβληση του κομμουνισμού. Θα άνοιξε το βιβλίο γιατί το πτώμα που είχε μπροστά της ή ηγεσία, δεν αποτελούσε παρά επίσημη και άδυσπλόκητη διαπίστωση για την κακή έρμηνεία του δόγματος εκ μέρους του Στάλιν. Και ή σοβιετική ηγεσία διάβασε τα ακόλουθα:

ΜΕΛΕΤΗ ΤΟΥ ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

«Όπου υπάρχει βιομηχανική εγκατάσταση, υπάρχει και εργατικό στοιχείο, προλεταριάτο. Το προλεταριάτο αυτό υφίσταται την εκμετάλλευση του βιομηχανικού κεφαλαίου με συνέπεια την εξαθλίωσή του (Θεωρία της απόλυτης πείνας — Pauvereté absolue). Η ανάπτυξη της βιομηχανίας σημαίνει αριθμητική αύξηση των εξαθλιωμένων προλεταρίων, διεύρυνση της διαφοράς βιοτικού επιπέδου μεταξύ προλεταρίων και καπιταλιστών πράγμα που μοιραίως θα οδηγήσει στην εξέγερση των πρώτων έναντι των τελευταίων και επομένως στην επικράτηση του προλεταριάτου, δηλαδή στον κομμουνισμό. Κατά ιστορική αναγκαιότητα, επομένως, ο κομμουνισμός θα αρχίσει να επικρατεί από τις χώρες εκείνες, όπου ή έκβιομηχανήσις έχει φθάσει ή πλησιάζει προς το τέλος της. Συγκεκριμένως, την Γερμανία του Κάιζερ.

“Όταν, λοιπόν, λόγω ανεξάρτητοι από τη θέληση και τις προθέσεις των Μάρξ και Λένιν, προκάλεσαν τη ρωσική επανάσταση του 1917, ο Λένιν υποχρεώνεται να πάει στη Ρωσία και ν’ αναλάβει την ηγεσία του αγώνος. Σύμφωνα με τη θεωρία του, στη Γερμανία έπρεπε να εκραγή ή επανάσταση, εξεργάγη όμως στη Ρωσία. “Οχι στο πιδ προηγμένο, αλλά στο πιδ καθυστερημένο βιομηχανικά από τα μεγάλα κράτη του κόσμου.

“Ο Λένιν δέχθηκε την διάψευση των προβλέψεών του. Και προσπάθησε να συγκρατηθή στην αρχή, να σταθεροποιήσει τη θέση του και μετά να επιδοθή στην αναθεώρηση των θεμελίων της μαρξιστικής θεωρίας. “Ο θάνατός του δέκωσε το πρόγραμμά του, πρίν ακόμη αρχίσει την εφαρμογή του. Για τους σημερινούς ηγέτας της Σοβιετικής Ένώσεως, ή πραγματική λενινιστική θεωρία σταματάει στην ρωσική επανάσταση του 1917. Το ετόνισαν αυτό σε όλες τις νότες της ρητορικής γκάμας στα διάφορα «συνέδρια» και «λόγους» του τελευταίου εξαμήνου όπου συνεχώς υπογραμμίζουν την επάνοδο τους στην «μαρξιστική - λενινιστική γραμμή».

Η ΣΤΑΛΙΝΙΚΗ ΠΑΡΕΝΘΕΣΙΣ

“Ο διάδοχος του Λένιν (έξακολουθεί ή αντικειμενική ανάλυση από τους σημερινούς ηγέτας), έπεχείρησε στην αρχή την εφαρμογή της «σωστής λενινιστικής γραμμής» που βασίζεται στις δύο δοξμίδες:

Έκβιομηχανήσις — Έξαθλίωσις του προλεταριάτου.

Προλεταριακή εξαθλίωσις — Έπανάστασις του προλεταριάτου. Είχε όμως ένα βασικό μειονέκτημα. Ήταν φανατικός. Και ένα εμπόδιο. Τόν Τρότσκι. “Ο φανατισμός του δεν του επέτρεπε να κοιτάξει γύρω του, να αναλύσει και να κρίνει την ορθότητα του δόγματος που ανέλαβε να εφαρμόσει. “Ο αγών του για την εξόντωση του αντιπάλου του, του Τρότσκι, δεν του δίνει τον καιρό για να κάνει την εργασία αυτή.

Για να σταθεροποιήσει τη θέση του στο κράτος και απέναντι του αντιπάλου του, ψάχνει να βρή «προλεταριάτο» σε μια χώρα που δεν είχε βιομηχανία. Και αποφασίζει να ιδρύσει βιομηχανία για να δημιουργήσει μαζί της και το προλεταριάτο που θ’ αποτελούσε το στήριγμα του καθεστώτος του, του προλεταριακού καθεστώτος.

Μετά την εξόντωση του Τρότσκι, θέλει ταυ-

τοχρόνως ν’ απαλλαγεί από τους χωρικούς, από τους αγρότες γιατί ή έκβιομηχανήσις του θα αρχίσει ταυτοχρόνως και σαν βαρεία βιομηχανία, αλλά και σαν ελαφρά αγροτική βιομηχανία. Θέλει προλεταρίους, όχι γεωργούς. Και συνέπεια υπήρξε το δργιο της στυγνής βίας και του τρομερού όλεθρου εκατομμυρίων Ρώσων αγροτών από την σκόπιμη πείνα και το έκτελεστικό απόσπασμα.

Έν τώ μεταξύ, φανατικός όπαδός του μαρξισμού-λενινισμού ο Στάλιν, περιμένει την έκδηλωση των συνεπειών της απόλυτης πείνας στις χώρες του καπιταλισμού. Περιμένει, αλλά πουμε δεν βλέπει τα σημάδια της έκδηλώσεώς της. “Η έκβιομηχανήσις, στις καπιταλιστικές χώρες, αντί για πτώση ή έστω και διατήρηση σε σταθερά χαμηλό βιοτικό επίπεδο του καπιταλιστικού προλεταριάτου, αντίθετως προκαλεί συνεχή άνο-

χήνσις σημαίνει μόν δημιουργία προλεταριάτου, αλλά όχι και εξαθλιωμένου προλεταριάτου. “Αντιθέτως, σημαίνει άνοδο του βιοτικού επιπέδου των εργατών βιομηχανίας. “Αντί για μάζες άπαθλιωμένων εργατών που θα αντικρύζουν σαν έλπίδα άπολυτρώσεώς τους από τα καπιταλιστικά δεινά την «Μεγάλη Σοβιετική Πατρίδα», κλπ., κλπ., αντίκρυσαν, οι άνθρωποι των Σοβιέτ, έναν κόσμο που ήταν έτοιμος να πολεμήσει, να θυσιασεί και τη ζωή του ακόμη για να έμποδισή τον ρωσικό κομμουνισμό στην εξάπλωσή του. “Αντί για φιλικό, αντίκρυσαν ένα καθαρά έχθρικό προλεταριάτο.

Πιστοί ήταν και πιστοί μένουν οι νέοι ηγέται των Σοβιέτ στη θεωρία του προλεταριάτου. Και το διακηρύττουν αυτό με απόλυτη συνέπεια και ελικρίνεια. “Εφ’ όσον όμως το δόγμα της απόλυτου πείνας αποδείχθηκε έσφαλμένο, έφ’ όσον, σαν συνέπεια αυτού, ή θεωρία της προλεταριακής επαναστάσεως μένει χωρίς θεμέλιο, τί απομένει πιά; “Η άρνησις της πίστεως; “Οχι, απαντούν οι θεωρητικοί, ο Ντιμίτρι Σεπίλωφ πρώτος μεταξύ τους. Πρέπει να κερδίσουμε το παγκόσμιο προλεταριάτο! “Εκείνο που υπάρχει και εκείνο που θα δημιουργηθή.

ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑ ΕΚΒΙΟΜΗΧΑΝΗΣΕΩΣ

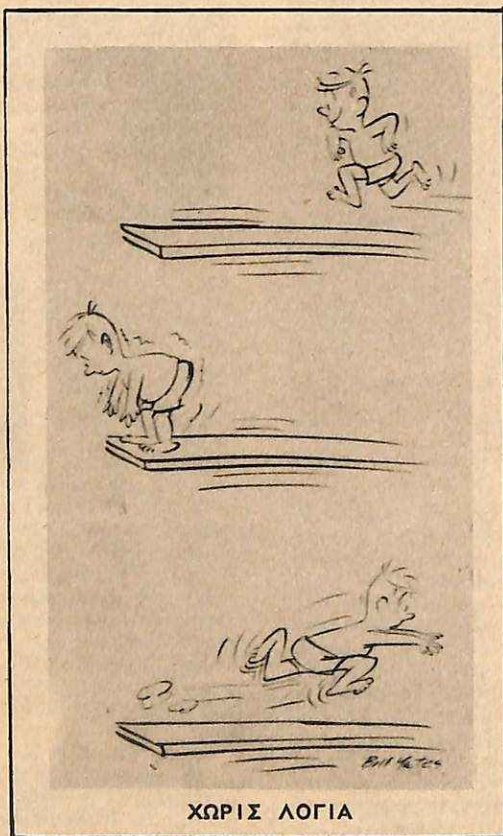
“Ο Άναστας Μικογιάν, ο οικονομικός έγκέφαλος της σημερινής Ρωσίας, έξηγει το σχέδιό του. “Εγιναν λάθη, έγιναν άσκοπες θυσίες χιλιάδων ή και εκατομμυρίων αν θέλετε ανθρώπων, υπάρξεων, πάντως σήμερα έχει δημιουργηθή στη Ρωσία μία βιομηχανία, με ελαττώματα ίσως που την φέρνουν σε ύποδεκτη μοίρα απέναντι στην αμερικανική, πάντως μία μεγάλη βαρεία ρωσική βιομηχανία. Το προσωπικό που χειρίζεται τη βιομηχανία αυτή, το ρωσικό προλεταριάτο, πρέπει να αποτελέσει το στήριγμα του καθεστώτος μας. Πρέπει επομένως να του εξασφαλίσουμε άνοδο του βιοτικού του επιπέδου. Ταυτοχρόνως πρέπει να κερδίσουμε και τα ξένα προλεταριάτα.

“Υπάρχουν όμως και οι «υποανάπτυκτες» χώρες. “Εκεί λείπει ή βιομηχανία, λείπει το προλεταριάτο. Τις χώρες αυτές τις εκμεταλλεύεται για την εξασφάλιση του δικού του ύψηλού βιοτικού επιπέδου ο δυτικός κόσμος. “Αν κατορθώσουμε να δημιουργήσουμε στις «υποανάπτυκτες» αυτές χώρες ένα προλεταριάτο με ύψηλό βιοτικό επίπεδο και συμπάθειες προς την Ρωσία, επιτυχάσαμε δύο πράγματα. Την εξάπλωση της μαρξιστικής θεωρίας μας, αλλά και την εξασθένηση των καπιταλιστών, επομένως την ενίσχυση της δύναμης των προλεταρίων στις καπιταλιστικές χώρες. Το θρίαμβο του κομμουνισμού.

Στις άπεραντες άσιατικές έκτάσεις των άπαθλιωμένων γεωργών θα ρίξει ή Σοβιετική Ένωσις την παραγωγή των βιομηχανικών κεφαλαίουκών αγαθών της βαρείας βιομηχανίας της. “Αντάλλαγμα; Τα γεωργικά προϊόντα τους. Με αυτά θα ανιμώση το βιοτικό επίπεδο του δικού της προλεταριάτου. Και οι «υποανάπτυκτες» χώρες θα αναπτυχθούν, θα έκβιομηχανισθούν, θα άποκτήσουν προλεταριάτο. Το προλεταριάτο αυτό θα έχη για πρότυπό του το σοβιετικό προλεταριάτο, τη Μόσχα.

Αυτές είναι οι γραμμές της νέας σοβιετικής έξωτερικής πολιτικής. Οι άνθρωποι που ένεπνεύσαν την πολιτική αυτή επεκράτησαν ήδη στη Ρωσία και άποτελούν σήμερα τους φορείς της στο έσωτερικό και στο έξωτερικό. “Εκείνοι που θα έχουν να προτείνουν κάτι καλύτερο, άπλούτερο και περισσότερο εφαρμόσιμο για την επικράτηση του κομμουνισμού δεν διακρίνονται τη στιγμή αυτή στο σοβιετικό στερέωμα πουμενά. “Όπως δεν διακρίνεται πουμενά και ή πολιτική άπάντησις που θα πρέπει να δοθή στη μέθοδο αυτή από τους ανθρώπους και τα κράτη που θα ζημιωθούν από την επικράτηση της πολιτικής αυτής σε παγκόσμιο κλίμακα.

K. A. ΡΟΥΣΕΝ

δο του επιπέδου αυτού. Με το τέλος του πολέμου, όταν τα ρωσικά στρατεύματα δρέθηκαν στις καπιταλιστικές χώρες, οι Ρώσοι διεπίστωσαν με τα ίδια τους τα μάτια, ότι ή θεωρία της εξαθλίωσεως δεν ήταν παρά προπαγανδιστικός μύθος. Το σταλινικό δόγμα έφθασε στην κορύφωση του. “Η δραματική «κάθαρση» ήταν πιά αναπόφευκτη.

Η ΝΕΑ ΡΩΣΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Δεν είναι σύμπτωσης το γεγονός ότι οι πρώτες δυσσερκείες έναντιον του Στάλιν έκδηλώνονται στο στρατό.

Οι νέοι πιά ηγέται της Σοβιετικής Ένώσεως, μπροστά στο πτώμα του Στάλιν και του Μπέρια, έχουν τη φυσική άποδειξη της άδυναμίας ενός καθεστώτος βίας χωρίς ιστορική δικαίωση. Και άνελήθησαν, μελέτησαν τα αίτια της άδυναμίας. Διεπίστωσαν και αυτοί, εκείνα που με τα μάτια τους άντελέφθησαν οι Ρώσοι στρατιώτες των στρατευμάτων κατοχής. “Οτι δηλαδή ή έκβιομη-

ΤΑΞΙΔΙΑ

Ευχάριστα-άνετα-ξεκούραστα

PAN-AMERICAN
WORLD'S MOST EXPERIENCED AIRLINE
Fastest to the U.S.A.
by **DC-7C**

Fly the finest...
FLY TWA
SUPER-G
U.S.A. · EUROPE · AFRICA · ASIA

BEA
Ο τελειότερος αεροπορικός στόλος Αί πλέον δημοφιλείς Αεροπορικοί γραμμαί της **ΕΥΡΩΠΗΣ**

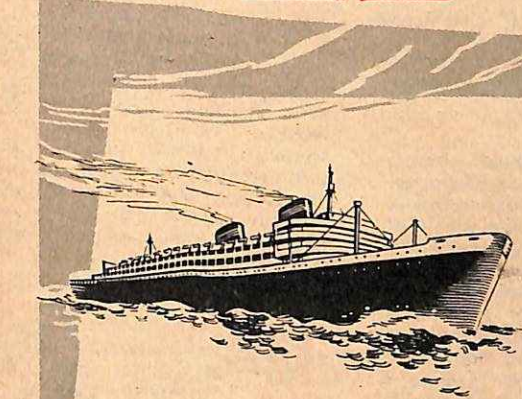

ΟΛΟ ΚΑΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΙ ΠΡΟΤΙΜΟΥΝ ΤΗΝ **SAS**

ALITALIA
ΕΥΡΩΠΗ-ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ & ΝΟΤΙΟΣ ΑΦΡΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ & ΝΟΤΙΟΣ ΑΜΕΡΙΚΗ

VISCOUNT
ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΗ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ **ΜΙΣΡΑΪΡ**
Με τα τετρακινήτρια **VISCOUNT**

ΤΟ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟ ΠΟΥ ΘΑ ΠΑΡΕΤΕ

ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΣΑΣ ΜΕ ΤΑ ΑΝΩΤΕΡΑ ΚΑΙ ΠΙΟ ΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΕΝΑ ΠΛΟΙΑ

ΕΕΓΑ
ΤΟ ΠΛΩΤΟΝ ΑΝΑΚΤΟΡΟΝ
Y/K
Βασιλική φρεσέρια
21.000 ΤΟΝΝΩΝ ΤΑΧΥΤΗΣ 22 ΜΙΛ.
ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΔΙΑ ΧΑΛΙΦΑΞ-Ν.ΥΟΡΚΗΝ

ΕΛΜΕΣ
Ταξιδεύετε διά Μασσαλίων-Βενετιαν Βρινδύσιον-Άλεξανδρείαν με **ΙΩΝΙΑ - ΑΙΟΛΙΑ ΛΥΔΙΑ - ΚΟΡΙΝΘΙΑ**
Περάστε το Σάββατο-Κύριακο με το Δ/Π **ΣΕΜΙΡΑΜΙΣ** ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ - ΘΑΣΟΣ - ΣΑΜΟΘΡΑΚΗ ΣΚΙΑΘΟΣ - ΣΚΟΠΕΛΟΣ
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ **Ε. Ο. Τ.** ΤΗΛ. 32.111 - 32.112 και Γραφεία Ταξιδίων

Τ.Σ.Σ. Όλυμπία
το άσύγκριτον **ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΝ** εις την γραμμήν
• ΠΕΙΡΑΙΩΣ
• ΧΑΛΙΦΑΞ
• Ν. ΥΟΡΚΗΣ
GREEK LINE
ΓΕΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.

AMERICAN EXPRESS
ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΤΗΛ. 30.163 - 30.164 - 33.667
ΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ **ΓΚΙΟΛΜΑΝ**
Αναλαμβάνουν τα ταξίδια σας από το 1902
ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΟΛΥΜΠΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ & ΤΑΞΙΔΙΩΝ
27.541
4 ΟΔΟΣ ΓΙΑΝ ΣΜΑΤΣ ΤΗΛ. 30.078 33.160
ΤΗΛ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΟΛΥΜΠΟΥΡΣ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ
• ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑ
• ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΑ
• ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΑ
ΔΙ' ΟΛΑ ΤΑ ΜΕΡΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΙΣ ΒΑΓΚΟΝ-ΑΙ ΔΙΑΤΥΠΩΣΙΣ ΔΙΑΒΑΤΗΡΙΩΝ ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΕΚΔΡΟΜΩΝ ΕΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΚΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

HORIZON
• ΤΑΞΙΔΙΑ
• ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ
• ΜΕΤΑΦΟΡΑΙ
ΟΔΟΣ ΝΙΚΗΣ 14 (ΠΛ. ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ) ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 36.500 & 31.444
ΚΟΣΜΟΣ
Γραφείον ΤΑΞΙΔΙΩΝ & ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ
Πλατεία Συντάγματος ΤΗΛ. 20.873 - 31.085

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΣΑΣ ΣΤΑ ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΠΟΥ ΘΑ ΣΑΣ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΟΥΝ ΙΔΕΩΔΩΣ

Για να άπολαύσετε το ταξίδι σας, ζητήσατε την **ΓΝΗΣΙΑ**

Dramamine

«ΕΙΜΑΙ ΕΝΑΣ ΜΙΚΡΟΣ ΣΚΑΝΤΖΟΧΟΙΡΟΣ ΚΑΙ ΤΟΣΚΑΣΑ ΚΡΥΦΑ ΑΠ' ΤΗ ΦΩΛΙΑ ΤΗΣ ΜΑΝΑΣ ΜΟΥ ΓΙΑ ΕΝΑ ΠΕΡΙΠΑΤΟ ΤΗ ΝΥΚΤΑ ΜΕ ΦΕΓΓΑΡΙ»

«Δέν έχω μόνον άγκάδια»

“Ενας μικρός σκαντζόχοιρος περίπατο τη νύχτα με φεγγάρι

Ηταν φεγγαρόλουστη ή νύχτα. Και το μικρό σκαντζοχοιράκι δεν μπόρεσε ν' ανθέξει στον πειρασμό. “Ενας περίπατος στον κήπο είναι, τις ώρες αυτές, ό τι χρειάζεται για ύπάρξεις ρομαντικές και τρυφερές, όπως το μικρό σκαντζοχοιράκι... “Ο κήπος έτυχε νάναι του σπιτιού ενός ζεύγους φωτογράφων σε κάποιο παρισινό προάστιο. “Ενοχλητικοί, πάντα, οι «τρίτοι» στους ρομαντικούς περιπάτους, αλλά τί να γίνει; Το μικρό σκαντζοχοιράκι δεν είχε ευχέρεια έκλογής...

“Η άφελής κυρία φωτογράφου, δίνον για να το περιποιηθή, του πρόσφερε ένα πιατάκι με γάλα. Οι άνθρωποι είναι πάντα πεζοί, καθώς ξέρετε. Κ' οι φωτογράφοι δεν πάνε πίσω. Που να φαντασθούν ότι το μικρό σκαντζοχοιράκι είχε βγη για περίπατο κι όχι για τροφή. Το πιάσαν, λοιπόν, στα χέρια τους να το περιεργασθούν. “Η περιέργεια, ως γνωστόν, είναι άλλη μια επίμεμπτη ιδιότητα, των ανθρώπων και των φωτογράφων. Και το σκαντζοχοιράκι αποφάσισε να πεισμάση. Μαζεύτηκε, λοιπόν, όσο μπορούσε και κλείστηκε έρμητικά στα τρυφερά ακόμην φιλών του. Τα σκαντζοχοιράκια όμως δεν κρατάνε κακίες. Κι όταν σε λίγο κατάλαβε, με το άπλο έυστιχτό του, ότι οι δύο φωτογράφοι δεν ήθελαν να του κάνουν κακό, παράτησε το πείσμα του. Συμμάζεψε τ' άγκάδια του, έδγαλε το μικρό κεφαλάκι του έξω, κ' ύστερα, παραξενεμένο στην άρχη, έβγαρο και καλοπροαίρετο έπειτα, άφέθηκε στα χέρια και στην περιέργεια των νέων φίλων του. “Η περιέργεια αυτή μäs έδωσε τις φωτογραφίες που δημοσιεύουμε.

“Ημπορεί να μην είναι τίποτα σπουδαίο να δη κανείς την φωτογραφία ενός μικρού σκαντζόχοιρου. Δέν θ' άρνηθτε όμως πως είναι πάντα εύχάριστο. “Αλλωστε και τα σκαντζοχοιράκια έχουν δικαίωμα στην δημοσιότητα.

ΤΑ ΨΑΡΙΑ ΤΟΤΗΓΑΝΙ

“Όπως τὰ παρουσιάζει ο Θέμος Ποταμιάνος

Χρόνια τώρα, ό γνωστός και συμπαθέστατος πεζογράφος Θέμος Ποταμιάνος άσχολείται, σχεδόν άπεκλειστικά, με τόν θαλάσσιο δυθό και τούς κατοίκους του. Με λεπτολόγο παρατηρητικότητα και δροσερό χιούμορ, πάντα, μäs περιέγραψε τὰ σχήματα, τὰ μεγέθη τους, τις ποικιλίες τους, τις συνήθειές τους, τις πονηρίες και τις άδυναμίες τους. Σήμερα προχωρεί άκόμη περισσότερο. Στο καινούργιο βιβλίο του «Τα ψάρια και ή μαγειρική» μäs μιλά για τίς... σχέσεις των ψαριών με τόν άνθρωπο και μäs μαθαίνει πότε και πως να τὰ... τρώμε. Από την θάλασσα, ό Θέμος Ποταμιάνος μäs μεταφέρει τὰ ψάρια... στο τηγάκι. Παραθέτει συνταγές «φαγητών που δέν τὰ βάζει ό νους σας, φαγητών που δέν έχετε φάει ποτέ!» και τελειώνει με μια ζωρή παραίνηση προς τούς άσθενείς και τούς συγγραφείς: «“Όποιος έχει άσθμα, λέγει, ή πρόκειται να γράψη... θεατρικό έργο πρέπει να τρώη πολύ ψάρι!!»

ΜΕΡΙΚΑ ΨΑΡΙΑ...

Από την πλούσια ποικιλία των ψαριών που μäs σινιστά και περιγράφει ό συγγραφέας του «Έδω Βυθός» κ. Ποταμιάνος, ξεχωρίζουμε μερικά από τὰ λιγώτερο γνωστά, αλλά και τὰ πιο νόστιμα και τὰ προσφέρουμε κ' έμεις στους άναγνώστες μäs...

ΘΕΡΙΝΑ: Μικρό, άσημένιο ψαράκι, με γλυκό κρέας και μαλακό ραχοκόκαλο. Το σώμα της είναι μακρουλό και κυλινδρικό με μυτερό ρύγχος. “Ασημένια πλευρά, άργυρόλευκη κοιλιά και ράχη πρασινωπή, με μαύρες λεπτότες γραμμές, που σχηματίζουν πλέγμα. Δέν γίνεται μεγαλύτερη από 10-12 πόντους. Τρώγεται τηγανιτή, όπως ή μαρίδα, σκέτη ή με αυγά όμελέττα. “Όταν είναι πολύ μικρή συγκαταλέγεται, μαζί με τη μαρίδα και τη σαρδέλλα, στα σκάρτα ψάρια.

ΣΦΥΡΝΑ: Το ψάρι αυτό είναι πιο γνωστό με τόν όνομα λούτσος. Είναι ένα μεγάλο και νόστιμο ψάρι, με σώμα μακρουλό και κυλινδρικό, που θυμίζει το σώμα της χονδρής κλαγγάνας. Το χρώμα της σφύρνας κλίνει προς τόν μολυβί. Μεγάλο στόμα με δυνατά δόντια. Το βάρος της σφύρνας φθάνει τις 4 ή 5 όκάδες. Συναίρεται με όλους τους τρόπους. Νοστιμώτατα όμως είναι τὰ φιλέτα της που βγαίνουν άπ' τόν ψαχνό της, δηλαδή την πλάτη άφου άφαιρεθούν τόν δέρμα και τὰ κόκκαλα. Τὰ φιλέτα γίνονται τηγανιτά, πανέ ή σκέτα.

ΡΑΚΑΙΝΑ: “Έχει χρώμα κιτρινωπό με κανελιές, λοξές γραμμές και σώμα μακρουλό και λεπτό. Το βάρος της φθάνει έως μιή σή όκά. Τρώγεται βραστή. Τὰ άγκάδια της είναι φαρμακερά. “Η νοστιμάδα της μέτρια.

ΖΑΡΓΑΝΑ: Γνωστό άφρόψωρο, με σώμα σχεδόν φιδίοιο, μήτη μεγάλη, σουδερή, και άσημένια πλευρά που άστράφτουν. Ράχη πρασινωπή. Το βάρος της φθάνει την όκά. Οι μικρές ζαργάνες γίνονται τηγανιτές. Οι μεγάλες γίνονται ψητές ή πλακί. Δέν είναι νόστιμη, έχει όμως τόν καλό ότι δέν έχει πολλά κόκκαλα.

ΣΜΕΡΝΑ: “Άγριο ψάρι με σώμα φιδίοιο, στόμα μέτριο και φοβερά δόντια, ρύγχος μυτερό και χρώμα κοκκινόμαυρο προς τόν καφετί, με κιτρινα στίγματα. Το κρέας της σμέρνας έχει μια κάπως βαρεία μυρωδιά, είναι όμως άρκετά νόστιμο. “Η σμέρνα γίνεται ψητή, τηγανιτή ή πλακί, μäs δίνει επίσης μια νοστιμώτατη πηχτή άν της άφαιρέσουμε τὰ έντόσθια και την ούρά. Είναι άνάλογη με την πηχτή της χοιροκεφαλής και είναι γνωστή ως «πηχτή από ψάρι». Το βάρος της φθάνει τις 5 όκάδες.

ΚΑΤΣΟΥΛΑ: Είναι ψάρι που βρίσκειται σε λίγες περιοχές. Στην Αίγινα πιάνονται άρκετές κατσούλες. “Έχει σώμα λεπτό και χρώμα άνοιχτό ρόδινο με γαλάζια σειρήνια από τη ράχη ως την κοιλιά. Το ρύγχος της είναι καμπουρωτό, σαν τόν ράμφος τού παπαγάλου και τὰ δόντια της εξέχουν άπό τόν στόμα. Το βάρος της φθάνει έως μιή όκά. “Η κατσούλα είναι άπό τὰ έκλεκτότερα ψάρια των παραλιών μäs, με σάρκα λευκή, γλυκιά και νόστιμη. Τρώγεται τηγανιτή με δούτυρο όπως ή γλίσσα.

ΜΟΥΓΚΡΙ: Ψάρι με σώμα φιδίου και με χρώμα σταχτόμαυρο ή άνοιχτό καστανό στη ράχη και λευκό στην κοιλιά. Το λευκότατο και τρυφερό κρέας του δίνει έξαιρετη σούπα. Μεγαλώνει πολύ και φθάνει σε βάρος έως 15 όκάδες και ένιοτε και περισσότερο. “Ανήκει κι αυτό, μαζί με τόν χέλι, στην τετάρτη κατηγορία, ή όποια άποτελείται από ένα σωρό έτερόκλητα ψάρια, άλλα άνοστα κι άλλα σχετικώς νόστιμα. Το μουγκρί γίνεται έπίσης ελαστικό, όταν δέν ξεπερνά τις δυό όκάδες, ψημένο στη σχάρα μäs δίνει ένα θαυμάσιο μεζέ...

ΣΚΑΡΟ: Γευστικώτατο ψάρι με ώραία χτυπητά χρώματα, με σώμα εύρωστο που μοιάζει λίγο με τόν σώμα τού μελανουριού και με χείλη παχειά. Είναι ψάρι πολύ καθαρό και ψήνεται μ' όλα του τὰ έντόσθια, όπως ή μπρεκάτσα. Σπανίζει ή λείπει έντελώς στα περισσότερα παράλια της “Ελλάδος. “Αφθονεί στα παράλια της Κρήτης και στα Δωδεκάνησα. Συνήθως γίνεται ψητός.

...Θά τὰ μαγειρέψουν, βέβαια, μόνοι τους. Αυτή, άλλωστε, είναι μια από τις πιο συμπληρωτικές μανιές των ψαράδων και των κυνηγών μäs. “Εμείς για να τούς βοηθήσουμε θά τούς δώσουμε άπλως μερικές από τις πιο λιαντικές και πιο ένδιαφέρουσες συνταγές.

ΜΠΟΥΓΙΑΜΠΕΣ: Το φαγητό αυτό των Γάλλων ή μπουγιαμπές είναι το ίδιο περίπου με την ελληνική κακαβιά. “Αφού δράσουν τὰ ψάρια με κρεμμύδια και λίγες πατάτες, κλπ., βγάζουμε με προσοχή τὰ ψάρια κι άφήνουμε τὰ κρεμμύδια και τὰ χορταρικά να δράσουν καλά όσο να χυλώσουν. Το ζουμί, με τόν βράσιμο, μένει ελάχιστο και μοιάζει σχεδόν με σάλτσα. Στη σάλτσα αυτή, λίγο πριν την κατεβάσουμε, ρίχνουμε μιόδ γραμμάριο ζαφρό. “Αφαιρούμε τη δάφνη, ανακατεύουμε καλά τόν παχύρρευστο ζουμί, τόν αλκοόλο και περιχύνουμε μ' αυτό τὰ ψάρια.

ΚΑΚΑΒΙΑ ΚΥΚΛΑΔΙΚΗ: Σε πολλά νησιά των Κυκλάδων οι ψαράδες φτιάχνουν την κακαβιά με τόν έξης τρόπο: Κόβουν μερικά κρεμμύδια φιλά-φιλά και τὰ τσιγαρίζουν όσο που να εανθίσουν. Κατόπιν τὰ σβήνουν με ξίδι και ρίχνουν μέσα τὰ ψάρια, τὰ γυρίζουν δυό-τρεις βόλτες με τόν κουτάλι κ' έπειτα ρίχνουν νερό. Το ζουμί στην κακαβιά αυτή μένει ελάχιστο, όσο χρειάζεται για ά μουσκέψη τού ψωμι των ψαράδων.

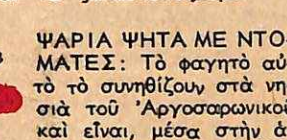
ΨΑΡΑΣΟΥΠΑ ΜΕ ΧΤΑΠΟΔΙ: Στις κακαβίες μπορεί να ρίξη κανείς διάφορα «θαλασσινά»: μύδια, αχιβάδες ή γαρίδες, καραβίδες κλπ. Σε μερικά μέρη οι ψαράδες συνιθίζουν να ρίχνουν στην ψαρόσουπα κταπόδι. Το κταπόδι δράζει άρκετη ώρα μόνο του κ' πεπτα πέφτουν τὰ ψάρια με τόν λάδι και τόν λεμόνι. Τὰ κρεμμύδια τὰ ρίχνουμε λίγο πριν ή τὰ βράσουμε διατέρας σε άλλη κατσαρόλα.

Τόν κταπόδι δίνει στην ψαρόσουπα μια βαρεία κι άλλιώτικη μυρωδιά και τόν κάνει πιο χορταστική. Δέν χρειάζεται πολύ κταπόδι. “Ενα κομμάτι, άρους τόν πολύ 100 δραμιών, είναι άρκετό για μια όκά ψάρια.

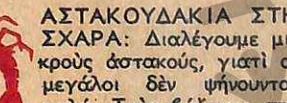

ΜΠΑΡΜΠΟΥΝΙΑ ΤΗΓΑΝΙΤΑ ΧΩΡΙΣ ΛΑΔΙ: Το φαγητό αυτό είναι μάλλον μεζές. Παίρνουμε λίγα μικρά μπαρμπουνάκια, τὰ καθαρίζουμε καλά, τὰ αλατίζουμε και τὰ στρώνουμε στο τηγάκι χωρίς να τ' άλευρώσουμε. Κατόπιν στίβουμε μερικά λεμόνια και ρίχνουμε τόν ζουμί τους στα μπαρμπουνία, τόσο που μόλις να τὰ σκεπάσει. Τὰ σκεπάζουμε καλά με ένα καπάκι και τὰ βάζουμε στη φωτιά. “Εν τώ μεταξύ, ενώ τὰ ψάρια ψήνονται, τὰ ξεσκαπάζουμε, τὰ κουνάμε και τὰ ξανασκαπάζουμε.

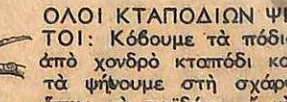
ΨΑΡΙΑ ΨΗΤΑ ΜΕ ΝΤΟΜΑΤΕΣ: Το φαγητό αυτό τόν συνιθίζουν στα νησιά τού “Αργοσαρωνικού και είναι, μέσα στην άπλοτήτά του, γευστικώτατο και ελαφρό. Γίνεται ως έξης: Παίρνουμε έκλεκτά ψάρια (μπαρμπουνία, ληθρίνια, τσιπούρες) μετρίου μεγέθους και τὰ ψήνουμε στη σχάρα. Σε μια άλλη σχάρα ψήνουμε μερικές έκλεκτες και άριμες ντομάτες, κι από τις δυό μεριές, όσο να μαλακώσουν, στρώνουμε τις τραυές άπ' τη φωτιά και άφαιρούμε τη φλούδα, ή όποια βγαίνει εύκολα. “Ακολουθως κόβουμε τις ντομάτες σε μια γαβάρια και άφαιρούμε, όσο τόν δυνατόν, περισσότερους σπόρους, γρήγορα πριν κρύνουν οι ντομάτες. “Αμέσως μετά τις λιανίζουμε περισσότερο, ρίχνουμε λάδι, λεμόνι και ρίγανη και τις χτυπάμε με τόν πηρούνι ή τόν σύρμα όπως τόν αλγολέμονο. Σχηματίζεται, έτσι, μια ώραία, κόκκινη, παχύρρευστη σάλτσα μέσα στην όποια ρίχνουμε τὰ ψημένα ψάρια, και τὰ σερβίρουμε.

ΑΣΤΑΚΟΥΔΑΚΙΑ ΣΤΗ ΣΧΑΡΑ: Διαλέγουμε μικρούς άστακούς, γιατί οι μεγάλοι δέν ψήνονται καλά. Τούς βάζουμε στη σχάρα και τούς σερβίρουμε με μαγιονέζα.

ΟΛΟΙ ΚΤΑΠΟΔΙΩΝ ΨΗΤΟΙ: Κόβουμε τὰ πόδια άπό χονδρό κταπόδι και τὰ ψήνουμε στη σχάρα όπως τὰ παιδάκια ή τις μπριζόλες. Στο ψήσιμο δέν δάουμε τίποτε. Σκέτο, έπίσης, σερβίρεται στο πιάτο. “Αν τόν κταπόδι είναι ψηρό, τόν βρέχουμε πρώτα με νερό, έπειτα τόν κοπανάμε λίγο.

ΟΙ ΦΑΙΝΟΜΕΝΙΚΑ ΑΦΡΟΝΤΙΣΤΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΤΖΟΑΝ ΚΟΛΛΙΝΣ ΚΑΙ Η ΦΥΣΙΚΗ ΤΗΣ ΣΤΑΣΗ ΥΠΟΓΡΑΜΜΙΖΟΥΝ ΤΗΝ ΘΗΛΥΚΟΤΗΤΑ ΤΗΣ

ΟΙ ΦΑΙΝΟΜΕΝΙΚΑ ΑΦΡΟΝΤΙΣΤΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΤΖΟΑΝ ΚΟΛΛΙΝΣ ΚΑΙ Η ΦΥΣΙΚΗ ΤΗΣ ΣΤΑΣΗ ΥΠΟΓΡΑΜΜΙΖΟΥΝ ΤΗΝ ΘΗΛΥΚΟΤΗΤΑ ΤΗΣ

Μια νέα καλλονή της πλάζ

“Η σοφία χειρών και ποδιών της όμορφης Τζόαν Κόλλινς

Είναι άφάνταστη ή χάρη που προσθέτει στην γυναίκα ή σοφή κι ώραία τοποθέτηση των χειρών και των ποδιών. “Όσο άπλο όμως κι άν φαίνεται αυτό, δέν είναι πάντοτε εύκολο. “Όπρια τόν κατορθώνει, μαζί με τη γοητεία που σκορπίζει στους γύρω της, κερδίζει για τόν εαυτό της την έπιτυχία. Παράδειγμα ή όμορφη Τζόαν Κόλλινς, ή νέα ήθοποιός τού Χόλλυγουντ. “Αρχισε ως «μπαϊλίνγκ μπιούτ», δηλαδή, ως καλλονή της πλάζ. Οι έπιτυχημένες και σφές πόζες των χειρών και των ποδιών της την έκαναν πάρα πολύ σύντομα διάσημη στον τόπο της. “Η γοητεία που σκορπίζει γύρω της ή Τζόαν, που είναι, συν τοίς άλλοις, φανατική όπαδός της τζάζ και χορεύει με άφάνταστη ευκολία τους πιο δύσκολους «μοντέρνους» χορούς είναι πράγματι άκατανίκητη. Το ίδιο κ' ή θερμή θηλυκότητά της, όπως άλλωστε δείχνουν κ' οι ώραίες αυτές φωτογραφίες της στην πλάζ.

ΕΔΩ είναι όλοφάνερο ότι δίνει τόν προβάδισμα... στα πόδια. Για τόν πρόσωπο —άρκει ένα χαμόγελο.

ἀρχή, ὁ Φίλ δὲν περίμενε καὶ μεγάλα πράγματα ἀπ' αὐτὴ τῇ συνεργασίᾳ, ἀλλὰ ὁ Χάλ ἦταν τρομερὰ ἐνθουσιώδης. Ἦτανε δέβαιοι πὼς εἶχε βρῆ τὸ μονοπάτι πού θὰ ὡδηγοῦσε τὸν Φίλ σύντομα στὴν ἀποκάλυψη τοῦ σκανδάλου. Ἦξερε πὼς ὁ Σάμ Τίλτον, ὁ ἐργολάβος δημοσίων ἔργων, ἦτανε φοβιτιστῆς. Οἱ ἄλλοι τῆς σπειρας δὲν ἀνησυχούσαν. Νόμιζαν πὼς ἡ μπόρα θὰ περνοῦσε. Ὁ Τίλτον ἦτανε δειλός. Τὸν εἶχε πιάσει πανικός ἀπ' τὴν πρώτη στιγμή κι' ὁ Χάλ εἶχε τὴν ἐντύπωση πὼς θὰ κατάρθωνε νὰ τὸν φέρῃ στὰ νερά του καὶ νὰ τοῦ ἀποσπάσῃ μιὰ ὁμολογία.

Ὁ Μάκ Κήθ ἔκανε τὴν πίττα του. Μὲ τὸ κεφάλι ἀκουμπισμένο πίσω στὴν πολυθρόνα του, τραβοῦσε κάθε τόσο μιὰ ρουφηξιά, παρακολουθώντας τὴν Μπάρμπαρα μὲ μισοκλεισμένα μάτια. Ἦταν καστανή, ἀλλὰ εἶχε πολὺ διαφορετικὸ τύπο ἀπ' τὴ Μάντ καὶ τὴν Εὐα. Ἡ ὁμορφιά τῆς Μπάρμπαρα εἶχε ἕναν αέρα βουνοῦ καὶ γόνιμης γῆς, θύμιζε γεροδεμένες χωριατοπούλες μὲ χοντρές κοτσίδες καὶ κόκκινα μάγουλα. Οἱ ἄλλες δύο, μὲ τὴν ἐβένινη καὶ χιονιάτη ἀπόχρωση στὸ δέρμα, εἶχαν μιὰ ὁμορφιά ἐξωτική, πού δὲν εἶχε τίποτε τὸ γήινο. «Τούτῃ ἐδῶ κραταίει ἀπὸ γενιὰ ἀνθρώπων πού καλλιεργοῦσαν τὴ γῆ», σκέφτηκε ὁ γιστρός.

Ἡ Μπάρμπαρα μιλοῦσε τώρα χωρὶς καμμιὰ ἀμνηχανία, τὰ λόγια τῆς κυλοῦσαν ἄρματα, ἄνετα. —Ὁ Χάλ περνοῦσε ἀπὸ τὸν «Μάικ»... Σ' αὐτὸ τὸ κέντρον σύχναζε ὁ Τίλτον... κι' ὅταν τὸν εὗρισκε ἐκεῖ, ἔπιανε κουβέντα μαζί του. Συνήθως τοῦ εἶλεγε, τάχα ἐμπιστευτικά, διάφορες πληροφορίες πού εἶχε ἀρπάξει τ' αὐτὴ του. «Ἀκουσα πὼς ὁ Μίνιαν θὰ κἀν ἔρευνες γιὰ κείνη τὴν προμήθεια τσιμέντων. Σὲ καμμιὰ ἐβδομάδα, τὸ πολὺ δέκα μέρες, θ' ἀξιώσῃ ἐλεγχῶ στὰ βιβλία». «Ἡ: «Ὁ Μίνιαν κατὶ μυρίστῃκε γιὰ τὴν καταπάτηση ἐκείνων τῶν οἰκοπέδων πού ἀνήκουν στὸν δῆμο. Θὰ ζητήσῃ νὰ ἐξετάσῃ τὰ σχετικά συμβόλαια. Καταλαβαίνετε τώρα μὲ πῶς τρόπο ἐργαζόταν ὁ Χάλ;

Ὁ Μάκ Κήθ κούνησε καταφατικά τὸ κεφάλι. —Ἀφοῦ ὁ Τίλτον ἦταν, ὅπως λέτε, δειλός, εἶπε, θὰ τρομοκρατήθηκε ὑποβέτω. —Ἀσφαλῶς. Σὲ λίγο, ὁ Χάλ ἄλλαξε τακτική. «Ἀρχισε νὰ λὲ τὸν Τίλτον: «Πολὺ φοβοῦμαι, ξέρεις, πὼς τὰ «παιδιά» ὑποτιμοῦν τὸν Μίνιαν. Ὁ Μίνιαν ἔκανε ἕνα καμφοῦλι μὲ δυναμίτη. Ὁ

πού νᾶναι θὰ γίνῃ ἡ ἐκρήξη καὶ τότε πολλὰ εἶναι τ' ἀπλῆτα πού θὰ γυῖον στὰ πόρτα. Πολλοὶ λέβέντες θὰ βρεθοῦν ἕνα πρωὶ πίσω ἀπ' τὰ σίδερα. Ἄν θέλῃς ν' ἀκούσῃς κι' ἐμένα, κατὶ πρέπει νὰ κάνῃς γιὰ νὰ γλυτώσῃς τὸ τεσί σου. Ἄν ἤμουνα ἐγὼ στὴ θέση σου, θάρχομουν σ' ἕνα συμβιβασμό. Δὲν ἀμφιδόλλω πὼς ὁ Μίνιαν θὰ δεχόταν νὰ σὲ ἀπαλλάξῃ ἀπὸ κάθε εὐθύνη, ἂν τοῦδινες τὰ ἐνοχοποιητικὰ στοιχεῖα πού τοῦ χρειάζονται.

Φαίνεται πὼς ὁ Κραῖν ἦταν καλὸς ψυχολόγος, παρατήρησε ὁ Μάκ Κήθ. Ἀλλὰ δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω ἕνα σημείο. Γιὰ ποῖο λόγο ὁ Νέλσον, πού ἦτανε δικός σας ἀνθρώπος, ἀφοῦ τὸν βάλατε ἐκεῖ εἰσαγγελέα, ἰσχυρίσασθε ἀργότερα πὼς δὲν εἶχε ἰδέα γιὰ τὴν παρασηκηνιακὴ δράση τοῦ Κραῖν; Ἦταν αὐτὸ ἀλήθεια;

—Ναί, ἦταν ἀλήθεια, ἀποκρίθηκε ἡ Μπάρμπαρα μὲ κάποια ἀμνηχανία. Γνωρίσατε κι' ἐσεῖς τὸν Νέλσον καὶ ξέρετε τί ἀνθρώπος εἶναι, ὁ τύπος τοῦ ἀνθρώπου πού στέκεται καμαρωτὸς μπροστὰ στὸ τζάκι τῆς Λέσχης καὶ διηγείται στοὺς φίλους του τίς ἐξυπνάδες του. Ἄν τοῦ λέγαμε γιὰ τὸν Κραῖν, ἦταν ἀδύνατο νὰ μὴ τοῦ ξέφυγε καμμιὰ κουβέντα κάποια μέρα. Κλείνοντας πονηρὰ τὸ μάτι, ἀσφαλῶς, θάλεγε δεξιὰ κι' ἀριστερὰ πὼς ἐκεῖνος ἤξερε καλὰ τὴ δουλειὰ του, πὼς εἶχε βάλε ἕνα σπιοῦνο νὰ παρακολουθῇ τὸ ἐχθρικό στρατόπεδο... Αὐτὸ τὸ φοβόμαστε πολὺ. Ἔπρεπε νὰ τὸ ἀποφύγαμε μὲ κάθε τρόπο. Ἀργότερα, φυσικά, καταλάβαμε πὼς εἶχαμε κάνει λάθος... Ὅλα θὰ ἦταν διαφορετικά, ἂν ὁ Νέλσον ἤξερε ἐκείνη τὴ νύκτα.

Γιὰ μιὰ στιγμή θαθεῖα σιωπὴ ἀπλώθηκε στὸ δωμάτιο.

—Ποιὰ νύκτα; Τὴ νύκτα πού γεννήθηκε ὁ Τζῶν; ῥώτησε τέλος ὁ Μάκ Κήθ. Θάθελα νὰ μοῦ λέγατε τί ἀκριβῶς ἔγινε ἐκείνη τὴ νύκτα. Βρισκόσαστε στὸ γραφεῖο τοῦ Φίλ, δὲν εἶναι ἔτσι;

—Ναί. Ἡ Εὐα ἦταν πολὺ ἄρρωστη κι' ὁ Φίλ εἶλεπε συχνὰ ἀπ' τὸ γραφεῖο ἐκεῖνες τίς μέρες. Εἶχε μαζεψτὴ πολλὰ δουλειὰ κι' ἐμένα ἀργὰ τὸ βράδυ νὰ τὴν τελειώσω. Ἦταν ὅκτω ἡ ὥρα ὅταν ἦρθε ὁ Χάλ. Μοῦ εἶπε πὼς ὁ Τίλτον ἦταν ἐτοιμος νὰ τὰ ὁμολογήσῃ όλα. Στὴν ἀρχὴ, εἶπε, ὁ Τίλτον εἶχε θελήσει νὰ κἀν τὸν σπουδαῖο καὶ εἶχε πει περισσότερα ἀπ' ὅσα ἤθελε, ὑστερα ὅμως εἶχε παρτήσῃ τὰ μεγάλα λόγια καὶ εἶχε ἀρχί-

σει νὰ γυρεύῃ τρόπο νὰ ξεφύγῃ. Ἄν ὁ Φίλ τὸν καλοῦσε ἀμέσως γι' ἀνάκριση, ἀσφαλῶς θὰ τοῦ ἀποποῦσε τὴ μαρτυρία πού μᾶς χρειαζόταν. Στὴν ψυχολογικὴ κατάσταση πού βρισκόταν ὁ Τίλτον ἐκείνη τὴ στιγμὴ, σίγουρα θὰ μιλοῦσε. Ἀργότερα θὰ ἦταν, ἴσως, ἀργά. Τηλεφώνησα στὸ νοσοκομεῖο. Μοῦ εἶπαν πὼς ἦταν ἀδύνατο νὰ εἰδοποιήσουν τὸν Φίλ, γιατί μόλις ἐκείνη τὴ στιγμή εἶχανε κατεβάσει τὴν Εὐα ἀπ' τὸ χειρουργεῖο. Παρακάλεσα νὰ τοῦ ποῦν νὰ τηλεφωνήσῃ στὸ γραφεῖο του μόλις θὰ μπορούσε. Στὸ ἀναμεταξύ ὅμως ἡ ὥρα περνοῦσε κι' ὁ Χάλ ἀρχισε νὰ φουρκίζεται. Ὁ Τίλτον, εἶλεγε, ἦταν ἐτοιμος νὰ τινάξῃ τὰ μυαλά του στὸν αέρα. Τέτεια εὐκαιρία δὲ θὰ τὴν ξαναβρίσκαμε ποτέ. Μοῦ εἶπε νὰ εἰδοποιήσω τὸν εἰσαγγελέα Νέλσον, ἤξερα ὅμως πὼς αὐτὸ ἦταν ἐντελὼς ἄσκοπο. Ὁ Νέλσον δὲν ἤξερε οὔτε τ' ὄνομα τοῦ Κραῖν καὶ ὁ Τίλτον ἦταν πρόσωπο σημαντικό, μὲ σπουδαία θέση. Παρὲν δὲ θὰ δεχότανε ὁ Νέλσον νὰ τὸν καλῇ γι' ἀνάκριση μόνο καὶ μόνο ἐπειδὴ θὰ τοῦ τὸ ζητοῦσαν ἐγὼ.

Ἡ Μπάρμπαρα σάπασε καὶ κοίταξε τὸν γιστὸ μὲ ὄφρος στενοχωρημένο.

—Ἰσως νὰ ἔκανα λάθος... ἀλλὰ δὲ νομίζω πὼς ὁ Νέλσον θὰ ἔπαιρνε καμμιὰ πρωτοβουλία. Ἐξ ἄλλου, ἦμουν δεδαῖα πὼς ὁ Φίλ θὰ τηλεφωνοῦσε σὲ λίγο...

—Καὶ δὲν τηλεφώνησε; ῥώτησε ὁ Μάκ Κήθ μὲ ζωηρὸ ἐνδιαφέρον.

—Ὅχι. Ἡ νοσοκομία εἶχε ξεχάσει νὰ τοῦ μεταδώσῃ τὸ μήνυμά μου. Ἀλλὰ ὁ Χάλ δὲν περίμενε. Ἀποφάσισε νὰ ξαναγυρίσῃ στὸ μπάρ τοῦ «Μάικ», νὰ βρῇ τὸν Τίλτον καὶ νὰ μὴν τὸ κουνησῇ ἀπὸ κοντὰ του. Μοῦ εἶπε διστακτικὰ πὼς μόλις θὰ ἐπικοινωνοῦσα μὲ τὸν Φίλ, ἔπρεπε νὰ τοῦ πῶ νὰ φροντίσῃ ἀμέσως γιὰ τὴ σύλληψη τοῦ Τίλτον κι' ὥρμησε ἐξω ἀπ' τὸ γραφεῖο σὰ σίφουνας... Αὐτὴ ἦταν ἡ τελευταία φορὰ πού τὸν εἶδα... Τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωὶ τὸν βρήκαν πεθαμένο μὲσ' στὸ αὐτοκίνητό του σ' ἕνα βρομάκι ἐξω ἀπ' τὴν πόλη. Μιὰ σφαῖρα τοῦ εἶχε τρυπήσει τὴν καρδιά.

—Ναί, τὸ θυμοῦμαι. Οἱ ἐφημερίδες δὲν ἔγραφαν τίποτ' ἄλλο ἐκεῖνο τὸν καιρὸ, εἶπε ὁ Μάκ Κήθ. Καί, φυσικά, οἱ ἀντίπαλοί σας ἐπωφελέθησαν ἀπ' τὴν εὐκαιρία νὰ γδῶλουν ἀπ' τὴ μέση τὸν Μίνιαν;

—Ναί, ἀποκρίθηκε ἡ Μπάρμπαρα μὲ πικρία. Καὶ ὁ Νέλσον εἶχε γίνῃ ἐξω φρενών.

Ὁ Μάκ Κήθ ἀκούμπησε τὴν πίττα του στὸ τραπέζι καὶ κοίταξε τὴν Μπάρμπαρα κατὰματα. —Δὲν παρακολούθησα καλὰ δὴ τὴν ἱστορία τότε. Θυμοῦμαι ὅμως πὼς εἶχε γίνῃ πολὺς ὁρμος... Κατὶ ἀκουσα πὼς ὁ Φίλ εἶχε θελήσει νὰ παραπληρώσῃ τὴν ἀστυνομία. Τί κρυβότανε πίσω ἀπ' ὅλα αὐτὰ;

—Ὅλα ἦταν ψέματα, δεδαίωσε ἡ Μπάρμπαρα μὲ πάθος. Ἀδίκησαν τρομερὰ τὸν Φίλ. Ὁ τὸν ἀστυνομία ἀνακάλυψε τὸ πῶμα τοῦ Κραῖν, δὲν εἶχε κανένα στοιχεῖο γιὰ νὰ κατευνῆ τὴν ἐρευνῆς τῆς. Γι' αὐτὴν, ἡ ὑπόθεση ἦταν ἀπλοῦστα μιὰ «μυστηριώδης δολοφονία νεαροῦ δημοσιογράφου», ὡς τὴ στιγμὴ πού ὁ Φίλ ἀποκάλυψε τίς σχέσεις τοῦ Χάλ Κραῖν μὲ τὸ γραφεῖο μας καὶ μὲ τὸν Τίλτον. Ἡ ἀστυνομία προσπάθησε τότε νὰ βρῇ τὸν Τίλτον, ἀλλὰ ἐκεῖνος τὸ εἶχε σκάσει στὸ ἀναμεταξύ. Οἱ ἀστυνομικοὶ δὲν κατάρθωναν νὰ τὸν συλλάβουν καὶ τὰ ἔβαλαν μὲ τὸν Φίλ ἐπειδὴ δὲν εἶχε παρουσιαστῇ νὰ κἀν τὴν κατάθεσή του μόλις ἀνακλύφθηκε τὸ πῶμα τοῦ Κραῖν. Ἀλλὰ ὁ Φίλ, θάλεπε, δὲν πληροφορήθηκε τὸν θάνατο τοῦ Κραῖν παρὰ μονάχα τὴν ἄλλη μέρα τὸ βράδυ στίς ἑπτὰ ἀπὸ μένα, ὅταν τοῦ τηλεφώνησα. Δὲν εἶχε φύγῃ στιγμὴ ἀπ' τὸ νοσοκομεῖο κι' ἐγὼ δὲν εἶχα διαβάσει ἐφημερίδα δὴ τὴ μέρα, γιατί εἶχα μείνει στὸ γραφεῖο γιὰ νὰ ἐργαστώ. Τὸ μεσημέρι εἶχα παραγγεῖλει νὰ μοῦ στείλουν φαγητὸ ἀπ' τὸ ἐστιατόριο. Τὸ βράδυ, μόλις ἔμαθα τὸ τρομερὸ νέο, τηλεφώνησα τοῦ Φίλ κι' ἐκεῖνος παρουσιάστηκε ἀμέσως στὴν ἀστυνομία νὰ πῇ αὐτὰ πού ἤξερε γιὰ τὸν Τίλτον. Ἀλλὰ στὸ ἀναμεταξύ, ὁ Τίλτον εἶχε ὅλο τὸν καιρὸ νὰ ἐξαφανιστῇ. Στάθηκε ἀδύνατο νὰ βροῦν τὰ ἴχνη του.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Γιὰ τὴν ἐβδομάδα ἀπὸ 23 — 29 Ἰουλίου 1956

ΚΡΙΟΣ.—Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 Μαρτίου-20 Ἀπριλίου: Ὁ σκληρὸς σας χαρακτήρας ἐπέτυχε τὰ εὐχάριστα γιὰ τὴν μελλοντικὴ σας ζωὴ ἀποτελέσματα. Τώρα ὅμως δὲν πρέπει νὰ ξεχάσετε ὄσους σας παραστάθηκαν στὶς δύσκολες στιγμὲς. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Πέμπτη, ἀρ. 1.

ΤΑΥΡΟΣ.—Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 Ἀπριλίου-20 Μαΐου: Οἱ νέες ἐξελίξεις πού θὰ παρουσιασθοῦν, προϋποθέτουν σκληρὴ ἐργασία γιὰ ν' ἀποδώσουν. Μπορεῖτε νὰ εἰσαθε ἥσυχος. Ὅλα θὰ πάνε κατ' εὐχὴν. ἂν ἔχετε ψυχραιμία. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Σάββατο, ἀρ. 5.

ΔΙΔΥΜΟΙ.—Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 Μαΐου-21 Ἰουνίου: Πρέπει ν' ἀποδείξετε τὴν δυναμικὴ σας θέληση σὲ ὄσους νομίζουν ὅτι μποροῦν νὰ σας παρασύρουν σὲ παγίδες. Μάθετε νὰ ξεχωρίζετε τοὺς φίλους ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς σας. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Παρασκευή, ἀρ. 4.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ.—Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Ἰουν.-22 Ἰουλίου: Οἱ δυσκολίες θὰ περάσουν χωρὶς νὰ σας ἀφήσουν τραύματα. Ἡ ψυχικὴ σας ὁμὸς κατάσταση περνᾷ μιὰ δύσκολη καμπή. Προσπαθεῖτε νὰ ξεσκάσετε λίγο. Πάρετε ἀδεία. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Κυριακὴ, ἀρ. 7.

ΛΕΩΝ.—Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Ἰουλίου-22 Αὐγούστου: Τὴν νέα ἐβδομάδα πρέπει νὰ τὴν ἀφιερώσετε στὸν ἑαυτὸ σας. Μιὰ αὐτοκριτικὴ καὶ λίγη ψυχικὴ καὶ πνευματικὴ ἀνάπαυσις θὰ σας ἐπιτρέψουν νὰ συνεχίσετε τοὺς ἀγώνες. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τρίτη, ἀρ. 3.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ.—Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Αὐγ.-22 Σεπτεμβρίου: Ἡ εὐστροφία τοῦ πνεύματός σας σὰς ἔσωσε κι' αὐτὴ τὴ φορὰ ἀπὸ χίλιους διὰ κινδύνους. Μὲ τὸν καλὸ σας τρόπο θὰ ἐπιτύχετε στὸν ἐπαγγελματικὸ σας τομέα θαύματα! Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Παρασκευή, ἀρ. 9.

ΖΥΓΟΣ.—Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Σεπτ.-22 Ὀκτωβρίου: Μετὰ τὴν τρικυμία πάντοτε ἐρχεται ἡ γαλήνη. Καίρὸς νὰ ἀναπαυθῇτε ἀπὸ τὴν ἀντιζούση τῶν τελευταίων μηνῶν. Δὲν ὑπάρχει λόγος ν' ἀνησυχῆτε γιὰ τίποτε. Ὅλα πάνε καλά. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τετάρτη, ἀρ. 8.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ.—Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Ὀκτ.-22 Νοεμβρίου: Ὁ ἀντιμετωπίζετε αἰσθητικὴς ἀνωμαλίες πού θὰ σας φέρουν σὲ δύσκολη θέση. Τὰ οἰκονομικὰ σας προβλήματα θὰ συμπληρώσουν τοὺς κακοὺς καιροὺς πού ἐρχονται. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Δευτέρα, ἀρ. 2.

ΤΟΞΟΤΗΣ.—Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Νοεμ.-21 Δεκεμβρίου: Ὁ ἐκνευρισμὸς ἀνθρώπων τοῦ περιβάλλοντός σας δὲν πρέπει νὰ σας ἐπηρεάσῃ. Προσπαθεῖτε νὰ δῆτε τὰ πράγματα μὲ τὴν ἀληθινὴ ὄψη. Ἰσως σας ἀπογοητεύσουν! Θάρρος. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Παρασκευή, ἀρ. 8.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ.—Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Δεκ.-19 Ἰανουαρίου: Σὰς στήνουν παγίδα. Μὴν ἐξωτερικεύετε τίς σκέψεις σας σὲ ἄτομα πού δὲν τὰ ἐμπιστεύεσθε. Προσπαθεῖτε νὰ σας κάνουν κακὸ. Χειρισθῆτε τὰ πράγματα μὲ διπλωματία! Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Κυριακὴ, ἀρ. 6.

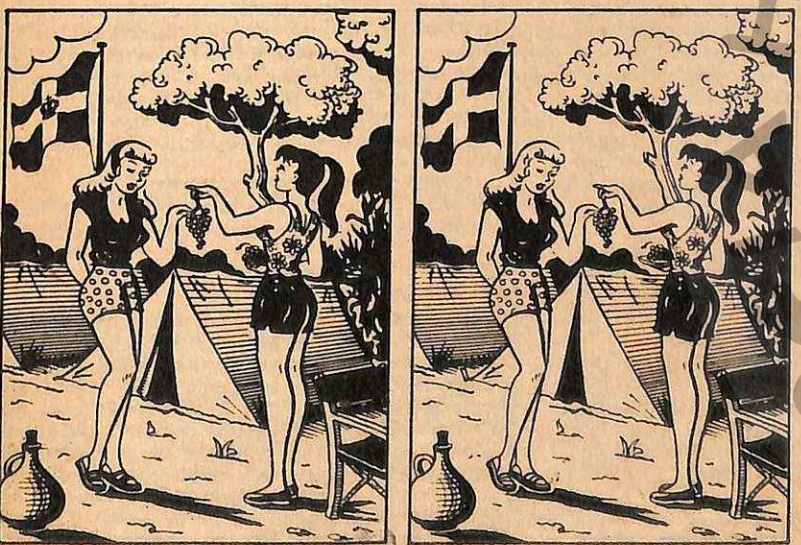

ΥΔΡΟΧΟΟΣ.—Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 20 Ἰαν.-18 Φεβρίου: Οἱ δυναμικὲς λύσεις θὰ σας βγάλουν ἀπὸ τὴν δύσκολη θέση πού σας ἔχει φέρῃ ἡ μεγάλη σας καλωσύνη. Κάνετε ἐπίδειξη προσωπικότητος. Ὅσα σας βοηθήσῃ. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τετάρτη, ἀρ. 5.

ΙΧΘΥΕΣ.—Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 19 Φεβ.-20 Μαρτίου: Σύντομα θὰ ἔχετε ριζικὴς ἀλλαγὲς στὴ ζωὴ σας. Μὴν ἀναλαμβάνετε ὑποχρεώσεις, πού θὰ σας φέρουν ἀργότερα δυσκολίες χωρὶς λόγο καὶ ἀφορμή. Πρέπει ν' ἀναπαυθῆτε πολὺ! Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Δευτέρα, ἀρ. 3.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ;

Τὸ δεύτερο σκίτσο διαφέρει ἀπὸ τὸ πρῶτο σὲ 11 σημεία. Μπορεῖτε νὰ τὰ βρῆτε;

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. Τὸν ψάλλουν... φρασεολογικός.
2. Ἐνα ἐπιθετὸν τοῦ Ποσειδῶνος ὡς κρατούντος τὰ θεμέλια τῆς θαλάσσης.
3. Ἐκτελεῖται ἀπὸ κάθε ἐργαζόμενον ἄνθρωπον.
4. Ἐκατὸν ἐξομνήματα. Γνωστὸν καὶ ἀπὸ τὸ ὁμόνυμα ὑφάσματά του κράτος τῶν Ἰνδιῶν — Ζενικὸν μέτρον ἐπιφανειῶν.
5. Συνήθεσταν γερμανικὸν ἀνδρικὸν ὄνομα — Συνοδεύουν συχνὰ ἐπωνυμίας ἀδελφικῶν σωμάτων — Ἐνα χρίσιμον δένδρον, ἀντιστρόφως.
6. Διδάσκειαν Πορτογάλως ποιητὴς καὶ θεατρικὸς συγγραφεὺς (1705-39) — Γαλλικὴ περιοχὴ, πρῶην Ἰταλική, παρὰ τὰ σύνορα Γαλλίας, Ἐλβετίας καὶ Ἰταλίας.
7. Τὸ τέλος... ἀρχὴ καὶ τέλος — Ἀρχαῖον ἐπιτακτικὸν πρόθεμα, ἀντιστρόφως — Ἐκβάλλει παρὰ τὴν Λυών.
8. Ἐχουν πολλὰς τὰ ζωὰ εἰς τὰς κατατάξεις των (αἰτ.) — Οὐδέτ. ἄρ. ἀντανυνμίας.
9. Κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ τρυγητοῦ παρασκευάζομενον γλυκισμα.
10. Βουνα τῆς Ἑλλάδος (αἰτ.) — Θεράπαινα τῆς ἑλαιοπάρτας ἡ ὁποία ἠτοκτοῦνταν ὅταν αὐτὴ ἀπέθανε δολιχητρίστια.
11. Ἐργατικὴ ὑπάρχουν πολλαί.
12. Ἑλληνικὴ μάρκα διημερικῶν οἴων — Γαλλικὴ λουτρόπολις πλησίον τοῦ Μπορντώ.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. Αὐτὸς δὲν κάνει γιὰ διπλωμάτης (καθαρ.).
2. Γνωστὴ, λατινικῆς προελεύσεως, λέξις, σχετικὴ μὲ σκανδαλώδεις παραχωρήσεις ἐξιουμάτων εἰς συγγενεῖς καὶ εὐνοούμενους τῶν ἰσχυρῶν.
3. Ἰδιωματικὴ διὰ τὴν τόσαν ὀνομασία — Πρὸ τόσαν ἐτῶν ἀπέθανεν ὁ Βάκων (δύο σύμφωνα... ἀριθμητικὸς) — Χρησιμοποιεῖται συχνὰ ἐν τῇ ἐννοίᾳ κεφαλαιώδους σημασίας.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1												
2												
3												
4												
5												
6												
7												
8												
9												
10												
11												
12												

4. Βουλγαρικὴ πόλις παρὰ τὰ ΒΔ σύνορα πρὸς τὴν Νοτιοσλαβίαν (τὰ 5 τελευταῖα γράμματα δίνουν μιὰ... βέργα).
5. Ἐνα ἐπώνυμον τῆς Ἀθηνᾶς—Δὲν τὴν δίδει... ὁ τελειὸς ἀδιαφορῶν (ἀντίστρ.).
6. Νοτιοσλαβικὴ νῆσος τῆς Ἀδριατικῆς γνωστὴ καὶ διὰ μίαν ὁμώνυμον ναυμαχίαν — Πρὸ τοῦ παντός, θὰ τὸ βρῆτε... χωρὶς ἄλλο! —Τελικὸς σύνδεσμος.
7. Ὑπονοεῖ καὶ τὴν πανούκλα—Συγκραταστικός, εὐμενής, οὐκίρμων.
8. Σχετλ. ἐπιφώνημα — Ἀπειροί, ἀδέξιοι, ἀμαθεῖς.
9. Παραβάται μιὰς πίστεως...προφερόμενα μαζί — Νομός μὲ ἔδραν τὴν Τουλὸν (ἀντίστρ.) — Πόλις ἐπὶ τοῦ Σηκουάνας, ἐπὶ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Παρισίαν —Βερσαλλίαι.
10. Γενικὴ ἀρχαία κτητικῆς ἀντωνυμίας — Οἰκιστὰν ζώων γενική, ἀρχαίκα — Δύο ἀδελφοὶ πρωτοπόροι τῆς ἀεροπορίας.
11. Δύο γράμματα πολὺ... λεπτομερεῖα — Ἡ κάτοικος τῆς μεγαλειώδους εἰς ἑκαστὴν νῆσου τῶν Κυκλάδων (δὴμ.).
12. Γραφικὰ ὄρη τῶν Καλαβρύτων.

Ὁ σκοπὸς τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ διασκεδαστικοῦ αὐτοῦ ἀτομικοῦ, ἀλλὰ καὶ ὁμιδικῶν παιχνιδιῶν, εἶναι νὰ ἐπιτύχῃ κανεὶς ὅσο τὸ δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στὸ σχηματισμὸ λέξεων.

Ἀρχίσετε λοιπὸν ἀπὸ ὁποιαδήποτε γραμμὴ θέλετε καὶ προχωρεῖτε ἀπὸ τὸ τετράγωνο αὐτὸ σὲ ὁποιοδήποτε γειτονικὸ πάντοτε, τετράγωνο, ὀριζοντιῶς, καθέτως ἢ διαγωνίως, προσπαθώντας νὰ διαβάσετε τὴν μεγαλύτερη λέξι πού μπορεῖτε νὰ βρῆτε.

Σημειώστε τώρα τὴ λέξι, πού βρήκατε καὶ στήθετε στὰ τετράγωνα τὰ γράμματα πού μεταχειρισθήκατε. Φάστε τώρα γιὰ μίαν ἄλλη λέξι καὶ συνεχίστε ἕως ὅτου δὲν μπορεῖται νὰ βρῆτε ἄλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Ἡ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Γιὰ κάθε λέξι τῶν δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμὸν.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 10 γραμμάτων μετρήσετε 17 βαθμούς.
Καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς γιὰ κάθε πρόσθετο γράμμα.
Προσθέστε τώρα τὸ σύνολο τῶν βαθμῶν πού μπορέσατε νὰ πετύχετε. Βαθμοὶ ἀπὸ 1-29 βαθμολογοῦνται μὲ

τάδες κι άτομικά αυτοκίνητα, και γύρισε πίσω στο δωμάτιό του. Ξάπλωσε πάλι στο κρεβάτι του, χωρίς καν να δγάλη τα παπούτσια του. Κοιμήθηκε λίγη ώρα, κ' έπειτα ξύπνησε απότομα. Κοίταξε το ρολόϊ του. Θάταν τώρα 13.40 στη Νέα Υόρκη. 'Η 'Αλίκη κ' η Βιρτζίνια θά βρίσκονταν στο αεροδρόμιο, και τὸ μεγάλο αεροπλάνο θά περίμενε, τριγυρισμένο από μηχανικούς και υπαλλήλους που θάκαναν τὸν έλεγχο τῆς καὶνζίνης. «'Ε, λοιπόν, ὅχι! Δέκα φορές ὅχι! Δὲν μ' ενδιαφέρει καθόλου ἂν κάνω τὴν ἐντύπωση ἡλιθίου».

Σήκωσε τὸ ἀκουστικό τοῦ τηλεφώνου: —Δώστε μου τὸ αεροδρόμιο Λὰ Γκουάρντια, Νέας Υόρκης, εἶπε. —'Η γραμμὴ εἶναι πιασμένη. Κρεμάστε τ' ἀκουστικό, θὰ σὰς εἰδοποιήσω. —Πρόκειται γιὰ κάτι ἐξαιρετικά σημαντικό και ἐπείγον...

—'Η γραμμὴ εἶναι πιασμένη. Κρεμάστε τ' ἀκουστικό, θὰ σὰς εἰδοποιήσω, ἐπανελάβε ἡ οὐδέτερη φωνὴ τῆς τηλεφωνήτριας. Κρέμισε τὸ ἀκουστικό και πλησίασε στὸ παράθυρο γιὰ νὰ κοιτάξῃ ἔξω. 'Ο οὐρανὸς ἦταν καταγάλανος πάνω ἀπ' τὰ βουνά, πρὸς τὴ διεύθυνση τῆς Νέας Υόρκης.

ΕΜΜΑ

(Συνέχεια από σελ. 37)

—Σὲ θέλω στὸ σπίτι μου. Θέλω ν' ἀνταποδώσω τὴ φιλοξενία σας και τὶς τόσες περιποιήσεις πού μου κάνατε στὴ Νεάπολη, ἐσὺ κι' ὁ σὲρ Οὐίλλιαμ.

'Η Έμμα γέλασε σαρκαστικά. —Καὶ τὴ νύχτα τοῦ Σαββάτου μὲ ποῖαν θὰ κοιμηθῆς; Μὲ τὴ Φάννυ ἢ μ' ἐμένα;

—Έμμα! Τινάχτηκε ἐπάνω τρομαγμένος, σὰ νὰ μὴν πίστευε τ' αὐτιά του. —'Ομολογῶ πὼς αὐτὸ πού εἶπα ἦταν χυδαῖο, εἶπε ἀμέσως ἡ Έμμα. Σοῦ ζητῶ συγγνώμη. Ἀλλά, Νέλσων, δὲν σὲ καταλαβαίνω. Ἀλήθεια, δὲν σὲ καταλαβαίνω.

'Ο Νέλσων ξανακάθισε. Φαινόταν δυστυχισμένος και ἀνήσυχος. —Εἶναι στιγμὲς πού οὔτε ἐγὼ ὁ ἴδιος καταλαβαίνω τὸν ἑαυτὸ μου. Δὲν ξέρω ποῖο εἶναι τὸ σωστὸ και τί πρέπει νὰ κάνω.

—Μοῦ φαίνεται πὼς εἶσαι ἀκόμη ἐρωτευμένος μὲ τὴ Φάννυ, εἶπε ἡ Έμμα.

—'Οχι! 'Οχι, Έμμα! Μὴν τὸ λὲς αὐτό! (Κτύπησε τὴ γροθία του στὸ τραπέζι). Ποτὲ δὲν ἤμουν ἐρωτευμένος μαζί της. Ἀγαπᾶ ἔσένα. Μόνον ἔσένα. Τὸ ξέρεις. Σοῦ ἔδωσα πολλὰς ἀποδείξεις ὡς τώρα. Νὰ μοῦ πῆς πὼς αἰσθάνομαι κάποια στοργὴ γιὰ τὴ Φάννυ, μάλιστα. Αὐτὸ ὅμως εἶναι πολὺ φυσικό, Έμμα, ἔχω ὑποχρεώσεις ἀπέναντί της. Ἐσὺ πού μὲ ξέρεις τόσο καλά, πού βάσεις πάντα τὴν τιμὴ μου πρὸς τὰ πόδια τοῦ κάθε ἄλλου, ἀσφαλῶς θὰ τὸ καταλαβαίνεις. —'Ασχημα ἐμπέλεξες, εἶπε ἡ Έμμα καί, ἀθελά της, γέλασε.

'Ο Νέλσων στεκότανε συνωφρωμένος. —'Απ' τὴ μιὰ τὸ καθήκον μου πρὸς τὴ Φάννυ, ἀπ' τὴν ἄλλη τὸ καθήκον μου πρὸς ἔσένα.

—Δὲ θέλω νὰ μένω κανέναν κοντά μου ἀπὸ καθήκον! Τί σημασία ὅμως ἔχουν ὅλα αὐτά; Θὰ γλυτώσεις κι' ἀπὸ μένα κι' ἀπὸ τὴ Φάννυ σὲ λίγον καιρὸ, ὅταν θὰ γυρίσεις στὸ καράδι σου. Τὴν κοίταξε μὲ παράπονο.

—Γιατί θέλεις νὰ μὲ πληγώνεις; Τὸ βρίσκεις σωστὸ νὰ μαλλώνωμε ἕτσι, μιά μέρα τόσο εὐτυχισμένη σάν τὴ σημερινή; Εἶναι ἡ πρώτη φορὰ πού μαλλώνωμε, Έμμα.

Χωρὶς νὰ δώσῃ προσοχὴ στὰ λόγια του, ἐκείνη συνεχίσε:

—Καὶ τὸ καθήκον σου ἀπέναντι στὸ παιδί σου; Τὸ ἔχασες;

'Ο Νέλσων ἀναστέναξε βαθεῖα μὲ ὕφος θεατρικό κι' ἔσκυψε τὸ κεφάλι.

'Εκνευρισμένη, ἡ Έμμα τοῦ γύρισε τὴν πλάτη. Σκέφτηκε πὼς, μ' ὅλο πού κάθε φορὰ πού

«Θὰ τῆς τὰ πῶ ὅλα, ὑποσχέθηκε στὸν ἑαυτὸ του. Δὲν μὲ νοιάζει ἂν θὰ φανῶ ἀνόητος ἢ ὅχι... Θὰ τῆς ἀπαγορεύσω νὰ πάρῃ αὐτὸ τὸ αεροπλάνο. Θὰ πάρω τὸ πρῶτο αεροπλάνο γιὰ τὴ Νέα Υόρκη και θὰ πᾶω νὰ τοὺς βρῶ. 'Η Ἀλίκη θὰ πεισθῇ ἔτσι πὼς δὲν ὑπῆρχε κανένας κρυφὸς λόγος...»

Πῆρε μιὰ βαλίτσα, ἔβαλε μέσα τρία πουκάμισα και ξαναζήτησε τὸ Λὰ Γκουάρντια. Τοῦ τῶδωσαν σὲ πέντε λεπτά, ἀλλὰ χρειάστηκαν ἄλλα πέντε λεπτά γιὰ νὰ τὸν συνδέσουν μὲ τὴν ἀίθουσα ἀναμονῆς.

—Λέγομαι Γκαίηνορ, ἀνάγγειλε ὁ Ρόϋ μὲ πνιγμένη φωνή, κ' ἔχω μιὰ παράξενη παράκληση νὰ σὰς κάνω...

—Πὼς εἶπατε τ' ὄνομά σας;

—Γκαίηνορ, Γ—Κ—Α—Ι—Η—Ν—Ο—Ρ!

—'Α, μάλιστα, Γκαίηνορ. 'Ὅπως ἡ περίφημη πιόισνα, ἔκανε μιὰ μακρινὴ φωνή, γελώντας μὲ ἱκανοποίησι γιὰ τὸ χιούμορ της. Καὶ σὲ τί μπορῶ νὰ σὰς ἐξυπηρετήσω, κύριε;

—'Η γυναῖκά μου κ' ἡ κόρη μου...

—Δυνατώτερα, παρακαλῶ!

—'Η γυναῖκά μου και τὸ παιδί μου! οὐρλιαξε ὁ Ρόϋ. 'Η κυρία Ἀλίκη Γκαίηνορ, στὸ αερο-

πλάνο τῶν 14 γιὰ τὸ Λὸς Ἀντζελες...

Θάθελα νὰ τοὺς εἰδοποιήσετε νὰ μὴ φύγουν.

—Πὼς εἶπατε;

—Σὰς εἶπα πὼς δὲν πρέπει νὰ φύγουν! Δὲν πρέπει νὰ πάρουν τὸ αεροπλάνο...

'Η γυναῖκά μου κ' ἡ κόρη μου. 'Η κ. Ἀλίκη Γκαίηνορ. Τὸ αεροπλάνο τῶν 14 γιὰ τὸ Λὸς Ἀντζελες!

—Εἶναι δυστυχῶς ἀδύνατον, κ. Γκαίηνορ, εἶπε ἡ φωνὴ μὲ τὴν ἴδια πάντα εὐγένεια, ἀλλὰ και μὲ κάποια ἐλαφριά ἐκπλήξη.

—Δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ἀδύνατον! Δὲν ἔχετε παρὰ ν' ἀναγγεῖλετε μὲ τὸ μεγάφωνο πὼς...

—'Αδύνατον, κύριε. Τὸ αεροπλάνο τῶν 24 ξεκινάει αὐτὴ τὴ στιγμὴ. Λυπούμαι πολὺ. Μήπως μπορῶ νὰ σὰς ἐξυπηρετήσω σὲ τίποτε ἄλλο;

—'Οχι.

'Ο Ρόϋ ξανακρέμασε τὸ ἀκουστικό.

—'Εμεῖν καθισμένος λίγη ὥρα στὴν ἄκρη τοῦ κρεβατιοῦ. Ἐπειτα σηκώθηκε και πῆγε πρὸς τὸ παράθυρο. Κοίταξε ἄλλη μιὰ φορὰ τὸν καθαρὸ οὐρανὸ και τὰ πράσινα και κίτρινα δουνά.

Στεκόταν ἀκίνητος, μὲ τὸ βλέμμα καρφωμένο στὰ δουνά, περιμένοντας ἀπὸ στιγμὴ σὲ στιγμὴ τὸ τηλεφώνημα τῆς Ἑταιρίας Ἀεροπορικῶν Μεταφορῶν.

■ ■ ■

—Θεέ μου, ὅχι, ὅχι αὐτό! φώναξε ὁ Νέλσων.

—Πολὺ καλά. Πές μου, λοιπόν, τί πρέπει νὰ γίνῃ.

'Ο Νέλσων χαμογέλασε.

—Κατὶ θὰ σοφιστῇ ἡ μικρὴ μου, τετραπέρατη Έμμα.

'Η Έμμα θυμήθηκε μιὰ σκέψη πού εἶχε κάνει πρὶν ξεκινήσουν ἀπ' τὴν Ἰταλία. Εἶχε σκεφτῇ τότε πὼς θάθελε νὰ εἶχε τὸν Νέλσωνα κοντά της ὅταν θὰ γεννιόταν τὸ παιδί γιὰ νὰ διαλαλήθῃ σ' ὅλο τὸν κόσμῳ μὲ περηφάνεια πὼς ἐκεῖνος ἦταν ὁ πατέρας του. Τώρα ὅμως, ἀπ' τὴ στιγμὴ πού εἶχε πατήσῃ τὸ πόδι της στὴν Ἀγγλία, καταλάβαινε πόσο παράλογη ἦταν ἡ ἐπιθυμία της. Τί ἔπρεπε νὰ γίνῃ, λοιπόν;

Δὲν εἶχε ἀκόμη καταστρώσει κανένα σχέδιο. Εἶχε ἀφήσει—σάν τὸν Νέλσωνα—τὶς μέρες νὰ κυλοῦν χωρὶς νὰ συλλογίζεται τὸ μέλλον. Καὶ γιατί; Μόλις ὄρθηκε τὴν ἀπάντησιν σ' αὐτὸ τὸ ἐρώτημα, σκίρτησε ἀπὸ ἀγαλλίαση. Τὸ μακρὸ ταξίδι μέσα ἀπ' τὴν Εὐρώπῃ ἦταν ὅπως τὸ εἶχε προβλέψει. Πραγματικά, μιὰ περιοδεῖα βασιλική. 'Ὅπου κι' ἂν εἶχαν πάει, στὴ Φλωρεντία, τὴ Βιέννη, τὴν Πράγα, τὴ Δρέσδη και τόσες ἄλλες πόλεις,—δὲ θυμόταν τὰ ὀνόματά τους τώρα—εἶχανε βρῇ τὴν ἴδια ἀποθεωτικὴ ὑποδοχὴ.

—Πάντως, ἔχω κι' ἐγὼ τὸ σχέδιό μου, εἶπε ὁ Νέλσων. (Εἶχε συνέλθει και χαμογελοῦσε εὐχαριστημένος). Πρῶτα ὅμως πρέπει νὰ δῶ τὴ Φάννυ, νὰ μιλήσω μαζί της μὲ καλωσύνη και νὰ τὴν πείσω νὰ δεχτῇ μιὰ φιλικὴ λύση.

—Ἐπιμένεις νὰ ἐρῶμε κι' ἐμεῖς στὸ Ράουινγτον;

'Ο Νέλσων χαμογέλασε πονηρά.

—Καλὴ μου Έμμα, χωρὶς ἔσένα εἰμαι ἕνας ἄνθρωπος χαμένος, ἀξιολύπητος. Ἀπὸ στιγμὴ σὲ στιγμὴ, μπορεῖ νὰ μὲ καλέσῃ τὸ Ναυαρχεῖο. Θέλω νὰ σ' ἔχω κοντά μου τὸν λίγο καιρὸ πού θὰ μείνω στὴν Ἀγγλία.

'Η Έμμα ἀνασέκωσε τοὺς ὤμους μὲ ἀπελπισία. Ἦταν, ἴσως, ἡ πρώτη φορὰ στὴ ζωὴ της πού ἀντιμετώπιζε ἕνα πρόβλημα πού ἡ ἴδια δὲν ἦταν σὲ θέση νὰ λύσῃ μόνη της. Καὶ τὸ φταίξιμο ἦταν τοῦ Νέλσωνος. Γιατί εἶχε στραβόξυλο, μεγάλο στραβόξυλο. «Ἄφου εἶναι ἔτσι, σκέφτηκε, θ' ἀφήσω κι' ἐγὼ τὰ πράγματα νὰ τραβήξουν τὸ δρόμο τους». Ἐκείνη μιὰ φορὰ ἦταν περήφανη γιὰ τὸ παιδί πού θὰ ἔφερνε στὸν κόσμῳ. Καί, στὸ κάτω-κάτω, δὲν τὸ εἶχε στὸ χαρακτήρα της νὰ κρατᾷ μυστικά. «Ἄς τὸ μάθαιναν, λοιπόν, ὅλοι κι' ἄς γινόταν ὅ,τι ἦταν νὰ γίνῃ!

—Θά... Δὲν...

—Θέλεις νὰ γεννηθῇ τὸ μωρὸ στὸ Ράουινγτον; ρώτησε ἡ Έμμα χαμογελώντας γλυκά. Αὐτὸ θὰ μπορούσε νὰ γίνῃ μονάχα ἂν τὰ λέγαμε πρῶτα ὅλα στὸν Χάμιλτον κι' ἐκεῖνος συμφωνοῦσε νὰ προσποιηθῇ πὼς τὸ παιδί εἶναι δικό του.

—Δηλαδή, πέρασαν ἕξη μῆνες καὶ παραπάνω.

—Ἀκριβῶς. Καὶ μοῦ ζητᾶς τώρα ν' ἀντικρύσω τὴ γυναῖκά σου. 'Οχι μόνο αὐτὸ, ἀλλὰ θέλεις νὰ μείνω μαζί της στὸ Ράουινγτον... ἂν, φυσικά, θάχῃ τὸ κουράγιο νὰ μὲ καλέσῃ.

—Μὰ δὲν τὸ δείχνεις καθόλου, Έμμα, εἶπε ὁ Νέλσων ἀπλά.

—'Οχι ἀκόμη, γιατί πάντα ἤμουν παχουλὴ. Ἀν ὅμως θέλωμε νὰ μὴν καταλάβῃ ἀκόμη τίποτε ὁ κόσμος, πρέπει νὰ προσέχωμε πολὺ. Καὶ τί θὰ κάνωμε ὅταν γεννηθῇ τὸ παιδί;

—Θά... Δὲν...

—Θέλεις νὰ γεννηθῇ τὸ μωρὸ στὸ Ράουινγτον; ρώτησε ἡ Έμμα χαμογελώντας γλυκά. Αὐτὸ θὰ μπορούσε νὰ γίνῃ μονάχα ἂν τὰ λέγαμε πρῶτα ὅλα στὸν Χάμιλτον κι' ἐκεῖνος συμφωνοῦσε νὰ προσποιηθῇ πὼς τὸ παιδί εἶναι δικό του.

—Δηλαδή, πέρασαν ἕξη μῆνες καὶ παραπάνω.

—Ἀκριβῶς. Καὶ μοῦ ζητᾶς τώρα ν' ἀντικρύσω τὴ γυναῖκά σου. 'Οχι μόνο αὐτὸ, ἀλλὰ θέλεις νὰ μείνω μαζί της στὸ Ράουινγτον... ἂν, φυσικά, θάχῃ τὸ κουράγιο νὰ μὲ καλέσῃ.

—Μὰ δὲν τὸ δείχνεις καθόλου, Έμμα, εἶπε ὁ Νέλσων ἀπλά.

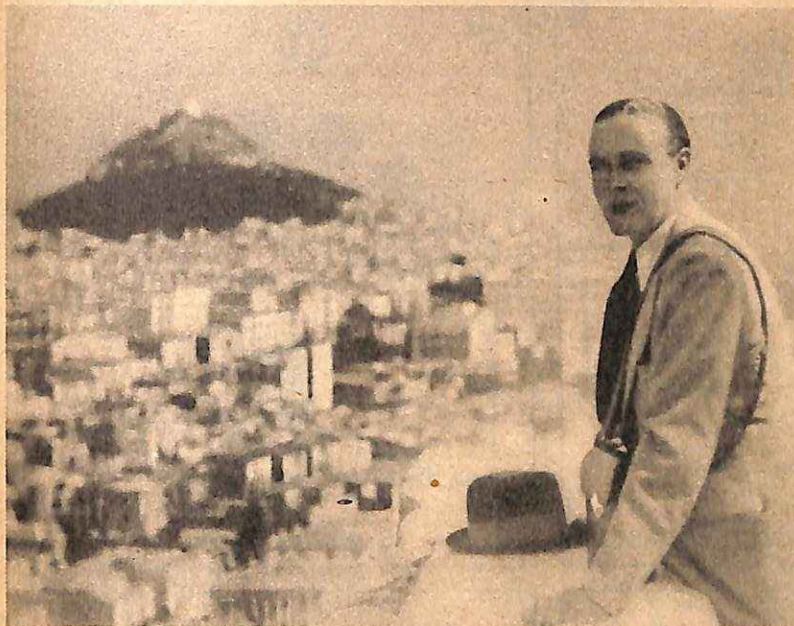
—'Οχι ἀκόμη, γιατί πάντα ἤμουν παχουλὴ. Ἀν ὅμως θέλωμε νὰ μὴν καταλάβῃ ἀκόμη τίποτε ὁ κόσμος, πρέπει νὰ προσέχωμε πολὺ. Καὶ τί θὰ κάνωμε ὅταν γεννηθῇ τὸ παιδί;

—Θά... Δὲν...

—Θέλεις νὰ γεννηθῇ τὸ μωρὸ στὸ Ράουινγτον; ρώτησε ἡ Έμμα χαμογελώντας γλυκά. Αὐτὸ θὰ μπορούσε νὰ γίνῃ μονάχα ἂν τὰ λέγαμε πρῶτα ὅλα στὸν Χάμιλτον κι' ἐκεῖνος συμφωνοῦσε νὰ προσποιηθῇ πὼς τὸ παιδί εἶναι δικό του.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΘΥΜΑΣΤΕ ΠΟΤΕ;

... ἢ ξέρετε πότε ἐπισκέφθη τὴν Ἀκρόπολιν ὁ ξένος αὐτός;

Ἦλθε στὴν Ἑλλάδα τὴν ἐποχὴ τῆς μεγάλης ἐκπύσεως τοῦ Β' παγκοσμίου πολέμου, τὸ 1934.

ΛΥΣΕΙΣ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΑΡ. 39

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΑΝΑΒΑΛΛΟΜΕΝΟ. 2. ΘΕΜΕΛΙΟΥΧΟΣ. 3. ΥΠΗΡΕΣΙΑ. 4. ΡΟ΄ — ΚΑΣΜΙ(Η)Ρ — ΑΡ. 5. ΟΤΤΟ — Α.Ο. — ΟΞΥΑ. 6. ΣΙΛΒΑ — ΣΑΒΟΊ·Α. 7. Τ.Σ. (Τύπος σφραγίδος) — ΕΡΙ — ΣΩΝ. 8. ΟΜΟΤΕΛΙΑΣ — ΤΙ. 9. ΜΟΥΣΤΑΛΕΥΡΙΑ. 10. ΟΣΣΑΝ — ΕΙΡΑΣ (Εἰράς). 11. ΕΝΩΣΕΙΣ. 12. ΚΑΜΠΑΣ — ΝΤΑΣ.

ΚΑΘΕΤΙΩΣ: 1. ΑΔΥΡΟΣΤΟΜΟΣ. 2. ΝΕΠΟΤΙΣΜΟΣ. 3. ΑΜΗ — ΤΛ΄ (1956 «330»=1926) — ΟΥΣΙΑ. 4. ΒΕΡΚΟΒΙΤΣΑ. 5. ΛΑΕΑ — ΠΕΝΤΑΡΑ. 6. ΛΙΣΣΑ — ΕΞΑ — ΝΑ. 7. ΛΟΙΜΟΣ — ΙΛΕΩΣ. 8. ΟΥΑΙ — ΑΔΑΕΙΣ. 9. Μ. Χ. (Μοιχοί) — ΒΑΡ — ΣΥΡΕΝ. 10. ΕΟΥ — ΥΟΣ — ΡΑΊ·Τ. 11. Ν.Σ. — ΑΞΙΩΤΙΣΣΑ. 12. ΑΡΟΑΝΙΑ.

ΖΙΓΚ - ΖΑΓΚ ΑΡ. 39

'Ο ειδικὸς συνεργάτης μας ἐπέτυχε μὲ τὰς λέξεις: ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΓΡΑΦΙΚΟΣ — ΦΟΡΤΙΚΟΤΗΤΟΣ — ΔΑΣ, σύνολον 55 θαμνῶν. Μερικὲς ἄλλες λέξεις: ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΙΚΟΤΗΤΟΣ — ΔΙΜΟΡΦΙΑΣ — ΕΦΗΜΕΡΙΟ — ΚΕΦΑΤΟΙ — ΑΕΡΓΟΙ — ΗΡΕΜΟΣ — ΔΙΑΦΟΡΟΣ — ΕΦΕΔΡΟΙ κλπ.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΑΡ. 39

1. Λέπει τὸ πιάτο πού κρατᾷ μελαχροινὴ κοπέλα μὲ τὰ σταφύλια. 2. Σὸρι μελαχροινῆς κοπέλας πρὸ κοντά. 3. Πρόσθιο μέρος ἀριστεροῦ παπουτιοῦ μελαχροινῆς κοπέλας δὲν φαίνεται. 4. Λουριά πεδίων ξανθῆς κοπέλας εἶναι μαύρα. 5. Ξανθὴ κοπέλα φορεῖ στὰ μαλλιά κορδέλλα. 6. Στὴν εἴσοδο τῆς σκηνῆς τὸ ὕψος διπλώνει. 7. Δεξιὸς πᾶσσαλος πού δένεται ἡ πρώτη σκηνὴ λείπει. 8. Χερουλί στάμνος δὲν εἶναι τὸ ἴδιο. 9. Κορμὸς δένδρου στὸ βάθος διαφέρει. 10. Σημαία στὸ κέντρον φέρει στέμμα.

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΕΙΤΕ ΣΤΗΝ

«ΕΚΛΟΓΗ»

ΤΗΝ "ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΩΝ"

'Αναστασία

(Συνέχεια από σελ. 28)

ρούσε νὰ ὑποφέρει τὴν ὀχλαγωγία. Βρέθηκε στὴ διώρυγα τοῦ Λάντβερ. Τὸ νερὸ κυλοῦσε κάτω ἀπὸ τὴν γέφυρα μαῦρο, κατὰμαυρο, γαλίνιο...

Κάτω στὴν ὄχθη, διπλοκομπωμένος στὸ παλτό του ὁ ἀρχιφύλακας Χαΐμαν δημάτιζε βάρους ἡμενος. Κρῶνε κιόλας. Καὶ ξαφνικά τὰ μάτια του πέφτουν σὲ μιὰ γυναίκα φιοῦρα πάνω ἀπὸ τὸ μέρος του. Τὴν βλέπει νὰ δρασσελίζῃ τὰ κάγκελλα τῆς γέφυρας, τὴν βλέπει, γιὰ λίγο, πολὺ λίγο, νὰ πέφτῃ στὸ κε-νὸ. Ἀκούει κατόπιν τὸ πλάτς πού ἔκανε στὸ νερὸ τὸ σῶμα πού ἔπεσε.

Βγάζει τὴν σφυρίχτρα του. 'Ο ἀστυφύλακας Μπύρλε, λίγο πρὶο πέ-ρα, σπεύδει νὰ τὸν συναντήσῃ.

—Κάποιος ἔπεσε στὸ νερὸ. —'Ανάθεμα! Μὲ τόση παγωνιά, μωρμούρισε ὁ Μπύρλε.

Στὸ ἀστυνομικὸ τμήμα ὁ Χάλμαν παραγγέλλει ἕνα τσάι μὲ δι-πλὸ κονιάκ. 'Ο Μπύρλε τηλεφωνεῖ στὸ Ἑλισαβετιανὸ νοσοκομεῖο. 'Ο ἀρχιφύλακας κοιτάζει τὴν κοπέλα πού ἀνάσσυρε ἀπὸ τὸ ποτάμι. Τῆς δίνει ἕνα φλυτζάνι καφέ.

—'Ηταν ἀνάγκη ν' ἀρπάξουμε σιναχί μ' αὐτὸν τὸν βρωμόκαιρο;—τῆς λέει.

Ἐκείνη δὲν ἀνοίγει τὸ στόμα της. Δὲν τὸ ἀνοίγει οὔτε ὅταν τῆς λένε ὅτι βρέθηκε ἕνα ζεστὸ κρεβάτι στὸ νοσοκομεῖο κι ὅτι πρέπει νὰ τοὺς πῇ τ' ὄνομά της.

—Εἶσαι μωυγγή, κοπέλα μου; Ἐμεῖς θέλουμε νὰ σὲ βοηθήσουμε!

—Ντὲν ζητᾷ ἐγὼ βοήθησιν ἐ-μένα, ἀπαντᾷ τότε ἡ ἀγνωστὴ μὲ σπασμένα γερμανικά κι ἀπέραντὴ πίκρα.

Στάθηκε ἀδύνατο νὰ τῆς πάρουν ἄλλη λέξη. Κ' ἐπειδὴ τὸ νοσοκομεῖο ἀπὸ αὐτοκίνητο ἔχει κιόλας ἐλθεῖ, οἱ δυὸ ἀστυνομικοὶ σημειοῦν διαστι-κά στὸ βιβλίον συμβάντων:

«Τῆμος περίπου 1.60. Κόρη χρο-ματός καστανοῦ. Ὁφθαλμοὶ φαι-ογάλανοι. Ὁμιλεῖ παρεφθαρμένα τὴν γερμανικὴν γλῶσσαν. Ἐνδυ-μασία: Ἡμιχτώνιον μελάνον, με-λὴν γλάνη, φιάς περιπόδια, ὑ-ποδήματα μελάν. Μέλαν κάλυμ-μα κεφαλῆς.»

Τίποτ' ἄλλο.

Στὸ νοσοκομεῖο ὁ διανυκτερεύων γιαντὸς εἶναι ὑπομονητικώτερος. Δι-απιστῶναι πρῶτ' ἀπ' ὅλα ὅτι ἡ κο-πέλα ἔχει ὑποστῇ ἕνα ἰσχυρότατο νευρικό σοκ. Βρίσκει ἀκόμη τὰ τραύματα στὴν σπονδυλικὴ στήλη. Στὸ μέτωπο σημειῶναι τὴν παρου-σία μιᾶς οὐλῆς. Δὲν τῆς δίνει καμ-μιὰ σημασία. Θὰ εἶναι ἀπὸ παλιό-τερο πῆγμα, σκέπτεται. Πίσω ὅμως ἀπὸ τὸ δεξιὸ αὐτὴ βρίσκεται μιὰ ἄλ-λη οὐλὴ πού συγκεντρώνει τὴν προ-σοχή του. Μοιάζει νὰ ἔχῃ γίνῃ ἀπὸ πυροβολισμό, πού ἴσως, ἂν ἡ σφαί-ρα δὲν ἐρχόταν τόσο πλάγια, θὰ εἶ-χε ἀποβῇ μοιραῖος. Ἐνας ἄσπρος, παράξενος λεκὲς ὑπάρχει και στὴν δεξιὰν ὀμωπλάτη. Κακώσεις, ἐχυ-μώσεις παλαιῶν τραυμάτων στὰ πέλματα.

'Ο γιαντὸς γράφει εὐσυνείδητα τὴν ἐκθεσὴ του, τὴν στέλνει στὴν ἀ-στυνομία καὶ προστάζει τὴν ἀδελφή: —Πρόσεξε τὴν. Νὰ μὴν ἐπανα-λάβῃ τὴν κουταμάρα της.

Στὸ Δελτίον Ἀναζητήσεων τῆς Ἑγκληματολογικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Βερολίνου, Νο 47, παράγραφος 2, ἔτος 1920, δημοσιεύει ἡ ἀστυνομία

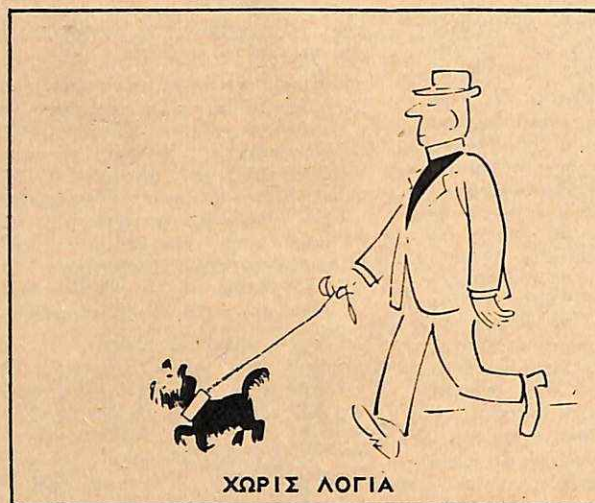
τὴν φωτογραφία τῆς ἀγνωστῆς μὲ τὴν παρακάτω λεζάντα:

«Ποίος γνωρίζει αὐτὸ τὸ πρόσω-πον; Ἡ ἀγνωστὴ αὐτὴ κόρη νο-σηλεύεται εἰς τὸ Ἑλισαβετιανὸν Νοσοκομεῖον, κατόπιν ἀνεπιτυ-χοῦς ἀποτελείρας αὐτοκτονίας. Με-τὰ τὴν ἱατρικὴν γνωμάτευσιν, κατὰ τὴν ὁποίαν πρόκειται περὶ διανοητικῆς διαταραχῆς, μανιο-καταθλιπτικοῦ χαρακτῆρος, θὰ μεταφερθῇ εἰς τὸ εἰδικὸν θερα-πευτήριον τοῦ Ντάλλντορφ».

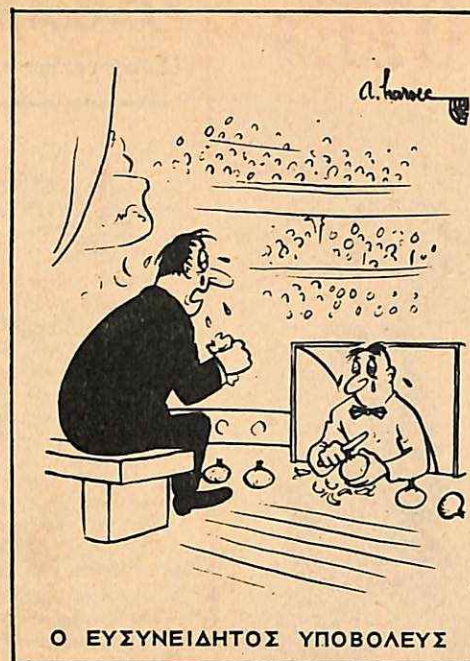
'Ακολούθησε μιὰ πλήρης πάλι πε-ριγραφή τῶν χαρακτηριστικῶν τῆς «ἀγνωστῆς». Ἡ δημοσίευσή δημο-καὶ τοῦ κειμένου αὐτοῦ δὲν ἀποδίδει τίποτε. Κανείς δὲν ενδιαφέρεται ἀ-πὸ τὸ μεγάλο ὀνόματι κοινὸ κ' ἡ Ἀστυνομία δὲν μπορεῖ νὰ βρῇ ἄ-κρη. Στὶς 5 Μαΐου 1920 ὁ ἐπιθεω-ρητὴς τῆς Ὑπηρεσίας Ἑγκληματο-λογικῶν Ἀναζητήσεων δρ Γκρόν-μπεργκ—πού θὰ παίξῃ ἕνα πολὺ σημαντικό ρόλο σ' ὅλην αὐτὴ τὴν ὑπόθεσιν— σημειῶναι στὰ χαρτιά του:

«Καινούργιες προσπάθειες γιὰ τὰ μνήθη και νὰ μᾶς διαφωτίσῃ ἡ «ἀγνωστὴ» και καθὼς φαίνεται πολὺ δυστυχισμένη κοπέλα, δὲν κατώ

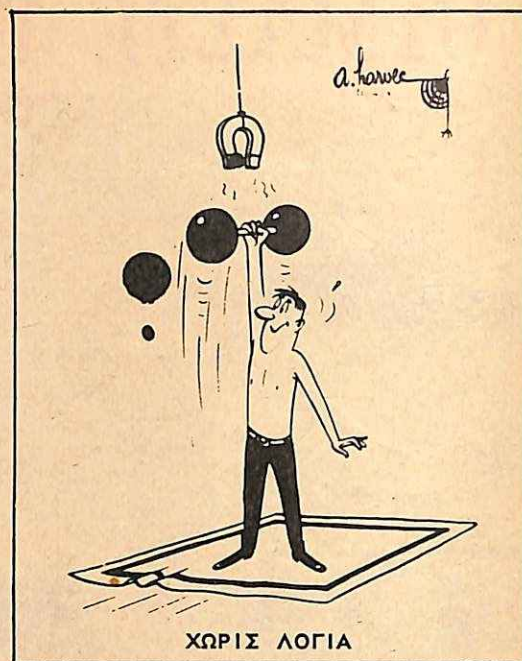
ΧΙΟΥΜΟΡ

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

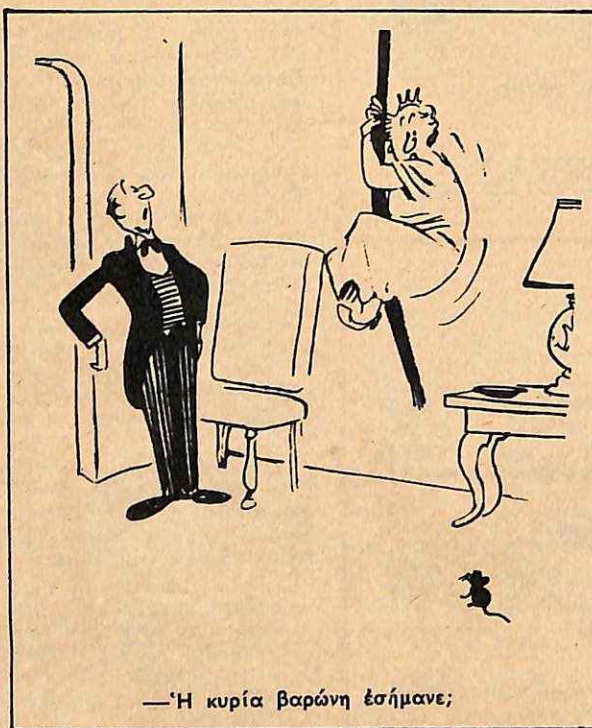
Ο ΕΥΣΥΝΕΙΔΗΤΟΣ ΥΠΟΒΟΛΕΥΣ

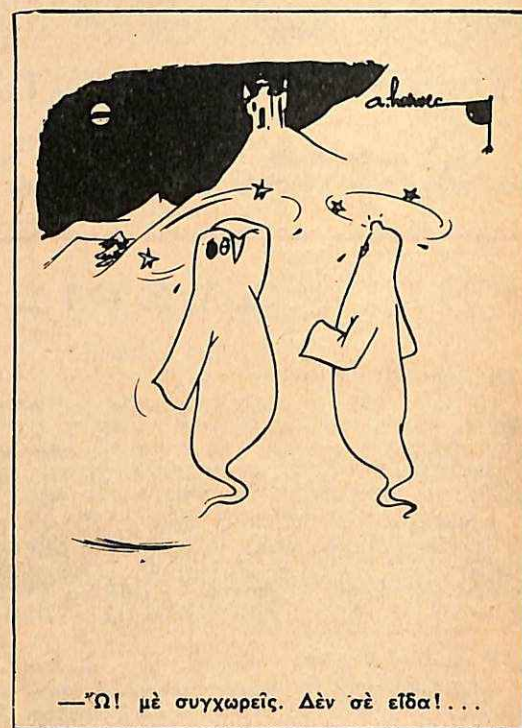
ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

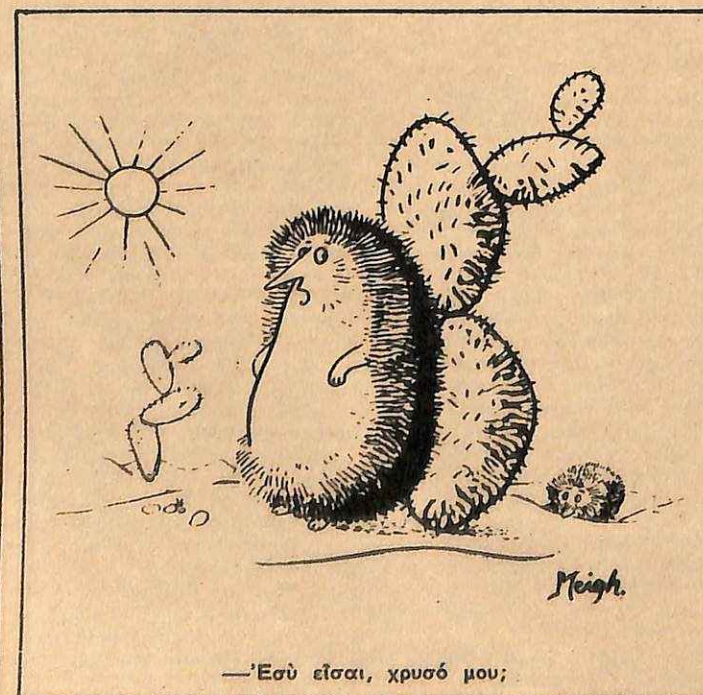
ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

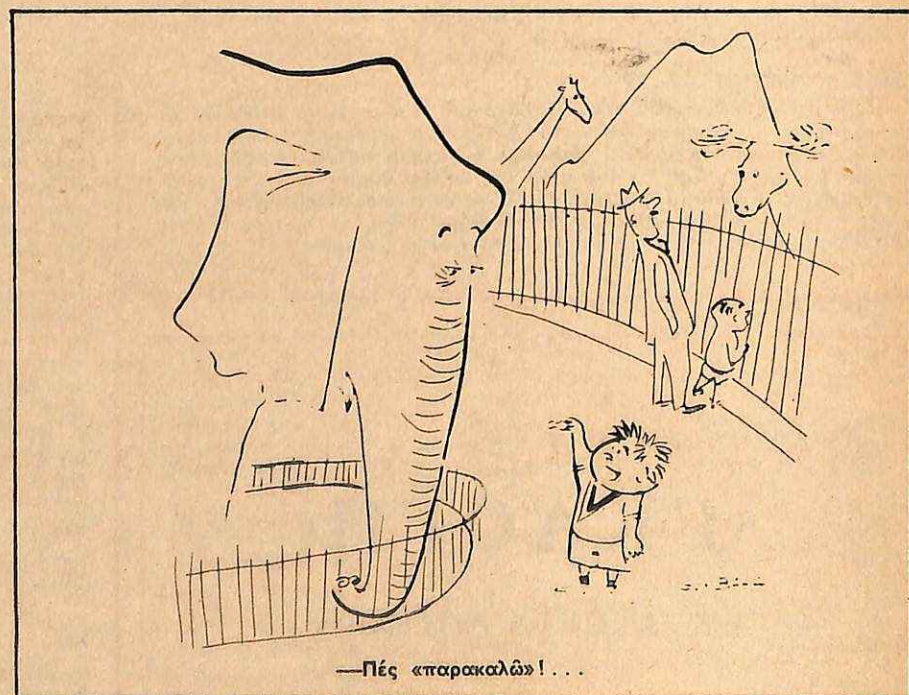
—'Η κυρία βαρώνη έσήμανε;

—'Ω! με συγχωρείς. Δεν σε είδα!...

—'Εσύ είσαι, χρυσό μου;

—Πές «παρακαλώ»!...

Και τὰ δύο ἀπαραίτητα!

ΤΡΙΝΑΛ

Είναι αποτελεσματική σκόνη καθαρισμού με βάση το ΦΩΣΦΟΡΙΚΟΝ ΤΡΙΝΑΤΡΙΟΝ που παράγει μόνον ή Έταιρία Λιπασμάτων στην Έλλάδα.

- Δεν περιέχει ποτάσσα ούτε άλλες ουσίες που καταστρέφουν εύπαδη αντικείμενα και προσβάλουν τὰ χέρια.
- Μπορεί να χρησιμοποιηθή, σε διτδήποτε νερό ακόμη και θαλάσσιο.
- Είναι τὸ ποῖο τέλειο καὶ οικονομικό μέσο καθαρισμοῦ γιὰ κάθε χρῆσι.

ΟΞΑΛ

- Έντομοκτόνον ήγγυημένης αποτελεσματικότητας οικιακής χρήσεως.
- Τὸ ΟΞΑΛ περιέχει πύρεθρον D.D.T. καὶ άλλες έντομοκτόνες ουσίες.
- Καταπολεμά αποτελεσματικῶς ὅλα τὰ έντομα: Μυῖγες - σκνίπες - κουνούπια - κορέους - Κατσαρίδες - ψύλλους - Μερμηγκία καὶ άλλα έντομα.
- Ἡ ὁρᾶσις τοῦ έντομοκτόνου ΟΞΑΛ διαρκεί ἐπὶ πολλὰς ήμέρας.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΚΑΙ
ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ
— ΑΘΗΝΑΙ — ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

Κατά τὰ τελευταῖα πέντε χρόνια ἡ Ἑλλάς ἀπέκτησε ἓνα σύστημα παραγωγῆς-μεταφορᾶς-διανομῆς ἡλεκτρικῆς ἐνεργείας ποῦ ἐνσωματώνει τὴν τελευταία λέξι τῆς Ἐπιστήμης καὶ Τεχνικῆς. Τὰ ὑδροηλεκτρικὰ ἔργα τῆς ΔΕΗ δὲν διαφέρουν ἀπὸ τὰ διαφημιζόμενα ἀνάλογα ἔργα τῶν μεγαλύτερων χωρῶν τοῦ κόσμου παρὰ μόνον κατὰ τὸ μέγεθος.

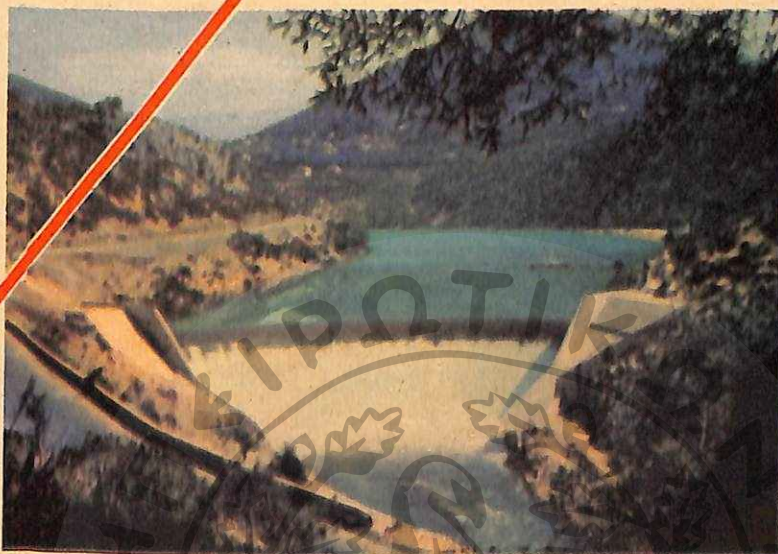
Τὸ Πρόγραμμα Ἑξηλεκτρισμοῦ τῆς Ἑλλάδος ἐκτοπίζει τὸ λυχνάρι ἀπὸ τὰ χωριά μας καὶ διαδίδει παντοῦ τὴν διαύγεια τοῦ ἡλεκτρικοῦ φωτός. Κάνει ὅμως κάτι περισσότερο: μὲ τὴν ἐξασφάλισι ἀφθόνου καὶ οἰκονομικοῦ ἡλεκτρισμοῦ, παραγομένου ἀπὸ ἐγχώριον λιγνίτην καὶ ἀπὸ ὑδατοπτώσεις, χωρὶς ἐξαγωγὴν συναλλάγματος, δεμελιώνει στερεὰ τὴν ἐκβιομηχάνισι τῆς χώρας καὶ τὸν συγχρονισμό τῆς γεωργικῆς καλλιέργειας.

Αὔξησις τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς καὶ τῶν εὐκαιριῶν ἀπασχολήσεως τῶν ἀνθρώπων εἶναι οἱ μακροχρόνιοι σκοποὶ τοῦ προγράμματος τῆς Δημοσίας Ἐπιχειρήσεως Ἑξηλεκτρισμοῦ.

ΔΕΗ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ

ΤΟ ΦΡΑΓΜΑ ΤΟΥ ΠΟΤΑΜΟΥ ΛΟΥΡΟΥ ΠΟΥ ΕΞΗΛΕΚΤΡΙΖΕΙ ΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟ

ΤΟ ΦΡΑΓΜΑ ΤΟΥ ΠΟΤΑΜΟΥ ΛΑΔΩΝΟΣ ΣΤΗΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΝ

